

بیشک له پامه کانی نور

موجی سزائے حمدی

به دیوزر زمان

سه عیدی نووری

دایناوه

فاروق ره سوول یه حیا

کردوویه به کوردی

مستندی اقرأ الثقافي

للکتاب (کوردی - عربی - فارسی)

www.iqra.ahlamontada.com

بہ شک لہ پیامہ کافی نور

تے
موجھیرا نہ حمہ دی

بہ دیوزرہ مان
سہ عیدی نور سی

داینارہ

فاروق رہ سوول یہ حیا

کردوویہ بہ کوردی

نهم كتيبہ:

- * مامؤستا (بهديعوززمان سعیدی نورسی) به زمانی تورکی دایناوه.
- * مامؤستا (یحسان قاسم صالحی) له زمانی تورکی بهوه کردوویه تی به عهره بی.
- * (فاروق رهسوول یه حیا) له عهره بی بهوه کردوویه به کوردی.
- * مامؤستا (حسین حسن کهریم) بهم کوردی بهدا رۆشتووه تهوه و له گهه دهقی عهره بی به کهدا بهراوردی کردووه.
- * مامؤستا (عبدولکهریم عهبدوللا رهفعت) پیایدا رۆشتووه تهوه و له گهه دهقه تورکی به کهدا بهرامهری کردووه.
- * چاپی به کهم: نهستمه بول ۱۴۱۳ ک- ۱۹۹۲ ز.
- * چاپی (شهرعی و بزار کراوی) پینجهم: بهرووت ۱۴۳۳ ک- ۲۰۱۲ ز.
- * له سه رهه کی وه رگیژ له چاپ دراوه.

وتهیه کی پیوست

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على سيدنا محمد الأمين المبعوث رحمة للعالمين، وعلى آله وأصحابه وأتباعه إلى يوم الدين.

به پیوستی ده زانم له پټش خویندنه وهی هم پیامه دا خویندنه ری به پټز له هه ندی لایه نی سهاره ت به فهرمووده کان و وهر گپړانی هم پیامه ناگادار بکه موه. وهک ناشکرایه سرچاوه کانی باسی موعجیزاتی پڼغم بهر ﷺ بریتین له کښه کانی فهرمووده و میژووی ژبانی پیروزی. جا کاتی ماموستا نورسی هم پیامه ی داناه هیچ سرچاوه په کی له وانه له بهرده ستدا نه بووه و، بڼ هینانی هم فهرمووده زورانیه ی هم پیامه دان پستی به توانای له بهر بوونی خوی به ستوه که زووتر له سرچاوه باوه پ ښکراوه کانی فهرمووده و میژووی ژبانی پڼغم بهر دا ﷺ خویندو ونه توه، له گهل نه مه شدا، که بهر اوردی فهرمووده کان له گهل هم سرچاوه دا کراون، وه کویه که ده رچوون. همیش هم ده گمیه نیت که خوی گه وره بهر په کی باشی هم لایه نه شدا داوه تی و، بڼ دانانی هم پیامه گهلن چاودنیری کردوه.

هه ندی له و ریوايت و فهرمودانه ماموستا نورسی به عهره یی هیناونی و، هه ندی کی تریشیان وهی گپړاون بڼ زمانی تورکی، وهر گپړی عهره یی هم پیامه، نه مانه شی گپړاوه توه بڼ نه سله عهره یی به که، یان به ده ستوازه په کی نریکتر له ده قی فهرمووده کان دا پر شتوونه توه. منیش له کاتی وهر گپړانی هم پیامه دا سهاره ت به فهرمووده کان هم پڼبازهم گرته بهر:

هم فهرمودانه ی که له تورکی په که دا دانه به عهره یی نویسونی، هر به عهره یی هیشتمنه وه و له بهراویندا و اتمام لسی داونه توه. خڼ نه گهر له هر جینگایه کدا ده قی عهره یی به که وهک سرچاوه کانی فهرمووده نه بویت - باله و اتابشدا په ک برون - هوا

وهك سرچاوه باوه پېكراوه كان نوو سيمه توه و، له مه شدا پستم به چاپه عه ره يي به كه به ستروه كه "تخریج" ی فرموده كانی تېدا كراوه.

لهو فرمودانمش كه له تور كی په كدا تنها و انا كميان به تور كی هينراوه و پاشان وهر گپړی عه ره يي كړوونيه توه به عه ره يي، ئيمه وهك تور كی په كمان كړد؛ و اتای فرموده كاښان به كور دی هيناوه و، ئيز له پراويزدا و اتامان لى نډاونه توه.

دانهر له سهره تاي هندی پړوپه تدا و تهی زانا كان له باره ی پړوپه ته كموه باس ده كات و، له هندیكي تریشدا بڼه ننگ ده يیت، به تايهت ته گهر فرموده كان "صحيح" بن و هيچ گومانېك له "صحّة" ياندا نه يیت. له هندی جیگا شدا ناوی سرچاوه كان ده بات و له هندیكي تر دا ناویان نابات. بړ هممو هم حاله تانه له پراويزدا سرچاوه كاښان ده ستنيشان كړدوه.

هندی زاراهوی زانسته كانی فرموده (مصطلحات علوم الحديث) كه له م پيامه دا هڼ، ماموستا نورسی پښاسه ی كړوون و و اتای لى داونه توه، هندیكي تریشيان ئيمه له پراويزدا و اتامان لى داونه توه. ئنجا له م باره يوه له ههر جیگا په كی پيامه كدا ههر زاراهو په كی فرموده يغه پښمان، ههر به وشه عه ره يي په كی ده پښين، چونكه زاراهو كانی زانستی فرموده - بهلكو زانسته ئيسلامی په كان به گشتی - تا ئیستا به زمانى كوردی ناوړی پښويستيان لى نډراوه توه. كه واته كاتى دهوتریت هم فرموده يه "صحيح" ه، مبه ست و اتا زاراهو په كی وشه ی "صحيح" ه نهك و اتا زمانه وانی په پړوته كی. هه روه ها كاتى دهوتریت هم فرموده يه "مشهور" ه تنها مبه ست له وشه ی "مشهور" و اتای "بناوبانگ" نی په، بهلكو مبه ست و انا كميته ی له زاراهوی زانستی فرموده دا. هه روه ها هممو زاراهو كانی تر.

دوو جوړ پراويز له پيامه كدا هڼ. چونكه له هندی جیگا دا دانهر پراويزی داناوه و، ئيمش له هندی جی تدا (به تايهت ی بړ ليكدا نه و ی و اتای فرموده كان و، ده ستنيشان كړدى سرچاوه كانيان و، هندی شتی تری پښويست) ناچار بوو پراويز دا بڼين. جا له بهر له و ی پراويزه كانی دانهر له چاو پراويزه كانی وهر گپړا زور كمن، لهوا بموه له په كتر جيامان كړدنه وه كه له كوټايی پراويزه كانی دانهر دا وشه ی (دانهر) مان نوو سيوه، له وانی تدا كه هی وهر گپړن هيچمان نه نوو سيوه، مه گهر له

داوینی لاپه‌په‌مه کدا په‌راویزی همدوو لا کۆبهنه‌وه، ئەوا له‌ حاله‌تیکه‌ی وادا و شه‌ی (وه‌رگێپ) مان له‌ کۆتایی په‌راویزی وه‌رگێپه‌وه‌ داناوه‌.

له‌ چا‌په‌ عه‌ره‌یه‌یه‌ که‌ی ئەم په‌یامه‌دا له‌ لایه‌ن به‌رێز "فلاح عبدالرحمن عبدالله" وه‌ ته‌خه‌ریجیکه‌ی تێروته‌سه‌ل و پیوستی فهرمووده‌کان کراوه‌. به‌ پیوستم نه‌زانی به‌ درێژی ئەو ته‌خه‌ریجانه‌ بکه‌م به‌ کوردی یان هه‌ر به‌ عه‌ره‌یه‌ی له‌ په‌راوێزدا بیانوو سمه‌وه‌، چونکه‌ زۆربه‌ی خۆنه‌ره‌ن ئەوه‌نده‌یان به‌سه‌ که‌ "پله‌" یان "سه‌رچاوه‌" ی فهرمووده‌کان بزائن. له‌ به‌ر ئەوه‌ ته‌نه‌ ناوی سه‌رچاوه‌کان و له‌ هه‌ندێ جیگادا پله‌ی فهرمووده‌کانم له‌و ته‌خه‌ریجه‌ ناو‌بر‌ا‌وانه‌ وه‌رگرت و له‌ په‌راوێزدا دامنانه‌.. هه‌ر که‌ سه‌یکیش به‌و ئەندازه‌یه‌ تینۆتیسی نه‌شکێت و یه‌وێت زیاتر له‌ به‌اره‌ی فهرمووده‌کانه‌وه‌ شاره‌زا بێت و زانیاری‌یه‌ که‌ زیاتر به‌ده‌سته‌ به‌یئت، با به‌فرمووت سه‌ر له‌ چا‌په‌ عه‌ره‌یه‌یه‌ که‌ بدات، چونکه‌ یارمه‌تی‌یه‌ که‌ی باشی بۆ ئەم مه‌به‌سته‌ ده‌دات^(۱).

له‌ کۆتایی ئەم وته‌یه‌دا له‌ خ‌و‌ای گه‌وره‌ داواکارین که‌ نیازی پاک و ئیخلاسمان له‌ کردار و گو‌فتاردا پێ به‌خشێت. ئامین.

وصلی الله علی سیدنا محمد وعلی آله وصحبه أجمعین.
والحمد لله رب العالمین.

فاروق په‌سوول یه‌حیا

ز ۱۹۸۹/۲/۴

(۱) بۆ چا‌په‌ی دووهم به‌ په‌راوێزه‌ کاندایه‌ ژۆشتمه‌وه‌ و، له‌ هه‌ر شوێنێکدا پیوستی کردنی زانیاری نوێم له‌ به‌اره‌ی سه‌رچاوه‌کانه‌وه‌ بۆ خۆنه‌ری به‌رێز نووسیه‌.

مەكتۇبى نۆزدەھەم
لە كىتەبى مەكتۇبات
پەيامى (موعىزاتى ئەحمەدى)

ئەم پەيامە زىياتر لە سى سەد دانە لە موعىزە كانى پىغەمبەرى ئازىز ﷺ پۈۈن دە كاتەۋە، كە ھەموۋىيان بەلگەن لە سەر راستىي پىغەمبەرىتى يە كەى. لە ھەمان كاتىشدا دەرى دەخات كە خۇى لە خۇيدا يە كىنكە لە كەرامەتە كانى ئەو موعىزانە و بەخشىنىكە لە بەخششە كانى ئەوان. بەم جۈرە، ئەم پەيامە شتىكى "خارىق" واتە دەراسا و لە عادەت بەدەرە، لە سى پۈۈەۋە:

يەكەم: دانانى ئەم پەيامە، بىن ھىچ گومانىك، كارىكى لە عادەت بەدەر بوو. چونكە سەرەپراى ھىنان و پىۋاپەت كەردنى ئەو فەرمودە زۇرانەى كە لە سەد لاپەرە زىياتردا ھەن، بە بىن گەرەنەۋە بۇ ھىچ سەرچاۋەك دانراۋە و، لەم كارەدا تەنھا پىشت بە "لەبەرپۈن" بەستراۋە. سەرەپراى ئەۋەش كە لە دەرەۋەى ئاۋەدانى و لەناۋ دۆل و چىا و لە دەۋرۈبەرى باخ و يىستانە كاندا و، لە نىكەى چۈار پۇژ و، پۇژى بۇ ماۋەى سى سەعات (ۋاتە لە دۈۋە سەعاتدا) دانراۋە!

دوۋەم: سەرەپراى دوۋرۈدرىژى ئەم پەيامە، ھەر كەسىك دەپنۈسىتەۋە، چەندەش نوسخەى زۇرى لەبەر بگرىتەۋە، ھەر لە نوۋسىنەۋەى بىزار نايىت و.. خۈندەنەۋەى بەردەۋامىشى تام و لەزەتە كەى لەناۋ نابات.

ھەر لەبەر ئەمەش بوو كە ھىممەتى نوۋسەرەۋە تەمبەلە كانىشى بزواند و ھانى دان بۇ نوۋسىنەۋەى، بە پادەيەك كە ھەر لە دەۋرۈبەرى خۇمان و لە ماۋەى تەنھا يەك سالا و لەو كات و بارودۇخە دژۋارەدا، نىكەى ھەفتا دانەپان لى نوۋسىيەۋە. ئەمەش قەناعەتى بە كەسانى ئاگادارى بارودۇخ بەخشى كە ئەم پەيامە يە كىنكە لە كەرامەتە كانى ئەو موعىزانە.

سى ھەم: وشەى: "پەسۈۋى ئەكرەم" (پىغەمبەر) ﷺ لە ھەموۋ پەيامە كەدا، لە گەل وشەى: "قۇرئانى پىرۇز" لە كەرتى پىنچەمدا، لە لاي يە كىك لە نوۋسەرەۋە كان بە يەك ئەندازە دەرچۈۈن، بىن ئەۋەى خۇى بەمەى زانىيىت. ھەمان "تەۋافۇق" لە ژمارەى ئەم

وشانهدا له لای ههشت نووسهروهه که ی تریش پرووی دا، بڼی نهوهی کهسیان به کهسی
تریان گمیشتن، تهنانت پښ نهوش خزمان بهممان زانیښت. جا هر کهسینک خواوینی
کهسینک ویزدان ښت، هر گیز هم دیاردهیه ناخاته نهستی پڼکهوتهوه. بهلکو همموو
کهسینک لهوانه ی که ناگاداری هم کاره بوون، به په کینک له نهینی په کانی "غیب" و
کهرامه تیک له کهرامه ته کانی موعجیزه ی پڼغمهریان ﷺ له قلم دا.
نعمه له لایه کهوه..

له لایه کی تریشموه: بنچینه کانی سهره تای هم پهیامه گهلسی گرنګن و.. نهو
فهرموودانش که لم پهیامه دان، سهره پای نهوهی همموویان "صهیح" ن و، له لای
زانایانی "زانستی فهرمووده" باوهر پڼی کراون، سهره پای هم و، له همان کاتیشدا، هم
پهیامه زیاتر نهو پهوپایه تانه ی هیناوه که له همموویان چه سپاو تر و بڼی گومان ترن.
جا نه گهر بمانه وئ سرجه م سیفته ته کانی هم پهیامه باس بکهین، نهوا پڼویستمان به
پهیامینکی تر ده ښت! له بهر نهوه، داوا لهو به پڼزانه ده کهین که بهتاسه ون بؤ هم پهیامه،
دهست به خویندنه وه ی بکهن و، گهر بؤ پهک جاریش بووه بیخویننه وه، تاکو خویشیان
ههست بهو سیفته تانه بکهن که لم پهیامه دا هه ن.

سه عیدی نوورسی

ناگادار کردنه وهیک:

لم پهیامه دا چه ندین فهرمووده ی پڼوژی زورم هیناوه. له کاتی
دانانیشیدا هیچ کښینکی فهرمووده م له لانه بوو. جا نه گهر له وشه ی
هر فهرمووده به کدا ههلمیه کم کردښت، با چاک بکړنه وه، یان به
"الروایه بالمعنی" وهر بکړښت. چونکه وته ی په سنده کراوی زانایان لم
بارهموه نهوه به که دروسته فهرمووده به معنا پهوپایت بکړت. واته
گیره وه ی فهرمووده بؤی هیه واتای فهرمووده که به وشه ی خوی
دهر بڼت. جا هر ههلمیه که له وشه ی فهرمووده کانداهو، با بهم
چاوه سهر بکړت.

سه عیدی نوورسی

موعجیزاتی نه حمه دی

جوانترین دروود و سلاو له سهر خاوه نه که بیان یئت

باسمه سبحانه

﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يَسْبُحُ بِحَمْدِهِ﴾

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيداً ۝ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكْعاً سُجّداً يَبْتَغُونَ فَضْلاً مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَاناً سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْطَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سَوَابِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْراً عَظِيماً﴾ (الفتح: ۲۸-۲۹).

(له بهر نه وهی له وتهی "نوزده همم" و "سی و یه کم" دا یته مبریتی
یتهمبرمان ﷺ به چمن دین بهلگه ی توندوتول و بههیز چه سپاند، نمو با
خوینهری بهر یتر له کیشه ی چه سپاندنی یته مبریتی به کهیدا سهری نهو دوو
وته به بکات. بهلام لیره دا بو مهستی تهواو کردنی نهوانه ی لهویدا باس
کراون، چمند بریسکه بهک لهو راستی به گموره به پروون ده کهینه وه، له نیوان
"نوزده" نامه ی رهوان و پر له واتادا).

نامه ی رهوانی یه کم

گومان له وه دا نی به که پهروه ردگار و دهسته لاتنداری هم گهر دوونه، ههر کارنک
ده کات، به زانایی و دانایی ده بکات. کهواته هممو شت و لایه نیکي هم گهر دوونه
ده بینیت و ته گهر و پلانی بو داده پوژیت و به زانستی خویشی هممو شتیک چاره سهر و

په روره ده کات. نه مهش بږ مه بهستی لاشکرا کردن و ده رختنی چنه دانایی و نامانجیک که له و شتانه دا ده بیرن.

جا له بهر نه وهی به ده پنه ر زانایه، نه واده پنی گزیاش ینت، واته پشودنیت. دیاره گوftar و قسه کردنیشی له گهل نه وانه دا ده ینت که خاوه نی هه ست و بهر و ینگه پشتن. نه نانه ت له گهل نه وانه دا ده دوت که باشترین جزره کانی خاوه نی هه ست و شعور و ینگه پشتن که "مرؤف". جا مادهم گوftar و قسه کردنی له گهل مرؤف دایه، نه و له گهل نه و که سانه دا ده دوت که شایسته ی نه و نه و خاوه ند گوftar یان ناراسته بکات و له پینگه پشتن وانی نه وهی مرؤفن و، خاوه نی توانا و لینه اتویی و ناماده یه کی به رزن و، چهلین په وشتی جوان و شیرینان هیه و، شیاوی نه و نه و که پشه وای و پشه وای به رهی مرؤف بن. که واته هیچ گومانیک له و نه وای نه یه که نه و خاوه نه ده له گهل که سینکدا ده دوت (مه به ست حزره تی محمده ﷺ) که هه موو دؤست و دوزمینکی شایه تی بږ ده و نه له سهر نه وهی خاوه نی به رزترین توانا و لینه اتن و جوانترین لاکار و په وشته .. نه و که سه ی که پنج په کی خه لکی جیهان شوینی که وتوون و شوین پنیان هه لگرتووه و، له ژنر سایه ی لالا معنوی به که ی نه و نه و دایه نیوه ی دانیشتونانی پرووی زه وی پزیران به ستووه و، به و نوره ی که له لای خاوه نه ده هینای، به درنژیایی سیازده سه ده ی په به ق، لاینده ی پروناک کرده وه .. نه و که سه ی که هه رچی پوژه لیمانداران پنج جار په پمانی له گهلدا نوئی ده که نه وه و، داوای میهره بانی و به خته وهری و ستایش و خوشه و یستی له خوای گه وره بږ ده که نه .. نه و که سه ی که خاوه ند خوشی و یستووه و، هه لی بزار دووه و، ستایشی کردووه.

به لئی، له گهل نه و پنه مبه رده دا ﷺ ده دوت، وه که له راستیدا له گه لی دوا .. ده پشی کات به پشه وای خه لکی، هه وره که له راستیدا کردی به و پشه وایه.

ناماژه ی په وانی دووهم

پنه مبه ر ﷺ پنه مبه ریتی خوی لاشکرا کردووه و، به لگه شی له سهر نه مه پشکمش کردووه، که بریتی به له "قورثانی پوژ". نزیکه ی هزار موعجیزه شی به پرونی پشان داوه، هه وره که له لای زانا لیکزله ره کان چه سپاوه^(۱).

(۱) پروانه: "فتح الباری" لابن حجر العسقلانی (۵۸۲/۶ - ۵۸۳) و "صحیح مسلم بشرح النووي" ۲/۱.

هم موعجیزانهش به گشتی و به چه شنی چه سپاوی ده عوای پیغمبریتي به کهي، بی گومان و چه سپاون. به لکو هموش که قورلانی پیروز له سر زمانی کافره کانه وه ده یگیرپته وه و ده فهرموی: لهو کافرانه موعجیزاتی پیغمبریان به "سیحر" له قه لهم داوه، اماژه بۆ له وه ده کات که تنانته لهو کافرانهم دانیان به پروودانی موعجیزه کانی پیغمبردا ﷺ ناوه و نه میاتوانیوه ئینکاری بکهن. به لام له بهر خو خلافساندن و له خشته بردنی شوینکه وتوانیان، ناوی "سیحر" یان لهو موعجیزانه ناوه!

به لئی، به ئەندازی سهد دانه "تهواتور" موعجیزه کانی پیغمبر ﷺ موته واتر و بی گومان و چه سپاون، که واته هیچ ڕینگایه ک نی به که بۆ ئینکاری کردنی لهو موعجیزانه بگيرپته بهر.

موعجیزهش - خۆی له خۆیدا - ته سدیقی خواوهندی پهروه دگاره بۆ ده عوای پیغمبره کهي. واته وه که له وه وایه خواوهند به فهرموی: (هم بهنده بهی من راست ده کات، ده سا ئیوهش به گۆینی بکهن)!

ئومومیه که بۆ پروونکردنه وهی ئهمه:

ئه گهر له دیوه خانی پادشا و به ئاماده بونی خۆی، به کهسانی ده ور بهری خۆت وت: "پادشا فلانه کاری به من سپاردوه ئه بنجای بدهم". کهسانی ده ور بهریش داوای به لگه میان له سر هم قسمه لئی کردیت و، لهو کاتهدا پادشا اماژهی کرد که: به لئی راست ده کات لهو کارهم پنی سپاردوه، ئایا هم اماژه بهی پادشا باشترین و راستترین به لگه ناییت بۆ ده عوا که ی تۆ؟ خو ئه گهر پادشا له وهش زیاتری بۆ کردیت و، له سر داوای خۆت یاسا ئاسایه کانی پۆزانهی خۆی بۆ گۆریت، ئایا هم کارهی پادشا باشترین ته سدیق و سهلماندن ناییت بۆ ده عوا که ت؟ یان ئایا له وه بههیزتر نی به که بلیت: (به لئی، راست ده کات)؟

ده عوای پیغمبریش ﷺ له پیغمبریتیدا هه بهو جۆره به، چونکه پیغمبر ﷺ ده فهرموی: من نیراوی پهروه دگاری هموو جیهانیانم، به لگه شم له سر هم ده عوا بهم ئه وه به که کاتی په نا و هانا بۆ خواوهند ده بهم و لینی ده پارنمه وه، لهو خواوهنده یاسا ئاسایه کانی خۆی ده گۆریت. له وه تا سهیری "په نجه کاتم" بکهن که به وینهی پنج سهر چاوه ئاویان لئی هه لده قو لیت.. سهیری "مانگ" بکهن که چون خواوهند تنها به اماژه به کی په نجه دوو کهرتی ده کات.. سهیری لهو "درهخت" بکهن که چون دیت بۆ لام و ته سدیقم ده کات و شایهتی له سر پیغمبریتیم ده دات.. بۆ لهو مشته خۆرا که

پروانن که تنانته بهشی دوو سنی که سیش ناکات، که چی وای لسی دیت بهشی دوو سده و سنی سده کس بکات..

بهم جوړه، پښمبه ﷺ سدهان موعجیزه ی وه که لمانه ی پشان داوه.

لموهش بزانه که بهلکه کانی راستی و پښمبه ریتی پښمبه ﷺ تنه لاهو موعجیزه دا نه یه، بهلکو زانا ورده کار و لیکوله ره کان رایان وایه که هموو پرفتار و کاروبار و ناکار و گرفتار و زیان و شیوه یه کی پښمبه ﷺ یخلاس و راستگویی لاهو ده چه سپنن. تنانته به شینکی زوری زانا جووله که کان، وه که "عه بدولای کوری سلام" تنه لاهو به چاو که وتیان به پښمبه ﷺ باوه رایان پی هینا. لاهو تا "عه بدولای کوری سلام" ده لیت: (هر که چاوم به پوخساری پروزی لاهو که وت، زانیم پوخساری مروفی دروژن نه یه).

هر چه ند زانا لیکوله ره کان نریکه ی هزار بهلکه میان له سر پښمبه ریتی و موعجیزه ی پښمبه ﷺ هینا وه ته وه. به لام نه که هزار بهلکو هزاران بگره سدهان هزار بهلکه ی له سر همیه.. ثجا سدهان هزار که سی واکه له بیر کردنه ودا له په که جیاوازن، له سدهان هزار پښمبه رایان، راستی پښمبه رایان ﷺ بزو ده که وتوووه و باوه رایان پی هینا وه، تنانته هر قورثان خوی هزار دانه بهلکه له سر پښمبه ریتی پښمبه ﷺ ده رده خات. جگه لاهو چل پروی لاهو جازمش که له خویدا همیه.

جاله بهر لاهو ی "پښمبه ریتی" له به ره ی مروفا شتیکی چه سپاوه و همیه و پروی داوه و، له بهر لاهو ی سدهان هزار مروفا هاتوون و پښمبه ریتی خویان به خه لک راگه باندووه و چه نلین موعجیزه شیان لاهو پیناوه دا پشان داوه، لاهو اگومان لاهو دا نه یه که پښمبه ریتی حه زره تی محمد ﷺ له هی هموو یان چه سپاوتره. چونکه چونی تی هه لسو که وتی پښمبه رایان له گه ل نه ته وه کانیا ندا و، لاهو شتانه ی که بهلکه نه له سر پښمبه ریتی پښمبه رایان وه که حه زره تی موسا و عیسا - درودی خوابان له سر ینت - هموو لاهو شتانه، به جوانترین و باشترین شیوه و چاکترین ناوهر و که وه، له پښمبه ری لاسلامدا ﷺ هاتوونه ته دی.

جاله بهر لاهو ی که هوی پښمبه ریتی لاهو پښمبه ردها ﷺ زور پرونتر هاتووه ته دی، لاهو بی هیچ گومانیک پښمبه ریتی لاهو له هی لاهو گه لسی پرونتر و چه سپاوتر و بی گومانره.

ناماژه ی رهوانی سیهم

موعجیزاتی ینغمه بهر ﷻ گه لسی زور و جور او جورن. چونکه له بهر لهوه ی ینغمه بهرینی به که ی گشتی به و همموو بوونه وهران ده گرینه وه، لهوا له گه ل زور به ی جور ه کانی بوونه وهر دا موعجیزه ی همیه.

با همه به نمونه پروون بکمنه وه:

ته گهر نوینهرنکی بهرینز له لایهن پادشایه کی گه وروه بۆ شارنک بجیت، که چهلین کۆمه لی جور او جور ی تیدا ییت و، چهند دیاری به کی به رخی جیا جیای بۆ همموو لهو کۆمه لانه هینایت، لهوا همموو چین و کۆمه لیک له کۆمه لانی شار نوینهرنک به ناوی خۆپانه وه ده نیرن بۆ به خیر هاتن و پیشوازی کردن لهو نوینهره ی پادشا.

هر بهو جور هاش که جیهان به هاتنی نوینهری پادشای ته زه ل و ته به د، که ینغمه بهری سهروه بهر ﷻ، شاد و بهر هه مند بوو و، له م ینغمه بهره ﷻ له لایهن خوا وه ندی پهروه دگاری همموو جیهانه کانه وه بۆ لای سه رجهم خه لکی سه ر پرووی زهوی رهوانه کرا و، چهلین دیاری معنهموی و راستیی پروونی لهو توشی له گه ل خۆدا هینا که په یوه ندی یان به همموو بوونه وهرانه وه همیه.. له م کاته دا، له لایهنی همموو دهسته و تا قمیک له م جورانه ی بوونه وهر وه - هر به که یان به زمانی تایه تی خۆی - نوینهریان بۆ پیشوازی لیکردن و به خیر هاتنی له م ینغمه بهره ﷻ هات و، هر به که شیان موعجیزه ی دهسته و تا قمی خۆپان له بهر ده م ینغمه بهر دا ﷻ پیشکش کرد. بهمش ته سلیق کردن و به خیر هاتنی ینغمه بهریان ﷻ ده بری. له وه بوو هر له بهر د و دار و ئاو و مرؤفه وه، تا ده گاته مانگ و خۆر و ته ستیره کان، همموو له م کاره یان له نجام دا. وه ک بلیی هر به که یان به زمانی حالی خۆی ده لیت: "یاخوا به خیر ییت!"

له راستیدا باسکردنی لهو موعجیزانه پیوستی به نووسینی چهلین بهرگ کتیب همیه، چونکه گه لسی زور و جور او جورن. له وه تا زانا پاک و خواناسه کان چهلین بهرگی گه وهره یان سه بهاره ت به به لگه کانی ینغمه بهرینی و موعجیزاتی ینغمه بهره وه ﷻ به درنۆی نووسیوه.

به لّام نيحه ليړه دا، له ناو جزړه همه كي به كاني لهو موعجيزانه ي پيغمبره دا ﷺ به چنه د پوخته لاماړه يه ك وازده هين و، لاماړه بڼ لهو موعجيزانه ده كمين كه به ته واوي و قه طعي چه سپاون و موه وايري مهنه وين.

به لگه كاني پيغمبريتي پيغمبر ﷺ دوو به شن:

(په كمم): لهو حاله تانه ي كه به "نر هاص" ناو نراون و بريتين لهو پرووداوه ده راسايانه ي له پيش پيغمبريتيدا پرويان داوه و پمپوه ندي يان به پيغمبريتي به كمي هوه همپه. هره ها لهو حاله تانمش كه پرووداوي له عاده ت به دهرن و له كاتي له دايكبوونيدا پرويان داوه.

(دوو همم): به لگه كاني تري پيغمبريتي لهو، له مانمش دوو به شن:

په كيكيان: لهو پرووداوه له عاده ت به دهرانه يه كه پاش له دايكبووني و بڼ ته سديقي پيغمبريتي لهو پرويان داوه.

دوره ميان: لهو پرووداوه له عاده ت به دهرانه ي كه له سرده مي ژياني پيروزيدا ده ركه وتوون. له مانمش ده كرښ به دوو به شوه:

په كمم: به لگه كاني پيغمبريتي لهو، كه له خودي پيغمبره دا ﷺ و له ژيان و شيوه و رهوش و كه مالي عقليدا ده ركه وتوون.

دوو همم: لهو به لگانه ي كه له دهره وي زاتي پيروزيدا ﷺ واته: له دهره و بهر و گهر دووندا ده ركه وتوون. له مانمش ديسان دوو به شن:

به شي په كمم: مهنه وي و قورلاني په.

به شي دوو همم: مادي و گهر دووني په. له مش ده ييت به دوو به ش:

به شي په كمم: لهو موعجيزانه ي كه له سرده مي بانگه وازي پيغمبريتيدا ده ركه وتوون. له مانمش يان له بهر شكاندن ي فيز و دهمار و سر سه ختي كافران بووه، يان بڼ به هيز كردني ئيماني ئيمانداران. وهك: له ت بووني مانگ و.. هه لقولاني لاه نيوان په بنجه پيروزه كاني و.. تيز بووني خه لكيني زور - به بهر كه تي لهو - له خورا كيني كم و.. قسه كردني لاهل و بهرد و دار له خزمه تيدا و.. چه ندين موعجيزه ي هاوچه شني تري وهك له مانه لهو موعجيزانه ي كه ده گنه ييست جزور و، هره جزره شيان له پلي ته وا توري مهنه ويدا په و، له هره په كه شيان چنه د نمونه يهك دووپات بوونه ته وه.

بهشی دووهم: هو پرووداوانه که خواوهند ښغمبهري ﷺ له باره يانموه ټاگادار کردووه ته وه، له پش پروودانيان ښغمبهري ﷺ هوالی پروودانيانی داوه و، پاشانیش چونی فرمووه هر بهو جزره هاتوونه ته دی.

وا ښمیش ښستا ده ست بهم بهشی دوايي ده کمين، بؤ نه وهی بگمینه پېرستينکی گشتی په که له دواي په که^(۱).

ناماژه ی رهوانی چوارهم

هو هواله غمبې پانه ی که خوی ټاگاداری غمبې ښغمبهري ﷺ له باره يانموه ټاگادار کردووه ته وه و هویش رایگمېاندوون، هینده زوړن که له ژماره ناپه. له وته ییست و پنجه مډا - که تایه ته به "تبعجازی قورئان" وه - ناماژه مان بؤ جزره کانی کردووه و به لگه کانیشیمان هر لهوئ هیناوه ته وه. له بهر نه وه، هرچی هوالدانی شتی په نهان هډن و په یوه نندی یان به خواپه تپی خوا و گهر دوون و قیامت و سرده مه رابوردووه کان و ښغمبهري پشوووه کانه وه - دروودیان له سر یئت - هیه، هموویان لهوئ باس کراون و، هر که سینک ده یه ویت له م باره یه وه ټاگادار و شاره زایئت، با سیری هو وته به کات.

به لآم لیړه دا چهند غوونیمه که له هو هوالدانه غمبې په راستانه ده هیننه وه، که پش پروودانیان، ښغمبهري ﷺ هوالی له باره يانموه داوه، له وانه ی که دواي خزی و له پژوانی داهاتوودا دینه پنی ټالی بهیت و هاوه لآن و نه ته وه که ی.

جا بؤ ټینگه بشتنی ته واوه تی له م راستی به، و له پشدا - وه که پشه کی په که - شمش بنچینه باس ده کمین:

● بنچینه ی په کم

ده گونجی هموو حاله ټینکی ښغمبهري ﷺ بکړیت به به لگه ی راستی ښغمبهري و شایهت له سر ښغمبهري پنه یه که ی. به لآم هم قسمه نه وه ناگمېنیت که هرچی رهفتار و حاله تی ښغمبهري ﷺ هیه هموویان له عادهت به دهر بن. چونکه خوی گهوره که ښغمبهري ﷺ ناردووه، وه که "مرؤفینکی ښغمبهري" ناردوویه تی. بؤ نه وهی به کردار و

(۱) به لآم به داخموه نعمتوانی بهو جزره ی مه بهستم هوو بیاننووسم، به لکر به بن ویستی خؤم چؤم به دلدا هات هرومه اش نووسم، بن نه وهی بتوام چاودنری له م دابه شکر دنه بکم. (دانه)

په فتاره کانی بیت به پابه ر و پشه نگی سرجه می مرؤفایه تی له گشت په فتار و
جمو جوو لیکیاندا، تا کو بهم پشه وایه تی په ی خوی، به خته وهری هردو دنیایان بز
بهینته دی و، لایه نه نالاسایی و له عاده ت به دهره کانی سنعه تی په روه ردگار و
کارو رباری توانستی خواوه ندمشيان له شته نالاسایه کاندا پشان بدات، نهو شته
ناسایانه ی که هره به که یان موعجیزه به که بز خوی.

خو نه گهر هم موو په فتار و کردارنکی پښمبه ر ﷺ له عاده ت به دهر و له سهرووی
توانای مرؤفه وه بووایه، نهوا بز ی نه ده گونجا که بیت به پشه نگی و پشه وونکی نهو تو
که شوین پی هملبگریت و، هملسو کموت و حالت و کردار و په فتاره کانی چاویان
لن بکرت.. له بهر نه مه، پښمبه ر ﷺ جار به جار و به پی پیو یست و بز مه به سستی
چه سپاندنی پښمبه ریتی به که ی نه بوایه له به رده م کافره سر سه خته کاندا، په نای بز
پشاناندانی موعجیزات نه ده برد.

جا له بهر نه وه ی په کیلک له داخوازی به کانی نهو ته کلیفه ی که خواوه نند له
به نه د کانی ده کات، بریتی به له وه ی که مرؤف پرو به پرووی تاقیکردنه وه (الإبتلاء)
بیتنه وه و، خواوه نی و یست و لیختیار بیت له کرده وه کانیدا، نهوا خواوه نند موعجیزه ی
به سه ر مرؤفدا زال نه کردووه، بز نه وه ی ته سدیق و باوه ر به زور له مرؤفدا دروست
نه بیت. چونکه نهیننی تاقیکردنه وه و حکمه تی ته کلیف داخوازی نهو نه که ده رگای
ویست و لیختیار له به رده م ژیریدا بخړته سه ر یشت و نه م لیختیار و یسته ی لن
دانه مالریت. خو نه گهر موعجیزه به چه شنیکي زور به دیه ی ده ریکه و تابه، نهوا هیچ
لیختیار و یستیک له به رده م ژیریدا نه ده مایه وه و، نهو کاته نه بووجه هلیش وه کو
نه بوو به کو - خوی لن پازی بیت - ته سدیقی ده کرد و، نهجا هیچ سوو دیک له
ته کلیف و هیچ ناما بنیکیش له تاقیکردنه وه ی مرؤفدا نه ده ما و، خه لوو زی بی بایه خ و
نه لماسی به نرخ وه کو په کیان لن ده مات.

به لام نهو شته ی مرؤف ده خاته سه رسو و پمانه وه، نهو به که له کاتیکدا هه زاران
کس، لهوانه ی که په گزی هره به که یان لهوانی تر جیا به، ته نها به پښمایه کی پښمبه ر
ﷺ، یان به فهرموو ده به کی نهو، یان ته نها به تماشا کردنیکي دیداری پیو ز و جوانی،
یان به شتیکی تری هاوچه شنی نه مانه، ایمانیان پی هیناوه.. هه روه ها له کاتیکدا که
هه زاران زانای ورده کار و روضنبری لیکو لهر، به هو ی نهو هه واله راست و

موتواترانه‌ی که له باره‌ی راستیی ښځه‌مېر ﷺ و ږه‌فتاره جوانه‌کانیموه ښان گه‌مشتووه، همموو ښانیان ښه‌ناوه..

له کاتیکدا که همموو ښانه ښانیان ښه‌ناوه، ښا جینی سرسورپمان نی‌یه که به‌ده‌ختانی سرده‌می خومان ښم همموو به‌لگه‌ پروون و ښاشرایانه‌ده‌ښن، که‌چی وه‌ک بلنی ښشتا ښیان کم ښت و هانیا نمدات بؤ ښمان ښه‌نا و ته‌سلیق کردنی، ښه‌وته‌ده‌ښیت به‌ره‌و ه‌لدنری گومرایی ه‌لده‌خلیسکین و ښمان ناهین..

به‌لنی، ښا ښمه‌ جینی سرسورپمان نی‌یه؟!

● ښچینه‌ی دووهم

ښځه‌مېر ﷺ "سروف"، که‌واته له پروانگه‌ی مرؤفیتی‌یه که‌مېوه مامله له‌گه‌ل خه‌لکیدا ده‌کات.. له ه‌مان کاتیشدا "ښځه‌مېر" ښکی ښمینه و، له لایه‌ن خورای گه‌روه‌وه ږه‌وانه‌ کراوه و، به‌ ناوی خواوه‌ده‌دوښت و ږاگه‌مه‌نه‌ښکی ږاستگزی فرمانه‌کانی خواوه‌نده. که‌واته ښځه‌مېریتی‌یه که‌ی پشت به‌ راستیی سرووش(الوحی) ده‌به‌ستیت. "سرووش" ښ دوو به‌شه:

یه‌که‌م: سرووشی ږاشکاو(الوحی الصریح). وه‌ک قورښانی ږوړوز و چه‌ند "حه‌دیت" ښکی قودسی. ښځه‌مېر ﷺ له‌م جزوره سرووش‌ده‌ا ه‌ره‌ ته‌نهارا گه‌مه‌نه‌ره، ښی ښه‌وی هیچ ده‌ستکاری‌یه‌کی تیدا بکات.

دووه‌م: سرووشی ناوه‌کی(الرحی الضمی). پوخته و کورته‌ی ښم به‌شه‌یان پشت به‌ ښلهام و سرووش ده‌به‌ستیت، به‌لام درېزه‌ښدان و ږوونکردنوه‌ که‌ی ده‌گه‌ږنموه‌ بؤ ښځه‌مېر ﷺ. واته ږوونکردنوه‌ی ښم جزوره سرووشه له لایه‌ن ښځه‌مېره‌وه‌به‌ه ﷺ. ه‌ندئ جار له‌م ږوونکردنوه‌به‌دا پشت به‌ ښلهام و سرووش ده‌به‌ستیت و، ه‌ندئ جاری تریش به‌ فیراسه‌تی تایه‌تیی خوی. ښم جزوره ږوونکردنوه‌امش که‌ ښځه‌مېر ﷺ به‌ ښجیه‌ادی تایه‌تیی خوی ده‌بانکات، ښان ښه‌وه‌به‌ ښو هیژ و توانا قودسی‌یه‌ی که‌ له ښځه‌مېریتی‌یه‌که‌پدان ده‌بانکات، ښان وه‌کو مرؤفیک و به‌ښی ښو ښاسته‌ی که‌ عورف و داب و نه‌ریت و ښری خه‌لکیی تیده‌ا، ږوونیا ن ده‌کاته‌وه.

که‌واته ناییت له پروانگه‌ی سرووشی ږووته‌وه‌ سه‌ری گشت لایه‌نه‌کانی همموو فرموده‌یه‌ک بکرت و، له‌و مامله و ښرکردنوه‌به‌دا که‌ له‌سر خواستی "مرؤفیتی"‌یه‌ که‌ی له ښځه‌مېره‌وه ﷺ ښنراوه و وه‌ر گه‌راوه‌ نابنی بؤ ښاسه‌واری "ښځه‌مېریتی"‌یه‌ که‌ی بگه‌ږن.

جا له بهر نه وهی هندی پرووداو هه که "سروش" به شیوه یه کی پوخت و په ها له باره یانه وه ده دوت و، پاشان پښمبه ر ﷺ به فراسه تی تایه تی خوی، یان به گوږه ی پروانینی عورفی گشتی ^(۱)، پرونیان ده کاته وه، نهوا هندی جار پیوست به لیکدانه وهی هم جوړه کیسه و مته شایهانه ده کات که له و پروونکر دنه وهی دا هه. چونکه هندی "راستی" هه به لیکدانه وه و غوونه هینانه وه نه ییت ناتوان ریت خه لکیان لی تیښگه په نریت.

غوونه یی هممش وه که نه وهی که جار لکیان نه وانه یی له ده ورو بهری پښمبه ردا ﷺ دانیشتوون، گوئی یان له زرمه و ده نگیکی بلند و گه وړه بوو. پښمبه ر ﷺ پروودا وه که یی بړوون کر دنه وه و فرموی:

(نه وه دهنگی بهر دیکه هفتا ساله بهر ده بیته وه، وا یستا گمیشته بنکی دوزه خ)!

هیشتا سه عاتیک به سر نه مه دا تیڼه په ریو، په کیک هاته کوږه که و وتی:

(فلانه مونافیقی به ناو بانگ، که تمه نی گمیشتووه هفتا سال، مرد و بهر و دوزه خ که و ته پئی)!

هممش لیکدانه وهی نه و ته شبیهه پر له به لاغت و جوانه یی پښمبه ر بوو ﷺ که زووتر له پروونکر دنه وهی پروودا وه که دا باسی کردبوو.

● بنچینه یی سی هم

نه و فرموده و پروودا وانه یی که ده ماو ده م گپړا و نه ته وه، نه گهر "موتواتر" ^(۲) بوون، نهوا به "قه تی" (بنی گومانی) چه سپاون و دلنایی ده به خشن.

"موتواتر" یش دوو به شه:

یه که م: تهواتوری صهریج (پاشکاو)، که پشی ده وتریت: تهواتوری له فزی.

دووه م: تهواتوری معنه وی. هممش دوو به شه:

(۱) وه که له پنکختی سوپا و کاروباری جهنگ و بازرگانی و کشتوکال و.. هتد.

(۲) "موتواتر": بهر په وایه ته ده لښ که کوم لیک زوړ له کوم لیک زوری تره وه ده ماو ده م هینا یتیان و بهر جوړه له هاره لانه وه تا گمیشتیته سرده می تایمی تایمین (که تمدونی سونه تی تیدا کراوه) و، هر به که له کوم لاندش له وانه بن که هر گیز نه گوږنی له سر درو کردن و هوالی ده مه لبه ست په کیان گرتیت. زانپانی زانستی "أصول الفقه" خه بهری موتواتر به "قطعی السرود" له قلم ده دهن. واته: هیچ گومانیک له وده نی به که له پښمبه روه ﷺ گپړا و نه وه.

به شی یه کم پنی ده و تریت: "سکووتی". واته ده برپنی په زامه ندی به بی قسه کردن له ناستیدا. غوونه یی هممه زوره، وه که له وهی که نه گهر یه کیلک له ناو ده سته و کومه له که ی خویدا پرووداویکی گپراهه وه که له بهر چاوی له واندای پرووی دابوو، هیچ که سینکیش له کومه له به دروی نه خسته وه و هموویان له ناستیدا بیی دهنگ بوون، له واته هم بیی دهنگ بوون میان له وه ده گمیه نیت که له وانش ته سدیقی ده کن و له و پرووداوه له راستیدا بووه و پرووی داوه. به تایبه تی نه گهر له و پرووداوه پمپوه ندی به و که سانه وه بییت و له وانش ناماده یی له وه بیی که نه گهر پرووداوه که به درو یان به هله بگپراهه وه په خنه یی لنی بگرن و بهر په رچی بده نه وه و هر گیز به هله رازی نه بی، ته نانه ت "درو" به لایانه وه شتیکی زور ناشیرین و ناره واییت.. جا نه گهر له چه شنه کاته دا له وانه بیی دهنگ بی، له واته هم بیی دهنگ بوون میان به لگه یه له سهر له وهی که له و پرووداوه به بیی گومانی پرووی داوه.

به شی دوو هممی ته و اتوری معنوی: بریتی به له وهی که له و که سانه یی پرووداویک ده گپراهه وه، له نه ندازه یه کی هار به شی له و پرووداوه دا په کیان گرتیت، هر چه ندش دانه دانه یی په وایه ته کانیاں جزراو جزور بی.

غوونه یی هممه وه که له وهی که نه گهر بو تریت: په که "هزقه" ^(۱) خواره مهنی، دوو سده کس یی تیر کردوه. له و که سانه یی که هممه ده گپراهه وه، به چهند شپوه و ده سته وازه یه کی جیاجیا باسی ده کن. ده بییت هه ندیکیان سده کس باس ده کات و هه ندی دوو سده و هه ندی سنی سده و، هه ندیک یی تر دوو "توقیه" خواره مهنی باس ده کات.. هه روه ها بهم جزوره.

ده بییت هه موویان له نه ندازه یه کی هار به شی پرووداوه که دا په کیان گرتووه، که بریتی به له: "تیر بوونی خه لکیکی زور به خورا کیکی کم". که واته پرووداوه که به شپوه یه کی په ها پرووی داوه و موته و اتوری معنوی به و دنیایی ده به خشیت، تیر جزراو جزوری شپوه کانی له په وایه ته جیاجیا کاندای هیچ زیانیک به و دنیایی ناگمیه نیت. "خه بهری لاجاد" ^(۲) یش کاتی واهمه له ناوه ندی چهند مه رجیک یی تایبه تیدا وه که موته و اتیر "قه تعی بهت" (واته: بیی گومانی) ده به خشیت. به لکو هه ندی جار به بونه یی چهند نیشانه و به لگه یه کی دهره کی په وه له و قه تعی بهت ده گمیه نیت.

(۱) په که هزقه یی له و ده کاته (۱۲۸۲ گرام). په وانه فهره نگی تورکی: (Yeni Lugat). (وه رگیز)

(۲) "خه بهری لاجاد" به و په وایه ته ده لنین که ژماره یی که مگر له ژماره یی ته و اتور گپراهه ییانه وه.

لیتر بهم جزوره، به شی هره زوری به لگه کانی پیغمبه ریتی و موعجیزاتی پیغمبه ر ﷺ له رپی تمواتوری صهریح، یان معنوی، یان سکورتی یوه (که جزرنکی تمواتوری معنوی یه) به ده ستمان گهشتوون. به شیکي تریشیان له رپنگای "خه بهری لاجاد" هوه گهشتووته ده ستمان که پیشه وایانی زانستی "جهرح و تعلیل" له نیوان چه ند مخرجیکي تایبه تیدا وهریانگرتووه و پتی رازی بوون و، بهم بزونه یوه بووه به "قه تعی" و وهك ده لاله تی فرموده دی مواتیری لنی هاتووه.

جا نه گهر چهلین زانای لیکولری "زانستی فرموده" وهك خواهنانی "صیحاحی سیتة" ^(۱) و له پیشه کی یانه وهه لکه مواتووانی وهك تیمامی بوخاری و موسلیم که هدریه که یان - به لای که موه - سه ده هزار فرموده دی له بهر بووه، ههروه ها هه زاران پیشه و زانای خواناس، له وانه ی که نزیکه ی په نجا سال نوژی به یانی یان به ده ستوژی عیشاوه نه دا کردووه ..

نه گهر نه مانه و زانایانی تری هاوچه شنیان "خه بهری لاجاد" یان به لاهه صیحیح یت، نه و هیچ گومانیک له وده نامینیتوه که خه بهری لاجاد قه تعی یه و، لهم پرووه و حوکمی له هی "مواتیر" که مرنی یه.

به لنی، زانایانی "زانستی فرموده" و په خنه گرانی لهم هواره، به راده یه کی و کارامیی و پسپوری یان لهم هونه رده پیدا کرد، که له نه نجامدا توانی یان و ته ی پیغمبه ر ﷺ و ره وانیژی گوزارشت و شیوه ی روونکردنه وه کانی، له و ته ی غمیری نه و جیا بکه نه وه، به چه شنی که نه گهر بهك و ته ی "هه لبه ستره" (موضوع) له نیوان سه ده فرموده دا ببینن، په کسر جیای ده که نه وه و ده یگیرنه دواوه و ده لین: (نمه هه لبه ستره) و هه رگیز ناکریت فرموده ی پیغمبه ر یت ﷺ.

بهم جزوره نه و زانایانه وهك "صهرراف" ی شاره زا و کارامه یان لنی هات و، فرموده ی راسته قینه ی پیغمبه ر یان ﷺ له و خلتانه پاک و جیا کرده وه که یتکه ملی بوو بوون.

(۱) خواهنانی نه و کتیانه لهم شمش پیشه وایان: "تیمامی بوخاری و موسلیم و نه بوو داوود و ترمیزی و نه سائی و لین ماجة". چوار کتیبه که ی لهم چوار پیشه وایه دی دوا یی پشان ده و ترئ: (السنن). جگه له مانیش چهلین زانای تری فرموده هن، وهك: تیمامی مالیک و تیمامی له محمد و داره می و به بهمتی و ته برانی و حاکم .. هند

به لّام هه ندئ له زانا ليكۆلهره كانى چه شنى "ابن الجوزي" هينده توندوتىزي بيان له ره خه سازيى فرموده كاندا نواند كه هه ندئ فرموده "صحيح" يان به "هلبه سزاو" له قه لّم دا!

ده بين ئه وش بزانين كه ئه گهر به هر وتبهك وترا: "موضوع" ئه وه ناگه نيت كه واتاكه ي هه له و خراپه، بهلكو ئه وه ده گه نيت كه وتى پىغمبه ر ﷺ نى به!

پرسيار:

ئايا چ سوودىك له باسكردن "سهند"ى^(۱) دوور و درىزي وهك: "عن فلان.. عن فلان" دا هه به و، چ كه لكىك له ناو بردن ياندا ده ست ده كه وىت؟ وه لّام:

سوودى زورى تىدايه. چونكه باسكردن ئه م سهنده درىزه جوړه به كده نكي به كى تايه تى ده رده خات له نيوان ئه م زانايانه ي له سهنده كه دا ناويان هاتووه، كه تابلىي راستگۆ و جنى باوهر و متمانه. كه واته باسكردن ئه م ناوانه له سهنده كه دا، به بهك گه شتن و پشتگيرى كردن به كړيى زانا ليكۆلهره كان له فرموده يه دا ده گه نيت و، وه كو ئه وه وايه كه هر زانا و ئيمانىك ناوى له سهنده كه دا هه به، مۆرى خۆى له فرموده به دايت و، ئيمزاي "صحيح" بوونى كردىت.

پرسيار:

بوچى هه موو موعجيزاتى پىغمبه ر ﷺ به وىنه ي حوكمه شرعى به پىويسته كانى تر، به گرنگى به كى زۆر تر و، هه موويان به ته واتور و له پىنگاي جيا جيا وه نه گير راونه ته وه؟ وه لّام:

له بهر ئه وه به كه زۆر ينه ي خه لكى، زۆر به ي كاته كان، پىويستى به كى زۆر يان به حوكمه شرعى به كان هه به، كه واته ئه م حوكمه شرعى يانه سه باره ت به وان "فرزى عه م"ن^(۲). چونكه ئه م حوكمانه په يوه ندى يان به هه موو كه سىكه وه هه به. به لّام مروف له هه موو كاتىكدا پىويستى به موعجيزات نى به. خۆ ئه گهر واش دا بنين كه پىويستيان به بىستنى موعجيزات بىيت، ئه وا گهر بهك جار ئه م موعجيزانه بىستين سهر و زيا ده و،

(۱) "سهند": له زانستى حمديدا به ناوى ئه م زىمه ره زانايانه ده و ترىت كه بهك له دواى بهك هه ر له هه وه ئه وه كه له زارى پىغمبه رى ﷺ بىستوه تا ده گاته كۆتايى زىمه ره كه، فرموده كه يان ده ماو ده م هينا وه.

(۲) "فرزى عه م": بهو حوكمه شرعى يانه ده و ترىت كه له سه ر هه موو موسلمانىكى باقى عاقل فرزه جىبه جىيان بكات.

پىۋىست ناكات ھەموو كەسنىڭ يىانېستىت. واتە "فەرزى كىفايەت" ن^(۱)، كەواتە ئەۋەندە بەسە كە ھەندى كەس ئەۋ موعجىزانە بزانن.

ھەر لەبەر ئەمەيە كە ھەندى جار دەيىنىت پروۋدانى موعجىزەيەك چەندلەن ئەۋەندەي ھوكمىكى شەرى و بە چەشنىكى بەھىزتر و بىن گومانتر چەسپاۋە، كەچى يەك كەس يان دوان رېۋايەتيان كىردوۋە. بەلام ئەۋانەي ھوكمە شەرى بە كىيان رېۋايەت كىردوۋە دەگەنە دە كەس، كاتى ۋا ھەيە يىستىش.

● بىنچىنەي چۈارەم

بەشنىك لەۋ پروۋداۋانەي كە پىنغەمبەر ﷺ ھەۋالى داۋە لە ئابىندەدا دىنەدى، چەند پروۋداۋىنكى ھەمەكى (كلى) ن و، لە چەند كاتىكى جىاجىادا دوۋپات دەبنەۋە. واتە ھىچ كام لەۋانە پروۋداۋىنكى تاك و ھەندەكى (جۇرنى) نى يە. كەواتە جارى ۋا دەيىت پىنغەمبەر ﷺ چەند حالەتىكى ھەندى لەۋ پروۋداۋانە پروۋن دە كاتەۋە، چونكە ئەم چەشە پروۋداۋە ھەمەكى يانە، چەندلەن پروۋى زۇرپان ھەيە و، لە ھەر جارنىكدا پىنغەمبەر ﷺ بە كىك لەۋ پروۋانە باس دە كات. بەلام گەر ئەۋ كەسەي كە فەرمۇدە كە دە گىرپتەۋە لە يەك شۇنىدا ئەۋ ھەموو پروۋانە كۆ بىكەتەۋە، ئەۋا بە پروالەت پىنچەۋانەي ۋاقىع دەردە كەۋىت. بۇ غۇۋنە:

گەلىنى رېۋايەتى جىاجىا سەبارەت بە "مەھدى" يەۋە ھەيە، بە چەشنىك كە درىزەپىندان و پروۋنكردەۋە كانيان جىا جىا و جۇراۋجۇرن. پىنغەمبەرىش ﷺ كاتى كە باسى "مەھدى" دە كات پىشت بە سىرووش دەبەستى. ئەم باسكردەش بۇ ئەۋەيە كە ھىزى مەعنەۋىي ئەھلى ئىمان لە ھەموو سەردەمىكىدا پارىزىت و، لە بەردەم ئەۋ پروۋداۋە سامناكانەدا - كە دىنە رىئايان - ئاتومىدى سەريان تىنە كات و، نەتەۋەي ئىسلام بە پەيۋەندىيەكى توندوتۋالى مەعنەۋى بە زىنجىرەي نورانىيى ئالى بەيتەۋە بەستىتەۋە (ھەرۋەك لە ۋتەي بىست و چۈارەمدا ئەمەمان چەسپاندوۋە).

ھەر لەبەر ئەۋەشە كە خەلىكى ھەموو سەردەمىك جۇرە (مەھدى) يەك، بەلكى چەندلەن (مەھدى) يان، ۋەك ئەۋەي لە ئاخىر زەماندا دىت، لە ئالى بەيتدا بە خۇيانەۋە

(۱) "فەرزى كىفايەت": بىۋ جۇرە ھوكمە شەرى يانە دىۋىت كە ئەگەر ھەندى كەس لە كۆمەلدا جىنەجىيان بىكەن، ۋەك ئەۋە ۋابە كە ھەموو كۆمەل جىنەجىيان كىردىت و لە ئەستىزان لادەچىت.

دیوه، به راده پهك كه به شینكي زوری وه سفه کانی مههلی گه وره ی ئاخو زه مانیان له خهلیفه مههلی عه یاسیدا یینیوه، که ئه ویش له ئالی بهیت بوو. بهم جزوره، وه سفه کانی ئهوانه ی پنش مههلی گه وره هاتوون و دین و، له سه رده مه کانی خو یاندا نوینه ری مههلی گه وره (وهك خهلیفه و ئهقتابه مههلی به کان) له گه ل وه سفه کانی "مههلی گه وره" دا تیكه ل به په کتر بوون. ئا لیره وه ئیختیلاف له رپوایه ته کاندا دروست بووه.

● بنچینه ی پتجه م

پتجه مبه ر ﷺ ئه وه ی خوای گه وره فیری نه کردابه هیچی له غمبه نه ده زانی، چونکه: "لا یعلم الغیب الا الله". (واته: خوا نه ییت کس غمبه نازانیت). که واته خوای گه وره چی فیری پتجه مبه ر ﷺ ده کات ئه ویش هه ر ئه وه به خه لکی راده گمبه نیت. جا له بهر ئه وه ی خوای گه وره دانا و میهره بانه، ئه و دانست و میهره بانی به فراوانه که ی داخوازی ئه وه ن که زۆره ی شتانی غمبه یی به شاررینه وه و ئاشکرا نه کرین، چونکه زۆره ی رووداوه کانی ئه م ژبانیه ی دنیا دلخۆشکه ر نین، زانینی ئه و شتانه ش له پش روودانیاندا، ئازاری زۆر به دلی مرؤف ده گمبه نن. هه ر له بهر ئه م حیکمه ته به که مردن و ئه جه ل له زانستی مرؤف شارراونه ته وه و، هه ر به لا و گهرو گرتیکیش دینه پنی، په رده ی غمبه یان به سه ردا دادراوه ته وه. به کین له داخوازی به کانی ئه م دانست و میهره بانی به ی پهروه رداگار ئه وه به که: هه ر چی موسیبه ت و رووداوی ناخۆش له دوا ی پتجه مبه ر ﷺ به سه ر ئالی به میت و هاوه لانیدا دین، خوا وه ند پتجه مبه ر که ی ﷺ له پهك به په کیان ئاگادار نه کاته وه، به لکو - له بهر چه ند حیکمه تیك - پتجه مبه ر خۆشه وسته که ی خۆی ﷺ ته نها له چه ند رووداویکی گرنگ و دوور له ئازاری دواپۆزی نه ته وه که ی ئاگادار کردووه ته وه، تا کو ئه و به زه ییه گه وره و فراوانه ی که پتجه مبه ر ﷺ به رامبه ر نه ته وه که ی و ئالی به میت و هاوه له کانی همیه تی، زامدار نه ییت.. ههروهك چه ند مزگینی به کی خۆشیشی پین داوه. خوا وه ند هه ندیک له م هه و الانه ی به پوختی و هه ندیک تریشیانی به دوور و دریزی به پتجه مبه ر ﷺ را گمبه اندووه^(۱).

(۱) به لگه له سه ر ئه وه ی که خوا وه ند به (ته وای) پتجه مبه ری ﷺ ئاگادار نه کردووه ته وه له وه ی که حمزه رهنی عایشه - خوای لای پازی ییت - به شداری جهنگی "الجهل" ده کات، ئه وه به که به خیزانه کانی فه رموو: "ده ی کامتان ییت که سه گه کانی" حمزه ب" پایدا بو مین" ۹ واته له جهنگه دا به شداری به کات. ئه ممش به

ئىجا ھەر شىئەك كە خۇاى گەورە بە ڤىڤمبەرە كەى خۇى ﷺ را گەماندووه، ئەمۇش گەماندوويەتى بە نەتموہ كەى خۇى. پاشان زانا راستگۇ و دادگەرە كانى زانستى فەرموودە، بە چەند پەوايە تيكي صەحيح و دەماودەم، بە ئىمەمان گەماندووه. ئەمۇ زانايانەى كە تابلىنى لەخواترس بوون و زۇر لەموہ دوورتەر بوون كە بەر ئەمۇ ھەرە شەبەى ڤىڤمبەر ﷺ بكمون كە دەفەرموى: "مَنْ كَذَبَ عَلَيَّ مُتَعَدًّا فَلْيَتَوَّأْ مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ"^(۱)، ئەوانەى كە لە ترسى سزاي ئەم ئايەتە پەرۇزە ھەميشە ھەلدەھاتن:

﴿لَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَيَّ اللَّهُ﴾^(۲)

● بنچينەى شەشم

حالات و ئەوسافى ڤىڤمبەر ﷺ لە شىوہى مېژوودا باس كراون. زۆرەى ئەمۇ حالات و ئەوسافانەش تەنھا لايەنى مەرفۇئيتى ئەويان دەر خستووه. چونكە كەسيتى مەعنەوى زاتى پەرۇزى ڤىڤمبەر ﷺ و ماھيەتى بەرز و نورانىي ئەمۇ بە پادەبە كى وايە كە ھەرچى لە كتيبە كانى ژيان و مېژووى ئەحوال و ەسفى ئەودا نووسراون، ھەرگيز ناگەنە ئەمۇ پەلە بەرز و بلندەى كە لە راستيدا ڤىڤمبەر ﷺ ھەبەتى..

ئەمۇتا ھەرچى پەرۇز ھەبە، بە پىنى دەستورى: "السبب كالفاعل" ھەر لە سەرەتاي ڤىڤمبەر ئىيەو تا ئىستا، بە ئەندازەى پەرستشى نەتموہ كەى پاداشتى پەرستش و بەندايەتى دەخريئە سەر لا پەرەى كەمالى ئەمۇ ڤىڤمبەرە ﷺ.. ئىجا ھەرەك سەرەى مېھرەبانىي پى كۆتايى خواوہند بە شىوہ و توانايە كى پى كۆتايى دەورەى ڤىڤمبەر ﷺ دەدات، ھەر بەمۇ جەزەش ھەرچى پەرۇزە، لە مليۇنەھا كەسى نەتموہ لە ژمارە بەدەرە كەپوہ نزا و دوعاى لە ژمارە بەدەرى پى دەگات.

كەواتە ھەرچى بەسەرھات و حالەتى مەرفۇئيتى ڤىڤمبەر ﷺ ھەبە و، كتيبە كانى مېژوو باسيان كەردوون، ھەرگيز ناگەنە ماھيەتى ئەواوہتى و راستى كەمالاتى ئەمۇ

ئەمۇ ئەمۇ خۇشەمىستى بە زۆر بەھيزەى كە ڤىڤمبەر ﷺ بەرامبەر بە ھەزرىتى عالىشە ھەببو، زامدار نەبىت. لە گەل ئەمۇ شەدا دوايى خواوہند (بە پوختى) ڤىڤمبەرى ﷺ لەمە ئاگادار كەدوہ. چونكە بە ھەزرىتى عەلى فەرموو: "ارفع بها وبلغها آمنها". واتە: لە گەلیدا نەرمونيان بە و يەگەنەرە شوئى ئەمىن و پى وەبى خۇى. (دائە)

(۱) حديث صحيح متواتر. واتە: ئەمۇ بە ئەنقەست درۇم بە دەمەو ھەلبەستىت، با جىگاہەك بۇ خۇى لە ئاگرى دۆزەخدا ساز بكات. (واتە: بۇ ساز كراوہ و دەروا تە ناوى).

(۲) (الزمر: ۳۲) واتە: كنى ئەمۇ ستمكارترە كە درۇ بە دەم خواوہ ھەلبەستىت؟

پنځمه بهر په پروزه یی ﷺ که به پزترین نه بچام و پنگه پشترترین به رو بوومی بوونه و رانه و،
راگه به ندری فرمانه کانی به دیه پنه نری بوونه و ره و خو شه ویستی په روه ردگاری هموو
جیهانه کانه!

له کوئی هم که سینی په پروز و بهرزه یی که هریه که له جیریل و میکایل له غزای
بمردا هاو هلی نه مینی بوون، بهو حالته ناشکرایانه ی ژپانی دهرده که مونت که تنها
لا بهنی مرفییتی لهو دهرده خه، وه که لهو رووداوه یی که به سر پنځمه بهر دا ﷺ هات
نه گه لهو خاوه نه سپه یی که نه سپه که یی به پنځمه بهر ﷺ فروشت و دوا یی ټینکاری
نموی کرد پنی فروشتیت و، داوای شایه تی له پنځمه بهر ﷺ کرد و، لهو کاته دا
حه زره تی خوزمهی هاو هلی پنځمه بهر ﷺ هاته پشموه و شایه تی بژ دا^(۱). به تی، له
کوئی لهو که سینی په پروزه له چه شنی هم رووداوه دا دهرده که مونت؟

جا بژ نموی لهو که سهی و هسفه مرفانه و ناسایه کانی پنځمه بهر ﷺ ده بیستیت،
نه که پته هلموه، لهوا ده بی همیشه سر بهر ز بکاته وه و بژ ماهیه تی بهرزی
پنځمه بهر ټینی پنځمه بهر ﷺ پروانیت و، سیری که سینی معنوی و نورانی و بهرزی
پنځمه بهر ﷺ بکات، که له چله پزی پله یی بهرزی پنځمه بهر ټیدا یی. دنا - خوا
نه خواسته - یان بی نه ده یی بهر امهر دنو ټیت، یان ده که پته ناو وه هم و گومانوه.

بژ پروونکردنوه یی هم مه سلیمه، سرنج له نمونیمهی خواره وه به:
(وا دابین که) ناو که خورمایه که له ژیر خاکدا نیژا و، له پاشاندا بوو به
دارخورمایه که هردم له گه شه کردن و نه شوغما دا بوو.. یان هیلکه تاوسیک پاش
نموی گرمی ناراسته کرا، جووچکه تاوسیک لئ هاته دهرده، که هه تا گموره
بوابه و نه شوغمای بگردایه، بهو نه خوشونیگارانهی که قهلمی توانستی خواوند تیابدا
کیشابوون، جوانر ده بوو..

چه ندین سیفت و حالته تی تایهت هه که هی لهو ده نکه خورما و هیلکه
تاوسه ن و، هریه که لهم دوانه چه ندین ماده ی ناسک و وردیان ټیدا یی.. هر بهو چه شنه،
دارخورما و تاوسه کش چه ندین سیفتی بهر ز و چو ټیتی و بارودوخی لهو ټویان همیه،
که له چاو هی ناو که خورما و هیلکه که دا زور بهر ز و بلند و جیاوازن..

(۱) صحیح. رواه أبو داود والنسائی وابن ماجه وأحمد.

جا هر کاتي و ه سفي ناو که خورما و هيلکه تاوسه که له گهل و ه سفي دارخورما و تاوسه که دا ده کرين و به په کهوه ده به سترينهوه، ده بئي ژيري سرؤف سر له ناو که خورما کهوه بهرز بکاتهوه و سهيري دارخورما که بکات و، له هيلکه تاوسه که شهوه سر بهرز بکاتهوه و بؤ تاوسه که پروانیت، بؤ تهوهی مرؤف تهو و ه سفانهی ده يانیستیت و هريان بگريت و له ژيريدا جي يان بکاتهوه. ده نا ته گهر که سينک بلیت: ه هزار "بالمان" خورما له مشتیک ناو که خورما چنی، يان بلیت: ته هيلکه به شای بالنده کانه، تهوا په کسر ژيري به درؤی ده خاتهوه.

"مرؤفیتی" ی ینگه مبريش ﷺ و ه که ده نکه خورما و هيلکه که ی ناو غوونه که وایه.. تهو ماهیه تمش که بهوؤی "ینگه مبریتی" په کهوه پرشنگ ده داتهوه، و ه که دره ختی تووبا و بالندهی به هشت هه میسه له گه شه کردن و بهرز بوونه و دایه.

که واته تهو کاتهی که بیر لهو هه رایه ده کهینهوه له بازار له گهل ده شته کی په که دا پرووی دا، ده بئي چاوی ته ندیشه مان بهرز بکهینهوه و، ته سهووری تهو زاته نوورانی به بکهین که سواری ره فره (هوراق) بووه و به رهو: "قاب قوسین او أدنی" پڑشتوه و، جییریلی له پنگادا به جی هیشتوه. ده نا "دهروونی به دخواز" یان بئي ته ده بی له بهرامهروه ده کات و ته ونده داده به زته خوارهوه که پنز و بیحترامی کهم بکاتهوه، یان به تهوای پئی ده خلیسکیت و وای لئی دیت ته سدیقی نه کات.

ناماژه ی رهوانی پینجه م

ته م ناماژه تابه ته به چهند رووداویکی و ه هاوه که په یوه ندی یان به چهند شتیکی غمیی په وه همیه. و الیردها چهند غوونه کیان لئی باس ده کهین:
غوونه ی په کهم:

* له وتار (خوته) نکدا که کومه لیک له هاوه له به پزیه کان ناماده و گوی بیستی بوون و، ته و تاروش به جوړیکی سه حیح و موتهواتر پیمان گه یشتوه، ینگه مبر ﷺ فهرموویته ی:

"إِنَّ ابْنِي هَذَا سَيِّدٌ وَلَعَلَّ اللَّهَ أَنْ يُصْلِحَ بِهِ بَيْنَ فَتْنَيْنِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ"^(۱) له پهوا به تیکی تردا: "عظیمتین".

(۱) حدیث صحیح رواه البخاري والترمذي والنسائي وأحمد والطبراني. واته: ته م کوپم - هه من - سهرومه و، لهوانیه خواوه ند بکات به هؤی سولخی نیوان دوو کوملی موسلمان.

توہ ہوو پاش تیہر پوونی چل سال، دوو سوپای گہورہی ئیسلام لہ ہرامبرہک
راوہستان۔ بہلام حہزرتی حہسن لہ گہل معاویہدا - خوابان لئی رازی یئت -
رینککھوت و سولحی کرد۔ بہم سولحش تہسلبقی موعجیزہ غیبی بہ کھی باپیری
بہرینزی خوی ﷺ کرد۔

نمونہی دووہم:

* بہ نہقلی صہیح ینمان گہیشترہ و بزمان چہسپاوہ، کہ ینغہمہر ﷺ بہ
حہزرتی علیہی فرمووہ: "ستقاتلُ الناکثین والقاسطین والمارقین"^(۱)۔ بہمش ہموالی
جہنگی "جہمہل" و، "صیفین" و، "خہواریح"ی ینی داوہ۔

* جارنکی تر ینغہمہر ﷺ حہزرتی علی و حہزرتی زوبہیری ینی بہ کرتیان خوش
دہویست۔ بہ زوبہیری فرموو: "لتقاتلنَّه وأنتَ ظالمٌ لہ"^(۲)۔

* ہروہا بہ خیزانہ کانی خوی فرموو: "کیف یأحداکن تنبحُ علیہا کلابُ
الحواب"^(۳)۔ "یقتل عن یمینہا وعن یمینہا قتلہ کثیرہ"^(۴)۔

توہ ہوو لہ پاش سی سال لہ جہنگی "جہمہل" دا کہ لہ نیوان حہزرتی علی لہ
لاہ کھوہ و حہزرتی عالیشہ و تلخہ و زوبہیردا - خوابان لئی رازی یئت - لہ لاکھی
ترہہ پرووی دا و.. لہ جہنگی "صیفین" کہ لہ نیوان حہزرتی علی و معاویہدا پرووی
دا و.. لہ جہنگی "حہرووراء" و "نہرہوان" دا کہ لہ نیوان حہزرتی علی - خوی لئی
رازی یئت - و خواربجہ کاندا پرووی دا، ہموو ہم فرمووہ صہیحانہ ہاتنہدی۔

* ینغہمہر ﷺ ہموالی بہ حہزرتی علی داوہ و ینی فرمووہ: "تو کہ سہی کہ
دہتکوژیت، دہ کیشیت بہ سہرتدا و بہ خوینی سہرت ریشت تہر دہ کات"^(۵)۔ حہزرتی

(۱) رواہ الحاکم والبیہار والطبرانی فی الأوسط۔ واتہ: جہنگ لہ گہل ہیمان شکینان و ناحقہروان و
دہرچواندا دہ کہیت۔

(۲) أخرجه الحاکم ۴۱۲/۳ پروانہ: (شرح الشفا لمعلی القاری ۶۸۶/۱ - ۶۸۷)۔ واتہ: لہ گہل علیدا
دہجہنگیت و لمہشدا ستمی لئی دہ کہیت۔

(۳) حدیث صحیح رواہ أحمد وابن حبان والحاکم وأبو یعلی والبیہار وابن أبی شیبہ۔

(۴) حدیث صحیح رواہ البزار۔ واتای ہرموو فرمووہ کہ بہ کہموہ: "دہ ینی حالی تو بہ کہتان چوژن یئت
کہ سہ گہلی حمولہب (گوننیکہ لہ سہر ینی مدینہ - بہسردا) لئی دہمہر و، لہ راست و چہپیوہ
کوشتانکی زور دہ کریت"۱

(۵) حدیث صحیح رواہ الطبرانی والحاکم۔

علیش - خوای لئی رازی یئت - هو که سهی ده ناسی که "عه بدو پرده حماني کورپی موبجیمی خار یچی" بوو.

* ههروهه ههوالی "ذو الثدیة" (واته خاوهن مەمک) ی راگه باندووه و نیشانه کی جیا که رهه ی ههوشی باس کردووه و، ههوالی داوه که له کوژراوه کانی خهوار یج ده یئت. له راستیشدا و ابو له ناو کوژراوه کانیا ندا بوو. هو نیشانه میبش که پیغمه بر ﷺ باسی کرد بوو، ههوه بوو که فرموو بووی: "پیاوینکی رهش پیسته و به کینک له قۆله کانی وهک مەمکی ئافرهت وایه"^(۱). له پاشان حه زره تی عملی هه می کرد به به لنگه له سه ر ههوی که خۆی له سه ر حقه و، موعجیزه که ی پیغمه بریشی ﷺ ئاشکرا کرد.

* ههروهه ها پیغمه بر ﷺ ههوالی داوه - وهک ئوم سه له مه ده یگێرتنه وه - که حه زره تی حه سین - خوای لئی رازی یئت - له "الطف" واته له "که ره لا" دا ده کوژریت^(۲). ههوه بوو پاش په نجا سال هو رووداوه دلته زینه رووی دا و، ههواله غه می به که ی پیغمه بریش ﷺ هاته دی.

* ههروهه ها پیغمه بر ﷺ چهند جار یه که فرموو یه تی: "إن أهل بيتی سيلقون بعدي من أمي قتلاً وتشریداً"^(۳). ههروهه ها ش بوو که ههوالی دا.

* * *

لیره دا پرسیا ریکی گرنگ دیته ییش که نه مه یه:

ده لئین حه زره تی عملی - خوای لئی رازی یئت - له بهر ههوی خزمی نزریکی پیغمه بره ﷺ و، خاوه نی ئازایه تی به کی که م وینه و زانستیکی زۆر بووه، شایانتر بوو بکریت به جینشیننی پیغمه بر ﷺ، هه دی بۆچی (له جینشینیدا) ییش نه خرا؟ بۆچی له سه ر ده می هه ودا حالی موسلمانان شله ژا و تیکچوو؟ وه لام:

به کینک له قوتبه گه وره کانی ئالی بهیت فرموو یه تی: پیغمه بر ﷺ ئاواته خوای هه وه بوو که حه زره تی عملی جینشیننی یئت، به لام له غه می به وه ئاگادار کراوه ته وه، که وستی

(۱) حدیث صحیح رواه البخاری و مسلم.

(۲) حدیث صحیح رواه الإمام أحمد والطبرانی. وانظر كذلك: (صحیح الجامع الصغیر ۲۱۷).

(۳) بر وانه: (علی القاری ۱/ ۶۸۵)، (الحفا جی ۳/ ۱۸۱)، وثبت فی الحدیث الصحیح الذی بمعناه ما رواه الطبرانی فی الکبیر. انظر: (صحیح الجامع الصغیر و زیاده ۲۵۵۸). واته: ههلی بهیتی من دوا ی عۆم له سه ر دهستی نه ته وه که م کوشار و ده ره ده ری یان دینه ری.

خوای گهواره شتیکی تری غهبری ئاواته که ی نهوه. ئیز پیغمهبر ﷺ له بهر وستی خوای گهواره، وازی لهو ئاواته ی خوی هینا.

وا (له خواره وهدا) په کیک لهو حیکمه ته زۆرانه ی وستی خوای گهواره که لهم کاره دا همه، باس ده کهین:

کاتی پیغمهبر ﷺ کۆچی دوابی کرد، هاوه له کانی زیاتر پیوستان به په کینی و پشتگیری به کتر هه بوو. ئیمامی عهلیش - خوای لئی رازی یئت - چهند رهوشتیکی هه بوو، وهک: تهقلید نه کردنی کس و شوین پی ههله گرتنی خهک و، زوهلنکی زۆر و، ئازایه تی به کی پی وینه و، پیوستی نه بوونی به هیچ که سیک..

جا نه گهر بهاتایه و ئیمامی عهلی - که ئهم رهوشت و سیفه تانه ی همه - لهو کاته دا بهوایه به جینشین، لهوا ئهم رهوشتانه ی، ده ماری مونا فسه ی لای گه لئی کس و له ناو زۆر دهسته و تیره دا ده جوو لاند و، بهم جزره دوو بهر کی و ناکۆکی له ناو موسلماناندا پهیدا ده بوو، به وینه ی لهو ئاشووب و پروو داوانه ی که دوابی له سهرده می خه لافه ته کهیدا پروویان دا.

په کینکیش له هۆکاره کانی دوا کهوتنی جینشینی ئیمامی عهلی - خوای لئی رازی یئت - نه مهیه:

لهو کاته دا که ئهوی ئیدا بوو به جینشین، نه تهوه ی ئیسلام چهلین نه تهوه و کۆمه لئی جوو او جوو بوون و هه ریه که شیان تۆوی دوو بهر کی له گه ل خۆیدا هه لگر تبوو، وهک پیغمه بریش ﷺ هه والی دا بوو، ده گه یشتنه حه فتا و سنی به شی جیا جیا^(۱)..

ئا لهم کاته دا که گه رده لوولی ئاشووب و فیتنه له هه موو لایه که وه به سه ر نه تهوه ی ئیسلامدا هه لی کرد بوو، موسلمانان پیوستان به که سیتی به کی گه وره و به رزی و هه ها بوو که خاوه نی چهلین سیفه تی وهک: هه یهت و، ئازایه تی زۆر و، فیراسه تی راست یئت و، خاوه نی نه سه ییکی ره سه ن و له ئالی به یهت و نه وه ی هاشم یئت. بۆ نه وه ی بتوانیت له به رده م لهو هه موو فیتنه و ئاشووبانه دا خۆی پی را گهر بکرت..

جا ئهم جزره که سیتی به تنه ا له ئیمامی عه لیدا - خوای لئی رازی یئت - هه اتبووه دی. نه وه بوو توانی له به رده م لهو هه موو گه رده لوولانه دا خۆی را بگرت. پیشتیش پیغمه بر ﷺ هه والی نه وه ی پی دا بوو که: هه ره وک خۆی (واته پیغمه بر ﷺ) له پناوی

(۱) هه موو لهو فرمودانه ی که له به ره ی دا به شوونی نه تهوه ی ئیسلاموه بۆ حه فتا و سنی ده سه ته و کۆمه ل ده وین، هه موویان "هه حیح" ن.

نازل بوونی قورئاندا له گډل دوزمنانیدا که وتووه ته جهنگموه، تمویش (واته ایمامی عملی) له پیناوی ته نویلی قورئاندا له گډل دوزمنانیدا ده که ویته جهنگموه^(۱).

پاشان نه گهر ایمامی عملی نه بوايه، تموا دهسته لاتنداریی دنیا، تمموی یه کانی - به تمواوی - له پنی راست ده ترانند و له خشته ی ده بردن. به لام که ایمامی عملی و ثالی بهیتیان له بهرامهری خویانه وه ده یینی، تموانیش همولیان ددها بگه نه لاسیتان و هاوشانی پله و پایهمان بن، تاکو تمو ریزه ی له لایهن نه تموه ی ئیسلامه وه ده ستیان که وتبو، له دهستی نه دهن. تموه بوو زور به ی سرؤ که کانی ده ولته تی تمموی ناچار بوون که شوینکه وتوانی خویان هه لنین و هانیا ن بدهن بؤ پاراستنی راستی یه کانی ایمان و ته حکامه کانی قورئان و ئیسلام، هر چه ندهش بؤ خویان هیچ کاریکیان لم پرووه وه ته بنجام نه دا! له بهر تموه، له ژیر سایه ی ده ولته ته که یاندا سهدان هه زار له زانا لیکؤلره کان و موجهه یدان و تمولیا و پیاوچاکان و لیبراوان بؤ لایینی خوا، پهیدا بوون و گه شه یان کرد. که واته نه گهر چند که مالات و سه لاحت و لاینداری یه که نه بوايه که له ثالی بهیتدا هه بوون، تموا تمموی یه کان پینان ده تران و، به تمواوی له پنی راست لایان ددها، ههروه که له کؤتایی حوکمرانیی تموان و عهباسی یه کاندا پرووی دا. نه گهر پرسیار بکریت و بوتریت:

خؤ ثالی بهیت له هه موو کس زیاتر شایانی جینشینی بوون، ته دی بؤچی تم جینشینی بهمان تیدا نه مایه وه؟
وه لام:

دهسته لاتنداریی دنیا مرؤف له خشته ده بات. تمهلی بهیتیش له راستیدا ته رکي پاراستنی راستی یه کانی ئیسلام و ته حکامه کانی قورئانیا ن پنی سپیراوه. تمو که سمش که کاروباری جینشینی ده گرته ده ست، ده یی به هیچ جؤرئک دنیا نه یخه له تینیت. واته یان وه که پیغمبر ﷺ "معصوم" ییت، یان وه که خلیفه راشیده کان و عومهری کورپی عه بدولعه زیزی تمموی و مهملی عه بیاسی، تمقوايه کی گموره و زوهلنکی زؤری بییت، بؤ تموه ی له خشته نه چیت و له خؤی باپی نه ییت..

جا له م پرووه دهسته لاتنداریی دنیا بؤ ثالی بهیت ده ست نادات، چونکه ته رکه سه ره کی یه که ی خویان له بهر ده باته وه که بریتی یه له پاراستنی لایین و خزمه تکردنی ئیسلام. خه لافه تی ده ولته تی فاتیمی، که له میسر دا به ناوی ثالی بهیته وه دامه زرا و،

(۱) حدیث صحیح رواه الإمام أحمد.

حکومته تی "موه حجیده کان" له نه فریقیا و، ده ولته تی مه فموی له ئیران، هه ریه که میان باشتزین به لگن له سه ر نه وه ی که ده سه لاتداری و حو کمپانی بز ئالی به یت ده ست نادات. به لام له و لاوه ده بینن که هه رکات ئالی به یت وازیان له ده سه لاتداری هینایت، نه واهه و و کوشش و ته قه لایه کی زوریان بز خزمه تی ئیسلام و به رز کردنه وه ی ئالای قورئان داوه.

نه گه ر ده ته ویت ته مه ت به جوانی بز ده ربکه ویت، نه واهه رموو سه رنج له و قوتبانه بده که له به ره ی حه زره تی حه سه ن هاتوون، به تایه ت چوار قوتبه کان و، له ناو نه وانیشدا به تایه ت: شیخی گمیلانی (قُدسَ سِرُهُ).. یان فه رموو سه رنج له و پشه وایانه بده که له به ره ی حه زره تی حه سه نن، به تایه ت "یمام زه ینولعابدین" و "یمام جه عفه ری صادق" و هاوچه شنیان.. ده بینیت هه ریه که له وانه (له کاتی خویندا) وه کو "مه هدی" یه کی مه عنه وی بوون و، به بۆنه ی خه ریک بوونیا نه وه به بلاو کردنه وه ی نووری قورئان و راستی یه کانی ئیمان، هه رچی ستم و تاریکایی مه عنه ویی ده ورو به ریان بووه، په واندوو یانه ته وه و نه میان هیشته وه. به مهش چه سه پاندوو یانه که به راستی مه راتگری باپه ری گه وره و سه وره یانن، هه زاران دروودی له سه ر یت.

نه گه ر بو تریت:

"حیکمه ت" له و ئاشرو به خویناوی یه سامنا که دا چی یه که له سه رده می جینشینیی خه لیفه راشیده کاند - که چاکترین سه رده می میژووی موسلمانانه - تووشی نه ته وه ی ئیسلام بوو، خو نه و به ریزانه شایانی نه و گرفت و به لایه نه بوون که یتشه ری یان؟.. ئایا کامه یه لایه نی "مه ره بانی" ی خوا وه ند له م کاره دا؟ وه لام:

هه ووه که هه وره برو سه که و بارانی زوری به لیژمه و توفی به هه ر، توانا و لی هاتی هه موو جزره کانی پروه که ده بزوینیت و ده ری ده خات و، به مهش تۆوه کان ده کرینه وه و گو له کانیان ده پشکوین و هه ریه که میان کاری سه روشتی خزی پی ده سه یریت..

هه ر به و جزره ش نه و فیته یه ی که هاته پنی ها وه لان و شوینکه و تووانیان - خویان لی رازی یت - تۆوی توانا و لی هاتی نه وانی هه ژاند و، هه موو ده سه ت و کۆمه لیک ی یندار کرده وه که: ئایینی ئیسلام له مه تر سیدایه و خه ریکه ئاگر له موسلمانان به رده یت!

ئەم بىدار كىرگەنمۇ ھەمىش وای لە ھەموو دەستە و تاقىمىكى مۇسلمانان كىرد كە فرىاى پاراستنى ئيمان و ئىسلام بىكەون. ئەو ھەبو ھەرىە كەمیان بەپنى تواناى خۆى ئەركىكى لەو ئەركە زۆرانەى پاراستنى ئيمان و ىە كىتىى مۇسلمانانى لە ئەستۆ گىرت و، بەوپەرى ئىخلاى و لىپرانەو ئەو رىئەى گىرتەبەر.. دەستە و تاقىمى وایان ھەبو پاراستنى ھەرمۇدەى پىروزی پىغمبەر ﷺ و، ھەندىكىان پاراستنى شەرىعت و، ھەندىكى ترىان پاراستنى راستى ىە كانى ئيمان و، ھەندىكى ترىان پاراستنى قورئانى پىروزیان خىستە ئەستۆى خۇیان..

بەم جۆرە، ھەرىە كەمیان ئەركىكى لەو ئەركانەى كە پاراستنى ئيمان و ئىسلام لەو پۆژەدا داخوای بوو، ئەنجام دا و، بە تەواویش بۆ ئەم كارانەى خۇیان لى پىران. كەواتە ئەو تۆوانەى كە گەردەلوولى فیتتە و ئاشووبەكانى ئەو سەردەمە بە ھەموو لایە كدا وەشاندى، چەندلىن گولى رەنگاوپرەنگىان لە ھەموو جىئە كى جىھانى ئىسلامدا بەرھەم ھىنا، بە چەشنى كە ھەموو شوپىنىكى جىھانى ئىسلام وەك باخچەى لى ھات و، بە گولزار خەملا و رازاپەو..

بەلام بە داخەو لە ناوەندى ئەو باخچە و گولزارە پشكووتووانەدا دىر كودالى ئەھلى بىدەتەش سەریان ھەلدا! وەك بلىنى دەستى توانستى خواوند ئەو چەرخ و سەردەمەى بە سام و شكۆمەندىى خۆى و بە توندى راتە كاند و، ئەمەش ھىمەت و ھەستى كەسانى خاوەن ھىمەت و غىرەتى جوولاند. چونكە ئەو بزوتتەو ھەى كە لە ناو جەرگەى ولاتى ئىسلامو ە تىشكى ھاوشت، بەشكى زۆرى لە پىشەوا و موحەھىد و زاناپانى ھەرمۇدە و ئەقتاب و ئەولیا و پیاوچاكانى بە ھەموو لایە كى ولاتى ئىسلامدا پىرژاند و بلاوى كىردنەو و ناچارى كۆچ و رەوى كىردن، مۇسلمانانىشى ھان دا كە بەم لاو ئەو لادا بىرۆن و دەرگای دلانىان بىكەنەو، لای ئەوان لە گەنجىنە كانى قورئانى پىروز زانست ھەلگۆزىن.

* * *

با بىرۆنەو سەر باسە كەى خۇمان:

ئەو پروداوانەى كە پىش پرودانىان پەنھان بوون و پىغمبەر ﷺ ھەوالى پرودانىانى دا و، پاشان وەك چۆن ھەوالى دابوو وەھا ھاتنەدى، ئەمانە لە ھەزاران پروداو تىپەر دەبن. بەلام ئىمە تەنھا ئاماژە بۆ چەند نمونەى كىان دەكەبن، لەوانەى كە خاوەنانى ھە

شمس کښه صه ححه کانی فهر موده له باره پانه وه په کيان گرتووه، که له پښ هممو پانه وه نیماسی بوخاری و نیماسی موسلیم. ته نانت به شینکی زوری ټو پرو دواوانه به تواتوری معنوی پیمان گمشتون و زانایان و لیکواله رانی ټم بواره له سر "صه ححه" ی هندیکیان په کيان گرتووه، که ټممش وه کو تواتوری صهریح وایه.

* پښموايان و خاوه نانی کښه صه ححه کان هممو ټو هموالانه پان گیراوه توه که پښمهر ﷺ به ټینی به هاوه لانی داوه به سر دوژمناندا سرده که ون و، مه که (۱) و، به ټوله قدیس (۲) و، په من و شام و عراق (۳) و، خمپهر (۴) فتح ده که، هره ها هموالی پی دابون که گه بڼه کانی کيسرا و قميسر له نیوان خویاندا دابش ده که (۵)، که ده ولته کانی ټم دوانش گوره ترین دوو ده ولته جیهانی ټو سرده مه بوون.

پاشان ده پی بزاین که پښمهر ﷺ کاتی ټم هموالانه ی داوه، هر گیر نه پهر موه: "وا گومان ده به م" .. یان: "لام وایه" .. یان: "له وانیه"، به لکو به پهری زانین و دنیاییموه، هک ټوه ی چاوی لی بیت، ټم هموالانه ی راده گمیان و، له دواپشدا وها دهر چوون که راپگمیانند.

ټوه شمان له یاد نه چیت که له و کاته دا پښمهر ﷺ ټم هموالانه ی راده گمیانده له لایه ن خواوه نده وه فهرمانی کوچ کردنی به ره مه دینه پی درابوو، هاوه له کانیشی که م بوون و، دهر و به ری مه دینه و هممو جیهانیش دوژمنیان بوون!

* له رپواپه ټینکی صه ححه دا دهر که وتوه که چه ندین جار فهرموویه تی: "إقتدوا باللذین من بعدي أبي بکر وعمر" (۶). واته هموالی ټوه ی داوه که ټم دوانه دوا ی خوی

(۱) صحیح، رواه البخاري ومسلم..

(۲) صحیح، رواه البخاري.

(۳) صحیح، رواه البخاري ومسلم ومالك.

(۴) صحیح، رواه البخاري ومسلم.

(۵) صحیح، رواه مسلم.

(۶) صحیح، رواه الترمذي وابن ماجه والحاكم وأحمد والبيهقي. واته: "له پاش خوم شوین ټو دوانه بکمون که له دوا ی من دین، که ټه پوه کر و عومرن".

ده مین و ده بن به جینشینی و، به چه شنی که خوا پنی رازی یت، له رکی جینشینی نه بجام ده دن و، نه بو به کر ماویه کی کم جینشین ده یت، به لام عومر ماویه کی زیاتر.. چنلین فتوحاتی زوریش ده کات.

* هروها فهرموویه تی: "إِنَّ اللَّهَ زَوَىٰ لِي الْأَرْضَ فَرَأَيْتَ مَشَارِقَهَا وَمَغَارِبَهَا—، وَإِنَّ أَمِّي سَبَلَنِي مَلِكَهَا مَا زُوِيَ لِي مِنْهَا"^(۱). هر بهو جزورش که فهرمووی، هاته دی.

* رهوایه ینکی صه حیح^(۲) ده یت: پش ده ست پیکردنی جهنگی به در، پیغمبر ﷺ شونی کوشتی کافران و سر کرده کانیانی له به دردا ده ستیشان کرد و فهرمووی: "نه بو جهل لیزه ده کوژریت.. عوتبه لیزه ده کوژریت.. ئومیه لیزه ده کوژریت و.. فلان لیزه ده و فیساریش لهویدا.. هتد. پاشان فهرمووی: "یشزانه که ئوبیی کوری خه له ف ده کوژریت"^(۳).. کوشتی هه موویان هر بهو جزره هاته دی که له پشدا فهرمووی.

* هروها له فهرمووده صه حیدا چه سپاوه که لهو کاته دا هاره له کانی پیغمبر ﷺ له غه زای "موتنه" دا بوون، که جینگایه که له سر سنووری ولاتی شام و مانگه رییه که له مدهنمه دووره، پیغمبر ﷺ وهک چاوی لی یت، هه والی ئه وانی به خه لکی مدهنه راگه یاند و فهرمووی: "أَخَذَ الرَّايَةَ زَيْدٌ فَأَصِيبَ، ثُمَّ أَخَذَ جَعْفَرٌ فَأَصِيبَ، ثُمَّ أَخَذَ ابْنُ رَوَاحَةَ فَأَصِيبَ، وَعَيْنَاهُ تَذَرَفَانِ.. حَتَّى أَخَذَ الرَّايَةَ سَيْفٌ مِنْ سَيْفِ اللَّهِ حَتَّى فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ"^(۴). له پاش چهند هه فتمه که "به علای کوری مونه بییه" ی هاره لی له گوره بانی جهنگه وه هاته وه و رفته خزمه تی پیغمبر ﷺ. پش ئه وه ی ئه و هیچ شتیک

(۱) صحیح، روه مسلم و الترمذی و أبو داود و ابن ماجه و أحمد. واته: "خوای گموره زهوی بز هینامه وه که به چه شنی خوره لات و خور ئاوام دی و، نه نموه که شم به مولک و ده ست لانداری ئه جینگایانه ده گن که هینانه پش چاوم".

(۲) صحیح، روه مسلم و أحمد و الحاكم.

(۳) روه البیهقی. به وانه: الشفا ۱/۳۴۳.

(۴) صحیح، روه البخاری و أحمد و النسائی. واته: "زهیدی کوری حاریسه لالاکی هه لگرت، تنجا پیکرا.. پاش ئه و جهعفر لالاکی هه لگرت، ئه ویش پیکرا.. تنجا عه بوللای کوری ره واهه لالاکی هه لگرت، ئه ویش پیکرا" لاله کاته دا فرمیس که به چاره کانیان ده هاته خواره وه. پاشان فهرمووی: "شمشیرک له شمشیره کانی خوا لالاکی هه لگرت و سر کموتیان به ده ست هینا".

بگیرنمهوه، هرچی له جهنگه که دا پرووی دابوو ینغمهبر ﷺ له بهر چاوی به علادا همووی گگیرایموه. به علاش سویندی خوارد و وتی: "بهو که سهی تزی به حق کردوه به ینغمهبر، بهک حهرفت له قسه کانی نهوان نه پیراند" (۱).

* ههروهه له بهوایه تیکی سه حیحدا ینغمهبر ﷺ ههوالی داوه که خهلافهت له دوای خوی سی سال بهردهوام دهیئت، پاشان دهیئت به پاشایهتی به کی گهزنده (۲)، دهفرموی: "وإن هذا الأمر بدأ نبوة ورحمة، ثم يكون رحمة وخلافة، ثم يكون ملكاً عضواً، ثم يكون عتواً وجبروتاً وفساداً في الأمة" (۳). بهمش ماوهی جینشینیی راشیدانهی به سی سال دهستیشان کرد، که به شمش مانگه کهی خهلافهتی ههزرتی ههسن - خوای لنی رازی یئت - هه سی ساله که پر دهیتمهوه، ئنجا پادشایهتی و ستمکاری و فساد له ناو نهتموهی ئیسلامدا بهک له دوای بهک دین و پهیدا دهبن. هه بهو جۆرهش هاتهدی که نهو فرموی.

* به بهوایه تی سه حیح چه سپاوه که ینغمهبر ﷺ ههوالی داوه ههزرتی عوسمان - خوای لنی رازی یئت - له کاتیکدا ده کوژرئت که قورئان دهخوینئت (۴). ههروهه ینغمهبر ﷺ فرمویه تی: "إن الله عسى أن يلبسه قميصاً وأنهم يريدون خلعـه" (۵). واته: "نزیکه خواوهند کراسیک بکاته بهر عوسمان، بهلام نهوان دهیانهوئت له بهری دالمالن". هه بهو جۆرهش که ینغمهبر ﷺ فرمویبوی، هاتهدی.

* له بهوایه تیکی سه حیحی ترده، ده گیرنمهوه که لهو کاته دا ینغمهبر ﷺ که له شاخ (الحجامة) ی ده گرت، عهبدوللای کوری زوبهر له خوینی ینغمهبری ﷺ بز پیرۆزی خوارددهوه و رۆی نه کردهوه، ینغمهبر ﷺ بئی فرمویه: "ويل للناس منك، وويل لك من الناس" (۶). بهمش نهوهی راگهیانده که: عهبدوللا به نازایهتی به کی بئی وینه کاروباری خه لکی ده خاته نهستۆی خۆیهوه و هیرشیککی سهختی ده کریته سهرو، بههۆی

(۱) بهروانه: زاد المعاد بتحقيق الأرناؤوط (۳/۳۸۵).

(۲) صحیح، رواه أحمد والترمذي والدارمي وأبو يعلى وابن حبان.

(۳) صحیح، رواه أحمد والبخاري والطبراني في الأوسط.

(۴) صحیح، بهروانه: "فضائل الصحابة" للإمام أحمد ۵۰۱/۱ اخذت رقم ۸۱۷.

(۵) صحیح، رواه الترمذي وابن ماجه.

(۶) حدیث حسن، رواه الطبراني وأبو يعلى والبخاري والحاكم.

ئەووە بەلا و موسیبت تووشی خەلکی دێت.. لە پاشە پڕۆژدا، بەو جۆرە ی پێغمەبەر ﷺ
 ھەوالتی دا، ھاتە دی. ئەو بەو لە سەردەمی ئەمەوییەکاندا، عەبدوللای کورپی
 زوبەیر لە شاری مەککەدا جیشینی خۆی راگەیاند و، حەججایی کورپی یوسفی
 ستمکاریش بە سوپایەکی زۆر گەورە و ئابلقە ی شاری مەککە ی دا، لە پاش چەند
 شەپنکی سەخت و چەند جەنگینکی خۆیناوی و پاش دەر خستنی ئازایەتی بەکی یی وینە،
 عەبدوللا شەھید کرا.

* ھەر وەھا پێغمەبەر ﷺ ھەوالتی پەیدا بوونی دەولەتی ئەمەوی و سەرکار چوونی
 معاویە ی راگەیاند و، وەسیەتیشی بۆ کرد و وە فرمویەتی^(۱): "ئەگەر
 حوکمرانیت گرتە دەست، نەرمونیان و لیبور دە بە و، ئامۆزگاریی باش بکە".

ھەر وەھا ھەوالتی ئەو ھەشی داوہ کە ئەمەوی بەکان مالتی خوا لەناو خۆیاندا
 دەستاو دەست پێ دە کەن^(۲)، و، پادشا و سەر کردەکانیان ستمکار دەبن و، چەند
 کەسینکی وەك "پەزید" و "وہلید"یان تیدا پەیدا دەیت^(۳).

* ھەر وەھا ھەوالتی ئەو ھەشی داوہ کە "عەبباسی بەکان بە ئالای پەشەوہ پەیدا
 دەبن و، مولکیان چەندین ئەو ھەندە ی ئەوانە ی پش خۆیان زیاد دە کات"^(۴). بەمش
 رایگەیان کە عەبباسی بەکان دوا ی ئەمەوی بەکان پەیدا دەبن و لە ئەمەوی بەکانیش زیاتر
 لە حوکمدا دەمیننەوہ. ھەر بەو جۆرە ھاتە دی کە پێغمەبەر ﷺ ھەوالتی دا، ھەر بەو جۆرە ھاتە دی.

* بە فرمۆدە ی صەحیح چەسپاوە کە پێغمەبەر ﷺ فرمویەتی: "ویل للعرب من
 شرّ قد اقترب"^(۵). ئەمش ھەوالدانێ ئاشووبەکانی جەنگیزخان و ھۆلاکۆ بوو، کە
 دەولەتی عەبباسی عەرەب لەناو دەبن. چۆنیشی فرموو، ھەر بەو جۆرە ھاتە دی.

(۱) رواہ أحمد مرسلًا ورجالہ رجال الصّحیح، ورواہ أبو یعلیٰ موصلاً ورجالہ رجال الصّحیح.

(۲) رواہ الترمذی والحاکم والبیہقی. لە واتای ئەم فرمۆدە پەیدا پەوانە: (صّحیح الجامع الصّغیر ۴۱۲).

(۳) حدیث حسن، رواہ أبو یعلیٰ. پەوانە: (صّحیح الجامع الصّغیر ۲۷۵۹)، (المطالب العالیة لابن حجر ۴۵۲۸-۴۵۲۹).

(۴) رواہ أحمد والطبرانی والحاکم. و صّحیح إسناده العلامة أحمد شاکر فی المسند.

(۵) صّحیح، رواہ البخاری ومسلم. واتە: بەدەختی بۆ عەرەب، لەبەر ئەو شەر و ئاشووبە ی لییان نزیک
 بوو ئەو.

* پړوايه ټيكني صحيح ده لیت: له کاتیکدا سهدی کورې نه بوو وه ققاص له نه خوشی به کی سخته دا بووه، پښمېهر ﷺ پنی فرمووه: "لَعَلَّكَ تُخَلَّفُ حَتَّى يَنْتَفِعَ بِكَ أَقْوَامٌ وَيَسْتَضَرَّ بِكَ آخَرُونَ"^(۱). هم فرموده یی پښمېهر ﷺ پرايده گه به نیت که: سهد ده بیت به پښه وایه کی گه وړه و، خواوهند له سر ده ستی لودا چه ندین ولات فته تح ده کات و، چه ندین تیره و ده سته و کوم لیش به هزی لودوه دینه پیزی لایینی ئیسلاموه و بهمش سوو دینکی زوریان ده ست ده که ویت، هروها چه ند تاقمیکي تریش به هزی سهدوه زیانیان پنی ده گات و ده ولته که بان تیاده چیت.

له راستیدا هر بهو جوړه پړوی دا که پښمېهر ﷺ هوالی دابوو. لودوه بوو سهد بوو به پښه وای سوپای ئیسلام و، ده ولته تی فارسه کانی له ناوړد و، بوو به هزی لودوی که چه ندین تیره و نه تودوی زور موسلمان بین.

* هروها چه سپاره که لهو پړوه دا نه جاشی پادشای حبه شه له سالی حوته می کؤچیدا، کؤچی دواپی کرد، هر لهو پړوه دا پښمېهر ﷺ هوالی مردنی لودوی به خه لک پراگمیانده^(۲) و، نوپزی مردووشی، له دووره وه، له سر کرد.. پاش تپه پړوونی حفته میه که لهو هوالدانه ی پښمېهر ﷺ، ده نگوباس گمشته مده نه، که نه جاشی لهو پړوه دا پښمېهر ﷺ فرمودو پړوی کؤچی دواپی کردوه!

* هروها لهو کاته دا که پښمېهر ﷺ له گهل چند هاو لیکي هه لپاره دی خویدا، له سر چیای لوجود پاره ستا پړون (پان له سر ته شکوتی حیراء، وه که له هندی پړوايه تدا هیه) چیا که که و ته جمو جوول. پښمېهر ﷺ فرمودی: "أُثْبِتْ، فَإِنَّمَا عَلَيْكَ نَبِيٌّ وَصِدِّيقٌ وَشَهِيدٌ"^(۳). بهمش لودوی پراگمیانده که حه زره تی عومهر و عوسمان و علی، شهید ده کرین. کؤتایی لپانی لهو سیانه بهو جوړه بوو که پښمېهر ﷺ فرمودی.

لهی لهو مړوه لاوازه ی که دلی مردوه! لهی سر لنی شیواوا

(۱) صحیح، رواه البخاري ومسلم. واته: "لَعَلَّكُمْ يَخْلُفُكُمْ بَعْدَكُمْ أَقْوَامٌ وَيَسْتَضَرُّ بِكُمْ آخَرُونَ". چند قومیکي تریش له توره توشی زبان ده بن.

(۲) صحیح، رواه البخاري ومسلم وأبو داود ومالك والشافعي وأحمد والبيهقي.

(۳) صحیح، رواه البخاري وأبو داود والترمذي وأحمد وأبو يعلى وابن حبان. واته: "لهی چیای لوجودا جیگره و مه جوولنی، چونکه ئیستا لهوانه ی له سرت پاره ستاون، پښمېهر و صدیق و شهیدان".

له وانمیه بلنیت: محمد ﷺ مرؤفیکې بلیمته (عبرې) بووه و بهو هویه وه لم شته غمیپه یانې زانیوه. له وانمیه هم بلنیت و لیز له ناستی راستی "پنغمه ریتی" ی نه ودا - که وهك خور دهره و شته وه - چاوت بنووقنیت!
نهی دامای هه زار!

باش بزانه نه وهی که بیست، تنهها به شیکه له پازده جور له جور ه گشتی په کانی موعجیزاتی نهو پنغمه مېره ﷺ. خو به باشی زانیت که به چنلین رپوایه تی صهیح و به تهواتوری معنه وی هه موویان چه سپاون. که واته هیشتا به شیکې کم نه ییت لهو موعجیزانه ی که په یوه ندی یان به شته غمیپه په کانه وه هیه، هیچی ترت نه ییستوه.. جا ئایا لیز دوا ی نه وهی که مرؤف نهو موعجیزانه ده ییستیت، هه به خواوه نی نهو موعجیزانه ده لیت: (همه مرؤفیکې بلیمته بووه و بهو بونه یوه توانیویه تی ئاینده ی بز دهر بکه ویت و پرو دوا وه کانی بز انیت) ۱۹!

گریمان نیمش وهك تو وتمان: به لنی بلیمته. به لام ئایا که سیک خواوه نی زیره کی په کی لاوا پرز و بلیمته تی په کی به رزی سدان جاره ی که سانی تر ییت، وه کو نهو پنغمه مېره ﷺ، هه رگیز سهری لنی ټیکده چیت و نهو شتانه ی ده یانینیت لینی ده ئالوزین؟ یان ئایا لهو ناسته به رزه ی خوی داده به زیته خواره وه که چنلین هه والی و اربا بکه یه نیت له راستی یه وه دوور بن؟

ئایا نهو په پری شینی و گهلخوی نی په که نیمه پشت لهو هه والانه هه لیکه بن، که نهو مرؤفه (بلیمته) سه باره ت به به ختمه وری هه ردو دیا پیمان راده گه به نیت ۱۹!

ناماژه ی په وانی شه شم

* چه سپاوه که پنغمه مېره ﷺ به فاتیمه ی کچی را گه یاندووه که نهو: "اول اهلہ لحوقا به" (۱). واته: که هه زره تی فاتیمه په کم کس ده ییت له ئالی بهیت له دوا ی پنغمه مېره ﷺ کؤچی دوا یی ده کات.

باش تیپه رپوونی شمش مانگ به سهر کؤچی دوا یی پنغمه مېره ﷺ هه زره تی فاتیمه وه فاتی کرد.

(۱) صحیح، رواه البخاری و مسلم و أحمد و الترمذی.

* هه‌روه‌ها چه‌سپاوه که ینغمه‌مهر ﷺ هه‌والی به "نه‌بووذه‌ر" داوه، که رۆژنیک دیت نه‌بووذه‌ر له مه‌دینه نه‌فی ده‌کریت و به ته‌نیایی ده‌ژی و له ته‌نیایشدا ده‌مریت^(١).. پاش بیست سال فهرمووده‌که‌ی ینغمه‌مهر ﷺ وه‌ک چۆنی فهرمووبوو، وه‌ها هاته‌دی.

* هه‌روه‌ها چه‌سپاوه که جارنیکان ینغمه‌مهر ﷺ له مالی "ئوم‌حه‌رامی" پووری نه‌نه‌سی کورپی مالی‌کدا نوستبوو، به زه‌رده‌خه‌نه‌وه هه‌لسا و فهرمووی: "ناس من أمی عَرْضُوا عَلَيَّ غُرَاةً فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَرْكَبُونَ بَنَجَ هَذَا الْبَحْرِ مُلُوكًا عَلَى الْأَسْرَةِ"^(٢). واته: "چه‌ند که‌سینیکان له نه‌ته‌وه که‌م پیشان دام که له یناوی خوادا غه‌زایان ده‌کرد و سواری پشتی (که‌شتی) ئه‌م ده‌ریایه ده‌بوون و پادشای سه‌ر ته‌خت بوون". ئوم‌حه‌رام وتی: "ادع يا رسولَ اللَّهِ أَنْ أَكُونَ مَعَهُمْ. فدعا لها"^(٣).. چل سال پاش ئه‌م رووداوه، ئوم‌حه‌رام له گه‌ل "عوپاده‌ی کوری صامیت" ی می‌زدیدا رۆشن بۆ فه‌تخی دوورگی "قوبرص" و له‌وئ کۆچی دوا‌یی کرد. تا ئیستاش گۆره‌که‌ی له‌وئ ئاشکرایه و خه‌لکی زیاره‌تی ده‌کن.

* هه‌روه‌ها چه‌سپاوه که ینغمه‌مهر ﷺ فهرموویه‌تی: "إِنْ فِي ثَقِيفَ كَذَابًا وَمُبِيرًا"^(٤). ئه‌مه‌ش هه‌والدان بوو بۆ په‌یدا بوونی "موختاری نه‌قه‌فی" که لافی ینغمه‌مهریتنی لێ ده‌دا و، "حه‌ججایی خوین‌پۆی سته‌مکار" یش که سه‌ده‌زار که‌سی کوشت.

* هه‌روه‌ها چه‌سپاوه که ینغمه‌مهر ﷺ فهرموویه‌تی: "لَتُفْتَحَنَّ الْقُسْطَنْطِينِيَّةُ، فَلَنَغْمَ الْأَمِيرُ أَمِيرُهَا وَلَنَغْمَ الْحَبِشُ ذَلِكَ الْجَبِشُ"^(٥).

بهم هه‌والدانه ئه‌وه‌ی راگه‌یانده‌ که شاری ئه‌سته‌مبوول موسلمانان فه‌تخی ده‌که‌ن و، "عه‌مه‌دی فاتح" یش پله‌یه‌کی به‌رزی ده‌ییت: "نعم الأمير". هه‌روه‌هاش ده‌رچوو که ینغمه‌مهر ﷺ فهرمووی.

(١) حسن، رواء أحمد والبيهقي وغيرهما.

(٢) صحيح، رواء البخاري ومسلم والترمذي والنسائي وأبو داود وابن ماجه وأحمد ومالك والدارمي.

(٣) ته‌واو‌که‌ری فهرمووده‌که‌یه که له په‌راویزی ینشوودا ته‌خه‌رج کرا. واته: ئه‌ی ینغمه‌مهری خراا له خرا داوا بکه منیش به‌کێک م له‌وانه. ینغمه‌مهریش ﷺ دوعای بۆ کرد.

(٤) صحيح، رواء البخاري ومسلم وأحمد واللفظ لمسلم. واته: هۆزی سه‌قیف درۆزنیک و په‌واو‌کۆزنیکی تێدا هه‌یه.

(٥) صحيح، رواء أحمد والحاكم وقال صحيح الإسناد البخاري في التاریخ الصغیر. واته: شاری قوسته‌تینییه (ئه‌سته‌مبوولی ئیستا) فه‌تح ده‌کریت و، چاکه‌ین میر و سوپا له‌و میر و سوپا‌هه‌ن که فه‌تخی ده‌کن.

* هه‌روه‌ها چه‌سپاوه که پښغه‌مهر ﷺ فهرموویه‌تی: "إِنَّ الدِّينَ لَوْ كَانَ مَنْوِطًا بِالثَّرِيَا لَتَنَاوَلَهُ رِجَالٌ مِنْ أَبْنَاءِ فَارَسٍ"^(١). ئه‌ممش ئاماژه‌یه بۆ ئه‌و زانا و ئه‌ولیا و پیاوچا‌کانه‌ی هاوچه‌شنی "ئیمامی ئه‌بووحنه‌یفه: نوعمانی کورپی ثابت"، که خه‌لکی ولاتی "فارس"ه.
* هه‌روه‌ها فهرموویه‌تی: "عَالِمٌ قُرَيْشٍ يَمْلَأُ طَبَاقَ الْأَرْضِ عِلْمًا"^(٢). ئه‌ممش ئاماژه‌یه بۆ ئیمامی شافعی.

* هه‌روه‌ها هه‌والی داوه که:

"إِنَّ الْأُمَّةَ سَتَفْتَرِقُ إِلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً وَإِنَّ النَّاجِيَةَ مِنْهَا أَهْلُ السَّنَةِ وَالْجَمَاعَةِ"^(٣).
* هه‌روه‌ها فهرموویه‌تی: "الْقَدَرِيَّةُ بِجَوْسُ هَذِهِ الْأُمَّةِ"^(٤).

ئه‌ممش ئاماژه‌یه بۆ کۆمه‌لی "قه‌ده‌ری‌یه" که ئینکاری قه‌ده‌ری خویان ده‌کرد و له‌ناو خۆیاندا چه‌ند تا‌قم و کۆمه‌لیک بوون.

* هه‌روه‌ها هه‌والی په‌یدا‌بوونی چه‌ند کۆمه‌ل و تا‌قمی‌کی زۆری داوه، چونکه چه‌سپاوه که پښغه‌مهر ﷺ له‌ فهرموده‌یه‌کیدا (که ئه‌مه و اتاکه‌یه‌تی) به‌حه‌زه‌رتی‌ه‌لیی فهرموه:

"تَوَكَّاهُ عِيسَا وَابْنُ تَيْمُوتٍ بِهَمْزٍ تِيَاچُونِي دُوو كُؤْمَهْلٍ، يَهْ كِيَكِيَانْ لَهْ زِيَادَهْ خَوْشَه‌وِيسْتِيْدَا و ئه‌وی تریان له‌ زیاده‌ دوژ‌منایه‌تیدا. چونکه گاوره‌کان ئه‌وه‌نده له‌ خَوْشَه‌وِيسْتِي عيسادا له‌ سنوور ده‌رچووبوون، ده‌یان‌وت: "عيسا کسورپی خواپه‌"ا جووله‌که کانی‌ش ئه‌وه‌نده‌ دوژ‌منایه‌تی‌یان کرد که ئینکاری پښغه‌مهری‌تی و پله‌ی به‌رزی ئه‌ویان کرد.. هه‌روه‌ها کۆمه‌لی‌کیش ئه‌وه‌نده له‌ خَوْشَه‌وِيسْتِي تۆدا پرۆده‌چن که سنوور ده‌شکینن و تیا‌ده‌چن. چونکه پښغه‌مهر ﷺ له‌ باره‌ی ئه‌مانه‌وه‌ فهرمووی: "لَهُمْ نَبَزٌ يَقَالُ

(١) صحيح، رواه البخاري ومسلم والترمذي وأحمد. واته: ئه‌گه‌ر ئایینی ئیسلام ته‌نانه‌ت به‌ ئه‌ستیره‌ی کۆ(تر)په‌شمه‌هه‌لبه‌راسرانی، چه‌ند پیاو‌نکی خه‌لکی ولاتی فارس ده‌ستی خۆیانی ده‌خهن.

(٢) ضعيف، لكن الترمذي حسنه. وقال البيهقي وابن حجر: طرق هذا الحديث إذا ضُمْتُ بعضها إلى بعض أفادت قوة وعلم أن للحديث أصلاً. واته: زانا‌که‌ی ئه‌وه‌ی قوره‌یش سهر‌زه‌وی له‌ زانست پر ده‌کات.

(٣) همموو ئه‌و فهرمودانه‌ی که له‌ باره‌ی دابه‌شبوونی نه‌تمه‌وی ئیسلامه‌وه‌ بۆ حه‌فتا و سێ به‌ش ده‌دوێن، همموویان سه‌حیحن، وه‌ک پښتەر باس‌مان کرد. واته: نه‌تمه‌وی ئیسلام ده‌بن به‌ حه‌فتا و سێ به‌شه‌وه‌، ته‌نها ئه‌ویان له‌ سزای خوای گه‌وره‌ پر‌گه‌اری ده‌ییت، که شوێن پێی سونه‌تی پښغه‌مهر ﷺ هه‌له‌ده‌گرن و له‌ کۆمه‌لی موسلمانان لا ناده‌ن.

(٤) حسن، رواه أبو داود والحاكم. واته: ده‌سته و پێری "قه‌ده‌ری‌یه" مه‌جوس‌ی ئه‌م نه‌تمه‌یه‌بن.

هم الرافضة"^(۱).. کۆمه لیککی تریش له راده به دهر دوژمنایه تیت ده کهن، که بریتین له "خه وار یج" و هه ندئ له و که سانه ی له راده به دهر پشتگیریی له مه وی به کانیا ن ده کرد که بیان دهوتریت: "الناصبه".

ئه گهر بو تریت:

قورئانی پیرۆز فره مانئ به خۆشه و یستنی ئالی بهیت داوه و پیغه مبه ریش ﷺ خه لکی بیژ ئهم کاره هان داوه، له وانیه ئه مه بهیئت به به هانه یه ک بیژ هه ندئ کس و بلین: ئهم خۆشه و یستی به خوا فره مانئ پینداوه و، ئه هلی خۆشه و یستیش وه ک مه ست وان و ئاگایان له واقع نی به. که واته بۆچی ئه و که سانه سوود له م خۆشه و یستی به وه ر ناگرن و له سزای خوا رزگار یان ناکات؟ به لکو به پیچه وانیه وه، وه ک فره مووده که ئامازه ی بیژ کردوه، ئهم خۆشه و یستی به له راده به دهره زیانیان پینده گمیه نیئت و تووشی ئازاریان ده کات ۱؟ وه لام:

خۆشه و یستی دوو جۆره:

یه کیکیان: خۆشه و یستی به که به (واتای حه رفی). که ئهمش بریتی به له وه ی ئه و که سه حه زره تی عه لی و حه سه ن و حه سین و ئالی بهیتی ته نها له بهر خوا و پیغه مبه ر و له پیناوی ره زامه ندیی خوا و پیغه مبه ردا ﷺ خۆش بوئت. ئهم جۆره خۆشه و یستی به، له خۆشه و یستی پیغه مبه ر ﷺ زیاد ده کات و ده ییته هزی خۆشه و یستی خوا ی گه و ره. که واته ئهم خۆشه و یستی به شتیکی ره وایه و هیچ زیانی ک له زۆر بوونیدا نی به، چونکه له سنووری خۆی تیبه ر ناییت و داخوازی زه مکردن و دوژمنایه تی غهیری خۆشه و یسته که ناییت.

دوو هه میان: خۆشه و یستی به که به (واتای ئیسمی). واته ئه و که سه هه موو ئه و زاتانه ی له بهر خودی خۆیان خۆش بوئت! وه ک ئه وه ی حه زره تی عه لی له بهر ئازایه تی و که مالی خۆش بوئت. یان حه زره تی حه سه ن و حه سین ته نها له بهر ره وشته به رزه کانیا ن خۆش بوئت، به بی یاد کر نه وه ی پیغه مبه ر ﷺ، ته نانه ت ه ی و اهیه خوا و پیغه مبه ریش ﷺ نانا سیئت، که چی ئه وانی خۆش ده و ئت! دیاره ئهم جۆره خۆشه و یستی به ناییته مایه ی

(۱) جزء من حدیث رواه الطبرانی واسناده حسن. واته: له وانه نازناوێکیان هه به و بیان دهوتریت رافزی به کان.

خوشه ویستی خوا و ښځه مېر ﷺ. جا ته گډر له مخه خوشه ویستی په دا زیاده پړه وی بکړیت،
 نهوا ده ښته هوی زه مکرډن و دوژمنایه تی غه پری خوشه ویسته که.

بهم جزره - وهك له فرموده كهدا باس كرا - دهر كهوت كه:

هندي له وانه ی زیاده پړه وی یان له خوشه ویستی حه زره تی عملیدا نواند و خویان له
 حه زره تی نه بوو به کر و عومر بهری کرد، گرفتاری زه رهمندی په کی په کجار گه وره
 بوون و، ثم خوشه ویستی په سلبی په - نالیجایی په - بوو به هوی زه رهمندی یان.

* هروها به چه شنیکي راست و بنی گومان پیمان گهشتوه، که ښځه مېر ﷺ
 نه ته وی ئیسلامی ښدار کردو و ته وه که: "إذا مشوا المطیطاء، وخدمتهم بنات فارس
 والروم، ردّ الله بأسهم بینهم وسلط شرارهم علی خیارهم" ^(۱). له پاش سی سال چونی
 فرموو، وها هاته دی.

* هروها چه سپاه که ښځه مېر ﷺ هاو له کانی خوی ناگادار کردو و ته وه که
 "قه لای خمیر له سهر دهستی حه زره تی عملیدا - خوی لئی رازی یت - فته تح
 ده کریت" ^(۲). په ك پړو دوی نهو فرموده په، موعجیزه که ی ښځه مېر ﷺ زیاتر له وهی
 چاوه پروان ده کرا، هاته دی. نهو بوو حه زره تی علی - خوی لئی رازی یت - دهر گای
 قه لاکه ی به ده سته و گرت و کردی به قه لغانی خوی هه تا فته خمیر ته و او بوو،
 پاشان فرپنی دا. هیندهش نهو دهر گایه گه وره بوو که له دوا پیدا هه شت کس، له
 پړوا په ټکی تر دا: چل کس، نه پانتوانی به رزی بکه نه وه ^(۳).

* هروها ښځه مېر ﷺ فرموده تی: "لا تقوم الساعة حتی تقتل فتان دعواهما
 واحدة" ^(۴). بهمه هموالی نهو جهنگه ی را گه یاند که له (صیفین) له نیوان حه زره تی
 علی و معاویه دا پرووی دا، خویان لئی رازی یت.

(۱) صحیح، رواه الترمذی. پروانه: (صحیح الجامع الصغیر ۸۱۳). واته: هر کات مسلمانان وایان لئی
 هات که به فیز و دهماره به پنگادا پړون و کچانی فارس و پړم خزمه تیان بکن، نهوا خوا دهمانکات به
 دوژمنی په کر و خرابکاران به سهر چاکه کارانیا نذا زال ده کات.

(۲) صحیح، رواه البخاري ومسلم وأحمد.

(۳) ضعیف، پروانه: (کشف الخفاء ۱۱۶۸).

(۴) صحیح، رواه البخاري ومسلم وأبو داود والترمذی وأحمد. واته: تا کو دوو کومل که بانگه شه پړ
 پهك شت ده کن، له گهل په کړدا نه جهنگن، قیامت بهر یا نایت.

* ههروهه ها په کینکي تر لهو شتانه ی که پڼغمه بهر ﷺ پښ پرودانی هموالی داوه، نهویه که فهرموویه تی: "إن عماراً تقتله الفئة الباغية"^(۱). نهوه بوو پاشان له جهنگی (صیفین) دا کوژرا و هزره تی عملیش فهرمووده که ی پڼغمه بهر ﷺ و کوشتی عهماری له جهنگه دا کرد به بهلگه له سر نهوه ی که شوینکه وتوانی معاویه پیږه یاخی بووه که ن. معاویمش حدیثه که ی تهویل کرد و، عهمری کوږی عاصیش وتی: یاخی بووه کان تنها نهوانه که عهماریان کوشتووه و هموموان ناگریتهوه.

* ههروهه ها پڼغمه بهر ﷺ فهرموویه تی: "إن الفتن لا تظهر مادام عمر حياً"^(۲). ههر بهو جزومش بوو که فهرمووی.

* ههروهه ها له پژوی غزای "به در" دا که سوهه ملی کوږی عمر دیل کرا و هیشتا موسلمان نه بوو بوو، هزره تی عومهر - خوی لڼی رازی یئت - عهرزی پڼغمه بهری ﷺ کرد: "نمه پیاوینکی قسه زان و زور بلتی به، روخسه تم بده با هردوو که لبه ی خواره وه ی هه لیکشیم، تا کو له مړو به دواوه نه توانیت قسه ت پی بلیت" ا پڼغمه بهر ﷺ فهرمووی: "وعسى أن يقوم مقاماً يسرك يا عمر"^(۳). نهوه بوو فهرمووده که ی پڼغمه بهر ﷺ هاته دی، چونکه کاتی کاره ساتی گه وړه و دلته زینی کزچی دواپی پڼغمه بهر ﷺ پرووی دا، صهر و نارام له لای موسلمانان نه ما. هزره تی نه بوو به کر - خوی لڼی رازی یئت - له شاری مه دینه موسلمانانی کز کرده وه و وتارینکی په وان و جوانی بزو خوندنه وه و تیایدا سهره خو شیی لڼی کردن و همولی دا دلی هاوه لانی پڼغمه بهر ﷺ بهینینه وه جینی خوی و نارامی به دلانیا ن بدات. له ههمان کاتدا "سوهه ملی کوږی عمر" له شاری مه که که دا ههمان پوولی هزره تی نه بوو به کری یینی و، وتارینکی هاوچه شنی وتاره که ی نهوی بزو خوندنه وه، ته نانت تا راده په کیش وشه کانی هردوو وتاره که په که مه به ست و واتایان راده گه یاندا

(۱) صحیح، رواه مسلم وأحمد ورواه البخاري بغير الألفاظ السابقة. واته: "عهمار کزوملی یاخی بووان دمی کوژن".

(۲) صحیح، رواه البخاري ومسلم والترمذي وغيرهم. واته: "ههتا عومهر له نهاندا ماییت، فیتته و ناشووب هملنا گرسنت و سهره ملنادات.

(۳) رواه البيهقي وشيخه الحاكم عن الحسن بن محمد مُرسلاً. واته: "له ی عومهر باهشکو پژونک یئت ههر لهم پیاهه هملونستینکی وای یئت که دلی تو یی شاد یئت".

* هه‌روه‌ها ین‌غم‌به‌ر ﷺ به "سوراقه"ی فهرموو: "کیف بک إذا ألبست سوارى کسرى"^(۱)! نه‌وه‌بوو له سه‌رده‌می حه‌زهره‌تی عومه‌ردا - خوای لى پازى یىت - ده‌وله‌تی کيسرا تهره‌وتوونا کراو، به‌رگ و پۆشاک و گه‌نجینه و بازنه‌کانى کيسرايان بۆ لای حه‌زهره‌تی عومه‌ر هینا. نه‌ویش کردنیه ده‌ستى "سوراقه" و فهرمووى: "الحمد لله الذي سلبهما كسرى وألبسهما سراقة"^(۲). نه‌مه‌ی وت بۆ نه‌وه‌ی ته‌سدیقی هه‌واله‌که‌ی ین‌غم‌به‌ر ﷺ بکات که زووتر فهرموو بووى.

* هه‌روه‌ها ین‌غم‌به‌ر ﷺ فهرموویه‌تی: "إذا هَلَكَ كِسْرَى فلا كسرى بعده"^(۳). له راستیشدا هه‌روه‌ها بوو که فهرمووى.

* هه‌روه‌ها ین‌غم‌به‌ر ﷺ به‌ نه‌یراوه‌که‌ی کيسراى وت: "خواهند شیرزویه‌ی کورپى کيسراى به‌سه‌ر کيسرادا زال کرد و له فلان کاتدا کوشتى"^(۴). پاشان که نه‌م نه‌یراوه له کاتى کوشتى کيسراى کۆلى‌یه‌وه، بۆى ده‌رکه‌وت: له‌و کاته‌دا کوژراوه که ین‌غم‌به‌ر ﷺ فهرموو بووى! ئیتر به‌هۆى نه‌مه‌وه موسلمان بوو. هه‌ندى پىوايه‌ت ده‌لێن نه‌م نه‌یراوه‌ ناوى: "فه‌یروز" بووه.

* هه‌روه‌ها ین‌غم‌به‌ر ﷺ هه‌والى نه‌و نامه‌یه‌ی به‌ هاوه‌له‌کانى گه‌يانده‌ که "حاته‌بى کورپى نه‌بوو به‌لته‌عه" به‌ نه‌ینى‌یه‌وه بۆ کافه‌رانى قوره‌ششى نارده‌بوو. ئنجا حه‌زهره‌تی عه‌لى و ميقداى نارد و پى وتن: له فلان شوپندا لافره‌تیکی لى‌یه و نامه‌یه‌کى پى‌یه، نامه‌که‌ی لى بسین و بۆم به‌ینن. که هاتنه‌وه نامه‌که‌يان له‌و جیگا‌یه‌وه هینا که ین‌غم‌به‌ر ﷺ فهرموو بووى و، ئنجا دایانه ده‌ستى. ین‌غم‌به‌ریش ﷺ ناردى به‌ دواى حاته‌بدا و لى پرسی: بۆ وات کردووه؟ نه‌ویش عوزر و به‌هانه‌ی هینا‌یه‌وه و، ین‌غم‌به‌ر ﷺ عوزره‌که‌ی لى قه‌بوون کرد^(۵). نه‌مه‌ش پىوايه‌تیکی سه‌حیح و چه‌سپاوه.

(۱) رواه البيهقي. واته: "ده‌بى حالت چۆن یىت کاتى که بازنه‌کانى کيسرا ده‌کرنه ده‌ست؟"

(۲) واته: سوپاس بۆ نه‌و خوايه‌ی که نه‌مانه‌ی له کيسرا سه‌ندمه‌وه و کردنیه ده‌ستى سوراقه. پى‌وايه: (الشفا ۳۴۴/۱).

(۳) صحيح، رواه البخارى ومسلم والترمذي. واته: "که نه‌م کيسرايه له‌ناو چوو، لى کيسراى تری به‌ دواى نایه‌ت".

(۴) صحيح، رواه البيهقي.

(۵) صحيح، رواه البخاري ومسلم وأبو داود والترمذي وأحمد.

* ههروه ها چه سپاوه که ښځه مېر ښځه له باره ی عوتبه ی کورې نه بوولمه به به وه
 فمروویه تی: "یا کله کلبُ الله" (۱). به مېش هه والی دواړوژنکی دژواری بزو عوتبه
 پراگه یاند. پاش ماویه که "عوتبه" رښت بزو ی مېن و، له پښگادا درنده یه که (شیرنک)
 هه لمه تی بزو برد و خواردی و، به مېش ته سدیقی هه وال و دوعاکه ی ښځه مېری ښځه له
 باره ی عوتبه وه کرد.

* ههروه ها به جزونکی صه حیح ښمان گه یشتووه که لهو کاته دا ښځه مېر ښځه فنه غی
 مه ککه ی کرد، فمرمانی به یلال دا - خوای لڼی رازی ښت - بچینه سهر بانی که عبه و
 بانگ بدات. لهو کاته شدا "نه بوو سوفیانی کورې حهرب" و "عتهابی کورې ئوسه ید و
 حاریسی کورې هیشام" - که له سهر کرده و پیاو ما قوولانی قوره یش بوون - له نزیکی
 که عبه و دهو رو بهری دانیشتون. عتهاب وتی: "خوا به زه یی به ئوسه ید (واته باو کی) دا
 هاتمه وه، که هم رښه ی ندی" حاریسیش وتی: "عممه د که سی نه دوزی یه وه جگه له م
 قله ره شه"؟! نه بوو سوفیانش وتی: "من هیچ نالیم، چونکه نه گهر هه رچی یه که بلیم هم
 به رده وردانه بزو عممه دی ده گېر نه وه" کتوپر ښځه مېر ښځه به ره و روویان هات و،
 فمرووی: ده زام چیتان وت، ئاوا و ئاواتان وت، چی یان وتبوو هه مووی بزو گېرانه وه
 حاریس و عتهاب که هم یان بیست، به کسر وتیان: شایه تی ده دهن که تږ ښځه مېری
 خوایت. چونکه هیچ که سیکي ترمان له گه لدا نه بووه تا کو بلین لهو بزی
 گېر اویته وه (۲).

* * *

ده سا ئه ی نهو مولخیده ی که باوه ر بهم ښځه مېره ښځه ناکات
 سهرنج له م دوو سهر و که سهر سه ختانه ی قوره یش بده که چو ن ته نها به یه که هه والی
 غه ییبی ښځه مېر ښځه لهو سهر سه ختی به دابه زینه خواره وه و ئیمان یان هینا. ده بی دلی تو
 چه نده له که لک که وتیبت که هه زاران موعجیزه ی هاو چه شنی هم ده بیستیت، که
 هه موویان له پښگای ته واتوری مه عنووی یه وه چه سپاون، که چی له گه ل نه وه شدا دلت
 له سهر ئیمان دانا مه زرنیت و سه قام گېر ناینت..
 با بگه رینه وه سهر باسه که مان:

(۱) رواه الحاكم والبيهقي وغيرهما من طرق صحيحة. واته: "به کيک له سه گه کانی خوا ده ښوات"!

(۲) پروانه: زاد المعاد (المحقق): (۴۰۹/۳ - ۴۱۰)، ابن هشام: (۴۱۳/۲).

* هه‌روه‌ها چه‌سپاوه که دوای ئه‌وه‌ی عه‌بیاسی مامی پښه‌مبه‌ر ﷺ ئینکاری ئه‌وه‌ی کرد هیچ پاره و پوولیک شک بهات، پښه‌مبه‌ر ﷺ هه‌والی ئه‌و پاره‌یه‌ی پښ دا که مامی به نه‌ئینی لای (أم الفضل) ی خیزانی داینا‌بوو^(١) ئه‌وه‌بوو عه‌بیاسی مامی (که هینستا موسلمان نه‌بوو‌بوو) له‌ غه‌زای به‌دردا دیل کرا و، پښه‌مبه‌ر ﷺ داوای لښ کرد به پاره خوی له‌ دیلی رزگار بکات. ئه‌ویش وتی: پاره شک نابهم. پښه‌مبه‌ر ﷺ فەرمووی: "ئه‌ی ئه‌و مال و سامانه‌ی لای دایکی فەزل دات نا، چیی لښ هات"؟ عه‌بیاس وتی: جگه‌ له‌ من و ئه‌و که‌سی تر به‌و پاره‌یه‌ی نه‌زانیه‌! ئه‌ممش بوو به‌هۆی ئه‌وه‌ی عه‌بیاس موسلمان بښت^(٢).

* هه‌روه‌ها چه‌سپاوه که جووله‌که‌یه‌کی سحیربازی چه‌په‌ل که ناوی: "لویه‌یدی به‌هه‌وددی" بوو، بۆ ئه‌وه‌ی ئازاری پښه‌مبه‌ر ﷺ بدات، سحیری له‌ پښه‌مبه‌ر ﷺ کرد و، تاله‌ مووی به‌ شانه‌یه‌که‌وه‌ به‌ستوو و خستوو‌یه‌ ناو به‌رێکه‌وه‌. پښه‌مبه‌ری خۆشه‌ویستیش ﷺ فەرمانی به‌ حه‌زرتی عه‌لی و هاوه‌له‌کانی دا که به‌رۆن بۆ فلانه‌ به‌ر و ئه‌و ئامیرانه‌ی سحیره‌که‌یان پښ کراوه‌ بیانیه‌ن. ئه‌وانیش به‌رۆشن هینایان. جا هه‌ر که‌ گری‌یه‌کیان لښ ده‌کرده‌وه‌، که‌میک له‌ ئازاره‌که‌ی پښه‌مبه‌ر ﷺ که‌م ده‌بوو.. تا هه‌موویان کرده‌وه‌^(٣).

* هه‌روه‌ها چه‌سپاوه که پښه‌مبه‌ر ﷺ به‌ کۆمه‌لێکی فەرموو، که ئه‌بوو هوره‌یره‌ و حوزیفه‌شیان تیدا بوو: "ضرسُ احدِکم فی النارِ مثلُ أُحدٍ"^(٤). به‌مه‌، پښه‌مبه‌ر ﷺ هه‌والی پاشگه‌زه‌بوونه‌وه‌ی یه‌کێکی له‌وانه‌ را‌گه‌یاند و، پاشه‌په‌رۆزی سامناکی ئه‌وی ده‌رخست. ئه‌بوو هوره‌یره‌ ده‌فهرموئ: "ئه‌و کۆمه‌له‌ هه‌موویان مردن و من و پیاوێک مایه‌وه‌، ئه‌ویش له‌ جه‌نگی یه‌مامه‌دا به‌ مورته‌ددی کوژرا"^(٥). به‌م جۆره‌، هه‌والدانه‌که‌ی پښه‌مبه‌ر ﷺ ده‌رکه‌وت و هاته‌دی.

(١) رواه أحمد والحاكم وصححه، والبيهقي بسند صحيح.

(٢) به‌روانه: (الشفاه للقاضي عياض ٣/١٤٣). مەرج نی‌یه‌ به‌ کەسەر موسلمان بووبیت، به‌لکو مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه که پروداوه‌که‌ هۆکاری سهره‌کی بوو له‌ موسلمان بوونی حه‌زرتی عه‌باسدا.

(٣) صحيح، رواه البخاري ومسلم وابن ماجه وأحمد.

(٤) رواه الطبراني بسند صحيح. واته: خه‌ی یه‌ کێکته‌ان له‌ دۆزه‌خدا هینده‌ی چه‌ای لوه‌ود ده‌بیت.

(٥) به‌روانه: (الشفاه) ٣/١٤٢. کاتێ ئه‌بوو هوره‌یره‌ ده‌فهرموئ: "من و پیاوێک مایه‌وه‌" واته‌ جگه‌ له‌ حوزیفه‌ش. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی حوزیفه‌ له‌ کاتێ جه‌نگی یه‌مامه‌دا ما‌بوو، چه‌رنکه‌ له‌ سالی سی و شەشی کۆچیدا ومفاتی کردوه‌وه‌.

* ههروهه به سه رها ته که ی نیوان (عومهری کورپی وه هب) و (صهفوانی کورپی نومیه) ش چه سپاوه، که ده گیر نه وه صهفوان به دزی به وه مهر جی له گهل عومهر دا کرد له سه ره نه وهی که نه گهر عومهر ینغه مبه ر ﷺ بکوژیت، نه مه نه دازه به کی زوړی له مال و سامانی خوی بداتی. کاتی له سه ره نه مه پڼک ده که ون، عومهر دیت (بو مه دینه) بو کوشتی ینغه مبه ر ﷺ. ینغه مبه ریش ﷺ هه موو به سه رها ته که ی نیوانی صهفوان و عومهر، بو عومهر ده گیر نه وه و دهستی پیروژی به سه ره سنگی عومهر دا ده ینیت و، نه ویش موسلمان ده ینت^(۱)

سه ره پای نه مانه، چه نندین پرو داوی تری هاو چه شنی نه مه هه والدانه غه بی به راستانه، پرویان داوه و، شمش کتیه صه حیه به ناو بانگه کان - به سه نه ده وه - باسیان کردوون. زوړ به ی نه وانه ی له مه پیامه دا هینراون، له حو کمی ته و اتوری مه غه ویدان و به قه تعی و دلنیایی چه سپاون و، صه حیه ی ایمامی بو خاری و موسلیم، که به پنی باوه پری زانایان و لینکوله ران، راستترین کتین له دوا ی قورثانی پیروز، گیر اویانته نه وه. نه مه جگه له وه ی که له کتیه صه حیه کانی تر دا، که پینان ده وتریت: (السُنن) باس کراون. وه ک سونه نی ترمذی و نه سائی و نه بوداوود و موسته دره کی حاکم و موسته دی ایمامی نه حمه دی کورپی حنه بل و ده لایلی به به به قی، که هه هه موویان به سه نه ده وه باسیان ده که ن.

که واته نه ی مولخیدی یی ناگا!

هه روا به گو تره قسه فری مده و مه لی:

هه مه د پیاوینکی ژیر و زیره ک بووه! نه مه بلینیت و یتز هه روا پر ویت ..

نه خیر .. چونکه نه مه هه والدانه غه بی به راستانه له دوو شت به ده ر نین:

یان نه وه به ده لیت: نه مه پساوه خاوه نی بلیمه تی به کی فراوان و وردبین بووه. واته: چاوینکی نه وتوی هیه که ده توانیت رابوردو و ټاینده و هه موو دنیا به به که وه بپینیت و، هه موو شت و هه موو پرو داوینک ده زانیت و، هه موو لایه نیکي زهوی و جیهانی - به خوړه لات و خوړئاوایه وه - له بهر چاودایه و، نه وه نده وریایه که ده توانیت هه رچی شت و کاروباری ټاینده و رابوردو هیه ده ریان بخات ..

(۱) رواه الطبرانی و رجاله رجال الصحيح. وللحديث شواهد أخرى من حديث محمد بن جعفر بن الزبير رواه الطبرانی مرسلًا وإسناده جيد، وروي عن عروة بن الزبير بإسناد حسن مرسل.

نه گهر وا ده لیت، نهوا بزانه هم چه شنه حالته - وهك له بهر چاودایه - ههر گیز له توانای هیچ مرؤفیکدا نی.ه. خؤ نه گهر له ههر تاکیکی مرؤفدا بیئت و پروو بدات، نهوا دیاره شتیکی له عادهت به دهره و بههریه کی بهرزه خواوهند پنی به خشیوه. که نه ممش له خؤیدا موعجیزیه کی گهریه..

یان نهوویه ده بنی باوه بهینیت که هم مرؤفه: قوتایی و کار پنی سپنراوینکه؛ پینمای و نامؤزگاری له لایه که سیکهوه پنی ده گات که چاوی له همموو شتیکه و، توانای به سهر همموو شوینیکی گهر دوون و سهر جهم کاته کاندایه و، ههر شتیکی له له وحی پارنیراوی نهودا تۆمار کرایت، له ههر کاتیکدا و به ههر نه دندازه که یسهوینت، به قوتایی به خؤ شوویسته که ی ده لیت و فیزی ده کات.

که واته بۆمان چه سپا که: حه زه رته محمده ﷺ وانه کانی له لای مامؤستا نه زه لی به که ی خؤی ده خوینیت و لهو مامؤستایه وه به خه لکیان راده گمیه نیت.

* ههروه ها چه سپاوه که کاتی پینغمه بهر ﷺ خالیدی کورپی وه لیدی نارد بۆ جهنگ کردن له گهل "ئو که مدهر" ی سهرؤکی "دومة الجندل" دا، پنی فهرموو: "إنك ستجده یصید البقر"^(۱). ههروه ها ههوالی پنی دا که به پنی هیچ بهرگری کردنیک دیلی ده کات و ده بهینیت، که خالید رۆشت و گمیشه نهوئی، یینی وهك پینغمه بهر ﷺ ههوالی دا، خهریکی راو بوو. به کسر دیلی کرد و هینای بۆ خزمه تی پینغمه بهر ﷺ!

* ههروه ها پینغمه بهر ﷺ قوره یشی به کانی ناگسار کرده وه که نهو لاپه ره به ی ده نگدا پرنی خۆیانیان له گهل به نی هاشمدا تیدا تۆمار کرد و له که عبه دا هه لیانوا سیوو، ههوالی پنی دان که "مؤرانه" هه مووی خوار دووه جگه لهو جینگایانه ی که ناوی خوای گه و ره ی تیدا یه! که رۆشن بۆ سهر کردنی، یینیان بهو جۆره بوو که پینغمه بهر ﷺ فهرموو بوو^(۲)!

* ههروه ها چه سپاوه که پینغمه بهر ﷺ ههوالی داوه: کاتی "به توله قدیس" فه تح ده کریت، تا عوون پمیدا ده بیئت. نهو بهو له سهر ده می حه زه رته عومه ردا - خوای لنی

(۱) رواه ابو اسحاق والبيهقي. پروانه: (الشفأ ۱/ ۳۴۴)، (زاد المعاد المحقق ۵/ ۵۶۸-۶۳۹). واته: که ده گمیه لای، ده بینیت خهریکی راوی گاکئوی به.

(۲) رواه البیهقی. پروانه: الشفأ ۱/ ۳۴۵، البدایة والنهاية: ۹۶/۳-۹۷.

پازی ییت - له کاتی فتمی "بیتولمقلیس" دا تاعوون به شیوهیه کی سامناک بلاو بوو بووه وه. به رادهیه کی ئوتو که بهوی ئو نهخوژی یوه حفتا هزار کس له ماوهی سنی پوژدا مردن.

* ههروه ها چه سپاوه که پیغمبر ﷺ ههوالی پهیدا بوونی شاری "بهصره" ^(۱) و "بهغدا" ^(۲) داوه، پیش ئهوی دروست بکړن. ههروه ها ههوالی ئهوه شی داوه که گه نچینهی سهرزهوی پو شاری بهغدا ده بریت.

* ههروه ها پیغمبر ﷺ ههوالی به هاوه له کانی داوه که له گهل "تورک" ^(۳) و نه ته وه کانی دهو رو بهری ده ریای "قهزوین" دا ده جهنگن و، پاشان زوړ بهی ئه وه نه ته وانه موسلمان ده بن و حو کمی عه ره ب ده که ن، فهرموویه تی: "يوشِكُ أَنْ يَكْتَرَ فِيكُمْ الْعَجْمُ، يَأْكُلُونَ فِيكُمْ وَيَضْرِبُونَ رِقَابَكُمْ" ^(۴).

* ههروه ها پیغمبر ﷺ فهرموویه تی: "هَلَاكُ أُمَّتِي عَلَى يَدِي أُغِيلِمَةٍ مِنْ قَرِيشٍ" ^(۵). بهم چه شنه ههوالی (په زید) و (وه لید) و هاو چه شنی ئه وانی له سه رو که خراپکار و زیانه خشه ئه مهوی به کان داوه.

* ههروه ها ههوالی داوه که پاشگهز بوو نه وه له ئیسلام له چه ند جینگایه کی وه ک په مامه دا پرو ده دات ^(۶).

* ههروه ها له غه زای "خه نده ق" دا له باره ی قوره یش و له جزابه وه فهرمووی: "الآن نغزوهم ولا يغزوننا، نحن نسير إليهم" ^(۷). ههروه ها یش بوو که ههوالی دا.

(۱) صحیح، رواه أبو داود واللفظ له، وابن حبان.

(۲) الشفا ۳۴۴/۱ رواه أبو نعیم وضعفه ابن کثیر.

(۳) صحیح، رواه البخاری ومسلم وأبو داود والترمذی وابن ماجه.

(۴) صحیح، رواه أحمد والبرار والطبرانی بسند صحیح. واته: نزیه که عجمه تان تندا زوړ بیست، باجتان لنی ده سین و له گهر دنتان ده دهن.

(۵) صحیح، رواه البخاری وأحمد. واته: نه ته وه که له سه ر ده سنی چه ند هه رزه به کی قوره یشدا تیا ده چن (تووشی له شکه بجه ده بن).

(۶) صحیح، رواه البخاری ومسلم.

(۷) صحیح، رواه البخاری وأحمد. واته: "ئیر لمهولا قوره یش و ئه و تیرانه ی له گهلیدان، ناهنه سه رمان و غه زمان ناکه ن. به لکیر ئیمه غه زای ئه وان ده که بن".

* ههروه ها چه سپاوه که دوو مانگ پښ و ه فاتى، هه والى کؤچى دوايى خؤى راگه ياندووه و فهرموويه تى:
 "إن عبداً خيراً فاختار ما عند الله" (۱).

* ههروه ها له باره ی "زه يدى کورى صووحان" هوه فهرموويه تى:
 "يسبقه عضو إلى الجنة" (۲). هوه بوو له جهنگى نه هاوه نندا ده ستي قرتا و شهيد بوو. بهم جؤره ده ستي پښ خؤى رؤشت بؤ بهه شت.

* * *

تا ئيستا هه رچى به کمان له باره ی هه والدانه غميه ي به کانه وه باس کردووه، تنها جؤرنکه له نيوان "ده" جؤرى موعجيزه کاني پښمه به ردا ﷺ. که واته ئيمه هينشا يهک له ده ی ئهم جؤره مان نه زانيوه. له وته ی بيست و پينجه مدا، که تايه ته به ئيعجازى قورئانه وه، به کورتى چوار جؤرمان له هه والدانه غميه ي به کان باس کردووه. جا تويش ئيستا سه رنج له م جؤره بده و بيخه ره سه ر ئهو چوار جؤره ی که پښمه به ر ﷺ به زمانى قورئانه وه را يگه ياندوون. ئيتر سه ير بکه و بزانه چؤن ده يينه به لگه به کى يى گومان و پرشن گدار له سه ر پښمه به ريتى پښمه به ر ﷺ به چه شنى که هه ر که سينک زيرى و دلى تىک نه چوو يئت، سه ري بؤ داده نه وينيت و، ته سدليقى ئه وه ده کات که ئهم پښمه به ره به ريزه ﷺ ره وانه کراوى خوايه و، له لای زانای په نهان و به ديپهنه ري هه موو شتيکه وه، ئهم هه والانه راده گه به نيت.

ناماژه ی ره وانى حموتهم

ناماژه بؤ چه ند ئموونه يهک ده که ين که به چه ند ره وايه تىکى صه حيح و به جؤرنکى قه تعمى و به "ته و اتورى مه عنه وى" چه سپاون و، له و موعجيزانه ی پښمه به ر ﷺ ده دوين که له باره ی به ره کت په يدا بوون له خواردندا پرويان داوه. جا وا به باش ده زانين که له پښندا پښه کى يهک له و باره وه باس بکه ين:

(۱) صحيح، رواه البخاري ومسلم والترمذي. واته: "به ندمه ي کى خوا سه ريشک کراوه، له و يش لای خواى هه لئار دووه".

(۲) الشفا ۱/ ۳۴۳ واته: له ندامتکى پښ خؤى ده چينه بهه شت.

پښه کی

ههړهك لهو غوونانه ی که له باره ی موعجیزه ی زور بوون و بهره کت ټيکه وتنی خوار دنه وه باسیان ده کمین، به چهند پښگایه کی جیا جیا چه سپاون. ته نانت هه نډیکیان له شازده پښگاوه پړوایت کراون. که واته زور به ی نهو غوونانه ی باسیان ده کمین له بهر دم کز مه لیکي زور له هاو له بهر ټزه کاند ا پرویان داوه و له ده می نه وانه وه بیسترونه ته وه، که نه و انیش خاوه نی پلمه کی تابلنی بهر ز بوون و، له راستی و نه مانه تدا ناوازه بوون.

غووننه يهك بؤ پروونكر دنه وه:

یه کيک له وانه ده گير ټنه وه و ده فرموي: "حه فتا کس له يهك "صاع" ^(۱) خوار ده منی تير يان خوار دوه".

نهو حه فتا که سمش که نهو موعجیزه يه يان ديوه، کاتي ده بیستنه وه به کيکيان نه می گير اوه ته وه، هيچ کاميان گير اوه که ی نهو که سه به درؤ ناخاته وه. واته نه وان بهم بيده نگ بوون يان ته سديقی گير اوه که ی نهو ده کهن.

ده بی نه ومش بز انين که نهو هاو له بهر ټزه ی پښغم بهر ﷺ له چله پښه ی حه ق و راستيدا بوون و، له چاکترين سده و سرده مدا ژباون و هر گيز چاوپو ش يان له شتی نار هوا نه کردوه، به چه شتی که نهو گهر - خاوه خواسته - هر کاميکيان هه ستیان به درؤ يهك بکر دايه، با بچوو کيش بوايه، بی ده نگ دانه ده نيشت و به بی هيچ گومان يک بهر يه رچی ده دايه وه.

جا نهو پړوایه تانه ی که له مه ولا باسیان ده کمین، سره پای نهو ی له چهلين پښگای جیا جیا وه پیمان گه بشترون، چهلين پښگای تریش لينيان بی ده نگ بوون، که نه ومش ته سديقی نهو پښگایانه ده گه په نيټ و ده ری ده خات نه وان بهم بی ده نگی به يان پړوایه تيان کردوه! که واته وه کو نه و اتوری معنه می - به قه تمی - چه سپاون.

ميژووی ئيسلام، به تايهت ميژووی به سهر هات و ژيانی پښغم بهر ﷺ شا به ته له سر نهو ی که هاو له انی پښغم بهر ﷺ دوا ی پاراستی قورئانی پروز، خويان بؤ پاراستی سوننه ت و فرموده کانی پښغم بهر ﷺ ترخان کردوه. واته هه موو حالت و کردار و

(۱) صاع: پښور نه که چوار مشت ده گرنټ.

گوفتارنکی پیغمبر ﷺ. ئیز ئو سوننه تانه پیوهندی یان به نه حکامه شرعی به کانه وه
 بووینت، یان به موعجیزاته وه، ئهوان، بنی جیاوازی، پاراستوویانن. هاوه لان لهم
 کاره یاندا - خوا پاداشتیان بداته وه - هیچ رهفتارنکی پرورزی پیغمبر یان ﷺ - با
 بچوو کیش بووینت - پشتگوئی نه خستوه. به لکو بابه خیابن پی داوه و گپراویانه ته وه و
 له لای خویشیان نوو سیویانه ته وه. به تایهت حوت "عه بدوللا" ناوه کان که به:
 (العبادة السبعة) به ناوبانگن و، له ناو ئهوانیشدا به تایهت "عه بدوللای کورپی
 عه عباس" و "عه بدوللای کورپی عمری کورپی عاص" چونکه لای خویشان ئو فهرمووده
 پرورزانهمان نوو سیوه ته وه.

بهم جزوه له سهرده می هاوه له بهر پزیه کاندا فهرمووده کان پاریزران. ئنجا سی چل
 سال دوا ی ئهوان ههزاران کس له زانا لیکۆلهره کانی "تابعین" هاتن و لهوانیان
 وهر گرتن و ئهم کاره یان بهوپه پری ئیخلاص و ئهمانه ته وه گرتنه ستز و فهرمووده کانیان
 پاراست و نووسی یانه وه. پاش ئهوانیش پیشهوا موجهه هیده کان و ههزاران زانای
 لیکۆلهر و زانایانی "فهرمووده" لهوانیان وهر گرتن و، له پنی نووسینه وه و تو مار کړنه وه
 ئه و فهرموودانهمان پاراست. ئنجا پاش تیپه ربوونی دوو سهد سال به سهر کۆچی
 پیغمبر دا ﷺ له مه ککه وه بز مدینه، خاوه نانی ههر شمش کتیه صه حیج و سونه نه
 به ناوبانگه کانی فهرمووده که له پیش هه موویانه وه ئیمامی "بوخاری" و "موسلیم" ن، ئه و
 فهرمووده و موعجیزانهمان لهوانی پیش خویشان وهر گرت و ئهر کی پاراستنی سونه تیان
 خسته نه ستزی خویشان.

پاش ئهمان دهوری زانایانی ره خه سازی و (جهرح و ته عدیل) هاته پیشه وه، که
 ئهوانیش زانای توندوتیژی وهك "ئیبو الجوزی" یان ئیدا هه لکهوت و، توانی یان ئه و
 گوفتارانهای هه لبه سزاو (موضوع) ن و چهند مولخید و نه زانیك تیکه لی فهرمووده
 پرورزه "صه حیحه کان" یان کردوون، جیا بکه نه وه و فهرمووده یان لی پالفته بکه ن. پاش
 ئهمانیش چهند زانایه کی له خواترس و خاوه ن وهرع و هه لکهوتوو هاتن، وهك
 "جه لاله ددینی سیووتی" که - وهك پیاوچا که کانی ئه هلی که شف ده لئین - هه ر له
 حاله تی ینداریدا، حه فتا جار به بیننی پیغمبر ﷺ شاد بووه. ئهم زاته و چهنین زانای
 تری وهك ئهم، هاتن و گه وهه ر و مرواریی "فهرمووده صه حیحه کان" یان له هه موو

وتمبه کی درو و ده ست ههلهست که به ده می پیغمبره وه ﷺ کرایت، بان هدر قسه بهک درایت پال نهو، جیا کرده وه.

بهم جزره، ده بینیت نهو فهرموده و موعجزانهی باسیان ده کمین، هموویان له پنگای چه ندین دهستی خاوین و نه مینی له ژماره به ده ره وه، به پاکی و راستی، به ده ستان گهشتون. که واته هزاران سویاس بو خوا له سر هم نیعمه ته و، پر به ده ده لنین: "هذا من فضل ربی".

ههمش تیمان ده گه به نیت که لیر نابی مرؤف نهو ی به دلدا ییت و بلیت: تایا چون ده زانین هم پرو دواوانه ی که له سر ده مینکی زور کوندا پروویان داه، به سه لامه تی به ده ستان گهشتون و ده ستکاری نه کراون؟ به لئی، نابی و بلیت، چونکه بومان ده رکوت که چون به ده ستان گهشتون.

چهند غوونه یه که له باره ی موعجزاتی بهره کته تی خوارده مهنی نهو

○ غوونه ی به کم:

هه شمش کنبه صه ححه کانی فهرموده، له پیش هموویانه وه کنبه کانی ایمامی بوخاری و موسلیم، له نه نه سی کوری مالیکه وه ده گیر نهو که ده فهرموی:

"پیغمبر ﷺ زنی هینا و، دایکم (أم سلیم) خواردینکی بهم بونه وه دروست کرد که پیی ده لنین: "حمیس" (خواردینکه له خورما و رۆن و که شک دروست ده کریت) ئنجا خستیه ناو ده فریکه وه، و تی: پرؤ نه مه به بو خزمه تی پیغمبر ﷺ و عهرزی بکه: دایکم سه لامی لئی ده کردیت و نه مه ی بو ناردیت و، عهرزیشی بکه: نه مه ی که نیمه هینا ومانه زور که مه.

نه نه سه ده فهرموی:

بردم بو پیغمبر ﷺ نهویش فهرموی: پرؤ فلان و فلان و فلان و هه که سینکی تریشته له پنگادا پیی گه شته بانگیان بکه. منیش رۆشتم نهوانه ی پیغمبر ﷺ ناوی بردن و هه که سینکی ترم پیی، بانگم کردن. کاتی گه پامه وه بینیم ماله که پرپروه.

له م کاته دا به کینک له نه نه سی پرسی ژماره بان چهند بوو؟ و تی: نزیکه ی سنی سه د کس ده بوون. پاشان و تی: چاوم لئی بوو پیغمبر ﷺ ده ستی پهرزوی له سر خوارده که دانا و چی خوا حه ز بکات خویندی به سهریدا و، پاشان ده کس ده کس بانگی ده کردن بو خواردن و، پیی ده فهرموون: ناوی خوا بهین و هه کس له بهره می

خۇزىيە بىخوات. ئەوانىش ئەۋەندەيان خوارد ھەتتا تىر بوون. بەم جۇرە دەستەبەك دەھات و دەستەبەك دەرۋىشت تا ھەمەرويان تىر بوون. ئىنجا پىنغەمبەر ﷺ فەرەموى: "ئەنەس! ۋەرە ھەلى بگرە".

ئەنەس دەفەرەموى: نازانم كە يەكەم جار دامنا زياتر بوو يان كە ھەلمگرت^(۱)!

○ ئىۋونەى دوو ھەم:

كاتى پىنغەمبەر ﷺ كۆچى بۇ مەدېنە كىرد، مىۋانى ئەبو ئەيىوبى ئەنصارى بوو، خۋاى لى رازى يىت. پۇژىنكىيان ئەبو ئەيىوب خواردنىكى بۇ پىنغەمبەر ﷺ و ھەزەرەتى ئەبووبەكر دروست كىرد، ئەۋەندەى بەشيان بىكات. پىنغەمبەر ﷺ بە ئەبو ئەيىوبى فەرەموى: "ادعُ ثلاثين من أشراف الأنصار". واتە: سى كەسم لە پىۋاقوللانى يارىدەدەران بۇ بانگ بىكە. ئەۋىش بانگى كىردن و ھاتن و تىريان خوارد و لىيان ماپەۋە. ئىنجا فەرەموى: "ادعُ ستين". واتە: شەست كەسى تىرەم بۇ بانگ بىكە. ئەۋانىش تىريان خوارد و لىيان ماپەۋە. پاشان فەرەموى: "ادعُ سبعين". واتە ھەفتا كەس بانگ بىكە. ئەۋانىش بە ھەمان جۇر تىريان خوارد و لىشيان ماپەۋە.. ھەموو ئەۋانەى كە ھاتن و لەو خواردنەيان خوارد، مۇسلمان بوون و بىمەتەيان لەگەل پىنغەمبەردا ﷺ كىرد. جا ئەبو ئەيىوب - خۋاى لى رازى يىت - دەفەرەموى: "سەد و ھەشتا كەس لەو خواردنەى مىيان خوارد"^(۲).

○ ئىۋونەى سى ھەم:

ئەو رووداۋەپە كە سەلمەى كۆپى ئەكۋەع و ئەبو ھورەيرە و عومەرى كۆپى خەتەب - خۋاىيان لى رازى يىت - دەيگىرەنەۋە. ئەۋەتا دەفەرەموى: لە يەكەلە غەزاكانى پىنغەمبەردا ﷺ بىرسىتى پۈۋى كىردە ئەو خەلەكەى كە لە خىزمەتدا بوون. پىنغەمبەر ﷺ داۋاى لى كىردن ھەرچى خواردنىيان پى ماۋە يىھىتن. جا ھى ۋا بوو مۇشتىك يان زياترى پى ماپو، دەيھىنا. ئەۋەى كە زۆرى پى ماپو ۋا ۋا ۋا خورماى پى ماپو دەيھىنا.. بەم جۇرە تا ھەمەروى ھىنرا ۋا ئامادە كىرا. ئىنجا لەسەر پارچەمەك كۆزى كىردەنەۋە..

(۱) صحيح، رواه البخاري ومسلم وغيرهما.

(۲) رواه الطبراني والبيهقي. برواه: (الشفاء) ۲۹۲/۱.

"سه له مه" ده فهرموی: قه باره ی بزنیك به چو كدا هاتبیت چهنده جی ده گرنیت، نهو خورما و خوارده مه نی یش هینده جی یان گرتبوو. ئنجا پښغمه بر ﷺ داوای له سوپا که دی کرد ده فره کانیانی لئی پر بکه ن، به راده یه ك که هیچ تووره که و ده فریك له سوپا که دا نه ما پر نه گرنیت. سهره پای نه مش، به نه ندازه ی نه وه ی په کم جار کو کرایه وه یان زیاتری لئی مابووه وه. خو نه گهر هه موو خه لکی سهر زه ویش به اتنا په به شی ده کردن^(۱)!

○ نمونه ی چواره م:

له کتبه صه ححه کانی فهرمووده دا، له پیش هه موویانه وه صه حیحی بوخاری و موسلیم، نه م رووداوه چه سپاوه که عه بدورپه حانی کوپری حه زره تی نه بووه کر ده یگیرته وه. ده لیت:

له سه فهرنیكدا سه د و سی کس له گه ل پښغمه بر دا بووین ﷺ. پاشان ده لیت: چوار مشت ئاردیان شېلا و مه رنیکشیان سهربری و جگهره که یان برژاند.. سویند به خوا هه ر په که له و سه د و سی که سه به شی خوی به چه قو له و جگهره کرده وه و خواردی. پاشان خواردنه که له دوو قایی گه ورده دا دانه را و هه موومان لیمان خوارد و لیثمان مایه وه و، نه و زیاده یه شم له حوشه که م بار کرد^(۲).

○ نمونه ی پښجهم:

نه و رووداوه یه که جابیر - خوای لئی رازی ینت - ده یگیرته وه: که له رژی غه زای خهنده قدا پښغمه بر ﷺ هه زار که سی له په ك صاع ئاردی جز و گزشتی کارژه له یه ك تیر کرد. جابیر ده فهرموی: به خوا نه و هه زار که سه تیریان لئی خوارد و لیشیان مایه وه و هینشتا مه بجه له که مان هه ر وه کو خوی به پری مابوو، هه ویره که شمان هه ر نانی لئی ده کرا^(۳)! هه که شی نه وه بوو که پښغمه بر ﷺ هه ندیك له ناوی په رژی ده می خوی کرد بووه ناو قازان و هه ویره که وه و دو عای به ره که تی به سه ردا خویند بوون. جا کاتی جابیر له به رده م هه زار که س له و هاوه لانه دا سویند ده خوات و ده ری ده خات که نه م موعجیزه یه په یه نلی به هه موویانه وه بووه، نه و نه م په وایه ته شتیکی ینی گومانه و وه که نه و وایه که نه و هه زار که سه هه موویان په وایه تیان کردیت.

(۱) صحیح، رواه البخاري ومسلم.

(۲) صحیح، رواه البخاري ومسلم وأحمد.

(۳) صحیح، رواه البخاري ومسلم.

○ نمونه‌ی ششم:

هروه‌ها له کتێبه‌ی صه‌حیحه‌ی کانی فهرموده‌دا چه‌سپاوه‌ که نه‌بوو ته‌له‌ی ماسی نه‌نه‌سی خزمه‌تگوزاری پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌گێڕێته‌وه‌ و ده‌فه‌رموئ: ئه‌و نه‌خته‌ نانه‌ی که له‌ ئاردی جو‌ دروست کرا‌بوو، ئه‌نس له‌ بنه‌الی خۆیدا هه‌لی گرت و هینای بۆ خزمه‌تی پێغه‌مبه‌ر ﷺ، پێغه‌مبه‌رش ﷺ هه‌شتا که‌سی لێ تێر کرد. له‌ پێشدا فه‌رمانی دا ئه‌و نانه‌ له‌ت له‌ت بکری‌ت و ئنجا دوعای به‌ره‌ که‌تی به‌ سه‌ردا خوێند. پاشان ئه‌وه‌نده‌ خه‌لکی لێ کۆبوونه‌وه‌ که له‌ خانووه‌ که‌دا جێ‌یان نه‌ده‌بووه‌وه‌، ناچار ده‌ کمس ده‌ کمس لێیان ده‌خوارد، به‌م جوزه‌ ده‌هاته‌ ژووره‌وه‌ هه‌تا هه‌موویان به‌ تێری ده‌گه‌ڕانه‌وه‌^(۱).

○ نمونه‌ی هه‌وته‌م:

له‌ صه‌حیحی موس‌لیم و کتێبی (الشفا) و غه‌یری ئه‌مانه‌شدا چه‌سپاوه‌ که‌ جابیری نه‌نصاری ده‌گێڕێته‌وه‌ که: جاریکیان پیاوی‌ک هاته‌ خزمه‌تی پێغه‌مبه‌ر ﷺ و داوای خواردنی لێ کرد. ئه‌ویش نیو بار جو‌ی پێ دا. ئه‌م پیاوه‌ خۆی و ژن و میوانی ماوه‌یه‌کی زۆر لێیان ده‌خوارد. هه‌تا جاری‌ک بۆ ئه‌وه‌ی بزانی چه‌نده‌ی که‌م کردووه‌ پێ‌ایان. پاش پێ‌وانه‌ که، ده‌رکه‌وت به‌ره‌ که‌ته‌ که‌ی نه‌ما و ورده‌ ورده‌ که‌م بووه‌وه‌. ئنجا هاته‌ خزمه‌تی پێغه‌مبه‌ر ﷺ و بۆی گێڕایه‌وه‌. ئه‌ویش فه‌رمووی: "لو لم تکلّه‌ لأکلتم منه‌ ولقام بکم"^(۲).

○ نمونه‌ی هه‌شته‌م:

کتێبه‌ی صه‌حیحه‌ی کانی فهرموده‌، وه‌ک: تیرمی‌ذی و، نه‌سسائی و، به‌هه‌قی و، کتێبی (الشفا)، له‌ "سه‌موره‌ی کو‌ری جو‌ندوب" هه‌وه‌ ده‌گێڕێته‌وه‌، که: "جاریکیان قاپێک خواردنیان بۆ خزمه‌تی پێغه‌مبه‌ر ﷺ هینا که‌ هه‌ندێ گۆشتی تێدا‌بوو، ئنجا هه‌ر له‌ به‌یانی‌یه‌وه‌ تا شه‌و ده‌سته‌ به‌ ده‌سته‌ خه‌لک ده‌هاتن لێیان ده‌خوارد و ده‌رۆشن"^(۳).

جا هه‌روه‌ک له‌ پێشه‌کی‌یه‌ که‌دا با‌سمان کرد، ئه‌م ڕووداوه‌ی که‌ له‌ به‌اره‌ی به‌ره‌ که‌ته‌وه‌ ده‌یگێڕێته‌وه‌، به‌ ته‌نها ڕاپۆیه‌تی سه‌موره‌ نی‌یه‌. به‌لکێ سه‌موره‌ وه‌ک نوێنه‌ریکی ئه‌و کۆمه‌له‌ زۆرانه‌ وایه‌ که‌ له‌و خواردنه‌یان خواردووه‌ و، ئه‌م له‌ بری هه‌موو ئه‌وانه‌ ده‌یگێڕێته‌وه‌ و ڕاپه‌ده‌گه‌یه‌نیت.

(۱) صحیح، رواه البخاری ومسلم وأحمد.

(۲) صحیح، رواه مسلم. واته: له‌گه‌ر نه‌تێوا‌یه هه‌ر لێتان ده‌خوارد و به‌شیشی ده‌کردن.

(۳) صحیح، رواه الترمذی.

○ نمونہ ہی نژہم:

چند پیاونکی پروا بن کراوی وہك: خاوهنی کنبی (الشفا) و "لبن لبی شہبہ" و "تہرانی" و چند زانایہ کی لیکڑالہری تر، بہ سہ نہ دیکی باشہوہ دہ گیرنہوہ کہ تہبوو ہورہیرہ دہ فرموی: "پنغہ مہر ﷺ فرمانی پی دام ہموو تہلی (صوفہ) ی بڑ بانگ بکم. تہلی صوفمش ہزارہ کزچ کردوہ کان بوون کہ لہ سد کس زیاتر دہبوون و لہ صوفہدا - کہ سہ کڑپہ کی مزگہوت بوو - نیستہ جی بوو بوون. تہبوو ہورہیرہ دہ فرموی: یہ کہ یہ کہ بہ شوئیاندا گہرام تا ہموویانم کڑ کردوہ و ہینامن. ئنجا قاپنک خوار دغان لہ ہر دہمدا دانرا. ئنمش ہمتا توانیمان لیمان خوارد، کہ لیبووینہوہ، وہك چون یہ کہم جار دانرا بوو، ہر وہا بوو، تہوہندہ نہ یئت کہ جیگا پہنجہ کانی تیدا دیار بوون" (۱)

کہ تہبوو ہورہیرہ - خوا ی لئی پازی یئت - تہم ہوا لہ دہ گیرنہوہ، تہوا بہ ناوی ہموو تہلی صوفہوہ دہ گیرنہوہ و پشت بہ تہسلیقی تہوان دہ بہ ستیت. وہك بلئی ہموو تہلی صوفہ گیر اینیانہوہ. جا لایا دہ گونجی تہم ہوا لہ پینچہوانہی حق و راستی یئت و، تہو مرؤفہ کامل و راستگویانمش لہ ئاستیدا بنی دہنگ بن و ہر پہرچی نہ دہنہوہ؟

○ نمونہ ہی دہم:

بہ ریوایتی صحیح چہ سپاوه کہ ئیمامی علی فرمویہ تی: "پنغہ مہر ﷺ ہوزی "بہنی عہدولموتہ لیب" ی کڑ کردوہ، کہ چل کس دہبوون و، تہمانمش ہندی کہسانی وایان تیدا بوو کہ بہ چکہ حوشتریکی نژہرہیان دہ خوارد و چوار ئوقییش شیریان دہ خواردوہ. ئنجا یہك مشت خواردنی بڑ دروست کردن. تہوانیش تا تیربوون لییان خوارد و، پاشان وہ کو خزی مایہوہ. ئنجا داوا ی کرد لہ قاپنکی وہا دا کہ بہشی سی چوار کس ہکات، شیری بڑ بہینن. کہ ہینایان ہموویان تیریان لئی خواردوہ و، تہوشی مایہوہ، وہك بلئی ہیچی لئی نہ خوراینتہوہ و ابو" (۲).

(۱) رواہ الطہرائی باسناد حسن.

(۲) (الشفا) ۲۹۳/۱ (فضائل الصحابة) ۱۲۲۰.

نعمه تهنها يهك غمونه به له موعجيزه ی بهره که تی خواردن و، به نه ندازه ی نازایه تی و راستگویی یمامی علی - خوی لئی رازی بیټ - قه تعی و بی گومانه.

○ غمونه ی یازدههم:

به ربوایه ټینکی صه حیج چه سپاوه که: کاتی ښغمبه ر ﷺ فاتیمه ی کچی له یمامی علی ماره کرد، فرمانی به بیلال دا بچیت چوار پینج مشت خوراک له قاپنکدا ناماده بکات و، پهك سر حوشرش بهینیت تا سدری برپټ بؤ ټاههنگ و زه ماوه نده که بیان. بیلال دهفرموی: هینامن و، ښغمبه ر ﷺ حوشره که ی سهربری و، پاشان فرمانی دا میوانه کانی دهسته دهسته ښنه ژووره وه. ټوانیش هاتن و، لهو خواردن بیان خوارد هه تا تیروون. ننجا به شینکیشی لئی زیاد بوو، ښغمبه ر ﷺ دوعای بهره که تی به سهردا خویند و، فرمانی دا برپټ بؤ خیزانه کانی و ښی فرموون: "خوتان و ټوانمش دین بؤ لاحتان لئی بخون"^(١).

به لئی، ټهم ژنهینانه بهفر و پیروزه، به راستی شایانی ټهم موعجيزه پر پیټ و بهره که ته به!

○ غمونه ی دوازدههم:

یمام جمعه فری صادق، له یمام عممه د باقری باوکیه وه، ټه ویش له یمام زهینولعایدینی باوکیه وه، ټه ویش له یمامی علی یه وه - خوا له هه موویان رازی بیټ - ده گیرېته وه که:

"حه زره تی فاتیمه - خوی لئی رازی بیټ - قازانیک خواردنی بؤ خوی و حه زره تی علی لینابوو. پاشان داوای له یمامی علی کرد بچیت به دوا ی ښغمبه ردا ﷺ تا کو ټه ویش به شداری ټهو خواردن بیان بکات. کاتی که ښغمبه ر ﷺ ته شریفی هینا، فرمانی به فاتیمه دا بؤ هه ریه که له خیزانه کانی قاپنک تی بکات. ننجا بؤ خوی و حه زره تی علی و بؤ فاتیمه خویشی. پاشان که خواردنه که هه لگرا، قازانه که هه ر لینوان بوو. فاتیمه - خوی لئی رازی بیټ - دهفرموی: تا خوا حه ز بکات لیمان خوارد"^(٢).

(١) (الشفاء) ٢٩٧/١.

(٢) (الشفاء) ٢٩٤/١.

جا نهی ئاده میزادا!

تو مرؤفینکی گهلنی سمیریت! دهنه بؤچی باره پر بهم موعجیزه به ناکمیت، که موعجیزه به که وه که به چاو بیئریت لاشکرا و پروونه. به تایبیت دواي نهوهی که زنجیره ی پاک و خاوینی رهویه ته که ت بیست؟ ته نانهت خودی شهیتانیش هیچ رینگایه کی بؤ ئینکاری ئهم موعجیزه به له بهره مدانی به!

○ غوونه ی سیازده هم:

پیشه وایانی وه که: نه بو داوود و نه حمده دی کورپی حنه ل و به به قی، له "دو کهینی نه حمه سیی کورپی سعیدی موزهین" وه و، له نوعمانی کورپی موقه پرینی نه حمه سیی موزهینه وه - که خوی و هر شمش براکی به هاوه لیتی پیغمه بهر ﷺ شهره فمه ند بوون - هروه ها له رهویه تی جوهره پر و چند ری به کی تره وه ده گیر نه وه که:

"پیغمه بهر ﷺ فره مانی به حه زره تی عومهری کورپی خه تهاب دا تیشوو به چوار سه د سواره ی تیره ی نه حمه س بدات. حه زره تی عومهر عهرزی کرد: نهی پیغمه بهری خواا هرچی به که همه به ته نها چند صاعیکه. پیغمه بهر ﷺ فره مووی: برؤ یسانده ری. حه زره تی عومهر رۆشت و لهو خورماهی که به نه ندازه ی جینی به چکه حوشتریک (بخ بووینت) جینی گرتبوو، به شی هموویانی دا و، پاشان وه که خزیشی مایه وه"^(١)

پرودانی ئهم بهره که ته، بهم جوهره پرووی داوه که په یوه ندیی به چوار سه د که سه وه همه به، به تایبیت حه زره تی عومهر، خواي لئی رازی یست. نهو چوار سه د که سه هموویان به گیره ره وه ی پرودانی ئهم بهره که ته ده ژمیررین. چونکه بی دهنگ بوونیان له بهر امهر گیرانه وه ی ئهم پروداوه، ته سلیقه بؤ پرودانی.

هر گیز مه لئی: چند که سینی کهم رهویه تیان کردوه و "خه بهری لاجاد" وه، پاشان برؤیت و ئاور نه ده یته وه.. نه خیر، ئهم پروداوه و پروداوه کانی هاوچه شنی، هر چند خه بهری لاجادیش بن، هر دلنایی به دلی مرؤف ده به خشن. چونکه له جینی "نهواتوری معنه وی" دان.

(١) رواه أحمد والطبرانی، ورجاله رجال الصحيح.

○ غمونهی چواردهم:

له کتیه صحیحه کانی فرموده دا و له پش هموویانهوه له صحیحی بوخاری و موسلیمدا، نهو حمدیهی جابیر - خوای لئی رازی ینت - له بارهی قهرزه که ی باوکیهوه، رپوایهت کراوه که:

"پاش مردنی باوکی جابیر، هرچی مولک و مالیک که باوکی بهجینی هیشتهو هموویانی دا به خاوهن قهرزه کانی باوکی، بهلام نهوان قبولیان نه کرد. خو بهروبوومی دوو سالی باخه کمش قهرزه که ی نهوانی پر نهده کردهوه. ینغمهبریش ﷺ ته شریفی بۆ لای جابیر هینا و فرمانی پنی دا که بهروبوومه که بپریت و له جینی خۆیدا بیکات به خهرمان. ئنجا ینغمهبر ﷺ به ناو خهرمانه که دا هاتو چۆی کرد و دوعای به سهردا خویند. پاشان جابیر قهرزی هموو خاوهن قهرزه کانی باوکی لئی دایهوه و هیشتا به نه ندازهی بهری هموو سالتیکیشی لئی مایهوه. له رپوایهتیکدا ده لیت: به نه ندازهی نهوهی لئی مایهوه که دایهوه به خاوهن قهرزه کان.

جابیر دهفرموی: خاوهن قهرزه کان جووله که بوون، زۆر سهریان لهوه سورپابوو" (١)

به چه شنه، هم موعجزه پروونهی که له بارهی "به ره که تی خواردن" نهوه له سهر دهستی ینغمهبردا ﷺ پرووی داوه، ته نهها بهک رپوایهت نی به که ته نهها جابیر و چه ند که سینی کهم ییگیر نهوه، به لکو له و اتا و ناوه رۆکدا پروودا و یکی موهواتیره و وه که نهوه وایه که هموو راوی به کان گیراییتیا نهوه و، جابیر لهم گیرانه و مهیدا نوینهری هموو نهوه که سانه به که هم رپوایهت به پوهندی پیا نهوه هیه.

○ غمونهی پازدهم:

زانا لیکۆله ره کان، له پش هموویانهوه ئیمامی تیرمیزی و ئیمامی به بهقهقی به رپوایهتیک "صحیح" له نهوو هورمهروه - خوای لئی رازی ینت - ده گیر نهوه که فرمویه تی:

"له غه زابه کدا - له رپوایهتیکدا: له غه زای ته بوو کدا - برسینی زۆری بۆ خه لک هینابوو. ینغمهبر ﷺ لئی پرسیم: "هل من شيء؟" واته: هیچ شتیکت له لا هیه؟ عه رزم

(١) صحیح، رواه البخاری وأحمد.

کرد: به لئی، نه ختیک خورما - له پړواپه ټیکدا پازده دهنک خورما - له توښه بهره کېدا همپه. فهرمووی: بوم بهینه. منیش بوم هینا و، لهویش دهستی پیدادا کرد و مشتیک لئی دهرهینا و بلاوی کرده و دوعای بهره کېتی به سهردا خویند. ټنجا فهرمووی: ده کهسم بوم بانگ بکه. منیش بانگم کردن، لهوانیش هاتن و تیریان لئی خوارد. پاشان ده کهسی تر... بهم چه شنه تا هممو سوپاکه تیریان لئی خوارد. پاشان پښغمهر ﷺ فهرمووی: "خُذْ مَا جِئْتَ بِهِ، وَأَدْخِلْ يَدَكَ وَأَقْبِضْ مِنْهُ وَلَا تَكْبِهْ"^(۱).

له بوو هورهیره ده فهرمووی: که لیم وهرگرت زیاتر بوو لهو له اندازه یی هینا بووم و، له ژپانی پښغمهر ﷺ و له بوو به کر و عومهریشدا ههر لیم ده خوارد و تهواو نه ده بوو. تا لهو کاته ی عوسمان کوژرا لهو تیښووم لئی دزرا. له پړواپه ټیکدا ده فهرمووی: لهو ونده و لهو ونده (وه سق) م^(۲) لهو خورمایه له پنی خوادا کرد به خیر"^(۳).

بهم جوړه، لهم موعجیزه ی بهره کېته که له بوو هورهیره ده گیرپښه وه، لهو له بوو هورهیره یی که قوتایی سهردار و ماموستای گهر دوون: حه زرتی محمد ﷺ بووه و، بهوپری چوست و چالاکی و لیرانه وه له قوتابخانه ی صوفه دا دهوامی کردووه و، به بونه ی دوعای پښغمهر وه ﷺ بوم له بهر کردن (الحفظ) پښ هاوه لانی که وتبووه وه... لهم هاوه له گهوره و بهرپزه ی پښغمهر ﷺ لهم پړواپه ته له ناو کوملکی زوری خه لکدا - وه که جهنگاوه رانی غه زای ته بووک - ده گیرپښه وه. که واته ده بڼی لهم پړواپه ته له ناوهر و کدا موهواتر بیت و، به له اندازه ی هیزی هممو سوپاکه خاوه نی هیز بیت. واته وه کو له وه وایه که هممو په کینکی ناو لهو سوپاپه گیر ایښانه وه.

○ غوونوی شازده هم:

له صه حیجی بوخاری و صه حیجه کانی تر دا چه سپاوه که: "جاریکیان برسیتی زور بوم له بوو هورهیره ده هینیت، پښغمهریش ﷺ ده بخاته شوین خوی تا له ماله وه ده بینیت په ردا ختیک شیر ی به دیاری پښکمش کراوه. ټنجا پښغمهر ﷺ داوای لئی ده کات که هممو له ملی صوفه بانگ بکات. له بوو هورهیره ده فهرمووی: له بهر خومه وه و تم: لهم نهخته شیر چي بوم لهوان ده کات؟ باش و ابو من قومیکم لئی بخواردایه ته وه تا نه ختی

(۱) واته: لهوی هینات یبهرموه، کاتی که لبت خوارد دهستی پیدا بکه و لئی دهرهینه و مهرپژمړه دهرموه.

(۲) وه سق: شست صاعه که هاری خوشنکه.

(۳) (الشفا) ۱/ ۲۹۵.

هیزم ده‌هاته‌وه‌هرا پاشان بانگم کردن، که نه‌وانیش له سهد کس زیاتر بوون، ئنجا پیغمبه‌ر ﷺ فرمانی پی دام به‌سه‌ریاندا بیگیژم، منیش یه‌ک به‌یه‌ک په‌رداخه‌که‌م ده‌دانن و هه‌ر که‌سه‌ش په‌رداخه‌که‌م ده‌دایه‌ده‌ست تا تیر ده‌بوو لئی ده‌خواردوه‌وه. پاشان یه‌کیکی تر وه‌ری ده‌گرت... به‌م جزیره‌تا هه‌موویان تیریان لئی خواردوه‌وه. ئنجا پیغمبه‌ر ﷺ په‌رداخه‌که‌ی وه‌ر گرت و فه‌رمووی: به‌س من و تو ماوین، دانیشه‌بخۆره‌وه. منیش خواردمه‌وه. پاشان فه‌رمووی: بخۆره‌وه، دیسان خواردمه‌وه. نه‌و هه‌ر ده‌یفه‌رموو: بخۆره‌وه، منیش ده‌مخواردوه‌وه تا تیرم لئی خواردوه‌وه و تم: به‌و که‌سه‌ی که‌تۆی به‌حه‌ق کردوه‌وه به‌پیغمبه‌ر تیرم خواردوه‌وته‌وه و جی نه‌ماوه‌تی به‌کم! ئنجا په‌رداخه‌که‌ی لئی وه‌ر گرت و، سوپاسی خوای کرد و، ناوی خوای هینا و، پاشماوه‌که‌ی خواردوه‌وه^(١).

سهد هه‌زار جار نۆشی گیانت ییت نه‌ی پیغمبه‌ری خوا ﷺ!

ئه‌م موعجیزه‌یه‌ی که‌له‌هه‌موو گومانیکه‌وه‌دووره‌وه‌وه‌کو شیر خاونه‌، کنبه‌سه‌حیحه‌کان په‌روایه‌تیاں کردوه‌وه، به‌تایبه‌ت سه‌حیحی ئیمامی بوخاری که‌پنج سهد هه‌زار فه‌رمووده‌ی له‌به‌ر بووه. که‌واته‌په‌روایه‌تیکی راست و چه‌سپاوه‌هیچ جزیره‌گومانیکی تیدا نی‌یه‌وه‌که‌به‌چاو بیسرنیت وایه. هه‌روه‌ک قوتایی قوتابخانه‌ی په‌روزی نه‌حمه‌دی، قوتابخانه‌ی "صوفه"، هه‌زه‌تی نه‌بوو هوره‌یره‌ی باوه‌پئی کراو(نقه) و (حافظ)، به‌ناوی کۆمه‌لی "صوفه" وه، گێراویه‌ته‌وه و نه‌وانی کسردوه‌وه به‌شایه‌ت له‌سه‌ری.

جا نه‌و که‌سه‌ی که‌ئه‌م هه‌واله‌ده‌یستن، وه‌که‌به‌چاو بیسرنیت ئاوا باوه‌پئی پئی نه‌کات، ده‌پئی یان دلی تیکچووینت و مردینت، یان ژهریی له‌ده‌ست داییت.

ئاخۆ ده‌گونجی هاوه‌لیکی گه‌وره‌وه‌په‌رز و راستگۆی وه‌که‌نه‌بوو هوره‌یره‌- خوای لئی رازی ییت - که‌هه‌موو ته‌مه‌نی خۆی له‌پشناوی پاراستی فه‌رمووده‌ی پیغمبه‌ردا ﷺ برده‌وته‌سه‌ر، له‌په‌زی فه‌رمووده‌کانی پیغمبه‌ر ﷺ که‌م بکاته‌وه‌وه‌شتیک به‌نینت جینی گومان ییت و، به‌پنجه‌وانه‌ی حه‌ق و واقعه‌وه‌قه‌سه‌بکات؟ نه‌و نه‌بوو هوره‌یره‌یه‌ی که‌هه‌رخۆی له‌پیغمبه‌ری ﷺ ییستوه‌که‌ده‌فه‌رموئ: "مَنْ كَذَبَ عَلَيَّ مُتَعَمِّدًا فَلْيَتَّبِرْهُ مَقْعَدُ مِنَ النَّارِ"^(٢) نه‌خیر.. هه‌رگیز شتی وا‌پوو نادات.

(١) صحیح، رواه البخاري والترمذي.

(٢) واتا و په‌له‌ی ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌له‌په‌راوینزی لاپه‌ره‌(٢٦)دا‌په‌ورد.

دەسا ئەي پەرورەدگار! لەبەر خاترى بەرە کەتتى ئەم پىغەمبەرە بەرپەرە ﷺ بەرە کەت
بىخەرە ناو ئەو پۇزىيە ماددى و مەعنەوىيانەى که خۆت پىت بەخشىوين.
سەرنجىكى گىرنگ:

شتىكى پروون و بەلگەنەويستە که هەركات چەند شتىكى لاواز كۆ بىنەو، ئەوا
بەهيز دەبن و، هەركات چەند تاللىك دەزوو بە يەكەو بە سەزىن و يەكبگرن، ئەوا دەبن
بە پەت و، ئەگەر چەند پەتلىكش يەكبگرن، ئەوا هېچ كەسلىك ناتوانىت بېچەرنىت.

ئىمەش لىرەدا شازدە غوونەمان بۆ بەشلىك لە بازە بەشى (يەكلىك) لە جۆرە كانى
بەرە کەت باس کرد، که ئەويش يەكلىك لە (بازە) جۆرى موعجيزاتي پىغەمبەر ﷺ.

هەريەك لەو غوونانەش لە خۇيدا تابللى بەهيزە و سەروزيادە بۆ چەسپاندنى پىغەمبەرىتى
پىغەمبەر ﷺ. خۆ ئەگەر بە فەرزى "مەحەل" يش وادابىرنىت که هەندىكىان لە خۇياندا
لاواز بن، ئەوا ناتوانىت بوترىت: ئەو غوونەيە نايىت بە بەلگەى موعجيزە که. چونکە بە
بۆنەى يەكگرتىو بەلگەل غوونە بەهيزە كاندا، ئەمىش هيز بەدەست دەهينىت.

باشان كۆبوونەوى ئەم شازدە غوونەيەى که لە پەلەى "تەواتورى مەعنەوى" دان،
بەلگەى موعجيزەيەكى گەورەى مەحکەم و بەهيزە. خۆ ئەگەر ئەم موعجيزە بەهيزە
لەگەل چوارە بەشە کەى ترى موعجيزەى بەرە کەتدا - که لىرەدا باس نەکراون -
تىکەل بکرىن، ئەوا دەبىتە موعجيزەيەكى گەورەى وەك ئەوێ که چەند پەتلىك وەها
يەکیان گرتىت کەس نەتوانىت بېچەرنىت..

ئىجا گەر ئەم موعجيزە گەورە و بەهيزە لەگەل (چوارە) جۆرە كانى ترى
موعجيزەتدا پەز بکرىن، دەيىت بە بەلگەيەكى گەلى پروون و بەهيز و توندوتۆل لەسەر
پىغەمبەرىتى و راستى پىغەمبەر ﷺ، که هەرگىز لە جىنى خۇيدا نابزوىت.

بەم جۆرە دەرکەوت که سنوورى پىغەمبەرىتى پىغەمبەرى سەرورەمان ﷺ وەك
چىايەكى بلندى گەورە وایە، که لەم هەموو موعجيزانە پىکەهاتوو.

خۆنەرى بەرپەر!

بى گومان ئىستارادەى گەوجى و گەلخۆي ئەو کەسەت بۆ دەرکەوت که ئەم
کۆشکە بەرز و ئاوەدانەى پىغەمبەرىتى دەيىت، که چى پىنى وایە بە چەند گومانىكى
لاواز که لە چەند غوونەيەكى جۆزلىيەو بە زەبىندا دىت، ئەم کۆشکە دەرپووخىت و

نامىنىت!

هلتي، هو موعجيزانه ي كه تايه تن به بهره كه تي "خواردن" هو، بهلگمبه كي گومان
لتي نه كراون له سر پڼغمبه ريتي حه زره تي محمد ﷺ هه روهك بهلگن له سر هو ي
كه پڼغمبه ر ﷺ كار پي سپر راوڼكي خوشه ويسته له لايه ن خواوه ندي ميهره بان و
به خشنده وه. هو خواهي كه پوزي دروست ده كات و دهيه خشيت.. هم پڼغمبه ر ﷺ
هو نده به نده به كي به پزه له لاي كه - به پڼجه وانه ي عاده توه - له "نه پون" هو و له
گه بڼينه بي كوتايه كاني غمبه وه، چه ندين سفره و خواني ميوانداري پز
خوشه ويسته كي ده ني ريت.

ناشكرايه كه نيوه دور گي عهره ب شوڼيكي بي كشتو كال و كم ناوه، به چه شني
كه دانيتوواني به تايه ت له سره تاي ئيسلامدا، له ژيانكي كولمه رگي و بي ناوي و
تينويي و برستيدا ده ژيان. جا له سر بناغي هم حيكه ته، گرنگرين موعجيزه
پرون و ناشكرا كاني پڼغمبه ر ﷺ له بواي "خواردن" و "ناو" دا ده ر كه وتون.
هم موعجيزانه وهك پز لينسانيكي په روه رد گاري و به خشمينيكي خواهي و
ميوانداري به كي ميهره باني خواي گه وړه وان پز پڼغمبه ر ﷺ كه له كاتي پويستيدا به و
موعجيزانه پزي لتي ده گريت. كه واته هم موعجيزانه زياتر پز لينانن تا هو ي بهلگي
پڼغمبه ريتي هو بن. چونكه هو انه ي كه هو موعجيزانه يان ينيوه، تابلتي ئيمان يان به
پڼغمبه ريتي پڼغمبه ر ﷺ به ميز و دامه زراو هووه. دپاره موعجيزه ش هه تا زياد بكات
ئيمانيش پز زياد ده ييت. بهم جزره، هو موعجيزانه نوور و پروناكي زياتريان به و
ئيماندارانه به خشيوه.

ناماژه ي هه شتم

(هم ناماژه يه، به شتيك لهو موعجيزانه پرون ده كاتوه كه په يوه ندي يان به "ناو" هو هديه)

پښه كي:

هه گه هو پروودا وانه ي كه له بهر چاوي خهلكي و له ناوياندا پرووده دن، له پني
"ناحاد" واته: په كه په كه وه، به ده ستمان بگن و كه سيش به درويان نه خسته نه وه، هو
هم به درونه خسته نه وه بهلگمبه له سر راستي پروودانيان. چونكه سروشتي مرؤف وايه
كه هه گه درؤ ببيستيت ناشكراي ده كات و دهري ده خات. به تايه ت هو انه ي كه

هر گيز له ناستی درژدا یی دهنګ نابن که هاو له به ریزه کانی پڼغمبهری سهره ورن ﷺ به تاییه تیش که پرووداوه کان په یوه نندی یان به خودی پڼغمبهروه ﷺ بیست. هره ها به تاییه تی نه گهر گپره هوهی پرووداوه کان له هاو له به ناوبانګه کان بن. له کاتیکي وادا گپره هوهی پرووداوه که وهک نوڼه ری هموو له وانه وایه که به چاوی خویان یینیویانه.

ده یی له ووش بزاین که هره یه که له غورنه کانی له مو عجزیزانه ی په یوه نندی یان به "ناو" هوه همیه و له مولا باسیان ده کمین، له چهنه د پئی به کی جیاجیا و له زور هاو له یی پڼغمبهروه ﷺ پړوايه ت کراون. ئنجا ئیمام و زانایانی "تابعین" وهریانگرتوون و پاراستوونیان و، هموو په کی که له پړوايه ته کانی له پرووداوانیمان به وپه پری له مانه ته وه ته سلیمی که سانی تری سهرده می دوا ی خویان کردوه. پاشان چهرخ و سهرده مه که ی دوا ی له وانه، به وپه پری له مانه ت و لپړانه وه وهریانگرتوون و، ئنجا له وانش ته سلیمی زانایانی سهرده می دوا ی خویان کردوون. بهم جزره، هه زاران زانا، له هموو سهرده م و چینیکی زانایان، په که له دوا ی په که، له و پړوايه تانه یان هیناوه تا سهرده می ئیستامان.

ئمه سهره پای له وهی که چهنه دین کئی "صه حیح" هر له سهرده می پڼغمبهروه ﷺ نوو سراونه توه و، ده ستاوده ست هاتوون تا که وتوونه ته دهستی زانایان و پښه وایانی فهرموده، وهک ئیمامی بوخاری و موسلیم. له وانش به ته وای لییان تیگه یشتوون و، پاشان هموو له و پړوايه تانه یان به گوڼره ی پله کانیان له په کتر جیا کردوه ته وه و، هر کامینکیان "صه حیح" بووه و هیچ جزره گومانیکی تی دا نه بووه، له کئی به صه حیه کانیاندا تۆماریان کردوون. بهم کاره شیان ئیمه یان بۆ فهرموده و پرووداوه راسته کان رڼنمایي کردوه، خوا پاداشتی چاکمیان بداته وه.

غورنه یه که بز ئمه: وهک هه تقولانی ناو له نیوان په بنجه کانی پڼغمبهروه ﷺ و خواردنمه ی زور کس له و ناوه. ئمه پرووداویکی مته واته ره، کۆمه لیکي زور له وانه ی که هر گيز ناگوڼجی له سر درژ کردن په کیان گرتیبت، به لکو هر مه حاله درژ بکه، گپړاویانه توه. که واته هم مو عجزیزه یی گو مان و چه سپاوه. سهره پای له وهی که سنی جار له به رده م سنی کۆمه لی زور گه وده دا دوویات بووه توه.

هم پرووداوه، کۆمه لیک له هاو له به ناوبانګه کان، که له پښ هموو یانه وه "نه نس" ی خزمه تگوزاری پڼغمبه ر ﷺ و "جابر" و "ئین مه سعود" ن، به پړوايه تیکی

صحيح گيڙاويانه ته وه. پاشان له چنډ زنجيره ړنگاږه كه وه پيشه واياني فهرمووده وهك:
 ئيماسي بوخاري و موسليم و ئيماسي ماليك و ئيبن شوعيب و قه تاده - خويان لني
 رازي يني - گيڙاويانه ته وه.

وا ته نها (نږ) نمونه باس ده كمين، لهو موعجيزانه ي كه پميوه ندي يان به "ناو" وه
 هميه:

❖ نمونه ي په كم:

له صحيح بوخاري و موسليم و غميري لهوا نيشدا چه سپاوه كه: نه نسي كوري
 ماليك ده فرموي:

"جاريك له كاتي نوږي عسردا خلك بډ ناوي ده ستونږي ده گران و ده ستيان
 نه ده كه وت. چاوم له پښه مبر بوو ﷺ ناويان بډ هينا كه ده ستونږي پي بگري. لهو
 كاته شدا له بازار له لاي "زه ورا" دا بوو. پښه مبر ﷺ ده سني خسته ناو ناوه كه و
 فرماني به خلكه كه دا يني ده ستونږي لني بگرن. نه نس ده فرموي: ناو له نيوان
 په نجه كاني پښه مبر وه ﷺ هله قولا و لهو همموو خلكه ده ستونږي يان لهو ناوه گرت.
 قه تاده ده ليت: له نه سم پرسی چنډ كمس بوون؟ وتي: "سني سه ديان لهو نزيكه دا
 بوون"^(١).

ده يني نه نس - خوي لني رازي يني - كه هم پرووداوه ده گيږن ته وه، وهك
 نوږنري لهو سني سه كه سه وايه. چونكه تايا ده گونجي، له ناوه روكدا، هم سني سه
 كه سه به شداري گيږانه وي هم هواله نه بن له گهل نه سه سدا؟ يان تايا ده گونجي، گهر
 نه مه رووي نه داييت، به دروي نه خه نه وه؟

❖ نمونه ي دوو هم:

له صحيح بوخاري و موسليدا چه سپاوه كه: "ساليمي كوري لهو لجر عد له
 جابري كوري عه بدوللاوه ده گيږن ته وه ده فرموي:

له ږوږي حوده يبييه دا خلك زوريان تينوو بوو، پښه مبرش ﷺ كونده پهك ناوي له
 بهر ده ستدا بوو ده ستونږي لني گرت، تنجا خلكه كه همموو بهرو پرووي پښه مبر ﷺ

(١) صحيح، رواه البخاري ومسلم والنسائي والترمذي وأحمد.

پۆشەن. ئەویش فەرمووی: چی پرووی داو؟ وتیان: ئاومان لە لانی یە چ بۆ دەستتوێژ چ بۆ خواردنەو. مەگەر ئەوێ بەردەست! پیغمبەریش ﷺ دەستی خستە ناو کۆندە کەو، یە کسەر ئاو لە نیوان پەنجە کانێوە وەك کانی هەلقولاً. ئیمەش تیرمان لێ خواردەو و دەستتوێژمان لێ گرت.

سالم دەتێت لە جابیرم پرسی: چەند کەس بوون؟ لە وەلامدا وتی: ئەگەر سەد هەزار کەسیش بووینایە بەشی دە کردین، هەزار و پێنج سەد کەس بووین^(١).
وا بۆت دەرکەوت کە ئەوانە ی ئەم موعجیزەیان - لە مەعنادا - گیراوەتەو، دەگەنە هەزار و پێنج سەد کەس. چونکە سروشتی مرۆف وابە کە درۆ دەرەخات و دەتێت: "ئەمە درۆبە". نەخوازە لا ئەو هاوێ بە پێزانە ی کە گیان و سامان و باوک و کوپ و خزم و هۆزی خۆیان لە پێناوی حەق و راستیدا بەخت کرد. چ جای ئەوێ کە لە ئاستی درۆدا یێ دەنگ بین، بە تاپەت دوا ی ئەو هەرەشە ترساناکە ی لە پیغمبەریان ﷺ بیستووە کە فەرموو یەتی: "هەر کەسێ بە ئەنقەست درۆم بە دەمەو بەکات، با جێ یەك بۆ خۆ ی لە ئاگری دۆزەخدا ساز بەکات!"

جا مادەم ئەوان بەم هەوالدانە ی جابیر رازی بوون و بە درۆیان نەخستەو، ئەوا هەموویان لە ناوەرۆکدا بە شداری ئەم رپوایەتەن و تەسلیقیان کردووە.
❖ نمونە ی سێ هەم:

صەحیحی بوخاری و موسلیم و صەحیحە کانی تر لە باسی غەزای "بـواط" دا دە گیرنەو: کە: جابیر وتوو یەتی: "پیغمبەر ﷺ بە منی فەرموو: "ناد بوضوء" واتە: داوای ئاوی دەستتوێژ لە خەلک بەکە. عەرزەم کرد: ئاو دەست ناکەوێ. پیغمبەریش ﷺ داوای ئاوی زۆر کەمی کرد. بۆیان هینا و دەستی خستە ناوی و شتیکی لەبەر خۆ یەو فەرموو نازاتم چی بوو. پاشان فەرمووی: "ناد بـجفنة الـركب". واتە: داوا بەکە "جفنة" (تەشت) یك^(٢) بپێن. منیش هینام و لە بەردەستیدا دامنا. جابیر دە فەرموێ:

پیغمبەر ﷺ دەستی خستە ناو تەشتە کەو و پەنجە کانی تێدا بلاو کردەو، ئنجا جابیر ئاوە کە ی کرد بەسەر دەستی پیغمبەردا ﷺ و پیغمبەریش ﷺ فەرمووی: "بسم الله".

(١) صحیح، رواه البخاري ومسلم.

(٢) جفنة: قاپێکی گەورە، خواردنی دە کەس دە گرت.

جابر دہر موی: دہمینی ئاو لہ نیوان پہنجہ پیروزہ کانپوہ ہلدہ قولاً ہتا تہشتہ کی پر کرد. ئنجا فرمانی دا کہ خہلکہ کہ یین ئاو بہن. ئموانیش تا تیرا و برون لییان خوار دہوہ، منیش و تم: ئایا کس نہماوہ پیوستی بہ ئاو یت؟ ئنجا پیغمبر ﷺ دہستی لہ تہشتہ کہ ہلگرت، ہشتا ہر پرہو" (۱).

جا ہم موعجزہ ناشکرایہ: موتواتیری معنوی بہ. چونکہ لہ ہر ئوہی جابر لہ پشہنگی ینہرانی ہم موعجزہ یوہ بوہ، مافی خویہ تی کہ بہ ناوی ینہر انوہ و لہ بری ئوان ییگپرتہوہ و راپیگہ پتیت. چونکہ لہو کاتہ دا ئو خزمہ تی پیغمبری ﷺ دہ کرد. لہ رپوایہ تہ کی (ئین مہ سعود) دا (۲) - کہ لہ صہ حیچی بوخاریدایہ - دہر موی: "بہ چاوی خزم دہمینی کہ ئاو لہ نیوان پہنجہ کانی پیغمبرہوہ ﷺ ہلدہ قولاً".

ئایا لہ گہر چندہا و لیکہ بہرئز و باوہر پی کراوی وک "جابر" و "نہمس" و "ئین مہ سعود" بلین: "بہ چاوی خزمان ینیمان" ئایا دہ گونجی کہ بہ چاوی خویان نہیانینیت؟

پاشان ہم ئمونانہ بہ یہ کہوہ بہستہ و یہ کیان بخہ، با ہؤت دہر بکہ ویت کہ ہم موعجزہ گہورہ و ناشکرایہ چہندہ بہیز و توندوتولہ. چونکہ ئہ گہر ہر سنی رینگاہ یہک بگرن، ئہو رپوایہ تہ کہ دہیت بہ "تواتوری معنوی" و بہ پی گومانی دہ چہسیت کہ: ئاو لہ نیوان پہنجہ کانی پیغمبرہوہ ﷺ ہلدہ قولاً.

ہم موعجزہ یہ گہلی لہ موعجزہ کی حزرہ تی موسا - درودی لہ سہر یت - گہورہ تر و بہرترہ، کہ دوازہ کانی لہ ناو ہر ددا ہلقولاند، چونکہ تہقینی کانیو لہ ناو ہر ددا شتیکی مومکینہ و بہ گوہرہی عادتہا و چہشنی ہبہ. بہ لام ہلقولانی ئاو، بہ وینہی کہوسہر و سہلسہیل، لہ ناو گزشت و ئیسکدا، شتیکہا و چہشنی نی بہ. ❖ نمونہی چوارہم:

ئیمامی مالیک لہ کتبہ بہر خہ کہیدا: "الموطا" (۳) لہ ہاوہلی بہرئزی وک "موعازی کوری جہبہل" ہوہ، دہ گپرتہوہ کہ: "لہ غزای تہبوو کدا پڑشتہ سہر کانی یہک ئاویکی یہ کجار کہمی تیدا بوو کہ بہ ئندازہی بنی ینلاو جئی گرتہو. پیغمبر ﷺ فرمانی دا ہندیک لہ ئاوہ کی کؤ بکہ نہوہ. ئموانیش بہ دہست نہختیکیان لہ شتیکی کؤ کردہوہ.

(۱) صحیح، رواہ مسلم فی حدیث طویل.

(۲) صحیح، رواہ البخاری و الترمذی و النسائی.

(۳) صحیح، رواہ مسلم و احمد ایضاً.

ئىنا پىغمبەر ﷺ دەست و دەمۇچاۋى لەم ئاۋەدا شۆرد و پاشان رۆى كىردە ناۋ
كانىيە كە. ئىتر ئەمۇ كانىيە ئاۋە كەى تەقىيەۋە و زۆر بوۋ، خەلكە كەش لە ئاۋە كەپان
بە كارەپنا.

تەنانەت لە پەلەپە تەكەى "ئىبن ئىسحاق" دا دەلىت: ئاۋە كە ئەۋەندە بە ھورۇم بوۋ
كە دەنگىكى ۋەك دەنگى ھەۋرە بروسكەى لى بەرز بوۋەۋە.

پاشان پىغمبەر ﷺ بە موعاۋى فەرمۇ:

"يوشك يا معاذ إن طالت بك حياة أن ترى ما هاهنا قد ملئ جناناً"^(۱).

ھەر ۋەھاپش بوۋ كە ئەمۇ فەرمۇ.

❖ غۇۋنەى پىنچەم:

ئىمامى بوخارى لە "بەپراۋ" و "سەلمەى كوپى ئەكەۋە" ۋە، كىتەپ
صەھىحە كانى تىرىش لە چەند پىيەكى ترەۋە، دەگىپ نەۋە كە ئەمۇ ھاۋەلەنە دەفەرمۇن:
"لە رۆزى خۇدەپىيەدا ھەزار و چوار سەد كەس دەبوۋىن. خۇدەپىيەش پىرىكە
ھەلمان گۆزى و دۆلەك ئاۋمان تىدا نەپىشت. ئىنا پىغمبەر ﷺ لەسەر لىۋارى بىرە كە
دانىشت و داۋاى ئاۋى كىرد، بۆيان ھىنا. پاشان دەمى پىرۆزى بە ئاۋە كە تەپ كىرد،
ئىنا كىردەۋە ناۋ بىرە كە. ئىمەش زۆرمان پىن نەچۈر ئاۋمان لى ھەلگۆزى، بە جۆرى
كە خۇمان و ولاخە كانغان تىراۋ بوۋىن"^(۲).

"بەپراۋ" دەفەرمۇ: پىغمبەر ﷺ فەرمانى دا دۆلەپەك ئاۋى بۆ بېتىن. ئىمەش
بۆمان ھىنا. ئەۋىش ئاۋى دەمى پىرۆزى خۇى تىكەرد و دوعاى بەسەردا خۇنىند. پاشان
دۆلەپە ئاۋە كەى كىردە ناۋ بىرە كەۋە. ئىتر بىرە كە تەقىيەۋە و تالىۋارى پىر بوۋ لە ئاۋ.
خەلكە كەش تىرىان لى خواردەۋە و ولاخە كانىشان لى ئاۋدا.

❖ غۇۋنەى شەشم:

پىشمەۋايانى فەرمۇدە، ۋەك ئىمامى موسلىم و ئىبن جەرىرى تەبەرى و غەبرى
ئەۋانىش، لە ئەۋە قەتادەۋە دەگىپ نەۋە كە دەفەرمۇ:

"پاش ئەۋەى ھەۋالى كوشتنى مېرە كانى سوپاى مۇسلمانان لە غەزەى "مۇتە" دا بە
پىغمبەر ﷺ گەپشت، پىغمبەر ﷺ ئىمەى بۆ يارمەتىدەنى ئەمۇ سوپاە برد كە لە "مۇتە" دا

(۱) ۋاتە: ئەمۇ موعاۋى ئەگەر تەمەنت دىۋىت، نىزىكە ئەمۇ دەۋرە ھەپىت پىرۋىت لە باخ و پىستان.

(۲) رواه البخاري ومسلم وأحمد.

بوو. منیش "میضه ته" په کم^(۱) پی بوو. پیغمبر ﷺ فرمووی: "إحفظ علينا میضاتک فسیکون لها نبأ"^(۲) پاش ټوهه تینویتی تهنگی پی هه لجنین، ژماره شمان حهفتا و دوو کس - له رپوایه ته که ی ته به ریدا: نزیکه ی سنی سه د کس - ده بووین، پیغمبر ﷺ فرمووی: "میضه ته که ت بهینه". که هینام پیغمبر ﷺ ده می پیروزی نا به ده می ده فره که وه، یتیر نازانم فوری پیدا کرد یان نا؟ پاش ټوهه حهفتا و دوو پیوا هاتن لییان خوارده وه و ده فره کانیشیان لی پر کرد. ټنجا میضه ته کم هه لگرتوه وه که یه کم جار پر بوو"^(۳). ده سا تویش سهرنج له موعجیزه به بده و بلنی:

"اللهم صل وسلم علیه وعلى آله بعدد قطرات الماء".

❖ نمونه ی حو ته م:

ټیمامی بوخاری و موسلیم، له باسی گیرانه وه ی ټوهه تینویتی به ی که له هه ندی سه فهدا تووشی پیغمبر ﷺ و هاوه لانی بووه، له "عیرانی کوری حوصهین" وه - خوالی پازی یت و له ټیمش خوش بیت - ده گیرنه وه که ده فرموی:

له سه فهدا ټنکا له گه ل پیغمبر ﷺ ده بووین ټنکا که ش هانای تینویتی یان برده خزمه تی پیغمبر ﷺ. ټویش دابه زی به خواره وه. پاشان من و علی بای بای کرد و فرموی پرؤن له فلا ته شویندا ټافره ټیک دوو کونده ټوی له ټازه ټیک بار کردوه بیهین بؤ ټیره. که رؤشتین له و شویندا ټافره ټیکمان بیی دوو کونده ی پر له ټوی پی بوو، هینامان بؤ خزمه تی پیغمبر ﷺ. پیغمبر ﷺ داوای کرد شتیک بیهین ټاوه که ی تی بکه. که هینامان ده می هه ردو کونده که ی کرایه سر و دوعای به سه ردا خویند و ټنجا بانگ له خه لکه که کرا که یین بخونه وه و پر بکه. دوی ټوهه لامان و ابو ټوهه دوو کونده به له یه کم جاریان پر تر بوو. ټنجا پیغمبر ﷺ فرموی: خواردنی بؤ کؤ بکه نه وه. ټوانیش خواردنیان بؤ کؤ کرده وه و خستیانه ناو پارچه به که وه و، له سه ر حو شتره که ی خوی بؤ یان بار کرد. ټنجا پیغمبر ﷺ به ټافره ته که ی فرموی: "تعلمین مارز ټنا من مائک شیئا ولكن الله هو الذي أسقانا"^(۴). تا کؤ تالی فرموده که.

(۱) میضه ته: جزوه ده فریکه بؤ ده ستونیز گرتن ټوی ټنده کړیت. به شونی ده ستونیز گرتیش ده ورتیت.

(۲) واته میضه ته که ټمان بؤ هه لگرت، چونکه دوا ی به سه ر هاتیکه ده یت.

(۳) صحیح، رواه مسلم و أبو داود.

(۴) صحیح، رواه البخاری و مسلم و أحمد. واته: ده زانیت هچمان له ټاوه که ی تؤ کم نه کرده وه، به لکړ خواوه ند خوی تیراوی کردین.

❖ نمونه‌ی هه‌شتم:

"ئین خوزمه" حمده‌ی که‌ی ئیمامی عومەر - خوای لئی رازی یئت - له‌باره‌ی (جیش العُسرة) وه، ده‌گیرته‌وه و باسی له‌وه ده‌کات که له‌وه‌نده تینویتی ته‌نگی پئی هه‌ل‌چنبوو ن پیاوی وا هه‌بوو له‌ناچاریدا حوشتره‌که‌ی سه‌رده‌پری و ئاوه‌که‌ی ناو گه‌ده‌ی ده‌خواردوه. له‌وکاته‌دا حه‌زهرتی له‌بووبه‌کر - خوای لئی رازی یئت - داوای له‌پنهمه‌ر ﷺ کرد دوعا به‌کات. پنهمه‌ریش ﷺ ده‌سته‌کانی به‌رز کردوه و داینه‌نان تا هه‌موو پرووی ئاسمانی گرت و له‌وه‌نده باری تا ده‌فره‌کانیان لئی پەر کرد... له‌سه‌ر سوپاکه‌ش به‌ولاوه نه‌باری^(۱)!

ئمه موعجیزه‌یه‌کی تایه‌تیی نه‌حمده‌یی وه هه‌ر گیز "په‌که‌وت" په‌په‌ندیی پنه‌وه نه‌بووه.

❖ نمونه‌ی نۆه‌م:

عمری کوری شوعمیب، که کوره‌زای عه‌بدوللای کوری عمری کوری عاصه و هه‌ر چوار پێشه‌وایانی خاوه‌ن "سونه‌نه‌کان" له‌گیرانه‌وه‌ی فهرمووده‌دا به "باوه‌پئی کراو" دایانناوه، ده‌گیرته‌وه که:

"جاریکیان پنهمه‌ر ﷺ له (ذی بحاز)^(۲) له‌پشت له‌بوو تالیبی مامیه‌وه سوار بووبوو. له‌بوو تالیب وتی: تینوومه و ئاویشم له‌لانییه. پنهمه‌ر ﷺ دابه‌زی و پئی به‌زه‌ویدا دا و ئاوه‌اته ده‌روه، ئنجا به‌له‌بوو تالیبی فهرموو: "بخزروه"^(۳).

یه‌کێک له‌زانا لێکۆله‌ره‌کان ده‌لێت:

ئهم پرووداوه‌هی پێش پنهمه‌ریتییه. که‌واته به (ئیرهاص)^(۴) داده‌نرێت.

هه‌لقولانی ئاوی عه‌ره‌فه به‌به‌رده‌وامی تا‌کو دوا‌ی هه‌زار سال، یه‌کێکه له‌و پێژلێنانه‌ی که خوای گه‌وره له‌پنهمه‌ری ناوه ﷺ.

(۱) حدیث صحیح أو حسن. رواه البزار والطبرانی وابن خزيمة وابن حبان والحاكم والبيهقي.

(۲) ذی بحاز: بازارپێکی وهرزی بووه له‌نزیک عه‌ره‌فه‌ی سه‌ر به‌شاری مه‌که‌ه.

(۳) رواه ابن سعد. پروانه: الشفا ۱/ ۲۹۰.

(۴) ئیرهاص: به‌و پرووداوه له‌عه‌ده‌ت به‌ده‌رانه‌ی ژبانی پنهمه‌ر ﷺ ده‌وترێت که له‌پێش پنهمه‌ریتیدا پرووان داوه، به‌لام موعجیزه‌هی کاتی پنهمه‌ریتییه‌تی.

لهو موعجیزانهی که پمپوهندی یان به ئاوه وه هیه، نه گهر نه شگه نه (نموده) غوونه، خو به (نموده) ږنگای جزوا و جزوړ ږیوایت کراون.

حموت غوونه کانی په کم، گهلی بهیژن و وهك "تمواتوری معنهوی" وان. دوو نمونه کهی دوایش، هر چنده ږنگا کانیان بهیژ و زور نین و لهوانش که گپړاویانه تموه کم، به لام پشه وایانی فرموده، چه شنی: نیمای بهیقهی و حاکم، موعجیزه په کی تریان له باره ی هوره وه له نیمای عومره وه گپړاوه تموه که پستی لهو موعجیزه ی غوونه ی هه شتم ده گریت، که لهویش هر له حزره تی عومره وه ږیوایت کرابو.

ږیوایه تی لهو موعجیزه ی تر که هر له حزره تی عومره وه ده گپړنه وه، بهم جزویه:

"له غه زایه کی پښه مبردا ﷺ خه لکه که تینویان بوو، نیمای عومریش داوای له پښه مبر ﷺ کرد دوعا بکات، لهویش دوعای کرد. لثجا په له هوریک هات و تیرای کردن و پیوستی نه هیشتن، پاشان له باران بارین کموت" (۱).

وهك بلنی هوره که فرمانی پی درابوو تنها سوپاکه تیراو بکات. جا هروهك هم پرووداوه پستی غوونه ی هه شتم ده گریت و بهیژی ده کات و ده بکات به ږیوایه تیکی قه تمی و چه سپاو، هروه ها (لینو لجهوزی) ش که تابلی له بهرامبر و هر گرتی فرموده وه توندو تیژی نواندووه، نه نانهت هندی فرموده ی صه حیچی ورنه گرتووه و به "موضوع" ی له قه لم داوه.. ده لیت: لهو پرووداوه له غه زای به دردا بووه و، هم لایه تمش له باره ی هم پرووداوه و نازل بووه که ده فرموی:

﴿وَيُنْزِلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِيُطَهِّرَكُمْ بِهِ﴾ (الأنفال: ۱۱).

جا مادهم هم لایه ته له باره ی لهو موعجیزه یوه نازل بوویت، لهوا هیچ گومانیک له پروودانیدا نامینیت.

زور جار پرووی داوه که به بونه ی پارانه وی پښه مبره وه ﷺ و پش لهو ی ده سته کانی له پارانه وه دا گرتیت، باران باریوه. لهمش خوی له خویدا موعجیزه په کی

(۱) رواه البیهقی والحاکم وصححه.

سەر بەخۇيە. جارى ۋا بوۋە كە يىغەمبەر ﷺ لە سەر مېنەر بۇ باران لە خۋاي گەورە پاراۋەتەۋە، پىش ئەۋەى دەستە كانى دابگرنىت، باران بارپوۋە. ئەمەش لە پىنگايە كى مۈتەۋاتىرەۋە چەسپاۋە.

ئامازەى نۆھەم

يە كېڭ لە جۈرە كانى موعجيزاتى يىغەمبەر ﷺ بىرىتىيە لە گوپرايەلىي درەخت - بە وىنەى مرۇف - بۇ فەرمانى يىغەمبەر ﷺ ۋ جوۋلانپان لە جىنى خۇيان ۋ ھاتىيان بۇ خىزمەتى.

ئەم موعجيزە يەش كە پەيۋەندىي بە درەختەۋە ھەيە، ۋەك موعجيزەى ھەتقۇلانى ئاۋ لە نىۋان پەنجە پىرۋزە كانىۋە، بە "تەۋاتورى مەنەۋى" لە قەلەم دەدرىت ۋ، بە چەند شىۋەيەك پروى داۋە ۋ، لە چەند رىيە كى جىاجىاۋە پىۋايەت كراۋە.

بەلنى، دەتۋانرىت بوترى: ھەۋالى ھەلگەندەن ۋ دەرچوۋنى درەخت لە جىنى خۇيدا ۋ ھاتنى بۇ خىزمەتى يىغەمبەر ﷺ ۋ گوپرايەلىي بۇ فەرمانە كانى ئەۋ، "مۈتەۋاتىرى سەرىچ"، چونكە لە پىنى چەند ھاۋەلىكى بەرپىز ۋ راستگۇ ۋ ناسراۋەۋە پىۋايەت كراۋن. ۋەك: "ئىمامى ەلى ۋ ئىبن ەبباس ۋ ئىبن مەسعود ۋ ئىبن ەومەر ۋ يەعلەى كوپرى مورپە ۋ جابىر ۋ ئەنەسى كوپرى مالىك ۋ بورەيدە ۋ ئوسامەى كوپرى زەيد ۋ غەيلانى كوپرى سەلمە" ۋ ھاۋەلانى جگە لەمانىش..

جا ھەرىكە لەم ھاۋەلانى يىغەمبەر ﷺ بە چەشنىكى بىن گومان ۋ چەسپاۋ ھەۋالى ئەم موعجيزەيەى راگەپاندۋە كە پەيۋەندىي بە درەختەۋە ھەيە. سەدان كەشيش لە پىشەۋاپانى "تابەين" بە چەند رىيە كى جىا جىا لەۋانپان ۋەرگرتۋە ۋ، لە سەرەتاي ھەر پىنگايە كىشدا ناۋى يە كېڭ لە ھاۋەلە گەورە ۋ بەرپىزە كانى تىدايە. واتە: ۋەك ئەۋە ۋايە بە تەۋاتورى چەند جارە كى پىمان گەبىشتىت. كەۋاتە ھىچ شۋبە ۋ گومانىك ئاۋىتەى ئەم موعجيزەيە ناپىت. چونكە لە ھوكمى مۈتەۋاتىرى مەنەۋىي بىن گوماندايە.

جا ھەرچەندە ئەم موعجيزەيە گەلىن جار دوۋپات بوۋەتەۋە، بەلام ئىمە چەند دانەپەك لە وىنە زۇر ۋ سەجىحە كانى لە نىۋان چەند غوۋنەيە كدا باس دەكەين:

○ نمونه یه کهم:

ئیبڼ ماجه و داره می و بهیهقی له نه نه سی کورپی مالیک و ئیمامی علی یه وه و، به ززار و بهیهقیش له ئیمامی عومره وه - خواله هموویان پازی یئت - ده گیرنه وه که: سنی کس له هاوه له بهرینه کانی ینغمه بهر ﷺ فرموویانه:

ینغمه بهر ﷺ له وه ی که کافران به دروویان خستبووه زور خهفته تبار و دلگران بوو. له بهر نه وه، له خوا پاراپه وه و فرمووی: "اللهم ارنی آیه لا اُبالی من کذبني بعدها"^(۱).

له رپوايه ته که ی نه سدا ده ئیت: حه زره تی جیبریل - دروودی له سهر یئت - که ینغمه بهری ﷺ به خهفته تباری یینی، وتی: حه ز ده که میت نیشانه یه کت پیشان بدهم؟ ینغمه بهر ﷺ فرمووی: به ئی... ئنجا ینغمه بهر ﷺ بۆ دره ختیکی پروانی که له پستی شیوه که وه بوو، حه زره تی جیبریل فرمووی: نه وه دره خته بانگ بکه. که بانگی کرد، دره خته که کهوته پئی و هاته بهرده می ینغمه بهر ﷺ. جیبریل فرمووی: فرمان بده بجیتنه شوینی خزی، که ینغمه بهر ﷺ فرمانی پی دا، گه راپه وه بۆ جینی خزی"^(۲).

○ نمونه ی دووهم:

"قازی عیاز" ی زانای هه ره گه وری مه غریب، له کئینی (الشفا) دا به سه نه دیک ی بلند و سه حبه وه، له عه بدوللای کورپی عومره وه - خواپان لئی پازی یئت - ده گیرنه وه که:

"له سه فهریکدا له خزمه تی ینغمه بهر دا بووین ﷺ. پیاوینکی ده شته کی لئی نزیک بووه وه. ینغمه بهر ﷺ پینی فرموو: "این ترید؟" واته: بۆ کوئی ده پزیت؟ پیاوه که وتی: بۆ لای خیزان و منالم. ینغمه بهر ﷺ فرمووی: "هل لک إلى خیر؟" واته: حه ز ده که ی خیر نکت ده ست بکه ویت؟ نه ویش وتی: کام خیر؟ ینغمه بهر ﷺ فرمووی: "تشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شریک له وأن عمداً عبده ورسوله". واته: شایه ئمان به ئیت که تنها خوا ی گه وریه خوا یه و هاو به شی نی یه و، محمه دیش به نده و نیژ راوی نه وه. پیاوه که وتی: جا ئایا کئی شایه ته له سهر نه وه ی که تۆ ده یئیت؟ ینغمه بهر ﷺ فرمووی: "هذه

(۱) واته: خواهه! نیشانه یه کی وهام پیشان بده که لیز گویی به هیچ که سیک ندهم به درۆم بخانه وه.

(۲) حدیث حسن، رواه البزار وأبو یعلی والبیهقی.

الشجرة السمرة". واته: ئەو دره‌ختی سموره‌یه^(۱). دره‌خته‌کش له لیواری شیوه‌که‌دا بوو. ئنجا دره‌خته‌که‌رینگای پری و هاته‌به‌رده‌ستی پێغمه‌به‌ر ﷺ. پێغمه‌به‌ر ﷺ سنی جار داوای لێ کرد شایه‌تی بدات، دره‌خته‌کش به‌و جزو‌ری که‌ پێغمه‌به‌ر ﷺ فەرمووی، شایه‌تی دا، ئنجا رۆشته‌وه‌ بۆ جینی خۆی^(۲).

له‌ پێی: "ئێبن‌صاحیبی ئەسه‌له‌می" پێشه‌وه‌ به‌ نه‌قلینکی صحیح له‌ "بوره‌یده" وه‌ ده‌گێرێنه‌وه‌ که‌ ده‌لێت: ده‌شته‌کی‌یه‌ك داوای نیشانه‌ی له‌ پێغمه‌به‌ر ﷺ کرد. پێغمه‌به‌ر ﷺ پێی فەرموو: "قل لتلك الشجرة رسول الله ﷺ يدعوك". واته: "به‌و دره‌خته‌ بلێ: پێغمه‌به‌ری خوا بانگت ده‌كات". که‌ پێی وت، دره‌خته‌که‌ به‌ لای راست و چه‌پ و به‌رده‌م و پشته‌وه‌ی خۆیدا ته‌کانی دا و په‌گه‌کانی قرتا و که‌وته‌پێ و په‌گه‌کانی به‌ دوای خۆیدا کێش کرد تا هاته‌به‌رده‌می پێغمه‌به‌ر ﷺ پراوه‌ستا و وتی: "السلام عليك يا رسول الله". پیاوه‌ ده‌شته‌کی‌یه‌که‌ وتی: فەرمانی پێی بده‌ به‌گه‌رپێته‌وه‌ شوینی خۆی. که‌ فەرمانی پێی دا، گه‌رپاوه‌ و، په‌گه‌کانی شۆر کردنه‌وه‌ بۆ ناو زه‌وی و، له‌ جینی خۆیدا پراوه‌ستا و جینگه‌ر بووه‌وه‌. ئنجا پیاوه‌ ده‌شته‌کی‌یه‌که‌ به‌ پێغمه‌به‌ری ﷺ وت: رۆخسه‌تم بده‌ سوژده‌ت بۆ به‌م. پێغمه‌به‌ر ﷺ فەرمووی: ئەگه‌ر فەرمانم به‌ سوژده‌ بردنی که‌ سینک بۆ که‌ سینکی تر بدایه‌، فەرمانم به‌ ژن ده‌دا سوژده‌ بۆ مێرده‌که‌ی بیات. ده‌شته‌کی‌یه‌که‌ وتی: که‌واته‌ پێم بده‌ هه‌ردوو ده‌ست و هه‌ردوو قاچت ماچ بکه‌م. ئەویش پێی دا^(۳).

○ نمونه‌ی سێهه‌م:

ئیمامی موسلیم و خاوه‌نی صحیحه‌کانی تر له‌ جابیره‌وه‌ - خوای لێ پازای ینت - ده‌گێرێنه‌وه‌ که‌ ده‌فهرموی: له‌ سه‌فه‌رێکدا له‌ خزمه‌تی پێغمه‌به‌ردا بووین ﷺ. پێغمه‌به‌ر ﷺ رۆشت ده‌ست به‌ ئاو به‌گه‌یه‌نیت، هه‌یچی ده‌ست نه‌که‌وت تا کو خۆی پێی په‌نا بدات و ده‌رنه‌که‌وێت. له‌ لیواری شیوه‌که‌شدا دوو دره‌خت هه‌بوون. پێغمه‌به‌ر ﷺ رۆشت بۆ لای په‌کیکیان په‌لێک له‌ په‌له‌کانی گرت و فەرمووی: "انقادی علی باذن الله". واته: "به‌

(۱) سموره: دره‌ختێکی دێکاوێی گه‌وره‌یه‌ و له‌ جزو‌ری دره‌ختی مۆزه‌.

(۲) صحیح، رواه ابو یعلیٰ یسند صحیح والبخاری وابن حبان فی صحیحه‌.

(۳) آورده‌ المیشمی فی الجمع (۱۰/۹) و لیس فی ذکر السجود. وقال الخفاجی: رواه البزار مُسنَدًا. پێوانه: "تسمی الریاض فی شرح الشفا للقاضی عیاض" ۴۹/۳.

ئیزن و فرمانی خوا جلهوت بدهره ده ستم و شوینم بکهوه". دره خته کەش وه کو ئه حوشتره له غاو کراوه ی که شوین جله و به ده سته که ی ده که ویت ئاوا شوینی کهوت. جابیر ده گیر پته وه که پیغمبه ر ﷺ وای له دره خته که ی تریش کرد تا هه ردوو کیانی له ناوه راستی ماوه ی نیوانیاندا راگرت، ئنجا پیی فەرموون: "التمنا علی باذن الله". واته "به ئیزن و فرمانی خوا به که گرن بۆم". له وانیش به کیان گرت^(۱) و پیغمبه ر ﷺ له پشتیان وه دانیش. ئنجا که هه لسا، فرمانی پیی دان هه ریه که میان پرواته وه بۆ جیی خوی.

له به وایه تیکی تر دا ده ئیت: "پیغمبه ر ﷺ به جابیری فەرموو: "یا حابرا قل له ذه الشجرة: يقول لك رسول الله إلحقي بصاحبك حتى أجلس خلفكما". واته: "جابیرا به و دره خته بلتی: پیغمبه ری خوا پیت ده ئیت برۆ بۆ لای هاوه له که ت تا له پشتیان وه دا بنیشم". که جابیر ئه مه ی پیی وت، دره خته که پۆشته ته نیشتی ئه و ی تره وه و پیغمبه ر ﷺ له پشتیان وه دانیش. جابیر ده فەرموی: ئیتر من به را کردن گه پامه وه و دانیشتم و له به ر خۆمه وه بۆ خۆم ده دوام، که ئاو پم دا به وه پیغمبه ر ﷺ به ره و پرووم ده گه رایه وه و درو دره خته کەش له به ک جیا بوونه وه و له سه ر پیی راوه ستان، ئنجا پیغمبه ر ﷺ راوه ستا و به سه ر ئامازه ی بۆ لای راست و چه پ بۆ کردن"^(۲).

○ نمونه ی چواره م:

ئوسامه ی کوپی زهید - خوا ی لئی رازی پیت - که خزمه تگوزاریکی ئه مه ی پیغمبه ر ﷺ و به کینکه له فرمانده سوپایه کانی، ده گیر پته وه و ده فەرموی: "له سه فەرێک له گه ل پیغمبه ردا بووین ﷺ، جینگایه کی وا چۆلایش نه بوو که له که سه وه دیار نه ییت و بۆ ئه وه ده ست بدات بکریت به شوینی ده ست به ئاو گه یاندن. پیغمبه ر ﷺ فەرمووی: "هل ترى من نخل أو حجارة؟" واته: "هیچ دار خورما و به ردێک ده بینیت؟" و تم: به لئی چه ند دار خورما به که ده بینم له به که وه نزیکن. فەرمووی: "انطلق وقل لمن: إن رسول الله ﷺ يأمرک أن تأتین لمخرج رسول الله وقل للحجارة مثل ذلك". واته: "برۆ پییان بلتی: پیغمبه ری خوا ﷺ فرمانتان پیی ده دات که برۆن بۆ ئه و جینگایه ی

(۱) صحیح، رواه مسلم فی حدیث طویل.

(۲) الشفا ۱/ ۲۹۹، نسیم الریاض ۳/ ۵۱.

ده ستي تيدا به ئاو ده گمبه نيت، به بهرده كانيش ههروه ها بلتي". منيش ئوموم پين وتن. بهو خوايهي پيغمبهري ﷺ به حهق رهوانه كردوو، به چاوي خوم پينيم كه دارخور ماكان له به كتر نزيك بوونهوه ههتا كۆبوونهوه و، بهرده كانيش بهك له سه رهك كه ته كه بوون له پشتي دارخور ماكانهوه. كاتي پيغمبهري ﷺ گهراپهوه، فهرمووي: "قل لمن يفتقرن". واته: "پينان بلتي: له بهك جيا پينهوه". بهو خوايهي گياني مني به دهسته، به چاوي خوم ده ميني درهخت و بهرده كان بلاوهيان كرد و هه ره به كهيان رۆشتهوه بۆ جيني خۆي"^(۱).

ئهم دوو رووداوهي كه جابير و ئوسامه گيڤاپهانهوه، به علاي كورپي موڤره و غميلاني كورپي سه له مه ي سهقه ي و ئيبين مه سهووديش له باسي غه زاي حونه يندا گيڤاوپهانهتهوه.

○ غوونه ي پيڤهجم:

ئيمامي ئيبين فهورهك (ابن فورك) كه زاناي هه ره گهوره ي چه رخي خۆي بووه و، له بهر ئوموي كه خاوه ني فه زلي زور و ئيجتهادي تهواو بووه به "شافيعي دووهم" ناويان بر دووه"^(۲). ئهم ئيمامه مه زنه ده گيڤاپهتهوه و ده فهرموي:

"له شهوئك له شهوه كاني غه زاي تايڤدا، پيغمبهري ﷺ به وه نه زه وه به پنگادا ده رۆشت، درهختي هاته پئي. به كسه درهخته كه دوو كه رت بوو، پيغمبهريش ﷺ له نيوانيه وه تپهري و، تا ئيستاش ئهم درهخته هه ره به دووله تي ماوه تهوه"^(۳).

○ غوونه ي شهشم:

به علاي كورپي سه يابه ده گيڤاپهتهوه كه: "جارنيكيان، يان درهختي" ته لخ" يان "سه موره" بوو، هات و بهك جار به دهوري پيغمبهردا ﷺ گهرا و پاشان رۆشتهوه بۆ جينگا كه ي خۆي. پيغمبهري ﷺ فهرمووي: "إنها استأذنت أن تُسلم علي". واته: ئهم درهخته روخسته تي وه رگرت پيڤت سلوم لي بكات"^(۴).

(۱) حديث حسن، رواه أحمد باسنادين والطبراني بنحوه. وأحد إسنادي أحمد رجاله رجال الصحيح.
(۲) "ابن فورك": ناوي ئه بو به كر محمدي كورپي حه سه ني كورپي فهوره كي ئه نصاري به و، له سالي (۴۰۶ك) له نيسابور كۆچي دواي كردوو. به كي كه له گموره زاناياني زانسته كاني ئوصول و كه لام و فيقه ي شافيعي. له به صه ره خوڤنلو به تي و له نيسابوريش قوتايخانه ي دامه زرانلووه و وانه كاني تيدا وتوو تهوه. "ئيبين عه ساكر" له به ره مه وه ده نيت: ئهم زانابه نزيكي سه د كيني له واتا كاني قورسان و ئوصولي دين و ئوصولي فيقه دا ناوه. به وانه: الأعلام للزركلي ۸۳/۶.

(۳) الشفا ۳۰۱/۱، نسيم الرياض ۵۷/۳.

(۴) صحيح رواه أحمد والبيهقي والطبراني.

○ نمونہ ہی حوتہم:

ایمانی بوخاری و موسلیم لہ یسین مہ سعور دہوہ دہ گیر نہوہ، دہ فرموی: "لہو شہوہی کہ جنو کہ کان ہاتن گوئی یان لہ پٹغمہبر ﷺ راگرت، درہ ختیک ہموالی بہ پٹغمہبر ﷺ دا کہ جنو کہ کان دہیانہ ویت بینہ خزمہت۔ لہ مہش لہو شہوہ دا بوو کہ جنو کہ کانی "نوصہیین" لہ "بطن غلہ" دا^(۱) ہاتنہ خزمہتی پٹغمہبر ﷺ تا کو موسلمان بین۔ جا درہ ختیک بوو ہات ہموالی ہاتنی لہو جنو کانی بہ پٹغمہبر ﷺ راگہ یاند۔ موجاہد لہ یسین مہ سعور دہوہ، لہ بارہی لہم فرمور دہوہ دہ گیر پٹہوہ و دہ لیت: جنو کہ کان عمرزی پٹغمہبر یان ﷺ کرد: کئی شایہ تیت بڑ دہ دات؟ (واتہ لہ سر پٹغمہبر یتنی) پٹغمہبر ﷺ فرموی: "لہم درہ ختہ". لہ جا بہ درہ ختہ کہی فرموی: "درہ ختہ کہ وەرہ" ا لہویش رہ گہ کانی لہ گہل خویدا کیش کرد و، دہنگہ دہنگیکی وەك دہنگی "چەك" ی لہی دہ ہات و، ہاتہ خزمہتی پٹغمہبر ﷺ^(۲)۔

بہم جزوہ (بزمان دہر کہوت کہ) تہنہا یەك موعجیزہ سہ روزیادی کۆمەلی "جینتی" بوو تا کو ایمان بہ پٹغمہبر ﷺ بہینن۔ جا لایا لہو کہ سہی کہ ہزار موعجیزہی وەك لہمانہ دہ بیستنی و پاشان ہەر لہ دۆخی ملنہ دان و سہر سہختیدا دہ مینیتہوہ و سہر پینچی دہ کات و ایمان ناہینیت، لایا لہو شہیتانہ سہر لہی شیواوتر نی یہ کہ قورئان لہ سہر زمانی جنو کہ کانہوہ لہ بارہیوہ دہ فرموی:

﴿يَقُولُ سَفِيهًا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا﴾؟ (الحج: ۴)^(۳)۔

○ نمونہ ہی ہشتہم:

ایمانی تیر میڈی لہ "یسین عہ بیاس" وہ - خوای لہی پازی یت - دہ گیر پٹہوہ دہ فرموی: "پٹغمہبر ﷺ بہ پیاوئیکی دہشتہ کیی وٹ: "أَرَأَيْتَ إِنْ دَعَوْتُ هَذَا الْعَذْقَ مِنْ هَذِهِ النَخْلَةِ أَتَشْهَدُ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ؟" واتہ: "لہ گہر بہو ہیشوہوہ خورمایہ بلیم: وەرہ و

(۱) ناوی جینگاہ کہ لہ ہاکووری خورئاوای مہ ککہ پڑوہ پٹہک لہوہ دورہ۔

(۲) صحیح، رواہ البخاری و مسلم۔

(۳) واتہ: (ہمرہی لہمہ دروی نالہ ہاری لہ بارہی خواوہ ہلنہ بہست). تفسیری خال جزمی یست و نژہم ل ۱۶۸۔

لهویش بیټ، لایا شایه مان ده هیئت که من ښځه مبهري خواږم؟" وتی: به لای. ښځه مبهري ﷺ بانگی کرد. هینشووه کمش به ته کاندان هاته خزمه تی. ښجا ښځه مبهري ﷺ فهرمووی: "بگه پیره وه". لهویش گه پرايه وه جینی خزی" (۱).

* * *

بهم جزره، بزمان دهر کهوت که چهلین نمونه ی زور همن، وهك لهوانه ی باسماں کردن، هم موویان له چهند پری به کی جیاجیا وه پریاوت کراون. ده سزانین که نه گهر چهند تاله ده زوویه کی باریک پهك بگرن، په تیکی نه ستور پیکده هینن. جا هم موعجزه وه و هاوچه شنی که په یوه ندی یان به دره خته وه همه و، له چهند پری به کی جیاجیا و، له هاو له به ناوبانگه به پیره کانه وه پریاوت کراون، ده یی له هیزی ته و اتوری معنه ویدا بن. به لکو له راستیدا موه و اتوری راسته قینه. چونکه بنی گومان کاتنی گه شتوونه ته ده ستی "تایعین" بوون به "موته واتر" به تایبته لهو پریگانیه ی که خواوه نی صه حیحه کانی وهك: "بوخاری و موسلیم و یین حیبان و ترمیزی" و غه پری له مانیش بز وهر گرتنی فهرمووده گرتوویانه ته بهر، چهند پریگایه کی صه حیحن و هیچ گومانیکیان تیدا نی په. ته نانه ت ییننی هدر فهرمووده پهك له بوخاریدا، وهك له وه وایه که راسته وخز له هاو له کانی ښځه مبهري وه ﷺ بیسرتیت.

له کاتیکدا که دره خته کان - وهك نمونه کانی ښځو و بزیاں دهر خستین - ښځه مبهري ﷺ بناسن و، به غه پری خو یانی بناسین و، ښځه مبهري ته په که ی به سلین و، سلوی لای بکه و، یین بز زیاره ت و خزمه تی و، گوپرايه لی فهرمانه کانی بن..

له کاتیکدا دره خته کان ناوا بن، ښځو چون لهو بنی گیانه ی که خزی ناواناوه "مروف"، ناپناسیت و باوه پری یی ناهینیت؟

لایا لهو که سه له "دل" و "زیری" بنی بهش نی په؟ لایا لهو دره خته وشك و ته خته په قانه ی که ته نها شایسته ی سووتاندن، بنی بایه ختر نی په؟!

ناماژهی دههم

ئەو شتەى كە پشتى ئەم موعجيزانەى لەمەر درەخت دە گرت، موعجيزەى "حنىن الجذع" واتە: "تاسە و ييتاقەتیی بنەدارە كە" يە، كە بە چەشنكى "موتەواتر" پيمان گەيشتوو.

بەئى، ييتاقەتیی ئەو بنەدارە وشكەى كە لە مز گەوتە كەى پىڤمەردا بوو ﷺ لەئاو ئەو جيا بوو ئەو كاتى يەى لە پىڤمەرد ﷺ. هەروەها نالە و گريانى لە بەردەم كۆمەلەى زۆرى هاوێلە بەرپزە كاندا، پشتى ئەو موعجيزانە دە گرت كە سەبارەت بە درەخت باسمان كردن. چونكە ئەو بنەدارە لە پرە گەزى درەختە و پرە گەزەيان بە كىكە. ئەو ئەندە هەيە كە خودى ئەم موعجيزەى بە "تەواتر" چەسپاوه، بەلام بەشە كانى تر جۆرە تەواترەيان تىدايە كە ناگەنە تەواتورى تەواو، چونكە زۆر بەى جوزئيات و نموونە كانى ناگەنە ئاستى تەواتورى صەريح.

(موعجيزە كەش بەم جۆرەيە):

مز گەوتە كەى پىڤمەرد ﷺ لە مەدینەدا لەسەر چەند بنەدارەى وشكى دارخورما سەرى گيرابوو. جا هەر كات پىڤمەرد ﷺ بيوستايە وتاريان بۆ بەدات، پالى بە يە كىك لەو بنەدارانەو دەدا. بەلام كاتى كە دوانگە (منبر) يان بۆ دروست كرد و وتارى لەسەر خویندەو، دەنگىكى وەك دەنگى حوشەرى ئاوس لەو بنەدارە يىسترا كە دەيئالاند و دە گريا! لەم گريانەشيدا بەردەوام بوو هەتا پىڤمەرد ﷺ تەشرىفى هات و دەستى خستە سەرى و قسەى لە گەل كرد و دلى دايمەو، ئنجا بنەدارە كە يئ دەنگ بوو.

ئەم موعجيزەى، لە چەند رەئىيە كى جياجياى گەلى زۆر و بە "تەواتر" پيمان گەيشتوو و بۆمان نەقل كراوه.

بەئى، موعجيزەى تاسە و ييتاقەتیی ئەم بنەدارە مەشهور و بلاو، و، هەواى كە بە "تەواتورى صەريح" ^(۱) پيمان گەيشتوو. چونكە سەدان كەس لە پىشمەوايانى "تايعين" لە پازدە رەنگاو، لە هاوێلە بەرپزە كانەو گيرابوایانەتەو، و، پاشان ئەوانيش بە بەرەى دواى خۆيان گەياندوو. هەندى لەو هاوێلەنى گيرابوایانەتەو ئەمانەن:

(ئەنەسى كورپى مالك - كە خزمەتگوزارى پىڤمەرد ﷺ بوو - جابىرى كورپى عەبدوللەى ئەنصارى، عەبدوللەى كورپى عومەر، عەبدوللەى كورپى عەبباس، سەهلى

(۱) برهوانه: النظم المتناثر في الحديث المتواتر، الإدرسي الكتاني ص ۱۳۴ - ۱۳۵.

کورپی سمد، لهو و سمدی خودری، لوبهیی کورپی کهعب، پورهیده، نوم سمدمه ی دایکی نیمانداران، خوابان لپی رازی ینت). هدر په ک لهم هاو له بهر پزانه له سهره تای په کیلک لهو پوپایه تانه ی هم فرموده یوه ناویان هاتوره.

نیمامی بوخاری و موسلیم و غمیری لهو انیش له خواو نی کتیه صه حیه کانی فرموده، هم موعجیزه گوره موه و اتیره یان پوپایه ت کردوه.

جابر - خوالی رازی ینت - ده فرموی: "کاتی پیغمبر ﷺ و تار ی بخوندا یه تموه پالی به په کیلک لهو بنه دارانه وه ده دا که بنمیچی مز گه و ته که یان له سهر دانرا بوو. کاتی که دوانگه که یان بؤ دروست کرد و پیغمبر ﷺ بؤ و تار خوننده وه پو شته سهری، ده نگیکی وه ک ده نگی خوشری ئاوسمان لهو بنه داره بیست، هه تا پیغمبر ﷺ ته شریفی هات و دهستی له سهر دانا، نجا یی ده نگ بوو" ^(۱). نه یوانی له پیغمبر ﷺ جیا بیته وه. نه نس ده فرموی: "به راده په کی و ابو که مز گه و ته که له بهر ناله نالی لهو بنه داره، که و ته له رینه وه" ^(۲).

سهلی کورپی سمدیش ده فرموی: "خه لکه کمش که هم گریان و یناقه تی به ی بنه داره که یان دی و بیست، زور گریان" ^(۳).

لوبهیی کورپی که عبیش ده فرموی: "له ونده گریا تا له ت و په ت بوو" ^(۴). په کیکی تری غمیری له مان شتیکی زیاتر ده گیرینه وه، ده لیت: "پیغمبر ﷺ فرموی: "إن هذا بکی لما فقد من الذکر" ^(۵).

په کیکی تر له مش زیاتر ده گیرینه وه، ده لیت: پیغمبر ﷺ فرموی: "والذي نفسي بیده لو لم ألتمه لم یزل هکذا الی یوم القیامة" ^(۶). واته له خه فته پیغمبر دا ﷺ.

حه دینه که ی پوره یده، ده لیت: کاتی بنه داره که گریا، پیغمبر ﷺ دهستی پوروزی له سهر دانا و فرموی: "إن شئت أردک الی الحائط الذي کنت فیہ، ینت لک عروقک و یکمل خلقک و یجدد لک خوص و ثمرة. وإن شئت أغرسک فی الجنة فیاکل أولیاء الله من

(۱) صحیح، رواه البخاری و الترمذی و ابن ماجه و أحمد و الدارمی.

(۲) أخرجه الضیاء فی المختارة ۳۵۷/۴ و رواه أحمد و الدارمی.

(۳) أخرجه ابن سعد فی الطبقات الکبری: (۲۵۰/۱). و قد عزاه الخفاجی (۶۲/۳) روايته الی الشیخین.

(۴) صحیح، رواه ابن ماجه و الضیاء فی المختارة ۳۹۳/۳ و الشافعی و أحمد و الدارمی.

(۵) صحیح، رواه البخاری و أحمد و ابن أبی شیبة. واته: لعمه له بهر لهو زکړه گریا که له دهستی چوو.

(۶) رواه الدارمی عن أنس بن مالک، و فی روایه ابن عباس: (فأتاه فاحتضنه فسکن، قال: ولو لم أحتضنه لخن الی یوم القیامة). قال العلامة أحمد شاکر فی تحقیق المسند: إسناده صحیح. واته: بهو که سی که گیانی منی به دهسته له گمر باوه شم پندا نه کردایه و دلم ندهایه تموه تا پوروزی قیامت لاوا ده گریا.

ثمرك" (۱). "ئىنجا پىغمبەر ﷺ گويىن بۇ راگرت تاكو بزاني چى ده‌ئيت. ئەمۇش لە وه‌لامدا وتى: "بل تغرسني في الجنة فياكل مني أولياء الله وأكون في مكان لا أبلني فيه" (۲). ھەموو ئەوانەى كە لىنى نزيك بوون گويان لەم وه‌لامە بوو. پىغمبەر ﷺ ھەرمووى: "قد فعلت" (۳). پاشان ھەرمووى: "إختار دار البقاء على دار الفناء" (۴).

ئىمام ئەبوو ئىسحاقى ئىسفرائىلى، كە پە كىكە لە پىنشە وایانى "زانستى كەلام"، ھەرموویەتى:

پىغمبەر ﷺ خۆى نەپۇشتوو ھە لای ھەدارە كە، بەلكو بانگى كرد. ئەمۇش پىنگای پىرى و ھاتە خزمەتى و، پىغمبەر ﷺ ھاوھشى پىندا كرد. ئىنجا ھەرمانى پىن دا بگەریتەو ھە بۇ جىنگای خۆى، ئەمۇش گەراپەو (۵).

ئوبەى كۆپى كەعب دەھەرموئى: "دواى دەر كەوتنى ئەم موعجىزە، پىغمبەر ﷺ ھەرمانى دا لە ژىر دوانگە (منیر) كەدا ناشیان". جا ھەركات پىغمبەر ﷺ نوپۆزى بگەراپە، ئەو جىنگایەى ھەدارە كەى تىدا نىژرابوو، دە كەوتە بەردەمىو ھە. كاتىك مزگەوتە كەیان پروخاند بۇ ئەو ھە تازەى بگەنەو، ئوبەى ئەو ھەدارەى بەردە لای خۆى و تازەو ھە خواردى و ھەلپرتوو كا، لای ئەو ماپەو (۶).

لەو كاتەدا كە "ھەسەنى بەصرى" - پەحمەتى خواى لىن یت - ئەمەى ھە قوتابى بەكانى دە گىراپەو، دە گریا و دەپەرموو: "ئەى بەندەكانى خوا! تەخەدار لە تاسەى پىغمبەردا ﷺ تاقەتى دەچىت و بۆى دە گرى.. بەلام خۆ ئیو زىاتر شىاوى ئەو ھە تامەرزۆى دیدار و بەخزمەت گەشتى پىن" (۷)

(۱) واتە: ئەگەر دەھەرموئى دەتەرمەو ھە بۇ ئەو باخەى تىايدا بووت، بە چەشنى كە پە گەكانت پەروىنەو ھە بە ئەوای دروست بگەرنەو ھە لق و پەل و بەرە كەشت نوئى ھەنەو. ئەگەر دەھەرموئى لە ھەشتەدا دەتەرمەو، تاكو ئەولیاكانى خوا لە ھەروبووت بچۆن.

(۲) واتە: بەلكو دەھەرموئى لە ھەشتەدا بچۆت، تاكو ئەولیاكانى خوا لە ھەروبووم بچۆن و لە جىنگایە كدام ھەر گىز دانەپۆنم.

(۳) واتە: وا جى بەجىم كرد.

(۴) رواه ابن ماجه والشافعي وأحمد والدارمي. پروانە: الفتح الرباني، أحمد عبدالرحمن البنا ۴۹/۲۲ واتە: خانەى ھەمیشەى بەسەر خانەى فانیى دىيادا ھەلپۆارد.

(۵) الشفا ۴/۱، ۳۰.

(۶) الشفا ۴/۱، ۳۰ رواه عبدالله بن الإمام أحمد في زوائده.

(۷) رواه ابن حبان ۴۶۷/۱۴ برقم (۶۵۰۷) تحقيق شعيب الأرناؤوط. ھەروھا پروانە: الشفا ۳۰۵/۱.

نيمش ده لټين: به لټي! تاقهت چوون بۇ پښغمبهردا ﷺ و خۇشويستني، تنهـا به شونځكوتني سوننه تي بهرز و شريعته تي پرورزي لهو ده يټت.
سهرنجيكي گرننگ:

له گهر پرسيار بكرټ و بو ترئ: لايـا بۇ چي لهو موعجيزانه ي كه په يوه ندي يان به بهره كه تي خواردنه وه هميه، وهك له وه ي كه له غزاي خنده قدا هزار كمس له چوار مشت خواردنه مني تيريان خوارد.. هروها لهو موعجيزانه ش په يوه ندي يان بهو لاوره وه هميه كه له نيوان په نجه پرورزه كاني پښغمبهردو ﷺ هـلـقولا و هزار كه سي لـي تـيرار بوون.. له گهر بو ترئ: بۇ چي لهو موعجيزانه وهك موعجيزه ي "بيتا قه تي بنه داره كه" له چه ند رڼـيـه كي زوره وه نه قل نه كراون، له كاتيكدا كڙمه لټي لهو هاره لانه ي كه لهو موعجيزانه له بهر چاوياندا پروي داوه، زور زياتر بوون لهو كڙمه لټي كه موعجيزه ي بنه داره كيـان ديـوه؟

له وه لاما ده لټين:

لهو موعجيزانه ي كه له سهر ده ستي پښغمبهردا ﷺ دهر كه وتوون، دوو به شن:
به شينكيان له وه به كه بۇ "ته سديقي ده عواي پښغمبهري" له سهر ده ستي پښغمبهردا ﷺ دهر ده كه ون و ده بن به به لگه ي پښغمبهري. لهو به شميان ده يټت به هزي زياد بووني باوه ري باوه رداران و، پال به له ملي نيفاقيشه وه ده نيټ كه به رهو ئيمان و ئيخلاس برؤن و، داوا له كافرا نيش ده كات باوه ر به يټن. جا موعجيزه ي بنه داره كه لهو به شميانه، هره له بهر له وه شه كه چ عوام و چ تايبه نمندان ديويانه و، له موعجيزه كاني تر زياتر بايه خ به بلاو كړدنه وه ي دراوه.

به لام موعجيزاتي "بهره كه تي خواردن و لاور" زياتر رڼـيـان (كه رامه ت) ن تا له وه ي موعجيزه بن. بهلكو زياتر رڼـيـان كي خوايـن تا له وه ي كه رامه ت و رڼـيـي لاسايي بن. ته نانه ت لهو موعجيزه به له وه ش زياتره، چونكه ميوانداري به كي ميسره بانيي خواوه ونده و به پني پټويست پروي داوه.

جا هره چنه د لهو دوو موعجيزه به (واته بهره كه تي خواردن و لاور) ده بن به موعجيزه و به لگه ي پښغمبهري، به لام موبه ستي سهره كي تياياندا بريتي به له وه ي كه لهو سويپايه ي نزيكه ي هزار كمس ده بوون، زور پټويستيـان به خواردن و خواردنه وه ده بوو، خواوه نديش له گه نچينه ي غمبه وه يارمه تي بۇ ده ناردن و، هروها كه له يكه ده نكه خورما هزار "ره تل" ^(۱) خورما دروست ده كات، هره بهو جوړه له يكه "صاع" خواردنه مني

(۱) ره تل و به تل: بريتي به له ۲۵۶۴ گم.

هزار که سی تیر کرد. هر بهو جزو رش نریکهی هزار که سی لهوانه‌ی که له پیناوی خوادا جیهادیان کردوه، به ئاوینکی پیروزی وه کهوسر تیراو کردوه که له نیوان په‌نجه کانی پینشه‌وا هره مه‌زنه کهمانه‌وه هه‌لی قولاند. له‌به‌ر همه، پله‌ی غوونه کانی موعجیزه‌ی "خواره‌مه‌نی و ئاره‌کان" نه‌گه‌بشتوونه‌ته ئاستی پله‌ی موعجیزه‌ی "بنه‌داره‌که". به‌لام نه‌گه‌ر به‌شیوه‌یه کی همه‌کی سه‌یری له‌و دوو موعجیزه‌یه بکه‌مین، له‌وا په‌گه‌زی له‌وانیش - وه‌که‌هم - موه‌تواتیر دهرده‌چن.

له‌لایه‌کی تریشه‌وه: هه‌موو که‌سێک به‌ره‌که‌تی خواردن و ته‌قینه‌وه‌ی کانیاو له‌ نیوان په‌نجه کانی پینغه‌مه‌روه ﷺ به‌چاو نایینت، به‌لکو ته‌نها ئاسه‌واره کانی له‌و موعجیزانه ده‌بینت. به‌لام هه‌موو له‌وانه‌ی که له‌ مزگه‌وته‌که‌ی پینغه‌مه‌ردا به‌وون ﷺ، گوئی‌یان له‌ گریان‌ی له‌و بنه‌داره‌وه به‌و. بۆیه‌هم موعجیزه‌یه زیاتر بلاو به‌وه‌ته‌وه.

نه‌گه‌ر بو‌ترئ:

هاوه‌له‌ به‌په‌رزه کانی پینغه‌مه‌ر ﷺ گه‌لنی بایه‌خیان به‌ په‌چاو کردنی هه‌موو هه‌لسوکه‌وت و حاله‌تینکی پینغه‌مه‌ر ﷺ داوه، پاشان به‌وپه‌ری گوئی پندان و ئهمانه‌ته‌وه نه‌قلیان کردوون و به‌ ئیمه‌یان گه‌ماندوون.. جا ئایا بۆچی‌هم موعجیزه‌ گه‌وره‌یه و هاوچه‌شنی‌هم، ته‌نها له‌ ییست په‌نگاوه‌ په‌یوایه‌ت کراون و به‌ لای که‌مه‌وه له‌ سه‌د په‌نگاوه‌ نه‌قل و په‌یوایه‌ت نه‌کراون؟ پاشان بۆچی‌ زۆربه‌ی په‌یوایه‌ته‌کان له‌ په‌نی جابه‌ر و نه‌نس و نه‌بوو هوره‌یره‌وه‌ن و، له‌ په‌نی نه‌بووه‌کر و عومره‌وه‌ن، چهند په‌یوایه‌تینکی که‌م نه‌ینت؟

وه‌لام:

وه‌لامی به‌شی‌یه که‌می پر سه‌یاره‌که‌ت، له‌ بنچینه‌ی سنی‌همی ئاماژه‌ی چواره‌مدا، په‌ابورد. سه‌ر له‌وئی بده‌ بۆ وه‌لامه‌که‌ی.

وه‌لامی به‌شی‌یه دووهمه‌یش بریتی‌یه له‌وه‌ی که‌:

هه‌روه‌که‌ مرؤف کاتنی پینوێستی به‌ ده‌رمان ده‌ینت ده‌چینت بۆ لای "پزیشک" و.. هه‌ر کاتیش پینوێستی به‌ خانوو کردنه‌وه‌ بوو، ده‌روات بۆ لای "ئه‌ندازار" و.. هه‌ر کاتیکیش پینوێستی به‌ فیروونی لایه‌نیک‌ی شه‌ریعت بوو، له‌وا بۆ پر سه‌یار کردن سه‌ردانی "موفتی" ده‌کات..

هه‌ر به‌م جزو رش، ئه‌ر کی سه‌رشانی هه‌ندئ له‌ زانایانی ناو هاوه‌له‌کان له‌وه‌دا به‌وه

که فرموده کان هه لږگرن و بیانگه یه نن به سهردهمه کانی دواى خویان. ئهو هاوه لانه بهوپه پری ئهو هیزه ی که خواى گه وره پنی به خشیپوون، بۆ ئهم مه به سته تیده کۆشان..
زانابه کی وهك ئه بوو هورمه ره - خواى لى پازى ییت - هه موو ژيانى خۆى بۆ پاراستنى فرموده ی ینغمه بهر ﷺ ته رخاڤ کړدبوو. لهو کاته دا که ئیمامی عومهر - خواى لى پازى ییت - سهر گهرمی هه لږگرتنى ئه رکی جینشینى و سیاسه تی ده ولت بوو. له بهر ئه وه، په کینکى وهك ئیمامی عومهر له راگه یانندن و نه قفل کړدنې فرموده کانی ینغمه بهر دا ﷺ پشتمى بهو هاوه لانه ی وهك ئه ننس و جابیر و ئه بوو هورمه ره ده به ست، بۆ په پړواپه تی که می هه به. ئهمه له لایه که وه.. له لایه کی تریشمه وه: ئه گهر که سېك خۆى له خۆیدا راستگۆ ییت و شتېك بگېرېنمه وه که راستگۆ یانى تر ته سلېقى بکه ن، ئه واته نه نها پړواپه ته که ی ئهو سهر و زیاده و پړو یست ناکات هاوه لانه تریش پړواپه تی بکه ن. هه ره له بهر ئه وه شه که هه ندئ پرو دواى گرنگ هه ن ته نها له دوو پښگا یان سیانه وه پړواپه ت کړاون.

ناماژه ی یازدههم

هه ره وهك ناماژه ی دههم په پنجه ی بۆ موعجیزه ی ینغمه بهر ﷺ سه باره ت به "دره خت" را کیشا، ئهم ناماژه ی ش موعجیزه ی ینغمه بهر ﷺ سه باره ت به پنی گیانه کانی وهك: "بهرد" و "چپاکان" ده رده خات.

واله نیوان نمونه زۆره کانی ئهم موعجیزه یه دا، هه شت نمونه باس ده که یښ.
نمونه ی په کم:

* ئیمامی بوخاری و قازی عیمازی که له زانای مه غریب له "ئېبن مه سموود" ی خز مه تگوزاری ینغمه بهر وه ﷺ ده گېرنه وه که فرموده یه تی: "ئېمه گوښمان له ته سبیحات کړدنې خوار دن ده بوو له کاتیکدا که ده خورا"^(۱). واته: کاتى که له خز مه تی ینغمه بهر دا ﷺ بۆ خوار دن داده نیشتین.

نمونه ی دووهم:

* هه ره وه له ئه ننس و ئه بوو ده پړوه چه سپاوه، که ئه ننس - خواى لى پازى ییت - ده فرموئ: "ینغمه بهر ﷺ ده ستى له بهر ده ورده پړ کړد و ئهم بهر دانمش له ناو ده ستیدا ته سبیحاتیان ده کړد به جزوئى که ئېمه گوښمان لهو ته سبیحاتانه بوو. پاشان کړدیه

(۱) صحیح، رواه البخاری و الترمذی.

ده‌ستی له‌بووبه‌کره‌وه - خوای لئی رازی یئت - له‌ده‌ستی له‌ویشدا ته‌سبیحاتیان کرد.. پاشان کردنیه ده‌ستی ئیمه‌وه، نه‌یان کرد^(۱).

* له‌بووذه‌پیش - خوای لئی رازی یئت - هه‌ر به‌و جزیره ده‌گیرێته‌وه و، له‌وه‌ش ده‌فه‌رموئ: پاشان (واته‌ پاش له‌بووبه‌کر) کردنیه ده‌ستی عومهره‌وه - خوای لئی رازی یئت - له‌ده‌ستی له‌ویشدا ته‌سبیحاتیان کرد. ئنجا له‌سه‌ر زه‌وی داینان، بێ ده‌نگ بوون. پاشان کردنیه ده‌ستی عوسمانه‌وه له‌ده‌ستی له‌ویشدا ته‌سبیحاتیان کرد. پاشان کردنیه ده‌ستی ئیمه‌وه، بێ ده‌نگ بوون^(۲).

نمونه‌ی سێهه‌م:

* به‌گیرانه‌وه‌ی "صه‌حیح" چه‌سپاوه، که ئیمامی عه‌لی و جابیر و عایشه‌ فه‌رموویه‌نه: پێغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ لای هه‌ر چیا و به‌ردنێکدا ته‌شریفی برۆش‌تایه، یه‌ کسه‌ر له‌و چیا‌یه‌ یان له‌و به‌رده‌ ده‌یوت: "السلام علیک یا رسول الله!" له‌ رپوایه‌ته‌که‌ی ئیمامی عه‌لیدا - خوای لئی رازی یئت - ده‌فه‌رموئ: "له‌ مه‌ککه‌ له‌ گه‌ل پێغه‌مبه‌ردا بووین ﷺ، ته‌شریفی به‌رد بۆ هه‌ندئێ شونێ ده‌ورو به‌ری مه‌ککه، هه‌رچی چیا و دره‌خت له‌و ناوه‌دا بوون هه‌موویان وتیان: "السلام علیک یا رسول الله"^(۳).

* رپوایه‌ته‌که‌ی جابیریش ده‌فه‌رموئ: "پێغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ لای هه‌ر به‌رد و دره‌ختێکدا ته‌شریفی برۆش‌تایه، ئه‌و به‌رده، یان له‌و دره‌خته، سوژده‌ی بۆ ده‌به‌رد"^(۴). واته‌: هه‌ریه‌ که‌یان ملکه‌ج ده‌بوو بۆی و ده‌یوت: "السلام علیک یا رسول الله".

* له‌ رپوایه‌تیکی تردا که له‌ جابیری کوپری سه‌موره‌وه - خوای لئی رازی یئت - ده‌یگیرێته‌وه، ده‌فه‌رموئ: پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: "إني لأعرف حجراً بمكة كان يسلم علي"^(۵). ئه‌مه‌ش له‌ پێش پێغه‌مبه‌رێتییدا. ده‌لێن: ئه‌مه‌ ئاماژه‌یه‌ بۆ "الحجر الأسود".

* هه‌زهره‌تی عایشه‌ش - خوای لئی رازی یئت - ده‌گیرێته‌وه که پێغه‌مبه‌ر ﷺ

(۱) رواه الطبراني والبخاري عن أنس. وذكر العراقي أنه ضعيف. پروانه: الشفا ۳۰۶/۱.

(۲) الشفا ۳۰۶/۱. حمدي ته‌سبیحات کردنی به‌رد له‌ زۆر پێگاهه‌وه رپوایه‌ت کراوه و پشێ به‌کری ده‌گرن و ئه‌سنادی هه‌ندێکیان "صه‌حیح"ه‌.

(۳) رواه الترمذي والدارمي والطبراني والحاكم والبيهقي.

(۴) رواه البيهقي. پروانه: الشفا ۳۰۷/۱.

(۵) صحيح، رواه مسلم والترمذي وأحمد. واته: به‌ردنێک له‌ مه‌ککه‌دا ده‌ناسمه‌وه که له‌ پێش پێغه‌مبه‌رێتییدا سه‌لامی لێ ده‌کردم.

فرموده‌تی: "لما استقبلني جبريل بالرسالة، جعلتُ لا أمرُ بحجر ولا شجر إلا قال: السلام عليك يا رسول الله" ^(۱).

نمونه‌ی چواره‌م:

* له‌ حدیثی "عه‌یاس" داده‌ گیرنده‌ که پیغمبر ﷺ حه‌زرتی عه‌یاسی مامی و هه‌ر چوار کوره‌ که‌ی: (عه‌بدوللا و عوبه‌یدیللا و فه‌ضل و قه‌ثم) ی کز کرده‌وه و به‌ "چارؤ که‌" یه‌ که‌ل خویدا دایوشین و، دوعای بؤ کردن که‌ خواله‌ لاگری دوزه‌خ بیانپاریزتی و فرمودی: "بارب هذا عمي صنو أبي وهؤلاء بنوه فاسترهم من النار كستري إياهم بملأتي" ^(۲). که‌ هم دوعایه‌ی بؤ کردن، هه‌مو دیواره‌کان و چوارچیوه‌ و لاشیانی ده‌ر گاکمش وتیان: "تامین.. تامین". به‌م جؤره‌ تموانیش له‌و دوعایه‌دا به‌شداری بیان کرد.

نمونه‌ی پینجه‌م:

* کتبه‌ صه‌حیحه‌ کانی فرموده‌، له‌ پیش هه‌مو یانه‌وه: بوخاری و ئیین حبیبان و ته‌بووداوود و ترمذی، هه‌مو یان له‌ نه‌نس ^(۳) و ته‌بوو هوره‌یره‌ ^(۴) و ئیمامی عوسمان ^(۵) و سه‌عیدی کوری زه‌یده‌وه‌ ^(۶) (که‌ یه‌ کینکه‌ له‌مو ده‌ که‌سه‌ی مژده‌ی به‌ه‌شتیان دراوه‌تی) ده‌ گیرنده‌ که‌: جارنکیان پیغمبر ﷺ له‌ که‌ل حه‌زرتی ته‌بووه‌ کر و عومه‌ر و عوسماندا پینکه‌وه‌ بؤ سه‌ر چبای ئو خود سه‌ر که‌وتن. ئو خودیش - چ له‌ سامی ته‌واندا و چ له‌ خو‌شیدا - که‌وته‌ له‌رینه‌وه‌. پیغمبر ﷺ به‌ ئو خودی فرمود: "أثبت أحد، فانما عليك نبي وصديق وشهيدان" ^(۷). پیغمبر ﷺ به‌م فرموده‌یه‌ی خوی هه‌والیکی غمیبی سه‌باره‌ت به‌ شه‌یدبوونی حه‌زرتی "عومه‌ر و عوسمان" راده‌ گمیه‌نیت.

(۱) حدیث صحیح رواه‌ البزار. بروانه: الشفا ۳۰۷/۱ واته: دوا‌ی نه‌وی جبریل پیغمبرتی بؤ هینام، به‌ لای هه‌ر به‌رد و دره‌ختیکدا تیده‌به‌رم، ده‌بانوت: "السلام عليك يا رسول الله". واته: نه‌ی پیغمبری خواا سلوات لنی یت.

(۲) رواه‌ الطبرانی وإسناده حسن. واته: نه‌ی به‌رومرد گارم! تمه‌ مامه‌، برای باو که‌.. تموانمش کوره‌ کانه‌تی. خواهه‌! چؤن من به‌م چارؤ که‌به‌ دایوشین، توش لاواله‌ لاگری دوزه‌خ بیانپاریزه‌ و بیانپاریزه‌.

(۳) صحیح، رواه‌ البخاری وأبو داود، والترمذی.

(۴) صحیح، رواه‌ مسلم والترمذی.

(۵) صحیح، رواه‌ الترمذی والنسائی والدارقطنی وذكره‌ البخاری فی صحیححه‌ تعلیقاً.

(۶) حسن، رواه‌ الترمذی وأحمد وأبو داود والنسائی وابن ماجه‌ والحاكم وابن حبان وصححه‌. والحدیث صحیح بشواهد.

(۷) واته: ئو خودا مه‌جووتی! چونکه‌ پیغمبرك و صیددقیك و دوو شه‌هیدت له‌سه‌ر پاره‌ستان. ته‌خریکی هم فرموده‌به‌ پابه‌رد. بروانه: به‌راویزی (۳) ی ل (۳۹).

* بۆ تمواو کردنی لهم غمونه، ده‌گیرنموه که: کاتنی پښغمبه‌ر ﷺ له مه‌ککموه کۆچی کرد و کافره‌کانی قوره‌یش به‌دوایدا ده‌گه‌ران، به‌سهر چپای "نوبه‌ر" دا^(۱) سهر کهوت. "نوبه‌ر" عهرزی پښغمبه‌ری ﷺ کرد: "له‌ی پښغمبه‌ری خواا دابه‌زه ده‌ترسم له‌سهر پشستی مندا بتکوژن و پاشان خوا سزام بدات. لهم کاته‌دا "ه‌راء" وتی: "ایی یار رسول الله ﷺ" واته: "له‌ی پښغمبه‌ری خواا ﷺ وهره بۆ لای من".

ئالهمموه به‌که‌ پیاوچاکان و "ئهللی دل" له‌سهر چپای نوبه‌ر دا هه‌ست به‌ ترسویم ده‌که‌ن، به‌لام له‌ هه‌راڤدا هه‌ست به‌ هینمی و ئارامی ده‌که‌ن.

له‌ کۆی هممو و لهم غمونانموه تیده‌گه‌ین که: چیا گه‌وره‌کان، وه‌ک هه‌ر تاکینکی مرؤف، کار پین سپه‌رراو و به‌نده و به‌دیبه‌نراوی خوای گه‌وره‌ن و، ته‌سیب‌حاتی خوای خۆیان ده‌که‌ن و، هه‌ره‌ که‌یمان فه‌رمانه‌ری به‌کی تایه‌تیی خۆی هه‌یه و، پښغمبه‌ر ﷺ ده‌ناسیت و خۆشی ده‌وینت. که‌واته به‌ هه‌ر مه‌کی و نا‌ه‌وا دروست نه‌کراوه.

غمونه‌ی شه‌شم:

* عه‌بدوللای کورپی ئیمامی عومه‌ر - خواپان لئی رازی بی‌ت - ده‌گیرنموه که: "پښغمبه‌ر ﷺ له‌سهر مینه‌ر ئایه‌تی: ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾^(۲) خوینده‌وه. پاشان فه‌رمووی: "مَجْدُ الْجَبَّارِ نَفْسُهُ، يَقُولُ: أَنَا الْجَبَّارُ.. أَنَا الْجَبَّارُ.. أَنَا الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ"^(۳). که ئه‌مه‌ی فه‌رموو، په‌کسه‌ر مینه‌ره که که‌وته له‌رینه‌وه و ته‌کاندان، به‌ راده‌یه‌ک که وتمان هه‌ر ئیستا پښغمبه‌ر ﷺ له‌سهر مینه‌ره که ده‌که‌وینته خواره‌وه"^(۴)!

غمونه‌ی حه‌وتم:

* که‌له‌زانای ئومه‌تی ئیسلام و پروونکه‌ره‌وه‌ی قورئان که حه‌زه‌ره‌تی عه‌بدوللای کورپی عه‌به‌اسه.. هه‌روه‌ها ئیبن مه‌سه‌وود^(۵) که په‌کیکه له‌ زانایانی هاوه‌لانی پښغمبه‌ر

(۱) نوبه‌ر: ناوی چپابه‌کی موزده‌لیقه‌یه و، ده‌که‌وینته ده‌سته راستی لهم پنه‌واره‌ی که بۆ "مینا" ده‌روات. لهم پرووداوه پشتموه هوو که پښغمبه‌ر ﷺ ته‌شریفی پرووه و له‌شکه‌وتی ئه‌ور - له‌ کاتنی کۆچدا - به‌روات، نا‌کو خۆی تیدا به‌شارنموه.

(۲) (الأ‌نعام: ۹۱) واته: وه‌ک پنه‌یست خواپان نه‌ناسی.

(۳) صحیح، رواه مسلم والنسائی وأحمد. واته: خواوه‌ند ته‌به‌یدی خۆی ده‌کات و ده‌فه‌رموینت: منم خواوه‌ندی خاوه‌ن زه‌هر و ده‌سته‌لاتی زۆر.. منم خواوه‌ندی خاوه‌ن زه‌هر و ده‌سته‌لاتی زۆر.. منم گه‌وره‌ی له‌ هممو شتیه‌ک گه‌وره و به‌رزتر.

(۴) صحیح، رواه مسلم والنسائی وأحمد واللفظ له.

(۵) حدیث ابن مسعود صحیح رواه البخاری ومسلم والترمذی وابن حبان.

ﷺ ده‌گێڕ نه‌وه که: "له‌ ده‌مور و به‌ری که‌مه‌دا سێ سه‌د و شه‌ست بت هه‌بوون قاچیان به‌ قورقوشم له‌ناو به‌رددا قایم کرابوو. کاتی له‌ سالی فه‌غی مه‌ که‌که‌دا ینگه‌مه‌ر ﷺ رۆشته ناو مزگه‌وته‌که‌وه، به‌ دارێک - که‌ به‌ ده‌سته‌یه‌وه‌ بوو، بێ ئه‌وه‌ش ده‌ست له‌ بته‌کان بدات - ئاماژه‌ی بۆ ئه‌و بتانه‌ ده‌کرد و ده‌یفه‌رموو: "جاء الحق وزهق الباطل، إن الباطل کان زهوقاً"^(۱). ئاماژه‌ی بۆ رووی هه‌ر بتێک ده‌کرد به‌ کسه‌ر به‌ پشتدا ده‌که‌وت و، بۆ پستی هه‌ر کامیکیشیانی ده‌کرد به‌ پروودا ده‌که‌وت، تا هیچ بتێک له‌ که‌مه‌دا نه‌ما^(۲).
ئهو نه‌ی هه‌شته‌م:

* ئه‌م ئه‌وه‌یه‌ بریتی به‌ له‌ چه‌ڕۆکی به‌ناوبانگی "بوحمیرای په‌هه‌ن"^(۳) که‌ به‌م جوژه‌یه‌: "ینگه‌مه‌ر ﷺ له‌ پێش ینگه‌مه‌ر نێیدا له‌ گه‌ل ئه‌ه‌و تالیبی مامی و کۆمه‌لێکی قوره‌یشدا رۆشن بۆ ناوچه‌کانی شام. که‌ گه‌یشتنه‌ ته‌نیشتی کلیسای ئه‌و په‌هه‌نه‌، دانیشتن. ئه‌م په‌هه‌نش نه‌ده‌هاته‌ ده‌روه‌ه‌ بۆ لای کس، به‌لام ئه‌م جاره‌ هاته‌ ده‌روه‌ه‌ و به‌ ناویاندا گه‌را و په‌که‌ په‌که‌ سه‌یری ده‌کردن، تا ده‌ستی ینگه‌مه‌ری ﷺ گرت و وتی: "ئه‌مه‌ گه‌وره‌ی هه‌موو جیهانه‌ و خوای گه‌وره‌ ده‌یکات به‌ په‌حمه‌ت بۆ هه‌موو جیهانه‌کان". چه‌ند په‌ش سه‌ی به‌کی قوره‌یش پێیان وت: به‌ چه‌یدا ده‌زانیت؟ وتی: "دار و به‌رد نه‌ما سوژده‌ی بۆ نه‌هه‌ن، خو بۆ ینگه‌مه‌ر نه‌یت سوژده‌ بۆ هیچ که‌سه‌یکی تر نابه‌ن".
پاشان راوی به‌که‌ ده‌لێت:

"ینگه‌مه‌ر ﷺ ته‌شریفی هات و په‌له‌ هه‌ورێکی به‌سه‌روه‌ه‌ بوو سیبه‌ری بۆ ده‌کرد. که‌ نزیکی خه‌لکه‌ که‌ به‌وه‌وه‌، سه‌یری کرد ئه‌وان پێش ئه‌م له‌ ژێر سیبه‌ری دره‌خته‌که‌دا دانیشتون. هه‌ر که‌ ئه‌م دانیشته‌ سیبه‌ره‌ که‌ هات بۆ لای"^(۴).

* * *

هه‌شتا ئه‌وه‌یه‌ وه‌که‌ ئه‌م هه‌شت ئه‌وه‌یه‌ هه‌ن.
جا ئه‌گه‌ر ئه‌م هه‌شت ئه‌وه‌یه‌ ینگه‌مه‌ره‌که‌ بگرن، هه‌نده‌ هه‌ر به‌ده‌ست ده‌هه‌ینن که‌ هیچ گومانێک نه‌توانیت کاریان تێ بکات.

(۱) (الاسراء: ۸۱) واته‌: حق هات و ناحق به‌تال بووه‌وه‌ و هه‌ر ده‌شپه‌ت به‌تال به‌ینه‌وه‌. ئه‌م فەرموده‌یه‌ تا ئێره‌ بوخاری و موسیلم و ترمیذی په‌واپه‌تیان کردوه‌وه‌، لعمه‌ به‌ولاوه‌ش غه‌یری ئه‌وان.
(۲) حدیث ابن عبّاس ر‌واه الطبرانی و رج‌اله‌ ثقات. و‌البزار باختصار.
(۳) حدیث ال‌راهب صحیح ر‌واه الترمذی.
(۴) الشفا ۳۰۸/۱.

هم جوړه موعجیزانه (واته: قسه کردنی بی گیانه کان) ده پته به لگمبه کی به هیژ و توندوتول بڼ چه سپاندنی ده عوای پښمبه ریتی و، له حو کمی تمواتوری معنمویدایه و، هر غوونمبه کی - جگه له هیژ خوی - هیژنکی تر له هیژ هموانمبه وورده گریت که له هیژه تایبه تی به کی خوی زیاتر بیت.

هم غوونمبه، لممه دا، وهك همو پساوه لاوازه وایه که ده چپته پیزی سوپاوه و لمه رینگامبه هیژ پمیدا ده کات. به رادمبهك که ده توانیت سنگ له هزار پساو ده رپه رنیت.. یان وهك سترونیکی لاواز وایه، که له گال چند سترونیکی تردا په کبریت، به هیژ ده بیت. هی ته گهر هممو رپواپه ته کان صه حیج و توندوتول بن؟!

ناماژه ی دوازه هم

سې غوونمې گرنګ که په یوه ندي یان به ناماژه ی یازده هممه هیه:

غوونمې به کم:

* به پنی ده قی روون و ناشکرای تایه تی پر وزی: ﴿وَمَا رَمَيْتْ إِذْ رَمَيْتْ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى﴾ (الانفال: ۱۷)^(۱).. هروها به پنی لیکولینه و هی هممو تفسیر نووسان و پښه وایانی فمرموده، چه سپاوه که:

له غزای به دردا پښمبه **مشتیک گل** و به رده ورده هی هلگرت و به ده موچاوی سوپای کافراندا وه شاندي و فمرموی: "شاهت الوجوه"^(۲). جا هروهك وشه ی: "شاهت الوجوه" پوشته گونی هممو په کیک لهو کافرانمبه، لهو مشته گلش پوشته چاوی هممو یانمبه و ده ستیان به پاک کردنمبه ی چاویان کرد و ناچار بوون هلپین، که له پیش لممه دا هموان له هیژشدا بوون بڼ سره موسلمانان!

* بیمامی موسلیمیش - خوای لسی رازی بیت - ده گیرپښمبه که: همو کاته ی کافران له غزای "حونه یان" دا هیژشیان بڼ سره موسلمانان ده برد، پښمبه **مشتیک** خاکی هلگرت و به سره موچاوی پتیه رستاندا وه شاندي و فمرموی: "شاهت الوجوه".

(۱) واته: نموی که تڼ هاویشته، له راستیدا تڼ نه تهاویشته، به لکو خوای گموره هارپشتی.

(۲) حسن، رواه الطبرانی. قال المیشی: ورجاله رجال الصبیح. واته: همو ده موچاوانه ټیکه چن و ناشیرین

بیز به فرمانی خوا، همو و په کیکی نو سوپایه لهو مشته خاکه پښته چاویه وه و، نو وشه یه شی به گویندا چوو. تنجا همو و یان هه لپه اتن^(۱).

جا تم پرو و داوه له عاده ت به دهری که له "به در" و له "حونه من" دا پروی داوه، زور له سهروی توانای مرؤفه وه به. هه روه ک ناشتوانریت بدریته پال هژ کاره ماددی به کان. هه ر له بهر نه وه شه که خوا وه ند ده فرموی:

﴿وَمَا رَمِيتَ إِذْ رَمِيتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى﴾.

که واته پرو و داوینکه تنها له توانستی خوا ی گه وره وه سهر چاوه ی گرتو وه. نمونه ی دوو هم:

* کتبه کانی پشه و ایانی فرمو و ده، له پش همو و یان وه هی تیمامی بوخاری و موسلم، ده گیر نه وه که:

"نافره تینکی جووله که - که ناری زهینه یی کچی حرث بو - مه پرکی برزاوی ژه هراوی له خه بهر دا پشکمش به پشه مبه ر ﷺ کرد. پشه مبه ر ﷺ و نه وانه ی له خزمه تیدا بوون لیان خوارد. پاشان پشه مبه ر ﷺ فرموی: "ارفعوا أیدیکم، فانها آخرتني أنهما مسمومة"^(۲). خه لکه کمش ده ستیان لن هه لگرت، به لام "بیشری کوپری بهر پراء" به کاری گه ربی ژه هره که مرد. پشه مبه ر ﷺ ژنه جووله که که ی بانگ کرد و پنی فرموو: "چی هانی دایت تم کاره نه بنجام بدهیت؟" نه ویش وتی: "نه گه ر پشه مبه ر بیت، نه و تم کاره ی من هیچ زیانکت پین نا گه به نیت. خو نه گه ر پادشایش بیت، بهم کاره م خه لکی له ده ست پرزگار ده کم". تنجا پشه مبه ر ﷺ فرمانی دا بیکوژن"^(۳).

هه ندی پړوا بهت ده لیت: فرمانی به کوشتنی نه دا. زانا لیکو لره کان ده لین: فرمانی به کوشتنی نه دا، به لکو ته سلیمی خزم و که سانی بیشری کوپری بهر پرائیان کرد، نه وایش کوشتیانه وه^(۴).

نیستاش گوئی له م سنی خاله رابگره، با لایه نی موعجیزه ت له م پرو و داوه دا بزور ده ر بکه ویت:

(۱) صحیح، رواه مسلم.

(۲) واته: ده ستان هه لگرن. تم مپره هه والی پین دام که ژه هراوی به!

(۳) صحیح، رواه البخاری و مسلم و أبو داود و أحمد و الدارمی.

(۴) حسن، أخرجه الحاكم و البيهقي. واته: له پشدا پشه مبه ر ﷺ فرمانی به کوشتنی نه دا، به لام که "بیشر" مرد، فرمانی دا بیکوژنه وه.

● خالی به کم:

له هه ندئ پړوايه تدا ده لټت: هه ندئ له هاوه لان گوښان لهو مه پره بووه که هه والی ژه هراوی بوونی خوی به پښمبه ر ﷺ داوه^(۱).

● خالی دوو هم:

له پړوايه ټيکي تر دا ده لټت دواي لهو ی که پښمبه ر ﷺ هه واله که ی پښ راگه ياندن، هه رموی: بلښ "بسم الله" و بخون، که ناوی خواتان هينا ژه هره که زیانی نایست. له پړوايه ته هه رچهند "لېښ هه جهری عه سقه لانی" وهری نه گرتووه، به لام چهند زانابه کی تر قبو لیان کر دووه.

● خالی سی هم:

هه موو به کيک لهو که سانه ی لهو هه واله يان له پښمبه ر ﷺ ییست که: لهو مه پره ژه هراوی به، په کسر دلنیا یی پیدا کر د و وهک لهو ی خوی لهو هه والی لښ ییستیت تاوا باوه پری پښ کر د. چونکه هېچ وتبه کی پښمبه وانه ی واقعی لښ نه ییستراوه، که هه مش به کيکه لهو انه. جا لهو کاته دا که جووله که کان پیلانیان بۆ له ناو بر دنی پښمبه ر ﷺ و هاوه لانی ساز ده کر د، له هه مان کاتدا و بهو ی هه والیک له غه یبه وه پیلانه که يان ناشکرا بوو، هه رووه ک فروفیلنه چه په له که شیان به تال بووه وه، هه واله که ی پښمبه ریش ﷺ چونی ر اگه ياند وها ده ر چووا!

نمونه ی سی هم

له نمونه هه مش موعجيزه به کی تری پښمبه ره ﷺ له سی رووداودا، که له موعجيزه ی "دهستی سې" (اليد البيضاء) و "عه سا" که ی هه زره تی مووسا ده چیت: (پرووداوی به کم):

* یمامی نه حمده لهو هه رموده هه حجه ی له "له بوو سه عیدی خودری بهوه" - خوی لښ رازی بیت - گپراوه ته وه که: "له شهو یکی بارانی تاریکدا هه تاده ی کوپری نوعمان نوپزی خهوتتانی له خزمه تی پښمبه ردا ﷺ ته دا کر د. پاشان پښمبه ر ﷺ دارعه سایه کی کورتی به نوعمان دا و هه رموی: پړۆ لهو دارعه سایه ده گز له پښ خو ته وه و ده گه زیش له پشته وه پرووناک ده کاته وه. کاتیکیش گه پشیتته ماله وه شتیکی رهش ده یینیت، لهو شه پتانه و هه ر بهم داره لښی بده تا ده پراوته ده ره وه.

(۱) ورد فی تکلم الفراع حدیث صحیح، رواه ابو داود والدارمی عن جابر.

قەتادەش پۇشت و تا گەبشتە مائەو شتە پەشە کە یینی و، بە دارە کە ی دەستی لینی دا تا کو پۇشتە دەرەو^(۱).

(پرووداوی دووهمم):

* لە غەزای گەمورە ی بەدردا - کە سەرچاوە ی چەندین شتی سەیر و سەر سوو پەینەرە - شمشیرە کە ی (عە کاشە ی کو پری مە حصە نی ئە سە دی) شکا. پێغمە بەر ﷺ دارینکی ئە ستووری دایە دەستی و فەر مووی: شە پری پنی بکە. ئەم دارە لە دەستی عە کاشە دا بوو بە شمشیرینکی تیژی درێژی سە ی و ئە ستوور و، جەنگی پنی کرد. ئیتر لە هەموو غەزایە کدا ئەم شمشیرە ی لا بوو بە کاری دەهینا، تا لە جەنگی "پەمامە" - کە لە گەل پاشگەز بوواندا کرا - شەهید بوو^(۲).

ئەم پرووداوە پرووداویکە بە قەتعی چەسپاوە و، عە کاشە بە درێژیایی تەمەنی شانازی بەم شمشیرەو دە کرد و، بە شمشیری "العون" واتە: "یارمەتی" ناویانگی دەر کردبوو. جا ناویانگ دەر کردنی ئەم شمشیرە و، شانازی کردنی عە کاشە پنی پەو، دوو بە لگی ترن کە پرووداوە کە دە چەسپێن.

(پرووداوی سێ هەم):

* "ابن عبدالبر" کە یە کینکە لە زانا لیکۆلەر و هەلکەوتوو کانی چەرخی خزی، لە "عەبدوللای کو پری جەحش" هەو کە کو پری پووری پێغمە بەر ﷺ دە گیر پتەو کە^(۳): (عەبدوللای غەزای "لوحود" و لەو کاتە دا کە خەریکی جەنگ بوو شمشیرە کە ی لە دەست چوو، پێغمە بەر ﷺ پەلە دار خور مایە کی دایە دەستی و لە دەستی "عەبدوللای" دا بوو بە شمشیر). "ابن سید الناس" لە کتێبە کەمیدا دە لێت: ماو هە کی زۆر ئەم شمشیرە لای عەبدوللای مایەو، تا لە دوا ییدا بە دوو سەد دینار فرۆشرا بە یە کینک کە ناوی "بغاء الزکی" بوو^(۴).

جا ئەم دوو شمشیرە، دوو موعجیزەن وە ک موعجیزە ی "عەسای مووسا" وان. ئەو ئەندە هەمە دوا ی وە فاتی حەزەرە تی مووسا - دروودی لە سەر ییت - ئەو موعجیزە یە لە عەسا کەمیدا نەما، کە چی ئەم دوو شمشیرە دوا ی وە فاتی پێغمە بەر ﷺ هەر مانەو.

(۱) رواه أحمد وابن خزيمة والحاكم، وقال: صحيح الإسناد على شرط الشيخين ولم يخرجاه ووافقه الذهبي.

(۲) رواه البيهقي مسنداً. برواه: نسيم الرياض ۱۵۶/۳.

(۳) رواه البيهقي في حديث مُسند: الاستيعاب، القسم الثالث ۸۷۹. هرومها الشفا: ۱/۳۳۳.

(۴) عيون الأثر لابن سید الناس: ۲۰/۲، الإصابة لابن حجر: برقم: (۴۵۸۳).

ناماژه ی سیازدههههه

جورنك له جزره كانی موعجيزاتي پښمبهه ﷺ بریتي په له شيفای نه خزش و زامداران به هوی ناوی دهم و فوری پروزی پښمبهه وه ﷺ.
 هم جزره موعجيزاته، نه گره وه كو "جور"نك ته ماشايان بکمين، نهوا "موتواتری
 معنوی"ن. که چی دانه دانه و تاك تاكه كانی هه نديکيان له حوكمی تمواتری
 معنويدان و، هه نديکی ترپشيان "خه بهری ثاحاد"ن. به لام له بهر نه وهی زانايان و
 پښه وایانی فهرمووده باوه پريان پنی کردوون و به صه حیحیان له قه لم داون، نهوا
 قه ناعتهی زانسته یانه و دلنیاپی به مروف ده به خشن.
 وا له نیوان نمونه زوره كانی هم جزره موعجيزه یه دا، ته نها چه ند غمونه یه ك باس
 ده كمين:

غمونه یی كه م:

* قازی عیاز له "سعدی كوری له بووه ققاص" وه ده گپرنه وه ^(۱)، كه په كینك
 بووه لهو ده كه سهی مژده ی بهه شتيان دراوه تی و، خزمه تی پښمبهه ری ﷺ کردوه و،
 په كینك بووه له پښه وایانی سوپا كانی و، له سهرده می ئیمامی عومهردا سهر کرده ی
 سوپای ئیسلام بووه، هم سعه ده گپرنه وه و ده فهرموی: "له غزای ئو خوددا پښمبهه
ﷺ تری بی نوو کی ده دامت و ده فهرموو: "نییان بگره". ههر نهو پرژه پښمبهه ﷺ به
 كه وانه كه ی خوی نه ونده تری ټنگرتن تا كه وانه كه ی شك". نهو تیرانش كه نوو كیان
 نه بوو، وه كه نه وهی بالیان گرتیبت له كه وان دهرده چوون و، له جه سته ی كافراندا
 جینگير ده بوون.

* هه روه ها قازی عیاز ده فهرموی ^(۲):

لهو پرژه دا چاوی "قه تاده ی كوری نوعمان" بريندار كرا و به سهر گونایدا شؤر
 بووه وه. پښمبهه ﷺ به ده سته ی پروزی شيفابه خشی خوی، چاوی قه تاده ی خسته وه
 جینگا كه ی به جورنك كه له چاوه كه ی تری جوانر بوو.
 هم پرووداوش نه ونده ناوبانگی دهر كرد كه په كینك له نه وه كانی هم قه تاده یه كاتی
 هات بؤ لای عومهری كوری عه بدلولعه زیز بهم شيعرانه ی خواره وه خوی بی ناساند:

(۱) الشفا ۱/۳۲۲.

(۲) رواه أبو یعلی والطبرانی وابن أبي شیبة. بهرواته: الشفا ۱/۳۲۲، زاد المعاد بتحقيق الأرناؤوط ۳/۱۸۶-۱۸۷.

أنا ابن الذي سألت على الخدّ عنه فُرِدْتُ بكفّ المصطفى أحسن الردّ
فَعَادْتُ كما كانت لأول أمرها فَيَاحَسَنُ مَا عَيْنُ وَيَاحَسَنُ مَا رَدُّ^(۱)

* هه‌روه‌ها چه‌سپاوه که پیغمبر ﷺ ناوی ده‌می خوی خسته سهر نه و برینه‌ی که تیریک له جه‌نگی "ذی قهره‌د" دا^(۲) له ده‌مو‌چاوی قه‌تاده‌دا دروستی کرد‌بوو. قه‌تاده ده‌فرموی: "له دوا‌ی نه‌وه، برینه‌که‌م نه‌ نازاری دام، نه‌ کی‌میشی کرد" ^(۳)، چونکه پیغمبر ﷺ ده‌ستی پیروزی به‌سهر‌دا هینابوو.

نمونه‌ی دووهم:

* بوخاری و موسلیم و غمیری له‌وانیش ده‌گیرنه‌وه که: "له‌ پژوی خمیه‌ردا پیغمبر ﷺ نالا‌ک‌ه‌ی دا به‌ "عه‌لی"، له‌ویش له‌و کاته‌دا گرفتاری چاو‌نیشه‌ بوو. هه‌ر که پیغمبر ﷺ تفی بۆ تیکرد، یه‌ کسه‌ر - به‌ ئیزنی خوا - بوو به‌ شیفا بۆی و چاوی چاک بووه‌وه" ^(۴).

بۆ به‌یانی حه‌زهرتی عه‌لی ده‌رگای قه‌لا‌ک‌ه‌ی - که له‌ ئاسن دروست کرابوو - وه‌ک قه‌لغان به‌ ده‌سته‌وه گرت و قه‌لا‌ک‌ه‌ی فته‌ح کرد.

* هه‌ر له‌ غه‌زای خمیه‌ردا فووی به‌ رانی "سه‌لمه‌ی کورپی نه‌کوه‌ع" دا کرد که بریندار بوو، یه‌ کسه‌ر چاک بووه‌وه ^(۵).

نمونه‌ی سێهم:

* ئیمامی نه‌مسائی له‌ "عوسمانی کورپی حونه‌میف" وه‌وه ده‌گیرنه‌وه ده‌فرموی: "نایناه‌ک‌ه‌ عه‌رزی پیغمبری ﷺ کرد: نه‌ی پیغمبری خواا له‌ خوا داوا بکه‌ چاوم چاک بکاته‌وه و ده‌ری بجات. پیغمبر ﷺ فرموی: ناوا؟ یان وازت لێ به‌ینم؟ وتی: نه‌ی پیغمبری خواا! هم‌ کورپی‌یم زۆر بی‌زاری کردووم. پیغمبر ﷺ فرموی: "انطلق فتوضاً ثم صلّ رکعتين، ثم قل: اللهم إني أسألك وأتوجه إليك بنبي محمد نبي الرحمة، يا محمد إني أتوجه إلى ربك بك، أن يكشف لي عن بصري، اللهم شفّعه

(۱) واته: من کورپی له‌و که‌سم که چاری به‌سهر گۆنا‌یدا هاته‌ خواره‌وه، به‌لام به‌ ده‌ستی پیغمبر ﷺ زۆر به‌ جوانی خرا‌به‌وه جینگای خزی و وه‌کو به‌که‌م جاری لێ هاته‌وه. لای چ چاو‌نکی جوان بووا چ گه‌رانه‌وه‌کی جوان بووا (وه‌رگه‌ب)

(۲) "ذی قهره‌د": غه‌زابه‌ که دوا‌ی پیکه‌وته‌کی حوده‌یه‌یه‌ له‌ نزیک‌ی مه‌دینه و له‌ با‌کووره‌وه‌ پروی داوه‌.

(۳) صحیح، رواه الترمذی والحاکم والیهقی.

(۴) صحیح، رواه البخاری ومسلم.

(۵) صحیح، رواه البخاری وأبو داود وأحمد.

فِي، وَشَفَعَنِي فِي نَفْسِي. فَرَجَعَ وَقَدْ كَشَفَ اللَّهُ عَنْ بَصَرِهِ^(۱).

واته: برؤ دهستونؤ بگره و، دوو رکات نوؤؤ بکه و، پاشان بلتی: خوابه! داوات لسی ده کم و پروت تیده کم، بهمؤی یتغمبهه که موه که عه مده و یتغمبهه میهره بانی به.. لهی عه مده ﷺ! من بهمؤی تزوه پرو له خوا ده کم که په رده له سره چاوم لاهدات.. خوابه! شفاعتهی نوم لسی وهر بگره و هی خویشم. عوسمان دهر رموی: که گه پراهوه، خوا چاوی چاک کرد پوهوه. نمونهی چوارهم:

* له غزای به دردا له بوو جهل دهستی "معه ووه ذی کوری عفره" ی پری، که به کیکه لهو چواره که سهی له به دردا شهید بوون. معه ووه دهسته قرتاوه کهی هینایه خزمتهی یتغمبهه ﷺ، نمویش تفی به سر دا کرد و لکاندهوه به جینگاکه ی خویهوه و، جینی خوی گرتوه و لکایهوه، پاشان گه پراهوه بؤ جهنگ، تا شهید کرا همر شپری کرد.

نم پرو داهو یتشه وای پایه بهرز "تین وهب" که به کیکه له یتشه وایانی فهرموده، پراهوتهی کردوه^(۲).

* همر به پراهوتهی نم لیمامه "خوبهیی کوری په ساف" له غزای بهدر له گهل یتغمبهه دا بوو ﷺ. شمشیر دابووی له سرشانی به پاده مهک که لهو لایه ی لار بوو پوهوه. یتغمبهه ﷺ خستیهوه جینی خوی و فووی پیدا کرد هتا چاک پوهوه^(۳).

ههر چند نم دوو پرو داهو "خه بهری ثاحاد"ن، به لام له بهر نموهی لیمامی پایه بهرز: "تین وهب" به صحیحی داناو و، له بهر نموهی که له کانگای موعجیزات (به در) دا پرویان داهو و، له بهر نموش چهلین پرو دای تری وهک لمانه هه و، دهین به شایهت بؤیان..

هموو لمانه، واده کن که هیچ که سیک گومانی له پرو دانیاندا نه یت.

بهم جزره، هزار و ده نمونه هه و همویان به حدیثی صحیح چه سپاون که دهستی پروزی یتغمبهه ﷺ پوه به شیفاهه خش و دهرمانی زامدار و دهرده داران.

(۱) صحیح، رواه النسائي واللفظ له، والترمذي وقال: حسن صحيح غريب، وابن ماجه وابن خزيمة والحاكم وقال: صحيح الإسناد على شرط الشيخين ولم يخرجاه، والإمام أحمد والطبراني وابن السني.

(۲) پروانه: الشفا ۱/۳۲۴، الإصابه ۶/۱۹۳.

(۳) رواه ابن وهب والأصبهاني في دلائل النبوة والبيهقي وأحمد. پروانه: الشفا ۱/۳۲۴.

نهم پارچه په شایانی نموده به ناوی زیر
بنو و سړیت و به نلتماسیش براز نیرنتموه

له راستیدا وهك باسماڼ كړد:

ته سپیحات كړدن و خشووعی بهر ده ورده له ناو ده ستی پیغمبره دا ﷺ و، گزړانی خاك و
بهره ورده لمو ده سته دا به شتیكي وهك بزمبا و گولله له پرووی دوژمناندا، به چه شتی كه
هموویان به بڼه ی نهیئی ټاڼه تی: ﴿وَمَا رَمَيْتَ اِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمٰی﴾ هلهاتن..
له ت پرونی مانگ و پرونی به دوو كهرتموه به تنها پهك په بجه ی همان ده ست، وهك
قورثانی پروژ ده فرموی: ﴿وَالشَّقُّ الْقَمَرُ﴾..

هله قولانی ټاو وهك كانی له نیوان په بجه كانیموه و تیراو پرونی سوپا لمو ټاوه..
شیفا به خشینی لمو ده سته به زامدار و بیمار و دهرده داران..

ټه مانه به جوانی: راده ی بهر كه تی لمو ده سته پروژه و.. راده ی نموه ی كه چ
موعجیزه په کی گموره ی خواو نه ده، دهرده خه ن.

وهك بلنی ناوله بی لمو ده سته: گز شمه په کی بچو کی زیر كړ یت له نیوان هاوه لان و
خوشموستانیدا، به چه شتی كه ټه گهر به ردیشی تی پروات، لمو لمویش ده ست به زیر و
ته سپیحات ده كات..
وهك سهنگرینکی بچو کی په روه رد گاری یانه وایه له بهرامهر دوژمنانموه، به راده په کی
وا كه ټه گهر خاكیش پرواته نلوی، لمو وهك گولله و بزمبا بهم لاو لمو لادا ده تمقینتموه و بلاو
ده یتنتموه.

ده شیتنتموه به دهر مانغانه په کی بچو کی میهره بانی بز زامداران و بیماران و، ټه گهر بهر
هر دهر دېك بكمو یت شیفای پڼ ده به خشیټ.

خز ټه گهر همر كاتی نهم ده سته ته كانیك بدات، لمو بهوپه پری شكز مه نندی یموه
را ده په پڼت و، به تنها پهك په بجه ی "مانگ" دوولت ده كات.

هر كاتیش ټاو پری جوانی بداتموه، لمو سرچاوه په کی وا ده تمقینتموه كه له ده كانیاموه
وه كو ټاوی پهوانی كموسر، "میهره بانی" هله ده قولیت.

جا له كاتیكدا كه ده ستی نهم پیغمبره به پڼزه ﷺ تا نهم راده په جینی یشاندانی
موعجیزاتی پروون و ټاشكرا یت، ټاڼا یت به پروونی دهر ناكمو یت كه نهم پیغمبره ﷺ:

تا چه نده له بانگموازه كمیدا راسته و..

تا چه ندهش له لای په روه رد گاری به پڼزه و..

چ پڼز و به ختموهری په کی گمورهش ده ستی لمو كه سانه ده كمو یت كه به بهت بهم ده سته
پروژه ده كه ن؟

پر سیار تیک:

تۆله باره‌ی زۆربه‌ی پهلویه ته‌کانه‌وه ده‌لئیت: "ئمه‌ موته‌واتیره". که چی ئیستا نه‌ییت
ئیمه‌ نمانیستوه، ئایا "ته‌واتور" تا ئهم راده‌یه شتیکی نه‌زانراو ده‌ییت؟
وه‌لام:

گه‌لئ پهلویه ته‌هه‌ن لای زانایانی شهرع موته‌واتیرن، به‌لام لای غه‌یری ته‌وان
نه‌زانراون. ته‌وه‌تا زانایانی فهرموده‌ ته‌وه‌نده‌ حه‌دیثی موته‌واتیران له‌ لایه‌ مه‌گهر خوا
بزانییت، به‌لام لای غه‌یری خۆیان به‌ "ئاحاد" دانراون.

بهم جۆره‌ بۆمان ده‌رده‌ که‌وئت که‌ ته‌و شتانه‌ی له‌ ههر زانستیگدا به‌ به‌دییه‌ و نه‌زه‌ری
داده‌نرین، ته‌وا به‌پنی ده‌ستور و پهلای پهلپۆرانی ته‌و زانسته‌ پروون ده‌ کرینه‌وه‌ و باس
ده‌ کرین. به‌لام ته‌و که‌سانه‌ی که‌ پهلپۆری ته‌و باه‌تانه‌ نین، لهم باره‌یه‌وه‌ پشت به‌ زانایانی
ته‌و باه‌ت و زانسته‌ ده‌به‌ستن. جا یان ته‌وه‌یه‌ به‌ وته‌ی ته‌و زانایانه‌ قایل ده‌بن، یان ده‌چن
خۆیان ده‌ست به‌ لیک‌کۆلینه‌وه‌ی ته‌و زانستانه‌ ده‌ که‌ن تا کو ته‌وانیش به‌ ههمان ته‌بجام بگه‌ن
که‌ ته‌و زانایانه‌ زووتر پنی گه‌یشته‌بون.

ههموو ته‌و پهلویه‌تانه‌ش که‌ ئیمه‌ له‌ باره‌یه‌یه‌وه‌ و ته‌و مانه‌: موته‌واتیری حه‌قیقی یان
معنه‌مین، یان له‌ حوکمی موته‌واتیره‌ معنه‌وه‌یه‌ کاندان، ههموو ته‌مانه‌، زانایانی
فهرموده‌ و، شهره‌عت و، ته‌وصول و، زۆربه‌ی زانایانی تریش، حوکمه‌ کانیان پروون
کردوونه‌ته‌وه‌. جا ته‌گهر عه‌وامه‌ بئ ئاگاگان یان ته‌و نه‌زانانه‌ی که‌ چاویان له‌ ئاستی
زانستدا نووقاندوه‌، نه‌مانزانن، ته‌وا ته‌نه‌ا خۆیان لۆمه‌ و سه‌رزه‌نشته‌ ده‌ کرین.
ته‌و نه‌ی پهنجهم:

* ئیمامی به‌غه‌وه‌ی ده‌گێرته‌وه‌ که‌: (له‌ غه‌زای خه‌نده‌قدا پنی "عه‌لیی کورپی
حه‌ که‌م" پیکرا و شکا. پهنجمه‌هر ﷺ ده‌ستی په‌روزی به‌سه‌ر شوینی شکانه‌ که‌یدا هینا و
یه‌ که‌سه‌ر چاک بووه‌وه‌، بئ ته‌وه‌ی له‌ ته‌سه‌به‌ که‌شی دابه‌زه‌یت)^(۱).
ته‌و نه‌ی شه‌شم:

* ئیمامی به‌یه‌هقی و غه‌یری ته‌ویش ده‌گێرته‌وه‌ که‌: "جاریکیان حه‌زه‌رتی عه‌لیی
کورپی ته‌بوو تالیب ئازارنکی هه‌بوو، ده‌ستی به‌ پارانه‌وه‌ کرد، پهنجمه‌هریش ﷺ
فهرمووی: "اللهم اشفه" یان "عافه"^(۲). پاشان پهنجمه‌هر ﷺ به‌پنی خۆی لینی دا، ئیتر له‌
دوای ته‌وه‌ ته‌و ئیش و ئازاره‌ی نه‌ما"^(۳).

(۱) أخرجه البخاري والطبراني. برواه: الإصابة ۵۶۲/۴، الشفا ۳۲۳/۱، نسيم الرياض ۱۱۸/۳.

(۲) واته: خواهه‌! شیفای به‌هیت و چاکی بکه‌ته‌وه‌.

(۳) رواه الترمذي وقال: حسن صحيح، والنسائي في الكبرى، ورواه الإمام أحمد والحاكم وابن حبان.

نمونہ ہی جھوٹم:

* "لو" یہ کہ لہ ناولہ ہی "شورہ حبیلی جو عفی" دا ہہ بو، بہو ہویہو نہ پدہ توانی دہ سکی شمشیر و جلدوی و لاخہ کہی بہ دہ ستہوہ بگرت. ناچار سکا لای دہ سنی بردہ خزمہ تی پیغمبر ﷺ. ہویش بہردہ وام دہ سنی پرورزی خوی پادا دہینا، تا کہو لروہی ہلگرت و ہیج شوینہ وارنکی نہما^(۱).

نمونہ ہی ہشتہم:

ہم نمونہ ہی بریتی بہ لہ شمش منال، کہ ہرہ کہمان بہ جیا جیا موعجیزہ کی پیغمبریان ﷺ تیدا دہر کہو تووہ:

(یہ کہم):

"بین لہ ہی شہبہ" کہ بہ کینکہ لہ پیشہ واپانی زانستی فہر موودہ، دہ گیرنہوہ کہ: "جاریکیان ٹافرہ ٹیک لہ تیرہی (خُتَعَم) ہاتہ خزمہ تی پیغمبر ﷺ و منالیکیشی پی ہو کہ تووشی بہ لایہ کی و ہا ہو ہو نہ پدہ توانی قسہ ہکات. پیغمبر ﷺ ٹاوی لہ دہمی رادا و دہ سنی شزرد و پاشان کہو ٹاوی دا بہ ٹافرہ تہ کہ و، فہرمانی پی دا کہ دہر خواردی منالہ کہی بدات و پی بہنوٹ. ٹیر منالہ کہ چاک ہووہ و لہ پاشاندا مرؤٹیکی ہیندہ زیر دہر چوو کہ لہ خہلکی ژیر تر ہو"^(۲).

(دو وہم):

"بین عہاس" دہ فہر موئ: "ژنیک کورپکی شیتی خوی ہیناہ خزمہ تی پیغمبر ﷺ. ہویش دہ سنی پرورزی بہ سہر سنگی مندالہ کہدا ہینا و منالہ کش بہ کسہر پشایہوہ و شتیک کی پہشی بہ ٹندازہی خہیارنکی بچوو کی لہ سک ہاتہ دہرہوہ"^(۳). ٹیر منالہ کہ بہمہ چاک ہووہ.

(سی ہم):

ٹیمامی بہہہقی و نہ سسائی دہ گیرنہوہ، دہ لین: "عہمدی کوری حاتہب منال ہو، جاریکیان مہنجہ ٹیک ٹاوی گہرم بہ سہر دہ ستیدا رزا. پیغمبر ﷺ دہ سنی بہ سہردا ہینا و دوعای بڑ کرد"^(۴) و فوویہ کی تہری بہ ہرینہ کہیدا کرد کہ ٹاوی پرورزی دہمی پیوہ ہو، یہ کسہر چاک ہووہ.

(۱) رواہ الطبرانی والبخاری فی التاریخ الکبیر واللفظ لہ. پروانہ: الشفا ۱/۳۲۴، الإصابۃ ۳/۳۳۱.

(۲) أخرجه ابن أبي شیبۃ ومن طریقہ ابن ماجہ ورواہ الطبرانی. پروانہ: الشفا ۱/۳۲۴.

(۳) ضعیف. پروانہ: الشفا ۱/۳۲۴ بہ لام فہر موودہ کی "صحیح" لہ بارہی چاکرو نوہی منالی شہت لہ موسعدی ٹیمامی لہ محمددا ہمہ. پروانہ: المسند للإمام أحمد ۴/۱۷۵.

(۴) رواہ النسائی وابن حبان وابن أبي شیبۃ والطبرانی. پروانہ: الشفا ۱/۳۲۴.

(چوارهم):

"منالیکیان هینابه خزمه تی ښغمبهړ ﷺ که گهوره بووېو به لام هینستا زمانی نه گرتبوو. ښغمبهړ ﷺ به مناله که ی فرموو: من کیم؟ په کسر وتی: "رسول الله" واته: تو ښغمبهړی خواته!"^(۱) هم جوړه خوی گهوره زمانی بهردا. (پینجهم):

جه لاله ددینی سیووتی، که نیمای چهرخی خوی بووه و هر له حاله تی ینداریدا چه ندین جار به خزمه تی ښغمبهړ ﷺ شهره فمهند بووه، ده گیرېتموه که: "پاویکی خه لکی (بهمامه) منالیکی خوی - هر هو روزهی که تیایدا له دایک بووېو - هینابه خزمه تی ښغمبهړ ﷺ. ښغمبهړ ﷺ به مناله که ی فرموو: "منال! من کیم؟" په کسر مناله که هاته زمان ووتی: "انت رسول الله". فرمووی: "صدقت بآرک الله فیک". پاشان هم مناله نه هاتمه زمان تا گهوره بوو. خه لکی ینیان دهوت: "مبارک الیمامة" چونکه ښغمبهړ ﷺ دوعای بهره که تی بو کردبوو"^(۲). (شه شهم):

جارنیکیان منالیکی لاسار نویژی به ښغمبهړ ﷺ برېوو. ښغمبهړ ﷺ دوعای لنی کرد که خوا شوینه واری برېت. لیر مناله که ینفلیج بوو^(۳) و، سزای لاساری به که ی وهر گرت.

(حموتم):

له کاتیکدا ښغمبهړ ﷺ خه ریکی خواردن بوو، کچیک داوای خواردنی لنی کرد. ښغمبهړ ﷺ نه ووی پین دا که له بهر ده ستیدا بوو. هم کچش کم شهرم بوو، وتی: نه وم دهویت که له ناو ده متدایه! خو ښغمبهړ ﷺ هر شتیکی لنی داوا بکرایه دهیبه خشی.. له بهر نه و، هر چیکی له ده مدا بوو دای بهو کچه. هر هینده ی پارووه که له گده ی نهو کچه دا جیگر بوو، نه و نه ده شهرمن و به حمیا ده رچوو که له شاری مه دینه دا هیچ لافره تیکی تر نه بوو هینده ی نهو به شهرم و حمیا بیت"^(۴).

(۱) رواه البيهقي في الخصائص الكبرى. پروانه: نسيم الرياض ۱۰۵/۳.

(۲) پروانه: الشفا ۳۱۹/۱، الإصابة ۱۸/۶، ابن عساکر ۳۷۸/۴. نیمای سیووتی له بهر ی هم فرموده پر روزه فرموده تی: "حدیث حسن".

(۳) رواه أبو داود وأحمد والبيهقي وابن حبان. پروانه: نسيم الرياض ۱۳۷/۳.

(۴) رواه الطبراني. پروانه: الشفا ۳۲۵/۱.

بهم جزړه ی که له پښمویه باسماڼ کړد و وهك هم غوونانه ی هیڼامانسه وه، نه و نه ده
غوونه هډن که له هه شتا به لکو له هه شت سده ش تېله په پښ. کښه کانی فخر موده و
میژوی ژبانی پښمبه ښو زور به یان باس کړدوون.

به لټی، له بهر نه و ده سټی پېر ژوی نه و ښو وه کو ده راځانه که ی لوقمانی حه کیم و،
ناوی ده میښی به ونه ی ناوی کانیاوی "ژبان" ی حه زره تی خضر دروودی له سهر
یټ و، فووه که شی له شیفا به خشیندا وهك فووی حه زره تی عیسا وابه، دروودی خوی
له سهر یټ..

مادمه لاده میز ادېش - له لاهه کی تر موه - گرفتاری چهلین جزړی به لا و موسیبت
دین..

لهوا گومان له وده دا نایټ که چهلین نه خوش و منال و شینی له ژماره به ده ر، دینه
خز مه تی. گومانیش له وده ا نی په که هر هم موویان له نه خوشی و ناته وایی خویان چاک
ده به نه وه و رز گاریان ده یټ.

ته نانه ت "تاوسی پهمانی" که په کیکه له پښمویانی تایعین و به "زوه د" و "ته قوا"
ناوبانگی ده ر کړدوه، چونکه چل جار حه جی کړدوه و چل سالی په به قیش به
ده ستونزی نویزی خه وتان نویزی به یانی کړدوه و، به خز مه تی چهلین هاو له لی
به پښی پښمبه ښو گه شتوه.. هم زانا گه وره به، هو الیکي بی گومانان ده داتی و
ده فخر موی: هر شینیک هاتیه خز مه تی پښمبه ښو و نه ویش ده سټی پېر ژوی له سهر
سنگی نه و شینه دانایټ، لهوا له نه خوشی به ی چاک بووه ته وه.

جا له کاتیکدا ایمامیکي وهك "تاوسی پهمانی" که به خز مه تی هاو له به پښه کان
گه شتوه، هو الیکي ناوا بی گومانان بداتی، لهوا هیچ گومانیک له وده دا نایټ که
ژماره به کی زوری ده ر ده داران، که له وانه به بگه نه هه زار، هاتوونه ته خز مه تی
پښمبه ښو و هم موویان له و ده ر د و نه خوشی یانه یان چاک بوونه ته وه.

نامازه ی چوار ده هم

جزړنکی گه وره و گرنگی موعجیزاتي پښمبه ښو بریتی به له و شته له عاده ت
به ده رانه ی که به بونه ی دوعا کانیوه هاتوونه ته دی.

جا هم جزړه موعجیزانه هیچ گومانیکیان تیدا نی په و موه واتیری راستمه قینه ن.
غوونه و په که په که ی رووداوه کانیشی نه و نه زورن که له ژماره نایه ن. زور له و

غورنانه گمیشتونته پلهی موته واتیر، به لکو شو غورنانه شهونده به ناوبانگن که له تمواتوره و نه نریکن. هه ندیکه تریشیان چهند پشه وایه کی گموره نهقلیان کردوون، بهمش وایان لئ هاتوره که وهک موته واتیری به ناوبانگن بی گومان بن.

ئیمش لیره دا و له نیوان غورنه زوره کانی ئم جزه دا چهند دانمهک بۆ غورنه باس ده کمین که له "تمواتور" وه نریکن، یان له پلهی "مه شهوور" دان. ههروهاله هه غورنه کیش چهند شتیکی جوزئی باس ده کمین. غورنه یه کم:

* پشه وایانی فرموده، له پشه کی یانه و ئیمامی بوخاری و موسلیم، ده گیرنه وه که: دوعای پشهمهر ﷻ بۆ باران بارین په کسه گر ا بووه. ئممش گه لئ جار پروی داوه، به راده پهک که کاتی وا ده بو له سه مینهر دهستی بهرز ده کرده وه دوعای بۆ باران ده کرد، پش شهوی دهستی دابگرئ دوعاکه ی گر ا ده بو. شو ریویه تانمش که ئمه ده گیرنه وه، هه موو چه سپاون و گمیشتونته راده ی تمواتور. پشتر باسی شه مان کرد که: له سه فریکدا شو هزر دووه ی له گه لیدا بوون زوریان تینو بو، (هه موو جاری به بۆنه ی دوعای پشهمهر وه ﷻ) هه موره که په لیه ده کرد و ده باری، ئموانیش تیرا و ده بوون، ئنجا له بارین ده کوه و ده رۆشت.

* ته نانه له پش پشهمهر ئیشیدا، دوعای پشهمهر ﷻ هه گر ا بووه^(۱). شه بوو لهو کاته دا که منال بوو هه رکات بی بارانی بیویه، "عه بدولمه للیب" ی باپی له خوا ده پارایه وه که له بهر خاتری پروی عه مه د ﷻ باران بارینئ! ئیر باران ده باری. ئم پرو داوش شه ونده به ناوبانگه، که "عه بدولمه للیب" له هه ندی شیعی خۆیدا باسی کردوه^(۲).

* ئیمامی عومهری کوری خهتاب - خوی لئ رازی یئ - له دوا ی کۆچی دوا ی پشهمهر ﷻ به مزی عه باسی مامی پشهمهر وه ﷻ له خوا ده پارایه وه بۆ باران و ده بیهوت: "خوا به! تا کو پشهمهر ﷻ ما بوو، ئمه به مزی خۆمه داوا ی بارانمان لئ ده کردیت و تۆش بۆت ده باراندین، وا ئیستا به مزی مامی پشهمهر که مانه وه ﷻ داوا ی بارانت لئ ده کمین"^(۳). بهمه بارانیان بۆ ده باری.

(۱) رواه الطبرانی واللفظ له، وابن عساکر.

(۲) له بووتالهی مامشی له شیعیکی خۆیدا باسی شه ی کردوه.

(۳) صحیح، رواه البخاری.

* ئیمامی بوخاری و موسلیم - خوابان لئی رازی بیئت - ده‌گیر نه‌وه که: داوا له پیغمه‌مهر ﷺ کرا دوعای بارانیان بۆ بکات و خواوه‌ند به‌هانا یا نه‌وه بیئت، نه‌ویش له‌ نویژه بارانی‌دا داوای بارانی له‌ خوا کرد، په‌ کسه‌ر بارانیان بۆ باری. نه‌وه‌نده‌ش باری که‌ ناچار هاتنه‌وه‌ لای و سکا‌لایان له‌ ده‌ست باران کرد. نه‌ویش دوعای کرد، بارانه‌ که‌ راوه‌ستا^(۱).

غوونه‌ی دووهم:

* به‌ رپوایه‌تیک‌ی مه‌شه‌ووری نزیک له‌ تمواتوره‌وه، ده‌گیر نه‌وه که: له‌و کاته‌دا ئیمانداران که‌م بوون و باوه‌ر و په‌رسته‌ کانیان ئاشکرا نه‌ده‌ کرد، پیغمه‌مهر ﷺ له‌ خوا پاراپه‌وه که‌ یان به‌هزی موسلمان بوونی "عومهری کوپری خه‌تتاب" هوه، یان به‌هزی موسلمان بوونی نه‌بوو جه‌له‌وه، ئایینی ئیسلام سه‌ره‌رز بکات. نه‌وه‌بوو دوعاکه‌ی له‌ باره‌ی عومهره‌وه‌ گیرا بوو. دوعاکه‌ش نه‌وه‌ بوو که‌ فهرمووی: "اللهم أعز الإسلام بأبي جهل بن هشام أو بعمر بن الخطاب". که‌ پوژ بووه‌وه، عومهری کوپری خه‌تتاب هاته‌ خزمه‌تی و موسلمان بوو^(۲)، ئهم موسلمان بوونه‌شی بوو به‌هزی سه‌ره‌رزینی ئایینی ئیسلام. هه‌ر له‌ به‌ر ئهمه‌ش به‌ "الفاروق" ناو ده‌هرا.

غوونه‌ی سێهه‌م:

* پیغمه‌مهر ﷺ بۆ هه‌ندێ مه‌به‌ست دوعای بۆ هه‌ندێ له‌ هاوه‌لانی خزی کردوه. ئهم دوعایانه‌ش به‌ جۆرێکی له‌ عاده‌ت به‌ده‌ر گیرا بوون، به‌ راده‌به‌ک که‌ گه‌یشته‌وه‌ ته‌ پله‌ی ئیعباز.

به‌ کێک له‌ وانه‌ نه‌وه‌یه که‌ ئیمامی بوخاری و موسلیم و غه‌یری نه‌وانیش، ده‌گیر نه‌وه: پیغمه‌مهر ﷺ دوعای بۆ عه‌بدوللای کوپری عه‌به‌سی مامی کرد و فهرمووی: "اللهم فقهه فی الدین وعلمه‌ التأویل"^(۳). نه‌وه‌بوو له‌ دوا‌ی ئهم دوعایه‌ پنی ده‌وترا: "حیر الأمة" و "ترجمان القرآن". واته‌: زانای نه‌ته‌وه‌ی ئیسلام و پرونکه‌ره‌وه‌ی قورئان.. ئتجا له‌ زاناییدا گه‌یشه‌ پله‌به‌ک که‌ هه‌رچه‌نده‌ش هه‌شتا منال بوو، که‌ چی ئیمامی عومهری کوپری خه‌تتاب - خوای لئی رازی بیئت - پوخسه‌تی دا له‌ کۆپری زانا گه‌وره‌کانی هاوه‌لانی پیغمه‌مهر دا دا به‌نیشیت.

(۱) صحیح، ر‌واه البخاری و مسلم.

(۲) صحیح، ر‌واه الترمذی و أحمد و الحاکم.

(۳) صحیح، ر‌واه أحمد بهذا السیاق و ابن حبان و آورده الحاکم فی المستدرک و قال: صحیح الإسناد و لم یخرجاه (أي بهذا اللفظ). و ر‌واه الشیخان والأئمة الآخرون بالفاظ متقاربة. واته‌: خواهه‌! له‌ لایین و تفسیری قورئاندا شارمه‌زای بکه‌.

* بوخاری و غیری بوخاری له نه نه سهوه ده گیر نهوه که ده فەر موئی: دایکم عمرزی پښمبهری ﷺ کرد: هی پښمبهری خوا! دوعا بۆ نه نه سی خز مه تکار ت بکه. هه ویش فەر موئی: "اللهم اكْثِرْ مالَهُ وولَدَهُ وباركْ له فیما آتَيْتَهُ" ^(۱). له په وایه ته که ی عیگر مه دا نه نه سهوه فەر موئی: به خوا سامانم تابلیتی زۆره و، منال و نهوه کانیشم نزیکی سهد کس ده بن. له په وایه تیکی تر دا ده فەر موئی: کس شک نابهم به نه ندازه ی من خوش گوزره رانیسی ده ست که وتیبت. بهم دوو ده سته ی خۆم سهد که سم له مناله کانی خۆم نه سپه رده ی خاک کردووه. نالیتم منالی منالیم، یان نه وه ی له بار چووه و به مردووی له دایک بووه ^(۲). هه موو له مانیش به هۆی به ره که تی دوعای پښمبهره وه بووه ﷺ.

* ههروه ها ئیمامی به به هقی و غیری هه ویش له پښه وایانی فەر مووده، ده گیر نهوه که: پښمبهره ﷺ دوعای به ره که تی بۆ "عه بیلور په حمانی کور ی عه وف" کرد ^(۳) - که به کینکه له وه ده که سه ی مژده ی به هه شتیان پتی درا - به به ره که تی له وه دوعایه مال و سامانیکی زۆری ده ست که وت. به راده په کی وا که جار نیکان کاروانیکی جهوت سهد خوشتر ی، به خۆیان و سواره و باره کانیه وه، له رینگای خوادا به خشی ^(۴)! جا فەر موون سمیری به ره که تی دوعای پښمبهره ﷺ بکه ن و "ما شاء الله" بلین.

* بوخاری و غیری هه ویش ده گیر نهوه که: پښمبهره ﷺ دوعای به ره که تی بۆ "عوروه ی کور ی له بولوعه" کرد. جا عوروه ده فەر موئی: (له بازار ی "الکناسه" ی کووفه دا راده وه ستام، تا ده گه رامه وه بۆ ماله وه چل هه زارم قازانج ده کرد). ئیمامی بوخاری ده فەر موئی: نه گه ر گلیشی بکریایه، که ده یفرۆشته وه قازانجی لنی ده کرد ^(۵).

* ههروه ها دوعای بۆ "عه بیلولای کور ی جه عفر" کرد که به ره که ت بکه ویتنه که سه به ته که مه وه. نه وه بوو وای لنی هات هه رچی به کی ده کپی قازانجی لنی ده کرد ^(۶)، به چه شنیك که له سه رده می خۆیدا، ههروه که به سه خاوه نه ند و ده سپه نگینی به ناوبانگ بوو، ههروه ها به خاوه ن سهروه ت و سامانیش ناوبانگی ده ر کرد بوو.

نه م جۆره موعجیزاته، گه لنی نمونه ی زۆریان ههیه و، نه م چواره مان ته نه ها بۆ نمونه هینایه وه.

(۱) واته: خوا به مال و منالی زۆر بکه و، پت و به ره که ت بخره نه وه ی پت به خشیوه.

(۲) صحیح، رواه البخاری و مسلم و أحمد.

(۳) صحیح، رواه البخاری و مسلم و الترمذی و النسائی و ابن ماجه و أحمد.

(۴) الشفا ۱/۳۲۶.

(۵) صحیح، رواه البخاری و أحمد و البیهقی.

(۶) صحیح، رواه أحمد و النسائی و أبو داود و أبو یعلی و الطبرانی مختصراً.

* ئیمامی ترمیزی ده‌گیرنده‌وه که: پیغمبر ﷺ دوعای بۆ "سعدی کوری له‌بوو وه‌قفاص" کرد و فرمووی: "اللهم استجب لسعد إذا دعاك"^(۱). به‌م بۆ‌نهمه‌وه دوعای سعد همیشه گیرابوو، به‌م دوعا گیرابوونمش هینده به‌ناوبانگ بووه که خه‌لکی ده‌ترسان سعد دوعایان لێ بکات!

* هه‌روه‌ها پیغمبر ﷺ به "ه‌بوو قه‌تاده"ی فرموو: "أفلح وجهك، اللهم بارك له في شغره وبشره"^(۲). که له‌ته‌مه‌نی حه‌فتا سالی‌دا مرد، ده‌توت ته‌مه‌نی پازده سال بووه^(۳)!

* کاتیک شاعیری به‌ناوبانگ: "النابعة الجعدي" له‌خزمه‌تی پیغمبردا ﷺ ه‌م شیعری وت:

بلغنا السّما في مجدنا وسناتنا وإنا نريدُ فوق ذلك مظهرًا^(۴)

پیغمبر ﷺ فرمووی: "إلى أين يا أبا ليلى؟" واته: بۆ کوئی له‌بوو له‌میلای ته‌ویش وتی: "إلى الجنة يا رسول الله". واته: ه‌ی پیغمبری خواا! بۆ به‌ه‌شت.

پاشان پارچه‌ شیعریکی خوینده‌وه که پر بوو له‌ واتای گه‌وره و به‌رز و بلند. ئنجا پیغمبر ﷺ فرمووی: "لا فضَّ الله فاك". واته: خوا ده‌مت ه‌لته‌وه‌شینیت. ته‌وه‌بوو ده‌مردانی له‌ ه‌ی ه‌موو که سینک جوانتر بوو، دانیشی دانه‌ده‌که‌وت، خۆ ته‌گه‌ر داشبکه‌وتایه له‌ جیگایدا په‌ کینکی تر ده‌رده‌هات. سه‌د و بیست سالی‌ش ژیا. ه‌ه‌ندیک ده‌لێن: زیاتریش ژیاوه^(۵).

* په‌یوایه‌تیکی سه‌حیح ده‌لێت: پیغمبر ﷺ دوعای بۆ ئیمامی عه‌لی کرد و فرمووی: "اللهم اكفه الحرّ والقر". واته: "خوایه گیان! سه‌رما و گه‌رمای له‌ کۆل بکه‌روه". ته‌وه‌بوو ه‌ر گیز نه‌ سه‌رمای ده‌بوو، نه‌ گه‌رما. له‌ زستاندا به‌رگی هاوینه و، له‌ هاوینیشدا به‌رگی زستانه‌ی ده‌پۆشی^(۶).

(۱) صحیح، رواه الترمذي واللفظ له، وابن حبان والحاكم وقال: صحيح الإسناد ولم يخرجاه. واته: خوایه! ه‌رکات سه‌د لێت پارایه‌وه، دوعای گیرا بکه.

(۲) صحیح، رواه الحاكم. واته: ده‌مچاوت سه‌رفراز بێت. خوایه! به‌ره‌که‌ت بخه‌ره پێست و موویه‌وه.

(۳) رواه البيهقي. په‌روانه: نسیم الرياض ۱۲۸/۳.

(۴) واته: له‌ سه‌ره‌رزیدا گه‌ه‌شتوینه‌ته‌ ئاسمان، چاو په‌روانی له‌موش به‌رزتر ده‌که‌مین پهی بگه‌ین!

(۵) په‌روانه: شرح الشفا لعلي القاري ۶۶/۱.

(۶) رواه ابن ماجه واللفظ له، والطبراني في الأوسط واسناده جيد، وابن أبي شيبة، ورواه الإمام أحمد، ضعفه محقق فضائل الصحابة، وحسنه محقق المسند للإمام أحمد ۱۲۰/۲.

* (دوعای بۇ حەزرەتی "فاتیمە" ی کچی کرد که: هەر گیز خوا بر سینی به سەردا نهینیت. حەزرەتی "فاتیمە" دەفرموئ: پاش ئەو هەر گیز بر سیم نه بووه).^(۱)

* (توفەیلی کوپی عمر داوای له ینگەمەر ﷺ کرد نیشانە و بەلگەبە کی بداتی، تا کو هۆزە کە ی باوهری پێ بکەن. ینگەمەر ﷺ دوعای بۇ کرد و فرمووی: "اللّٰهُمَّ نَوِّرْ لَهُ". پاش ئەم دوعایە نوورێک له نیوان هەردوو چاویدا دەرکەوت و درەوشایەو. پاشان وتی: خوا به! دەترسم خەلکی بلێن: نهنگی به! ئنجا ئەو نووره پۆشته سەر نووکی دارە کە ی دەستی، له شەوی تاریکدا دەدرەوشایەو. له بەر ئەو، پێیان دەوت: "ذو النور". واتە: خواوەن پرووناکی).^(۲)

ئەم پرووداوانە هەر گیز گومان له پرۆایەتە کانیاندا نی به.

* ئەبو هورەیره دەفرموئ: عەززی ینگەمەر ﷺ کرد: فرمودە ی زۆرت لێ دەبێستم که چی له بیرم دەچنەو. فرمووی بەرگە کەت پابجە. که پاجست، دەستی پیرۆزی پێادا هینا و پاشان فرمووی: هەلی بگرەو، منیش هەلمگرتهو. ئێر پاش ئەمە هیچ شتیکم له بیر نه چوو ئەو.^(۳)

ئەم پرووداوانە، هەموویان حەدیی "مەشهور" ن.

ئەوێ نه ی چوارەم:

چەند غومەبەک له بارە ی گێرابوونی چەند دوعایە کەو هەس دەکەین که ینگەمەر ﷺ له چەند کەسیکی کردوون:

* بە کەم: هەوال بۇ ینگەمەر ﷺ هات، که: "پەرۆز" ی پادشای فارس نامە کە ی ینگەمەری ﷺ لەتوێت کردووه. ینگەمەر ﷺ فرمووی: "اللّٰهُمَّ مَزُقْهُ". واتە: خوا به لەتوێتی بکە. ئەو بوو لەتوێت کرا. چونکە خواوەند "شیرۆه" ی کوپی پادشای به سەر باوکیدا زال کرد و به خەنجەر کوشتی. ئنجا سەعدی کوپی ئەبوو وهققاصیش مولک و دەستەلاتداری به کە ی لەتوێت کرد و، بەم جۆرە هیچ شوێنەوارێکی ئەو پادشایە و سەرۆکایەتی فارس له دنیا دا نهما^(۴). بەلام قەیسەر و پادشاکانی تر مولک و پادشایەتیان مایەو، چونکە پێزی نامە کانی ینگەمەریان ﷺ گرت.

(۱) رواه الطبراني والبيهقي. برواه: الشفا ۱/۳۲۸.

(۲) برواه: الشفا ۱/۳۲۸، الإستيعاب ۲/۷۵۹.

(۳) صحيح، رواه البخاري والترمذي. ورواه غيرهما بسياقات أخرى.

(۴) صحيح، رواه البخاري ومسلم وأحمد والبيهقي.

* دووهم: به‌ه‌دیشی "مه‌شه‌وور" ی‌ن‌زیک له "موت‌مواتره‌وه" و به‌م‌وش که‌تایه‌ت هینمای بۆ ده‌کات، چه‌سپاوه که: جارنکیان سه‌رکرده‌کانی قوره‌میش له "المسجد الحرام" دا کۆبوونه‌وه و ره‌فتاری ناشهرینیان به‌رامبه‌ر پینگمه‌به‌ر ﷺ نواند. ئه‌م‌ویش دوعای لی‌کردن و له‌دوعا که‌شیدا ناوی هینان. "ئین مه‌سه‌عوود" ده‌فه‌رموی: "به‌چاوی خۆم له‌غه‌زای به‌دردا بینیم هه‌موویان کوژران"^(۱).

* سێهه‌م: دوعای له "مَضَر" کرد - که‌ه‌وزنکی گه‌وره‌بوون - چونکه‌ پینگمه‌به‌ریان ﷺ به‌درۆ خستبووه‌وه. ئه‌وه‌بوو گرانی و بێ‌بارانی ته‌نگیان پێ‌هه‌لچین، ناچار قوره‌میشه‌کان له‌پینگمه‌به‌ر ﷺ پارانه‌وه دوعای رزگاربوونیان بۆ به‌کات، که‌دوعای بۆ‌کردن، خوا بارانی بۆ‌ناردن^(۲).

ئهم به‌وايه‌ته‌له‌ت‌مواتره‌وه‌نزیکه.
ئموونه‌ی پینجهم:

ئهم ئموونه‌یه‌بریتی‌یه‌له‌گه‌رابوونی دوعای پینگمه‌به‌ر ﷺ که‌له‌چه‌ند پیاوینکی دیاری کراوی کردوون. و‌اله‌نیوان ئموونه‌زۆره‌کانیدا سیانیان باس ده‌که‌ین:

* یه‌که‌م: دوعای له "عوتبه‌ی کورپی ئه‌بووله‌هه‌ب" کرد و فه‌رموی: "اللّٰهُمَّ سَلِّطْ عَلَيَّ كَلْبًا مِنْ كَلَابِكَ"^(۳). له‌پاش ئهم دوعایه‌عوتبه‌سه‌فه‌رنکی کرد، له‌م سه‌فه‌ره‌دا شیرینک هات به‌دوایدا ده‌گه‌را تا له‌ناو کاروانه‌که‌دا هه‌لی گرت و خواردی. ئهم رووداوه‌به‌ناوبانگه‌و، زانایانی فه‌رموده‌گه‌راویانه‌ته‌وه‌و، به‌سه‌حیح له‌قه‌له‌میان داوه‌.

* دووهم: پینگمه‌به‌ر ﷺ "سربه‌"یه‌کی به‌سه‌رکرده‌یه‌تی "عامیری کورپی ئه‌زه‌بت" بۆ جێیه‌ک نارد و، "موحه‌للیمی کورپی جه‌شامه‌"شی له‌گه‌لدا بوو. له‌په‌نگادا موحه‌للیم به‌غه‌درعامیری کوشت. که‌هه‌وال گه‌یشته‌وه پینگمه‌به‌ر ﷺ، تووره‌بوو و فه‌رموی: "اللّٰهُمَّ لَا تَغْفِرْ لِحَلْسَم". واته: "خوايه‌! له‌موحه‌للیم خۆش مه‌به‌". پاش جه‌موت پۆژ موحه‌للیم مرد^(۴) و ناشتیان، که‌چی زه‌وی (واته: گۆره‌که‌ی) فرپنی دایه‌ده‌ره‌وه، پاشان ناشتیانه‌وه، دیسان چه‌ند جارنکی تر فرپنی دایه‌ده‌ره‌وه. تا له‌ئه‌نجامدا خستیان نه‌ناو شیونکه‌وه‌و، به‌به‌رد شیوه‌که‌یان له‌سه‌ر پرکرده‌وه^(۵)!

(۱) صحیح، رواه البخاري ومسلم وأحمد.

(۲) صحیح، رواه البخاري ومسلم.

(۳) رواه الحاكم والبيهقي وغيرهما من طرق صحيحة.

(۴) رواه أبو داود وابن ماجه وأحمد والبيهقي.

(۵) رواه أبو القاسم الأصفهاني في دلائل النبوة.

* سنى ھەم: جارىڭيان پىغەمبەر ﷺ پياۋىڭكى يىنى بە دەستى چەپ پاروۋى دەخستە دەمىۋە. پىنى فەرموو: "كُلْ بيمينك". واتە: "بە دەستى راستى بىخۇ". پياۋە كە وتى: "لا استطيع". واتە: ناتوانم. پىغەمبەر ﷺ فەرموۋى: "لا استطعت". واتە: "دەسا ياخوا ھەر نە توانىت". دواى ئەمە دەستى راستى بۇ دەمى بەرز نە كىردەۋە^(۱).

ئەۋنەى شەشم:

ۋا چەند پرووداۋىڭكى لە عادەت بە دەرى بىنى گومان ۋ چەسپاۋ باس دە كەين، كە بەھزى دوعاى پىغەمبەر ۋە ﷺ پرويان داۋە.

* يە كەم: پىغەمبەر ﷺ چەند تاللىڭكى موۋى سەرى خۇزى بە خالىدى كورپى ۋەلىدى "شەشىرى خوا" دا، دوعاى سەر كەۋتى بۇ كىرد. خالىدش ئەۋ تالە موۋانەى لە ناۋ سەروپىچە كەيدا دانا. پاش ئەۋە لە ھەر جەنگىڭدا لە گەل خۇزى ھەلى بىگرتايە، سەر كەۋتى بىنى دە بەخشا^(۲).

* دوو ھەم: "سەلمانى فارسى" كۆپلەى جوۋلە كە كان بوو. ئاغاكانى پەمەنيان بۇ نوۋسى لە كۆپلەى ئازادى بىكەن، بە مەرجى سىنى سەد شەتلى خورمايان بۇ پرونىت ۋ سەوز بىن ۋ بەريان دەر بىكەۋىت ۋ بخورىت ۋ، ئىجا چل "ئۇقىە" ش^(۳) ئالتونىيان بداتى.. پىغەمبەر ﷺ ھەلسا ۋ ھەموۋ ئەۋ شەتلانەى بە دەستى پىرۋزى خۇزى بۇ ناشت، يە كىڭيان نەيىت - كە يە كىڭكى تر ناشتى - ھەموۋيان سەوز بوۋن ئەۋ يە كە نەيىت. پىغەمبەر ﷺ ھەلى كىشا ۋ لە جىنى خۇيدا سەرلەنوئى ناشتەۋە، ئىجا ئەۋىش سەوز بوو. "بەززار" لە كىيە كەيدا دە گىرپتەۋە كە ھەر ئەۋ سالاە دارخورماكان بەرە كەيان دەر كەۋت، يە كىڭيان نەيىت، ئەۋىش پىغەمبەر ﷺ ھەلى كىشا ۋ ناشتەۋە، ھەر لەۋ سالاەدا ئەۋىش بەرە كەى دەر كەۋت.. ئىجا بە ئەندازەى ھىلكەيەك ئالتونى بە سەلمان دا، دواى ئەۋەى كە ھىناى بە سەر زمانى خۇيدا، تاكو يىبات بۇ ئاغاكانى. كە بۇى بىردن، چل ئۇقىيەى لەۋ ئالتونە بۇ كىشان ۋ، ھىشتا بە ئەندازەى ئەۋەى داي بەۋان لەۋ ئالتونە ماپەۋە^(۴)

ئەم پرووداۋە، يە كىڭكە لەۋ پرووداۋە لە عادەت بە دەر ۋ ھەرە گىرگانەى كە بە سەر ژيانى ھەزەرەتى سەلمانى فارسىدا - خۋاى لىنى پازى يىت - ھاتوۋە ۋ، پىشەۋايانى باۋەر پىنى كراۋى فەرموۋەدە پەۋايەتيان كىردوۋە.

(۱) صحيح، رواه مسلم واللفظ له، وابن حبان والدارمي.

(۲) صحيح، رواه الحاكم واللفظ له، والطبراني وأبو يعلى.

(۳) يك "توقية" يە كسانە بە يەك "تونس" كە دە كاتە: ۳۱،۱۰۰ (سى ۋ يەك گرام ۋ سەد سەنت). (ۋەر گىپ)

(۴) حديث حسن، رواه أحمد واللفظ له، والبزار والطبراني والبيهقي.

* سنى ھەم: "ئوم مالىك" كە يەككە لە "ھاۋەلان"، ھىزەبە كى بوو رۇنى تىندە كىرد و بە دىبارى بۇ پىغەمبەرى ﷺ دە بەرد. پىغەمبەر ﷺ فەرمانى پى دا كە ھەلى بىگىرنت و نىگىرۇشۇت. ئىجا ھىزە كەى دابەۋە بە "ئوم مالىك". سىرى كىرد ھىشتا ھەر پەرە لە رۇن. جا ھەر كات مائالە كانى داۋاى پىخۇرىان لى دە كىرد، ئە گەر ھىچيان نە بوایە، دەچوۋ بۇ لای ھىزە كە و رۇنى لى دەردە ھىنا. بەم جۇرە ماپەۋە لايان، تا جارىكىيان ھىزە كەيان گۇۋشى^(۱)، ئىتر پاش ئەۋە رۇنىان تىدا نە يىنى ەۋە.

ئەۋۋەنى ھەۋتەم:

ئەم ئەۋۋەنى ھەۋى بە لەۋەى كە ئاۋى تال، بە بەرە كەتى دوعاى پىغەمبەر ﷺ و دەست لىدانى، بوۋە بە ئاۋى سازگار و شىرىن و بۇنى خۇشى لى ھاتوۋە. ۋالەم بارەپەۋە چەند ئەۋۋەنىك دە ھىننەۋە:

* يە كەم: ئىمامى بەيھەقى و پىشەۋايانى تىرى ھەدەت دە گىرپەۋە كە: ھەندى جار بىرى "قەبا" ئاۋە كەى كەمى دە كىرد تا ھىچى تىدا نە دەما. پىغەمبەر ﷺ لە پاشاۋەى دەستۇرۇزى خۇى كىردە ناۋى. لە پاش ئەۋە، ئىتر ۋاى لى نەھاتەۋە^(۲).

* دوۋەم: ئەۋۋە نەعمى لە "دلائل النبوة" دا، پىۋانى تىرى فەرموۋە، دە گىرپەۋە كە: بىرىك لە مالى ئەنەسدا بوو، پىغەمبەر ﷺ ئاۋى دەمى خۇى رۇ كىردە ناۋ ئەۋۋە بىرە و دوعاى كىرد. پاش ئەۋە ھىچ بىرىك لە مەدەنەدا بە ئەندازەى ئەۋۋە بىرە ئاۋە كەى خۇش و سازگار نە بوو^(۳).

* سنى ھەم: "ئىبن ماجە" دە گىرپەۋە كە: "دۇلچەمەك ئاۋى زەمەمىيان ھىناپە خىزمەتى پىغەمبەر ﷺ ئەۋىش ئاۋى لە دەمى رادا و كىردەۋە ناۋى. لە پاش ئەمە، بۇنى ئەۋ ئاۋە لە بۇنى مىسك خۇشتر بوو"^(۴).

* چۈرەم: ئىمامى ئەحمەدى كۆرپى ھەنەل دە گىرپەۋە كە: جارىكىيان دۇلچەمەك ئاۋيان لە بىرىكەۋە بۇ ھىنا، ئەۋىش ئاۋى لە دەمى ۋەردا و كىردەۋە ناۋى. ئىجا ئەۋ دۇلچە ئاۋە كراپەۋە ناۋ بىرە كە. لە پاش ئەۋە، بۇنى ئاۋى ئەۋۋە بىرە لە ھى مىسك خۇشتر بوو^(۵).

(۱) صحيح، رواه مسلم واللفظ له، وأحمد.

(۲) رواه البيهقي. برواته: الشفا ۳۳۱/۱.

(۳) الشفا ۳۳۱/۱.

(۴) حديث صحيح بالحديث الآتي بعده. رواه ابن ماجه وأحمد.

(۵) صحيح رواه الإمام أحمد.

* پینچم: "حمدادی کوہی سہلہ" کہ یہ کینکہ لہ پساوہ باوہ پئی کراوہ کان و نیمامی موسلیم حمدی لئی وەرده گرنیت، ده گیرنهوه کہ: جارنکیان پیغمبر ﷺ کونده به کی لہ لار پر کرد و دوعای به سہردا خویند و بهستی، ئنجا دای به چندہ سینک لہ هاوہلہ به پیزہ کانی و داوای لئی کردن نمیکه نهوه تا کاتی دهستوئیز. کہ لہ پنگادا کاتی نوئز هات، دابهزین و دهمی کونده کهیان کردهوه، سہریان کرد دزیه کی خوشی تیدایه و دهمه کهشی که رهی لہ سہره^(۱)

ثم پینچ غموه هنده کی بهی باسمان کردن: هه ندنکیان "مہشهور" و چندہ پشموایه کی گہوره گیراویانہ تہوه. جا ثم غمونانہی باسمان کردن، لہ گہل هوانہی کہ لیروہا باسمان نہ کردون، به یہ کہوہ و، به تہواتوری معنہوی و، به شیوہہ کی رہا، ثم موعجیزہ بہ ده چه سپین.

غموہی ہشتہم:

ثم غموہ بہ بریتی بہ لہو مہرانہی کہ گوانیان وشک بوہوو، پاشان بہ بہرہ کہتی دوعای پیغمبر ﷺ و دهستدانی لہ گوانیان، لہ شیر پرہوون. ثم مش گہلنی غموہی زوری لہ سہر ہمہ. و ائیمش سنی غموہی بہ ناوبانگ و چه سپاویان لئی باس ده کہین.

* یہ کہم: کتیبہ باوہ پئی کراوہ کانی باسی ژبانی پیغمبر ﷺ ثم پروداوہ ده گیرنهوه کہ: ثم کاتہی پیغمبر ﷺ لہ گہل تہوہ بہ کری صیددیقا کزچیان بز مدینہ کرد، لہ پنگادا پئیان کہوتہ لای پہ شمالہ کہی "عاتیکہی کچی خالیدی خوزاعی" کہ بہ "ثم معبد" بہ ناوبانگ بوو. کہ گہبشتہ تہوی، لای ثم معبد لایان دا. ثم معبدیش مہرکی لاوازی بی شری ہہوو، پیغمبر ﷺ فرمووی: "ایا شری تیدا نی بہ؟" ثم معبد وتی: خوئی تیدا نی بہ ئیر شری لہ کوئی بوو؟ پیغمبر ﷺ دهستی پروری بہ سہر پشت و گوانہ کانی مہرہ کہدا هیئا و پاشان فرمووی: "قایک بہین و یلدوشن". کہ دوشیان تہوہندہ شری لئی هات، کہ پیغمبر خوی و حہزرتی تہوہ بہ کر لیان خواردهوه و، تہوہندہ شیان لئی مایہوہ کہ خاوخزانی تہو مالہ تا تیر بوون لیان خواردهوه. ثم مہرہش ہتا ما ہر بہو جزوہ بہیز و بہیت بوو^(۲).

* دووہم: بہ سہرہاتی مہرہ کہی ئین مسعودہ، کہ ہم جزوہ بووہ:

(۱) الشفا ۱/۳۳۴.

(۲) روی الحدیث بطرق عدیدہ، و هو صحیح بطرقہ.

ئېين مه سعود ده فرموي: شواني پانه مېړي "عوقبه ي كورې ته بوو موعميت" بووم. جارنك پښمېهر ﷺ و ته بوو به كر به لامدا تېپېر بوون. پښمېهر ﷺ فرموي: شيرت له لا هميه؟ وم: به لن، به لام كراوم به هميندار له سېري. پښمېهر ﷺ فرموي: ئايا مې به كيش نې به نير توخني نه كه وتيبت؟ ئېين مه سعود ده فرموي: شه كه مې به كم بۇ هينا، پښمېهر ﷺ ده ستي به سېر گوانيدا هينا و دوعاي كرد، ئير شيري لن هاته خواره وه و شيره كه ي دوشي به ناو دفرنگه وه. ئنجا له شيره كه ي خواره وه و، دېر خواردې ته بوو به كړيشي دا^(۱).

ثم پرو داده بوو به هوي موسلمان بووني "ئېين مه سعود"، خوي لن رازي يبت. * سني هم: به سېرهاتي مېړه كاني "حليمه ي سعليه" به^(۲)، كه دايكي شيري پښمېهر ﷺ.

ثم به سېرهاتش گېلني به ناوبانگه و، بهم جوړه بووه: لهو ساليه كه پښمېهر ﷺ به منالي ناردې لاي "حليمه" بۇ نهوي شيري بداتي و خزمېتي بكات، ساليكي يي باراني بوو، زهوي و زاري لهو ناوچه مېش وشك بوو بوون. بهم بۇ نهويه مه پرومالاتيان لاواز بوون و گوانيشيان وشكي كړدېو. به لام هر كه پښمېهر ﷺ لهو ساليه دا نيرايه لاي حليمه، مېړه كانيان به باشي لهو پريان ده ست ده كهوت و دلهو پريان و ئنجا شيري زوريشيان ده بوو. كه چي له هيمان كاتدا مه پرومالاتي كه ساني تري هوزه كه ي و ناوچه كه ي به پښموانه وه بوون. همېش تنها به هوي بهر كه تي پښمېهر ﷺ ده بوو.

جگه له مانې باسماي كردن، گېلني نمونې تر هېن له كتيه كاني ميژوي ژباني پښمېهر ﷺ. به لام له مانې باس كران، سېروزيادې بۇ نمونه و پروونكړنه وي مه به سته كه مان.

نمونه ي نؤهم:

وا چېند نمونې كه باس ده كه مېن له نيوان لهو نمونه زور و به ناوبانگانه ي كه همويان له عاده ت به دېرن و لهو كاتانه دا پرويان داوه كه پښمېهر ﷺ ده ستي پېرزي به سېر روخسار و ده موچاوي هېنلي كدا هيناوه و دوعاي بۇ كړدون:

(۱) صحيح، رواه أحمد.

(۲) أخرجه ابن حبان واللفظ له، ورواه ابن اسحاق وابن راهويه وابو يعلى والطبراني والبيهقي وأبو نعيم. ورمز محقق: "المطالب العلية" لابن حجر لحسنه.

* په کهم: پښه‌مېر ﷺ ده‌ستی پېرۆزی به‌سېری "عومېری کورې سهد" دا هینا و دوعای به‌ره‌کېتی بۆ کرد. کاتنی که عومېر کۆچی دواپی کرد تمه‌نی هه‌شتا سال بوو، که‌چی هینشا نیشانه‌ی پېری لی دهر نه‌که‌وتبوو^(۱).

* دووهم: پښه‌مېر ﷺ ده‌ستی پېرۆزی به‌سېری "قهیسی کورې زهیدی جوزامی" دا هینا و دوعای بۆ کرد. کاتنی قهیس له‌تمه‌نی سهد سالی‌دا کۆچی دواپی کرد، سېری سېی بوو، به‌لام جی ده‌سته‌کې پښه‌مېر ﷺ هەر به‌ره‌شی مابوو. له‌به‌ره‌شوه پینان ده‌وت: "الأغر" واته: سهر ماشوېرنج^(۲).

* سېه‌م: "عه‌بدوېره‌حماني کورې زهیدی کورې خه‌تاب" به‌منالی ناشیرین بوو. پښه‌مېر ﷺ ده‌ستی پېرۆزی به‌سهر سهریدا هینا و دوعای به‌ره‌کېتی بۆ کرد. که‌گه‌وره بوو، بوو به‌پیاوښکی که‌له‌گه‌ت و جواغاس^(۳).

* چواره‌م: روخساری "عائیدی کورې عه‌م" له‌رۆزی غه‌زای حونه‌مندا بریندار بوو، خوینی پندا هاته‌خواره‌وه. پښه‌مېر ﷺ خوینه‌کې له‌روخساری سېری و دوعای بۆ کرد. ئیر ته‌و جی ده‌سته‌ی وه‌ک ناوچاوی ته‌سپ سېی و دیار بوو^(۴).

* پینجه‌م: جارنکیان پښه‌مېر ﷺ ده‌ستی پېرۆزی به‌سهر ده‌موچاوی "قه‌تاده‌ی کورې میلحان" دا هینا. له‌پاش ته‌وه‌ روخساری قه‌تاده‌ برقه‌ی لیوه‌ ده‌هات به‌چه‌شنی که‌چۆن سېری ئاوینه‌ ده‌کریت به‌و جۆرمش سېری ده‌موچاوی ته‌وه‌ ده‌کرا^(۵).

* شه‌شم: جارنکیان پښه‌مېر ﷺ ده‌ستوئۆی ده‌گرت، له‌ئاوی ده‌ستوئۆه‌کې به‌ده‌موچاوی "زهینه‌بی کچی ئوم سله‌مه" دا پرژاند که‌هینشا منال بوو. له‌پاش ته‌وه‌ هینده‌ جوان بوو، ده‌یانوت هېچ ئافره‌تیک نه‌پینراوه‌ ده‌موچاوی ته‌وه‌نده‌ جوان ییت^(۶).

* * *

چه‌نلین غوونه‌ی تری هه‌نده‌کی هه‌ن وه‌ک ته‌م غوونانه‌ی باسماں کردن، که‌پیشه‌واپانی فەرمووده‌ گېراویانه‌ته‌وه‌ و، به‌گشتی ته‌واتوری معنه‌وی ده‌به‌خشن، روونی ده‌که‌نه‌وه‌ که‌ته‌م موعجیزه‌ نه‌حمه‌دی به‌بی هېچ گومانیک رووی داوه‌. ته‌نانه‌ت گهر به‌فه‌رزی

(۱) الشفا ۱/۳۳۴.

(۲) الشفا ۱/۳۳۴.

(۳) الشفا ۱/۳۳۵، الاستیعاب ۲/۸۳۳، الإصابة ۵/۳۶.

(۴) أخرجه الحاكم واللفظ له، والطبراني. برواه: الشفا ۱/۳۳۴.

(۵) الشفا ۱/۳۳۴ ورواه الامام أحمد بغير هذا السند، ورجاله رجال الصحيح.

(۶) رواه الطبراني. برواه: الشفا ۱/۳۳۴.

مہ حالیش وا دابنیں کہ ہر یہ کہ ہم غموانہ بہ تنہا "خہ برہکی ٹاحاد" و لاوازہ، ہموا ہمموویان بہ یہ کہ وہ و بہ کڑمہلی لہ حو کمی تمواتوری معنہ ویدان۔ چونکہ نہ گہر ہر پروداویٹک لہ چہند پنگاہ کی جیاجیا و، بہ چہند شیوہ کی جڑاوجڑر بگیر پتہ وہ، نہ وہ دہ گہ بہ نیت کہ خودی پروداوہ کہ - بہ بن ہیچ گومانیٹک - پرووی داوہ۔ نہ وہ نہدہ ہمہہ پریاہہ تہ کان و شیوہ کی گہر انہ وہ کہمان جیاجیایہ پان لاوازہ۔

بڑ غموانہ: لہ مہ جلیسینکدا گوئیان لہ زرمہہ کہ ہو۔ ہہندہٹک لہ ٹامادہ پروان وتیان: خانووی فلاں کس پرووخوا۔ یہ کیکی تریان وتی: خانووی کہ سیک کی ترہ پرووخواوہ۔ یہ کیکی تریش وتی: خانووی فلائہ۔

بہم جڑہ، دہردہ کہوٹ کہ ہر یہ کہ ہم پریاہہ تانہ ہر چہند بہ یہ کہ یہ کہ ٹاحاد، پان لاوازن، پان پنچہوانہی واقیع، بہ لام خودی پروداوہ سرہ کی یہ کہ بن گومانہ، کہ بریتی یہ لہ پروو خانہ خانوویہ کہ۔

کہواتہ ہممو نہو پریاہہ تانہی باسماں کردن، بہ گشتی و کڑمہل، چہ سپانی پروداوہ کہ بہ یہ کدہنگی پادہ گہہنن، با یہ کہ یہ کہ شیان ٹاحاد و لاواز نیت۔ بہ لام خڑ نہو غموانہ ہہندہ کی پانہی ہینامان ہمموویان پریاہہ تی صہیحہن۔ بہ لکو ہہندہٹک شیان گہشتو نہ تہ پلہی "مہ شہور"۔ جا نہ گہر بہ فرزی مہ حالیش وا دابنیں کہ لاواز بن (کہ وایش نی یہ) خڑ بہ "تیکرایی و کڑمہل" بہ لگن لہ سہر پروودان و بوونی نہو موعجیزہ نہ حمدی یہی باسیان کردوہ، وہ کہ لہ غموانہ کہدا پریاہہ تہ کان پروون بہ بہ لگہ لہ سہر پروو خانہ خانوویہ کہ۔

ہہروہا ہممو جڑرٹک لہ جڑہ کانی موعجیزاتی پروون و ٹاشکرای پیغمبر ﷺ، چہ سپاوہ و ہیچ گومانیک کی تیدا نی یہ۔ ٹنجا غموانہ ہہندہ کی یہ کانیشی بریتن لہ چہند وینہ و غموانہ یہ کی جڑاوجڑری نہو موعجیزہ پریاہہی کہ پرووی داوہ۔

جا ہہروہ کہ دہست و پہنچہ و فوو و ٹاوی دہم و دوعا و گوشتاری پیروزی پیغمبر ﷺ، سہرچاوہی گہلن موعجیزہی زوری نہون، ہر بہ ہمان جڑر: گشت "لطائف" و ہست و نہست و نہندامہ کانی تریشی، سہرچاوہی چہندین موعجیزہ و کاری لہ عادت بہدہری تری زور و زہبہندہن۔

کٹیہ کانی باس و میووی ژہانی پیغمبر ﷺ سہرجمی نہو کارہ لہ عادت بہدہر و موعجیزانہ پان باس کردوہ و، ہممو نہو بہ لگانہ شیان پروون کردوہ نہوہ کہ لہ زبان و شیوہ و ہلسو کہوت و ہستہ کانی پیغمبر دا ﷺ ہن۔

ناماژه‌ی پازده‌هم

هه‌روه‌ك دار و به‌رد و خۆز و مانگ ده‌ریان‌پری و راپانگه‌ماند كه پینگه‌مبه‌ر ﷺ ده‌ناسن و ته‌سلیقی پینگه‌مبه‌ریتی به‌كه‌ی ده‌كه‌ن.. به‌همان جۆز نازه‌له‌كان و، مردوان و، جیننی و، مه‌لایكه‌تانیش، نه‌و پینگه‌مبه‌ره‌نازداره ﷺ ده‌ناسن و، بۆ مه‌به‌ستی راپه‌ماندن و ته‌سلیق كردنی پینگه‌مبه‌ریتی نه‌و، چه‌ند موعجیزه‌یه‌ك ده‌نوینن. ئهم ناماژه‌ی پازده‌همه، سنی لقی لقی ده‌یتنه‌وه:

لقى به‌كه‌م

ئهم لقه‌ه‌ریتی به‌له‌وه‌ی كه "په‌گه‌زی زینده‌وه‌ران" پینگه‌مبه‌ر ﷺ ده‌ناسن و موعجیزه‌كانی ده‌رده‌خه‌ن. جا ئهم لقه‌ه‌وونه‌ی زۆری هه‌یه، ئیمش لی‌ره‌دا ته‌نها نه‌و نه‌وونه و پرووداوه‌ه‌باس ده‌كه‌ین كه "مه‌شه‌وور"ن و به‌"ته‌واتوری معنه‌وی" چه‌سپاون، یان له‌لایه‌ن زانا لی‌كۆله‌ره‌پیشه‌واكان و نه‌ته‌وه‌ی ئیسلامه‌وه‌قبوول كراون. پرووداوی به‌كه‌م:

ئهم پرووداوه‌ه‌ریتی به‌له‌ پرووداوی ته‌شكه‌وته‌كه، كه تا راده‌ی ته‌واتوری معنه‌وی به‌ناوبانگه‌و، به‌م جۆره‌یه:

* كاتی پینگه‌مبه‌ر ﷺ له‌گه‌ل چه‌زهرتی ته‌بووبه‌كری صیددیق له‌ته‌شكه‌وته‌كه‌دا خۆیان چه‌شار دا تاكو له‌ده‌ست قوره‌یش، كه به‌دواياندا ده‌گه‌ران، خۆیان پزگار بكه‌ن، ئهم كاته‌دا "خواوه‌ند فه‌رمانی به‌دوو كۆتر دا كه له‌ده‌رگای ته‌شكه‌وته‌كه‌دا رابوو‌ه‌ستن^(۱).

له‌"حه‌دیث"یكى تردا ده‌لێت: جالجالۆكه‌ش ده‌رگای ته‌شكه‌وته‌كه‌ی ته‌نی^(۲). ته‌نانه‌ت ئوبه‌یی كۆری خه‌له‌ف - كه به‌كه‌ینه‌كه‌له‌گه‌وره‌ناوداره‌كانی قوره‌یش و پاشان به‌ده‌ستی پینگه‌مبه‌ر ﷺ له‌به‌دردا كوژرا - كاتی كافر ده‌كانی قوره‌یش پێیان وت: پرۆره‌ناو ته‌شكه‌وته‌كه‌وه‌بزانه‌له‌وین یان نا؟ پێی وتن: "چ كارنكته‌كان به‌م ته‌شكه‌وته‌یه، له‌كاتێكه‌دا هه‌نده‌تانویزی جالجالۆكه‌ی پێوه‌یه كه من به‌هه‌ی پێش له‌داپه‌كه‌وونی

(۱) رواه الطبرانی والأصبهانی والبخاری.

(۲) الشفا ۱/۳۱۳.

عہمہ دیشی دہ زائم "۱۲! دوو کۆتریش له دەر گای ئەشکەوتە کەدا پراوە ستابوون، کۆمەلێ قورەیش و تیان: ئەگەر ئەم ئەشکەوتە کەسی تێدا بوابە، ئەم دوو کۆترە لە دەرگا کەمیدا نەدەبوون"^(۱). پێغەمبەریش ﷺ لە ناو ئەشکەوتە کەو گۆنێ لە دەنگیان بوو. تاکو لە ئەبجامدا پۆشن.

* "ئێبن وەهب" دەگێڕێتەوە کە "لەو پۆژەدا فەتعی مەککە کرا، کۆترە کانی شاری مەککە سێبەریان بۆ پێغەمبەر ﷺ کرد، پێغەمبەریش ﷺ دوای بەرە کەتی بۆ کردن"^(۲).

* حەزەرەتی عائیشە - خوای لێ پازی یست - دەفەرموێ: "کۆترێکی ماییمان هەبوو، تا پێغەمبەر ﷺ لە مالمەو بوابە ئەو کۆترە بۆ خۆی لە جیبی خۆیدا دەسەرەوت؛ نە دەهات و نە دەپۆشت، بەلام هەر کە پێغەمبەر ﷺ لە مال دەردەچوو، ئەو دەکەوتە هاتوچۆ و جەوجوو"^(۳). واتە ئەو کۆترە گۆپرایەلی پێغەمبەر ﷺ بوو، و هەتا پێغەمبەر ﷺ لە مالمەو بوابە، ئەو لە جەوجوو کەوتوو.

پروودای دووهم:

* بریتی یە لە بەسەر هاتی بەناوبانگی "گورگە کە". ئەم بەسەر هاتش لە چەندین پێنگاوه گێڕاوەتەر، بە پادەبەك کە حوکمی تەواتوری وەرگرتوو. ئەم پرووداوه سەر، لە گەلێ پێنگای زۆر و لە هاوێ بەناوبانگە کانهو وەرگراو، وەك: ئەبوو سەعیدی خودری^(۴)، سەلمەیی کۆری ئەکوە^(۵)، ئێبن ئەبی وەهب، ئەبوو هورەیرە^(۶)، هەر وەها ئەو هاوێ لەش کە بەسەر هاتە کە بەسەردا هاتوو، کە ناوی: "ئوھبان"ی شوانە^(۷).

هەموو ئەوانە، لە چەند پێنگایەکی جیا جیاو دەگێڕنەوە کە:

لەو کاتەدا شوانێك خەریکی لەو پەڕاندنی مەپە کانی بوو، گورگێك هەلمەتی بۆ یەکیك لە مەپە کانی برد. شوانە کەش مەپە کە لە دەست ئەو گورگە دەرباز کرد. ئنجا گورگە کە لەو لاو هەلتر و شکا و کەوتە قسە کردن و بە شوانە کە وێ: "ئایا لە خوا

(۱) الشفا ۱/۳۱۳.

(۲) الشفا ۱/۳۱۳.

(۳) صحیح، رواه أحمد والبخاری وأبو یعلی والبیہقی والطبرانی.

(۴) رواه ابن حبان والحاكم وقال: صحیح علی شرط مسلم ولم یخرجاه.

(۵) رواه الأصبهانی فی دلائل النبوة.

(۶) صحیح رواه البخاری ومسلم.

(۷) رواه البخاری فی التاریخ الکبیر والبیہقی وأبو نعیم.

ناترسیت وانه‌ته‌نشت پوزی‌یه کم بخوم؟" شوانه کمش وتی: "شتیکی سهره! گورگ وهك مروف قسه بکات". گورگه کمش وتی: "له‌وه سهرترت پنی بلیم؟ له‌وه سهرتر نه‌ویه که پیغمبه‌ری خوا ﷺ له "ممدینه" دا ده‌نگوباسی نه‌وانه‌ی پیشوو ده‌گیرنه‌وه و، ده‌رگاکانی به‌هشتی بۆ خراوته سهرپشت و، ئیوه‌ی بۆ بانگ ده‌کات تا کو لیئانه‌وه برۆنه ژووره‌وه".

جا هه‌رچه‌ند هه‌موو نه‌و پینگا و په‌ویه‌تانه‌ی که ئهم پروداوه ده‌گیرنه‌وه، له‌سهر قسه‌کردنی گورگه که په‌کده‌نگن، به‌لام به‌هیزترینان نه‌و په‌ویه‌تیه که نه‌بوو هوره‌یره - خوای لنی رازی ینت - ده‌یگیرنه‌وه. له‌م په‌ویه‌تدا ده‌فه‌رموی: "له‌و کاته‌دا که نه‌و گورگه وای به‌شوانه که وت، شوانه که وتی: جا کنی سهرپه‌رشتی مه‌په‌ کاتم بۆ ده‌کات تا ده‌پروم و دینه‌وه؟ گورگه که وتی: من! شوانش مه‌په‌ کانی پنی سپارد و پوشت. ئنجا له‌ په‌ویه‌تدا که‌دا به‌دریژی به‌سهراته‌کی و موسلمان بوونی و به‌خزمت گه‌بشتی پیغمبه‌ری ﷺ له‌کاتی جه‌نگدا، گیراوه‌ته‌وه^(۱). پاشان که گه‌پراوه‌ته‌وه بۆ لای مه‌په‌ کانی، سهری کردوو گورگه که وهك شوانیکی ده‌ستپاک سهرپه‌رشتی مه‌په‌ کانی کردوو و ژماره‌یان که‌می نه‌کردوو، ئنجا له‌ پاداشتی پینمایی کردنه که‌یدا مه‌په‌کی بۆ گورگه که سهرپه‌پوه.

* له‌ پینگایه‌کی تروه‌ په‌ویه‌ت کراوه که: جارێکیان نه‌بوو سوفیانی کوپی حه‌رب و صفوانی کوپی ئومه‌یه، شتیکی سهریان به‌سهراته، نه‌وه‌بوو گورگیکیان دی که‌وتوو شوین ئاسکینک، ئاسکه‌ کمش خۆی کرد به‌ "حه‌رم" دا و ئیتر به‌مه گورگه که وازی لنی هینا! نه‌وانیش سهریان له‌م کاره سووپما! گورگه که هاته‌ زمان و وتی: "سهرتان سووپ نه‌مینیت، له‌مه سهرتر مه‌مه‌دی کوپی عه‌بلولایه ﷺ له‌ ممدینه، بانگتان ده‌کات بۆ به‌هشت".

نه‌بوو سوفیان به‌ صفوانی وت: "سویند به‌ (لات) و (عوززا) نه‌گه‌ر ئه‌مه له‌ مه‌ که‌که‌دا باس بکه‌یت، که‌سی تیندا نامینیت و چۆل ده‌ینت"^(۲)!

له‌مانه‌وه ده‌گه‌ینه نه‌و نه‌نجامه‌ی که به‌سهراته‌ی ئهم گورگه، وهك ته‌واتوری معنه‌وی، قه‌ناعه‌ت و دلنمایی به‌ مروف ده‌به‌خشیت.

(۱) صحیح، رواه أحمد و غیره.

(۲) الشفا ۱/۳۱۱، نسیم الریاض ۸۴/۳.

رووداوی سی‌هم:

* هم رووداوه بریتی‌یه له به‌سهراتی ئهو حوشره‌ی که له پنج شمش پنگاوه له هاوه‌له به‌ناوبانگه‌کانه‌وه گپ‌راوه‌ته‌وه، وه‌ک: ئه‌بو‌هوره‌یه، نه‌عه‌به‌ی کور‌ی مالیک، جابیری کور‌ی ئه‌بو‌ئهوفا و، چهند که‌سیکی تریش له هاوه‌لانی وه‌ک ئه‌مان. جا هه‌موو ئه‌م هاوه‌لانه له‌وه‌دا یه‌کده‌نگن که: حوشره که‌هاته خزمه‌تی یئغمه‌هر ﷺ و سوژده‌ی پیزی له به‌رده‌مدا برد و قسه‌ی له‌گه‌ل کرد.

هه‌ر ئه‌م هاوه‌لانه له‌چهند پنگا و پهبویه‌تیکی تر‌دا، ده‌گپ‌نه‌وه که: ئهو حوشره له باخیک‌دا هه‌لچوو‌بوو، هه‌ر که‌سیش پ‌ر‌وشتایه‌ته ناو باخه که‌هه‌لمه‌تی ب‌ز ده‌برد، به‌لام که یئغمه‌هر ﷺ پ‌ر‌وشته ناو ئهو باخه، حوشره‌که‌ی بانگ کرد و ده‌مول‌وزی پ‌نی نایه‌ سه‌ر زه‌وی و له‌غای له‌ده‌م کرد^(۱).

له‌فه‌رمووده‌یه‌کی تر‌دا ده‌گپ‌نه‌وه که یئغمه‌هر ﷺ لینی پرسین: ب‌زچی واهو حوشره هه‌لچوو‌ه؟ له‌وه‌لام‌دا هه‌رزبان کرد: ویستمان سه‌ری به‌رین^(۲).

پهبویه‌تیکی تر‌ده‌ل‌یت: یئغمه‌هر ﷺ فه‌رمووی: ئه‌م حوشره سکا‌لای ئه‌وه‌ی له‌لا کردم که له‌و کاته‌وه به‌چووک بووه تا ئیستا له‌ئیشوکاری قورس‌دا کارتان پ‌نی کردوو‌ه، ئیستاش ویستووتانه سه‌ری به‌رین. له‌وه‌لام‌دا هه‌رزبان کرد: به‌لنی وایه.

* هه‌روه‌ها حوشره‌که‌ی یئغمه‌هر ﷺ که‌ناوی: "العضباء" بووه، له‌پاش ک‌زچی دوابی یئغمه‌هر ﷺ ه‌یچی نه‌خوارد و نه‌خواردوه هه‌تا مرد^(۳).

ئه‌بو‌و ئیسحاقی ئیسفراینی، باسی ئه‌وه‌ده‌کات که ئه‌م حوشره (العضباء) له کارنکی گ‌رن‌گ‌دا قسه‌ی له‌گه‌ل یئغمه‌هر ﷺ کرد.

* له‌پهبویه‌تیکی سه‌حیحا^(۴) چه‌سپاوه که: حوشره‌که‌ی جابیری کور‌ی عه‌بدول‌لای ئه‌نصاری له‌سه‌فه‌رن‌گ‌دا ماندوو بوو نه‌یتوانی پ‌روات. یئغمه‌هریش ﷺ ز‌ور به‌ه‌یواشی چیل‌که‌یه‌کی ل‌نی دا، حوشره که‌یه‌کسه‌ر که‌وته‌پ‌ئی، به‌پاده‌یه‌کی وا که جله‌وه‌که‌ی له‌ده‌ست جابیر ده‌رچوو‌بوو. ئه‌مه‌ش به‌ه‌زی ئهو هه‌لسوکه‌وته نه‌رمو‌نیانه‌وه که یئغمه‌هر ﷺ له‌گه‌ل‌یدا نو‌اندی.

(۱) احادیث تکلم الجمل وردت بأسانید صحیحة وجیده.

(۲) صحیح، رواه أحمد بإسناد جید، وأخرجه الحاكم وقال صحیح الإسناد ولم یخرجاه، ووافقه الذهبی.

(۳) الشفا ۱/۳۱۳.

(۴) صحیح، رواه الشیخان.

رووداوی چواره‌م:

* نیماسی بوخاری و پیشه‌وایانی تری فرموده ده‌گیر نه‌وه که: "شموئیک دانیش‌تووانی مه‌دینه له ده‌نگیک راجله‌کین، هه‌ندیکیان پرووه ده‌نگه که پوشتن، له رینگادا گه‌یشتن به پینگمه‌بر ﷺ که له‌وسه‌روه ده‌هاته‌وه و پش‌هوان به‌روه ده‌نگه که پوشتبوو، ده‌یفرموو: مه‌ترسن شتیکی ته‌وتو نی‌یه مه‌ترسیی بیست. پینگمه‌بر ﷺ به سواری ته‌سپه‌که‌ی ته‌بوو ته‌لحه به‌روه ده‌نگه که پوشتبوو، که ته‌سپه‌کش زینی له‌سه‌ر نه‌بوو شمشیرن‌کیش کرابوو ملی"^(۱). پاشان به‌ته‌بوو ته‌لحه‌ی فرموو: "إنا وجدنا فرسک بجرأ". واته: ته‌سپه‌که‌ت زور تیزه‌روه. ته‌م ته‌سپه‌ش زووتر له پوشتندا زور سست بوو، به‌لام پاش رووداوی ته‌م شه‌وه، هیچ ته‌سپیکی تری پین نه‌ده گه‌یشته‌وه.

* به‌په‌وایه‌تیکی سه‌حیح چه‌سپاوه که: پینگمه‌بر ﷺ له‌سه‌فه‌رن‌کدا هه‌لسا نوپز بکات، به‌ته‌سپه‌که‌ی خۆی فرموو: خوا فه‌ر و به‌ره‌که‌ت پین به‌خشیت، له‌جینی خۆت مه‌جولتی هه‌تا نوپزه‌که‌مان ده‌که‌ین. ته‌مه‌ی فرموو، ته‌جا له‌پرووی قیله‌وه‌داینا. هه‌تا پینگمه‌بر ﷺ له‌نوپز بووه‌وه ته‌م ته‌سپه‌هیچ ته‌ندامیکی خۆی نه‌جولاند^(۲).

رووداوی پینجهم:

* ته‌ویش بریتی یه‌له‌ملکه‌ج بوونی شیریک بۆ "سه‌فینه" که به‌نده‌ی لازاد کراوی پینگمه‌بره ﷺ. رووداوه‌کش به‌م جۆره‌بووه:

(پینگمه‌بر ﷺ نامه‌ی‌کی به‌سه‌فینه‌دا بۆ "موعاذ" نارد له‌یه‌مه‌ن. له‌رینگادا شیریک پینی پین گرت. سه‌فینه‌ش خۆی به‌شیره‌که‌ناساند که نیرراوی پینگمه‌بره و نامه‌ی ته‌وی پینی به‌شیره‌کش ده‌نگیکی لێ هات و پینی بۆ چۆل کرد. له‌وسه‌ریشه‌وه که گه‌راپه‌وه، هه‌مان شتی به‌سه‌رهات)^(۳). له‌په‌وایه‌تیکی تردا ده‌لێت: سه‌فینه له‌گه‌رانه‌وه‌که‌یدا پینی ون کرد، له‌وکاته‌دا شیره‌که‌ی پین گه‌یشته‌وه. سه‌فینه ده‌لێت: به‌شان ئاماژه‌ی بۆ ده‌کردم تا خستمیه‌وه سه‌ر پینی.

* له‌حه‌زهره‌تی عومهریشه‌وه په‌وایه‌ت کراوه که جارن‌کیان پینگمه‌بر ﷺ له‌ناو کۆمه‌لێک له‌هاوه‌لانی‌دا بوو، پیاوینکی ده‌شته‌کی بزغمه‌یه‌کی گرتبوو، وتی: ته‌وه‌کێ نه‌یه؟ وتیان ته‌وه‌پینگمه‌بری خوا به‌ﷺ. ته‌ویش وتی: سویند به‌(لات) و (عوززا) باوه‌پرت پینی

(۱) صحیح، رواه البخاری ومسلم وأبو داود والترمذی وابن ماجه وأحمد.

(۲) الشفا ۱/۳۱۵، نسیم الریاض ۳/۹۵.

(۳) صحیح، رواه البزار والطبرانی والحاکم وقال: صحیح علی شرط مسلم ولم یخرجاه.

ناکم تا هم بزغزه به باوه‌پرت پی نه‌هینیت. همه‌ی وت و بزغزه که‌ی خسته به‌ردهم پیغم‌مهر ﷺ. پیغم‌مهریش ﷺ پی فهرموو: بزغزه که! من کیم؟، هوبش هاته زمان به جزوئی که همموو خه‌لکه که گوئیسان لئی بوو، وه‌لامی دایه‌وه وتی: به‌لئی، له خزمه‌تندام^(۱)! بهمه پیاوه ده‌شته کی‌یه که ئیمانی هینا.

* له "ئوم سه‌لمه" شه‌وه ده‌گیرنه‌وه که ده‌فهرموئی: "جاریکیان پیغم‌مهر ﷺ له بیابانیکدا بوو، لهو کاته‌دا ئاسکیک بانگی کرد: ئه‌ی پیغم‌مهری خوا!" تا کۆتایی حه‌دیه که، که تپایدا ده‌لئیت: "ئاسکه که رای ده‌کرد و ده‌بوت: أشهد أن لا إله إلا الله، وأنك رسول الله"^(۲).

چه‌ندین نمونه‌ی تری زۆری هاوچه‌شنی ئه‌مانه هه‌ن، ئیمه لی‌ره‌دا ته‌نها ئه‌وانه‌مان باس کردوه که "مه‌شه‌ور" و بی گومانن.

ده‌سا ئه‌ی کاکی مرؤف! ئه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی که ئه‌م پیغم‌مهره‌ نازداره ﷺ نانا‌سیت و گوپ‌رایه‌لیی ناکات! په‌ند وه‌ر‌بگه‌! هه‌ول بده‌ دانه‌به‌زته پله‌یه‌ک که له‌ هی گورگ و شیر نزم‌ر ییت، چونکه ئه‌و ئازه‌لانه پیغم‌مهر ﷺ ده‌ناسن و گوپ‌رایه‌لیی ده‌که‌ن!

لقی دووهم

ئه‌م لقه‌ بریتی‌یه له‌وه‌ی که "مردووان" و "جنز که" و "مه‌لایکه‌تان" پیغم‌مهر ﷺ ده‌ناسن. له‌م باره‌یه‌وه گه‌لئی پرووداوی زۆر هه‌یه، ئیمه چه‌ند دانه‌یه کیان بۆ نمونه باس ده‌که‌ین، له‌وانه‌ی که "مه‌شه‌ور" و، پێشه‌وا باوه‌پرت پی کراوه‌کان بۆیان گیراوپه‌تموه. وا له‌ پێشدا ئه‌و نمونه‌ ده‌هینین که په‌یوه‌ندی‌یان به‌ "مردووان" هه‌ هه‌یه. ئه‌وانه‌شیان په‌یوه‌ندی‌یان به‌ جینتی و مه‌لایکه‌ته‌وه هه‌یه، ئه‌وا گه‌لئی زۆر و موه‌واتیرن.

نمونه‌ی یه‌که‌م:

ئیمام حه‌سه‌نی به‌صری، که پێشه‌وا‌ی زانایانی ئاشکرا و په‌نه‌انه و راست‌گۆترینی قوتایانی ئیمامی عه‌لی‌یه له‌ سه‌رده‌می تایه‌ینه‌کاندا، ده‌گیرنه‌وه و ده‌فهرموئی: پی‌اوئیک هاته‌ خزمه‌تی پیغم‌مهر ﷺ و عه‌رزى کرد که کچیکى مردووه و له‌ فلان شی‌ودا ناشتوویه‌تی. پیغم‌مهر ﷺ دلی بۆی نه‌رم بوو، له‌ گه‌لیدا رۆشت بۆ ئه‌و شی‌وه. له‌وه‌ی

(۱) رواه الطبرانی. پروانه: نسیم الرياض ۷۹/۳.

(۲) رواه الطبرانی والبيهقي، وصححه ابن حجر لوروده من طرائق أخر.

کچه که ی به ناوی خۆپهوه بانگ کرد و فەرمووی: ئەی فلانە کەس! بە ئیزنی خوا وەلام بەدەرەوه. ئەویش ھاتە دەرەوه و وتی: "لیک وسەلیک". پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: دایک و باوک موسلمان بوون، جا ئەگەر حەز دەکەیت دەتگێڕمەوه بۆ لایان. لە وەلامدا وتی: هیچ ئیشیکم پێیان نییە، خوا باشترە بۆم تا ئەوان^(۱).
ئەوونە ی دووھەم:

ئیمامی بیهەقی و ئیبن عەدی، بە سەندەوه دەگێرنەوه کە ئەنەسی کوپی مالیک فەرموویەتی: (لاؤیک کە تاقانە دایکە پەرەژنە کوپەرە کە ی بوو، کۆچی دوابی کرد. ئێمەش بە پارچەمەک دامانپۆشی و سەرەخۆشیمان لە دایکی کرد. پەرەژنە وتی: کوپی من!؟ وتمان: بەلێ. وتی: "خواپە! ئەگەر خۆت دەزانیت من تەنھا کۆچم بۆ لای خۆت و پێغەمبەرە کە ت کردووه، بۆ ئەو ی لە ھەموو تەنگ و چەلەمەبە کی زیاندا یارمەتیم بدەیت، ئەوا تووشی ئەم موسیبەتەم مەکە". ئەنەس دەفەرمووی: پێش ئەو ی ھەلبەسین، کوپەرە کە پارچە کە ی لە سەر خۆی لا برد و ھەلسا و نانێ خوارد و، ئێمەش بە شداریمان کرد^(۲).

ئیمامی بوصیری - خوای لێی رازی یێت - لە قەسیدە ی بوردەدا ئاماژە ی بۆ ئەم پرووداوه سەر سوور ھێنەرە کردووه، دەفەرمووی:

لو ناسبت قدره آياته عظماً أحيا اسمه حين يدعى دارس الرمم

پرووداوی سێھەم:

ئیمامی بیهەقی و غەیری ئەویش، لە عەبەلوئلا ی کوپی عەبەلوئلا ی ئەنصاری یەوه دەگێرنەوه دەفەرمووی: (من یەکیک بووم لەوانە ی کە "تاییتی کوپی قەیس" یان ناشت، کە لە غەزای یەمامەدا شەھید بوو، لەو کاتەدا کە خستمانە ناو گۆرپە کەیمەوه گۆنمان لێ بوو دەبوت: "محمد رسول الله، أبوبکر الصديق، وعمر الشهيد، وعثمان البر الرحيم". کە سەیرمان کرد، پێیمان گیانی تێدا نییە^(۳). واتە پێش ئەو ی حەزەرەتی عومەریش بێت بە جێنشین، ئەم ھەوالی شەھید بوونی ئەو ی دا.

(۱) پروانە: الشفا ۱/۳۲۰، نسیم الریاض ۳/۱۰۶.

(۲) ضعیف، رواه البيهقي والطبراني. پروانە: الشفا ۱/۳۲۰.

(۳) رواه البخاري في التاريخ الكبير. پروانە: الشفا ۱/۳۲۰.

رووداوی چوارهم:

"نوعمانی کوپی به شهر، ده گیزپتهوه و ده فهرموی: (زهیدی کوپی خارپچه له به کیک له کۆلانه کانی مه دینه دا کهوت به لادا و مرد، خه لکه کمش هه لیان گرت و دایا نهوشی. له نیوان شیوان و خهوتناندا که ژنان به سه ریدا ده گریان، گوئیان لسی بوو ده موت: بی دهنگ بن! بی دهنگ بن! ئنجا سه ری خۆی هه لدا یه وه وتی: "محمد رسول الله". پاشان وتی: "السلام عليك يا رسول الله ورحمة الله وبركاته". پاشان مرده وه^(۱).

جا نه گهر مردووی بی ژبان ته سلبقی پیغمه بریتی پیغمه بر ښکات، ده بی تهوانه ی که گیانیان تیدا یه و ته سلبقی ناکه ن، چۆن بن؟ ئایا تهو قور به سه ره زیندووانه، لهو مردووانه بی گیانتر نین؟!

* * *

سه بهارته به وهی که "مه لایکه تان" خزمه تی پیغمه بریان ښکات کردووه و خۆبان پیشان داوه، هه ره وه ها سه بهارته به وهش که "جیننی" ئیمانیان پسی هیناوه و گوپرا یه لی یان کردووه، تهوا هه مو ته مانه به تهواتور چه سپاون. قورئانی پیروز له زۆر ئایه تی پیروزی دا به راشکاوی باسی ته مه ی کردووه و، له غه زای به دردا - وه ک قورئان ده فهرموی - پینج هه زار مه لایکه ت وه کو ها وه لآن له ژیر فه رمانی ته ودا بوون. به راده یه ک که تهو مه لایکه تانه له ناو مه لایکه تانی تر دا، شه ره فه ندلی به شداری کردنی غه زای به دریان ده ست کهوت، وه ک تهو ها وه لانه ی که له به شداری کردنی ته م غه زایه دا به و پله یه به ره ره وه ر بوون.

جا له م مه سه له یه دا دوو لایه ن هه یه:

یه که م: بریتی یه له بوونی "جیننی" و "مه لایکه ت" و په یوه ندی بوونیان له گه لماندا. ته مه ش شتیکی قه تی یه وه ک بوونی مرؤف و زینده وه رانی تر بی گومان و چه سپاوه. ته مه شمان به یقینیکی تهوا وه تی و گرمان پر له "وته ی یست و نۆه م" دا باس کردووه. که واته بۆ لایه نی چه سپاندنی بوونیان داوا له خۆنه ری به پز ده که ین سه ر له و وته یه بدات.

(۱) صحیح، روه الحاکم و البیهقی و الطبرانی باسنادین رجال أحدهما ثقات و ذکره البخاری فی التاریخ الکبیر مختصراً.

لایه‌نی دووهم: بریتی به له بینینی مه‌لایکه‌ت و جیننی و قسه له گهل کردنیان له لایه‌ن چهنه که سینی که نه تهوه بهوه، بههوی شه‌ره فمه‌ندی پیوه‌ندی بیان له گهل پیغمبه‌ری نازداردا ﷺ. که نه‌مش لایه‌نیکه شوینه‌واره کانی موعجیزاتی نهو پیغمبه‌ره ﷺ ده‌رده‌خات.

* نه‌وه‌تا بوخاری و موسلیم و پیشه‌وایانی فهرمووده، هه‌موویان، له‌هه‌زهرتی عومه‌ره‌وه - خوای لئی رازی ینت - ده‌گیر نه‌وه ده‌فهرموی:

(رؤزنیکیان که له‌خزمه‌تی پیغمبه‌ردا ﷺ دانیشته‌وین، له‌پر پیاوێک که به‌رگه‌کانی به‌ری به‌کجار سبی و مووی جه‌سته‌ی ته‌واو ره‌ش بوو، هیچ شوینه‌وارنیکه سه‌فه‌ریشی پیوه‌ دیار نه‌بوو، که سیشمان نه‌مانده‌ناسی، هات له‌خزمه‌تی پیغمبه‌ردا ﷺ دانیشته و پر سیاری له‌باره‌ی: (ئیسلام و ئیمان و ئیحسان) هوه له‌پیغمبه‌ر ﷺ کردو، نه‌ویش وه‌لامی هه‌موو پر سیاره‌کانی دایه‌وه. پاشان فهرمووی: عومه‌را ئایا ده‌زانیت نه‌وه کئی به‌ نه‌و پر سیارانه ده‌کات؟ وتم: خوا و پیغمبه‌ره‌که‌ی باش‌تر ده‌زانن. فهرمووی: نه‌وه جیبریه، بۆ نه‌وه هات که ئایینه‌که‌تان فیر بکات)^(۱).

* هه‌روه‌ها به‌چه‌ند ره‌وایه‌تیکه‌ی سه‌حیح و بنی‌گومان که له‌پله‌ی ته‌واتوری مه‌عنه‌ویدان و پیشه‌وایانی هه‌دیث ره‌وایه‌تیان کردوون، چه‌سپاوه‌که: زۆر جار هاوه‌لانی پیغمبه‌ر ﷺ جیبریلیان له‌سه‌ر شیوه‌ی هاوه‌لی به‌رێز "دحیة الکلبی" دا ده‌بینی که پیاوێکی گه‌لێ جوانخاس بووه^(۲). هه‌ندی له‌هاوه‌لانه، نه‌مانه‌ بوون: ئیمامی عومه‌ر، ئیبن‌عه‌بباس، ئوسامه‌ی کوری زه‌هید، حاریث، عائیشه، ئوم سه‌لمه، خویان لئی رازی ینت. هه‌موو نه‌مانه ده‌فهرموون: زۆر جار جیبریلمان له‌سه‌ر شیوه‌ی "دحیة الکلبی" دا دیوه. جا ئایا ده‌گونجی شتیکیان نه‌دییت، بلێن: دیوانه‌؟!

* به‌سه‌نه‌دینکی سه‌حیح له‌"سه‌دی کوری نه‌بوو وه‌ق‌قاص" هوه، که به‌کێکه له‌وه که‌سه‌ی موژده‌ی به‌هه‌شتیان پێ درا و فاتیحی ولاتی فارسه، خوای لئی رازی ینت، ده‌گیر نه‌وه که ده‌فهرموی:

(۱) صحیح، رواه مسلم.

(۲) صحیح، رواه البخاری و مسلم و أحمد و الحاکم و الطبرانی.

(له غزای ئو خوددا جیبریل و میکائیلمان له لای راست و چه‌بی پیغمه‌ره وه ﷺ ده‌بینی، که له‌سه‌ر شیوه‌ی دوو پی‌اودا بوون و به‌رگ و پۆشاک‌ی سبی‌یان له‌به‌ردا بوو، به‌و شیوه‌یه پاسموانی پیغمه‌ره ﷺ بوون و، پارێزگاری‌یان ده‌کرد)^(۱).

جا له‌گه‌ر پاله‌وانیکی موسلمان‌ی وه‌کو "سه‌عد" بلیت: "ده‌مانیینی" ئایا هه‌رگیز ده‌گرنجی و نه‌ییت و به‌پنجه‌وانه‌وه‌ ییت؟

* پاشان ته‌بوو سوفیانی کو‌ری حاریشی کو‌ری عه‌بدولموت‌ه‌لیب که ئاموزای پیغمه‌ره ﷺ، له‌ پۆزی غزای به‌دردا، چهند پیاو‌نکی سبی‌ی له‌ نیوان زه‌وی و ئاسماندا بینی، که سواری چهند ته‌سپنکی به‌له‌ک بوو بوون^(۲).

* جارنکیان پیغمه‌ره ﷺ له‌ که‌عه‌دا جیبریلی پیشانی حه‌مه‌زه‌ دا، ته‌ویش به‌ که‌سه‌ر بوورایه‌وه^(۳).

که‌واته‌ ته‌و غم‌و‌نانه‌ی بینی مه‌لایکه‌ ئه‌مان بۆ پوون ده‌که‌نه‌وه، گه‌لێ زۆرن. هه‌روه‌ک جو‌رنکیان له‌ موعجزاتی پیغمه‌ره ﷺ بۆ ده‌رده‌خه‌ن و، به‌لگه‌ی ته‌وه‌ن که‌ مه‌لایکه‌ ته‌کان وه‌کو په‌پوله‌ به‌ ده‌وری نووری پیغمه‌ره‌ییتی ته‌ودا ده‌خولینه‌وه.

* * *

سه‌باره‌ت به‌ بینی و قسه‌ له‌ گه‌ل کردنی "جینی" ش، ته‌وا زۆر جار پوو ده‌دات. ته‌نانه‌ت له‌ گه‌ل زۆربه‌ی خه‌لکیشدا، چ‌جای هاوه‌له‌کان، خواپان لێ رازی ییت. ته‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ که‌ پێشه‌واپانی فهرمووده، راست‌ترین هه‌وال و چه‌سپاو‌ترین پرووداومان بۆ ده‌گیرنه‌وه.

* "عه‌بدوللای کو‌ری مه‌سه‌عود" له‌و شه‌وه‌دا که‌ "جینی" ئیمان‌یان هینا، جینیینی بینی و قسه‌بانی بیست و، ده‌یشو‌به‌اندن به‌ پساوانی (زه‌ط)^(۴)، که‌ تیره‌یه‌کی که‌له‌گه‌تی خه‌لکی سوودان.

* پاشان پرووداوانکی به‌ناوبانگ هه‌یه‌، که‌ زاناپان و پێشه‌واپانی فهرمووده ده‌یگیرنه‌وه‌ و باوه‌ری پێ ده‌که‌ن، که‌ بریتی به‌ له‌وه‌ی: "خالیدی کو‌ری وه‌لید - خوای لێ رازی ییت - کاتنی که‌ بێ: "العزّی" ی پرووخاند، ئافره‌تیکی پرووتی ره‌شی بینی

(۱) صحیح، رواه الشیخان.

(۲) رواه البزار فی مسنده: ۳۱۷/۹-۳۱۸.

(۳) رواه البیهقی مرسلأ وابن سعد فی الطبقات ۱۲/۳. به‌روانه: الشفا ۱/۳۶۲.

(۴) صحیح، رواه الترمذی واللفظ له‌ وقال: حسن صحیح غریب، ورواه أحمد والطبرانی.

قزی بلارو کردبووه و وه لاناو بته که وه هاته دهره وه، به کسر به شمشیره که ی له تی کرد. پاشان ئه‌مه‌ی بۆ پښه‌مبه‌ر ﷺ گێڕایه وه، ئه‌ویش فهرمووی: "ئه‌وه عوززا بووه" ^(۱) که خه‌لکی ده‌یانپه‌رست کاتێ له‌ناو بته که‌دا بوو، له‌ دوا ی ئه‌وه ئیتر ناپه‌رسێت.

* له‌ هه‌زه‌رتی عومه‌ری کو‌ری خه‌تابه‌وه - خوا ی لێ را‌زی ییت - ده‌گێر نه‌وه ده‌فه‌رموی: جا رێک له‌ خزه‌تی پښه‌مبه‌ردا ﷺ دانیه‌شتبووین، پیاوینکی په‌ر هات و داره‌سه‌یه‌کی به‌ ده‌سته‌وه بوو، سه‌لامی له‌ پښه‌مبه‌ر ﷺ کرد و، ئه‌ویش وه‌لامی سه‌لامه‌که‌ی دا‌یه‌وه و، فهرمووی: ئه‌م ده‌نگه‌ له‌ ده‌نگی "جینتی" ده‌چیت، تۆ کیه‌یت؟ وتی: من "هامه‌"م.. له‌ "حه‌دیت" یکی درێژدا ده‌فه‌رموی: پښه‌مبه‌ر ﷺ چه‌ند سووره‌تیکیشی له‌ قورئانی پیرۆز فیر کرد ^(۲).

ئه‌م پرووداوه هه‌ر چه‌ند له‌ لایه‌ن پیاوانی هه‌دیته‌وه په‌خه‌ی لێ گه‌راوه، به‌لام چه‌ند پښه‌وا‌یه‌کی تر به‌ سه‌حیحیان دا‌ناوه ^(۳). هه‌ر چۆن ییت به‌ پێوستی نازانین زۆری له‌ سه‌ر بپۆین، چونکه‌ ئه‌وه‌نی ئه‌م بابته‌ گه‌لێ زۆره‌.

ده‌ینی ئه‌وه‌ش بلیین که:

ئه‌و که‌سه‌نی به‌ نووری پښه‌مبه‌ر ﷺ پرووناک بوونه‌وه و له‌ سه‌ر به‌رنامه‌که‌ی ئه‌و په‌روه‌رده بووبوون، که‌ له‌ هه‌زاران کس تێپه‌ر ده‌بن، له‌ ئه‌ولیا و ئه‌مقتاب و زانا‌یان و پیاوچاکانی وه‌ک شیخی گه‌یلانی، هه‌م‌وو ئه‌مانه، به‌ "مه‌لایکه‌ت" و "جینتی" گه‌یه‌شتوون و قسه‌یان له‌ گه‌لدا کردوون. ئه‌م په‌وا‌یه‌تانه‌ش که‌ له‌م باره‌یه‌وه هه‌ن، تاب‌لێ موه‌تا‌ویر و زۆر و گومان‌په‌ر.

به‌لێ، گه‌یه‌شتی ئه‌مه‌تی پښه‌مبه‌ر ﷺ به‌ "مه‌لایکه‌ت" و "جینتی" و قسه‌کردن‌یان له‌ گه‌یلاندا، په‌کێکه‌ له‌ شو‌ینه‌واره‌کانی په‌روه‌رده‌ی پښه‌مه‌رینتی پښه‌مبه‌ر ﷺ و پښه‌ما‌یه یی وینه‌که‌ی.

(۱) صحیح، رواه البیهقی والنسائی وأبو یعلی.

(۲) رواه البیهقی.

(۳) "ابن الجوزی" له‌ باره‌ی ئه‌م فهرمووده‌یه‌وه ده‌لێت: "موضوع لا أصل له". به‌لام زانا‌هانی تر ده‌لێن: "تعدد طرقه بدل علی صحته". په‌روانه: نسیم الریاض لل‌خفاجی ۲۸۷/۳.

لقى سى هم

پاراسن و پارنیز گاری کردنی ښځه مېر ﷺ له لایهن خواى گوره وه، موعجیزه یه کی
 تاشکرا و راستۍ یه کی په کجار پروونه و، له دهقى هم لایه ته ی قور لانداس باس کراوه که
 دهغه رموى:

﴿وَاللّٰهُ يَفْصِلُكَ مِنَ النَّاسِ﴾ (المائدة: ۶۷)!

جا لم لایه ته پېر ژدهدا موعجیزاتی زور همیه، چونکه لمو کاته دا که ښځه مېر ﷺ
 ښځه مېر ښتی خوی راگه پاند، ته حمده دای ته نها تاقمیک، پان نه تموبهک، پان چه ند
 ښځه مېر یه کی رامیاری، پان چه ند کار به ده ستیکی دیاری کراوی نه کردوه، به لکو
 ته حمده دای هم مو دهسته لانداران و خاوه ن لاینه کانی به گشتی کردوه، له کاتیکدا که
 جگه له خوا هیچ پارنیز گارنکی نه بووه، ته نانه ت مام و خزم و که سوکار و تیره که شی
 دوژمنی بوون. که چی سهره پای هممش، بیست و سئ سالی په بق، به بئ هیچ
 پاسه وانیک، ژپانی به سهر برد و چه ندین پروودای سامنا کیشی لمو ماوه بهدا
 به سهرات، له گه ل هم مو نه وانه شدا، هر ته نها خواوه ند دپیاراست و، تا لمو ده مه ی
 کؤچی دواپی کرد به و په پری دلنپایی و ناسووده ییه وه ژپا. هممش به ونه ی پروونا کیی
 خوری گه شی ناسمان، به لگمه کی پروونه له سهر دامه زراوی و به یزیی لمو راستۍ یه ی
 که لم لایه ته پېر ژدهدا همیه: ﴿وَاللّٰهُ يَفْصِلُكَ مِنَ النَّاسِ﴾ (المائدة: ۶۷)!

لیړه دا - بؤ نمونه - چه ند پرووداویک باس ده کمین، لموانه ی که به شیوه یه کی
 گومان پر چه سپاون:
 پروودای په کم:

* زانایانی فرموده و شاره زایانی ژپانی ښځه مېر ﷺ به په کده نگی ده گیر نه وه که:
 لهو کاته دا قوره یش کؤبوونه وه و پریاری کوشتنی ښځه مېر پان ﷺ دا، شمتان له شیوه ی
 پیاوینکی پیردا هات بؤ لایان و پښمایي کردن که: له هر تیره یه کی قوره یش په کیک
 به شداری کوشتنی بکات، بؤ لموه ی له پاشاندا نا کؤکی نه که ونه نیوانیان. لموه بوو
 نزیکه ی دووسه د پیاو به پښه وایه تی: "لمه وو جهل" و "لمه وو له هب"، به ره و مالی
 ښځه مېر ﷺ پوښتن. لهو کاته شدا حه زره تی عملی له خزمه تی ښځه مېر دا ﷺ بوو. به
 فرمانی ښځه مېر ﷺ حه زره تی عملی له جینی ښځه مېر دا ﷺ نوست و، ښځه مېر ﷺ

خویشی چاوه پروانی له وانی کرد، تا له و کۆمه له ی قور هیش هاتن و ده وروپشتی ماله که یان گرت. ئنجا پیغمبه ر ﷺ ته شریفی له مال هاته ده ره وه و به سه ر سه ر یانه وه را وه ستا و، خوا وه ند چاوی له وانی له ئاستیدا کو ئر کرد. ئنجا پیغمبه ر ﷺ مشتیک خاکی به سه ر ده مو چاویاندا وه شاندا و خو ی ده رباز کرد^(۱).

* هه ره وه ها خوا وه ند پیغمبه ره که ی خو ی له وه پاراست که که فران له ته شکموته که دا یی بینن، به بۆ نه ی له و جالجالو که یه وه که ناردی و ده رگای ته شکموته که ی ته ند و، له و دوو کۆ تره ش که له ده رگای ته شکموته که دا را وه ستان^(۲).

پروودای دووهم:

* ئه م پروودا وه بریتی یه له به سه رهاتی "سورقه ی کو پری مالیک" که له کاتی کۆچی پیغمبه ردا ﷺ بۆ مه دینه، پروی دا.. له وه بوو هۆزی قور هیش خه لات و به خششی بۆ له و که سه را گهیاند که هه والی پیغمبه ر و له بوو به کریان بداتی، یان یی انکو ژیت، یان به زیندوویی یی انگریت.

سورقه ش که ئه م را گهیاند نه ی قور هیشی پی گه یشت، یه که سه ر به سواری ته سه په که ی شوین پی پیغمبه ری ﷺ هه لگرت، تا نزیک پی پیغمبه ر ﷺ بوو وه. له و کاته دا پی پیغمبه ر ﷺ دوعای لی کرد، یه که سه ر چوار په لی ته سه په که ی له زه ویدا پۆچوو و له سه ری که وته خوا ره وه. پاشان سوار بوو وه و پۆشت تا له وه نده لیان نزیک بوو وه، که گۆپی له پی پیغمبه ر بوو ﷺ قورلانی ده خویند و لاشی لی نه ده کرده وه. به لām حه زره تی له بوو به کر لای کرده وه و، عه رزی پی پیغمبه ری ﷺ کرد: وا گه یشتنه سه رمان. ئه ویش، هه ره وه که له ناو ته شکموته که دا پی و ت، لی ره شدا فه رموو یه وه: "لا تحزن إن الله معنا".

له م کاته دا هه ر چوار په لی ته سه په که ی سورقه به جاری دووهم تا له ژنۆی پۆچوو به ناو زه ویدا و له سه ری که وته خوا ره وه. پاشان زۆری لی کرد و هه لی سانه وه، سه یری کرد چوار په لی ته سه په که ی شتیکی وه که دوو که لی لی هه لده سا! ئنجا بانگی له پی پیغمبه ر ﷺ و حه زره تی له بوو به کر کرد و وتی: "الأمان! پی پیغمبه ریش ﷺ

(۱) صحیح، رواه الإمام أحمد.

(۲) رواه الطبرانی والبرار والأصبهانی.

نه‌ماننامه‌یه‌کی بۆ نووسی و فهرمانی دایین که هەر که سینیکی دی پنی لئی ون بکات، تا کو نه‌که‌وته شوپنیا. پاشان وازی لئی هینان و رۆشت^(۱).

* له‌خه‌به‌رنیکی تر دا ده‌گێڕ نه‌وه که شوانیک ده‌نگوباسی پێغه‌مبه‌ر ﷺ و نه‌بو به‌کری ده‌ست که‌وت، په‌کسه‌ر به‌ پا کردن رۆشت تا کو قوره‌بش ئاگادار بکاته‌وه. که‌گه‌شته مه‌که‌که، دلی مۆر کرا و نه‌مه‌ده‌زانی چی بکات و له‌ به‌ری برابه‌وه بۆ چی هاتوه‌! تا گه‌را به‌وه جینی خۆی^(۲). له‌ دوا ییدا بۆی ده‌ر که‌وت که له‌ به‌ری براوه‌ته‌وه.

پروودای سینه‌هم:

* پێشه‌وایانی فهرموده‌ له‌ چه‌ند رینگایه‌کی جیا جیاوه ده‌گێڕ نه‌وه که: له‌ غه‌زای "غه‌ته‌فان و نه‌غمار" دا سه‌رۆک هۆزه‌ که‌میان، که‌ ناوی: "غه‌وره‌ئی کوپری حاریشی مو حاریبی" بووه، ویستی ده‌ست له‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ بووه‌ شینیت. نه‌وه‌بوو پێغه‌مبه‌ر ﷺ کاتیکی زانی ئه‌م کابرایه به‌ شمشیره‌وه له‌ سه‌ر سه‌ری راوه‌ستاو. فهرمووی: "اللهم اکفنیه‌ بما شئت". واته‌: خوا به‌ به‌هه‌ر شتیک که‌ خۆت ویست له‌ سه‌ری ییت، له‌ کۆلمی بکه‌ره‌وه! هه‌ر که‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌مه‌ی فهرموو، په‌کسه‌ر ژانیک به‌ پشته‌ی نه‌و پیاوه‌ دا هات که له‌ جموجوولی خست و، به‌ ده‌مدا که‌وت و، شمشیره‌ که‌شی له‌ ده‌ست که‌وته‌ خواره‌وه^(۳)!

* هه‌روه‌ها ده‌گێڕ نه‌وه که جاریک کابرایه‌کی ده‌شته‌کی به‌ شمشیره‌وه هاته‌ سه‌ر پێغه‌مبه‌ر ﷺ و پنی وت: ئیستا کنی له‌ ده‌ستی من رزگارت ده‌کات؟ پێغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی: "الله". په‌کسه‌ر ده‌ستی پیاوه ده‌شته‌کی په‌که‌ که‌وته له‌رزین و شمشیره‌ که‌ی لئی که‌وته‌ خواره‌وه^(۴). ئنجا پێغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌لی گرتوه‌ و فهرمووی: "ئه‌ی ئیستا کنی تۆ له‌ ده‌ستی من رزگارت ده‌کات؟" هه‌ر له‌م رپوايه‌ته‌دا ده‌تیت: له‌ نه‌بجامدا پێغه‌مبه‌ر ﷺ لینی خۆش بوو، نه‌ویش گه‌را به‌وه بۆ ناو هۆزه‌ که‌ی خۆی و پنی وتن: له‌ لای با شترین مرۆفه‌وه هاتووه‌مه‌ته‌وه.

(۱) صحیح، رواه البخاري ومسلم وأحمد.

(۲) الشفا ۳۵۱/۱.

(۳) ذكره القاضي عياض باللفظ المذكور، برواه: الشفا ۳۴۸/۱ والحديث أخرجه بنحوه البخاري وابن حبان والحاكم وأحمد وأبو يعلى والطبراني في الأوسط.

(۴) صحیح، رواه البخاري ومسلم.

* به ههمان چه شنی نم به سهرهاته، ده گپړنه وه که له غه زای به دریشدا به سهری هاتووه. نهویش نهو به که ده لښ: له رږزی به دردا به نیازی ده ست به ټاو گهماندن له هاوه لانی دوور که وته وه. په کیک له مونافقان شوینی کهوت. وه کو پړوايه ته که ی پشوو، نهویش شم شیري له پڼغم بهر ﷻ به رز کرده وه، به لام که پڼغم بهر ﷻ ټاوړی لی دایه وه، په کسر نهو مونافقه کهوته له رزین و شم شیر که ی له ده ست دا کهوت. رږوداوی چواره م:

* به پړوايه ټیکي "مه شهوور" ی نړیک له تهواتوره وه، له پښه وایانی همدشه وه ده گپړنه وه، هه روه ها زور به ی زانایانی تفسیریش له وه دا له گه لیاندان که هږی هاتنه خواره وه ی ټایه تی: ﴿إِنَّا جَعَلْنَا فِيْ أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُونَ ۝ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ﴾ (یس: ۸-۹) نهو بهو که: نه بووجهل سویندی خوارد: نه گهر هه ر کات عمده له سوژده دا بېینیت، نهو بهر ده گوره به بدات به سهریدا. جاریک پڼغم بهر ﷻ له سوژده دا بوو، به رډنکی گوره ی هینا تا کو ییدات به سهریدا، له کاته دا قوره یشیش سهریان ده کرد. به لام بهر ده که لکا به هه ر دوو ده سته وه و، ده سته کانیشی تا ملی وشک بوون^(۱)، که پڼغم بهر ﷻ له نوږه که ی بووه وه، رږشت و ده ستی نه بووجهل یش بهر بوو. ټیر نهو ده ست بهر بوونه ی یان له بهر نهو بووه که پڼغم بهر ﷻ دوعای کردوه بهر بېیت، یان له بهر نهو ی که هیچ پڼوستی به که نهما بهو ی بهر ده که ی پڼوه بلکیت.

* وه لیدی کوری موغمیره، هات بۆ لای پڼغم بهر ﷻ به نیازی نهو ی بیکوړیت. به لام خواوه ند چاوه کانی وا کوږ کرد که گوڼی له ده نگی پڼغم بهر بوو، که چی به چاو نهیده یینی. ناچار گه پړاوه بۆ لای هاوړنکانی، نهوانیشی نه یینی تا بانگیان کرد^(۲) ا هه ر بهم جوړه مایه وه هه تا پڼغم بهر ﷻ ته شریفی له مزگه وتدا بوو. به لام که له مزگه وت رږشته ده روه، چاوی چاک بووه وه، چونکه هیچ پڼوستی به که به کوږی نهو نهما.

* هه روه ها له حه زره تی نه بوو به کری صیددقه وه - خوا ی لی رازی ییت - ده گپړنه وه که: دوا ی نهو ی سووره تی: ﴿ثَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ﴾ نازل بوو، "نوم

(۱) أخرجه ابن اسحاق وابن هشام والبيهقي وأبو نعیم بلفظ قريب، وأصله في البخاري والترمذي وأحمد وأبو يعلى.

(۲) الشفا ۱/۳۵۱.

جهمیل"ی ژنی نه‌بوو له‌مهب، که هم سووره‌ته به ﴿حَمَّالَةَ الْحَطَبِ﴾ ناونا‌توره‌ی لئی ناوه، ده‌سته‌کانی پر‌کرد له به‌رد و هات بۆ پښه‌مبه‌ر ﷺ له‌و کاته‌دا که پښه‌مبه‌ر ﷺ له‌گه‌ل نه‌بوو به‌کر له "مسجد الحرام" دا بوو. کاتی گه‌شته سهریان ته‌نها نه‌بوو به‌کری بینی و، خوای گه‌وره له ئاستی پښه‌مبه‌ره که‌یدا ﷺ چاوی نه‌وی کویر کرد. نه‌وه‌بوو به نه‌بوو به‌کری وت: کوا هاورپنکه‌ت؟ بیستوومه قسم پښ ده‌لښت، به خوا نه‌گه‌ر بیبینم هم به‌ردانه‌ی به ده‌مدا ده‌کیشم^(۱).

پښ گومان "ژنه دار‌کیشی دۆزه‌خ" ناتوانښت ده‌سته‌لات‌دارپنکی هښنده گه‌وره و مه‌زن بیبینت که خواوه‌ند به چه‌ند پلمه‌کی لاوا به‌رز له که‌سانی تر جیای کردووه‌ته‌وه. رووداوی پښه‌م:

* به‌نه‌قلی راست و دروست نه‌و به‌سهراته چه‌سپاوه که به‌سهر "عامیری کورپی توفیل" و "نهره‌دی کورپی قه‌یس" دا هاتووه، که به‌م جوړه‌به: "هم دوانه به نوښه‌رایه‌تیی تیره که‌یان هاتنه خزمه‌تی پښه‌مبه‌ر ﷺ. زووتر عامیر به هاورپنکه‌ی وتوو: من له پښه‌موه محممه‌ده به‌قسه ده‌گرم، تۆیش له کاتی قسه‌کردندا لینی بده. له پاشاندا نه‌بیینی هاره‌له‌کی هیچ کارپنک بکات. که دواپی لینی پرسی بۆ هیچت نه‌کرد؟ له وه‌لامدا وتی: به خوا هه‌رکات ده‌مویست لینی بده‌م، تۆم له نیوان خۆم و نه‌ودا ده‌بیینی، ئایا له تۆ بده‌م"^(۲) رووداوی شه‌شم:

* هه‌روه‌ها به‌نه‌قلی سه‌حیح چه‌سپاوه که: "شه‌بی‌ی کورپی عوسمانی جه‌جیه‌ی" له پۆژی "حونه‌ین" یان "لوحود" دا گه‌شته سهر پښه‌مبه‌ر ﷺ. کاتی خۆیشی جه‌زهره‌تی (حه‌مه‌زه) باوک و مامی نه‌می کوشتوو. له‌به‌ر خۆیه‌وه وتی: ده‌رفه‌ته، وا له‌م‌پۆ تۆله‌ی خۆم له محممه‌ده‌سښمه‌وه! کاتی خه‌لک له جه‌نگه‌که‌دا تښکه‌ل به‌یه‌که‌ر بوو‌بون، هم له پشته‌وه هات بۆ پښه‌مبه‌ر و شمشیره‌کی به‌رز کرده‌وه بۆ نه‌وه‌ی ده‌ستی خۆی بوه‌شښښت.. خۆی ده‌یگږږنه‌وه، ده‌لښت: له‌م کاته‌دا پښه‌مبه‌ر ﷺ پښی زانیم، بانگی کردم و ده‌ستی خسته سهر‌سنگم، له‌و کاته‌شدا له هه‌موو که‌سپنک زیاتر رقم لینی بوو. که ده‌ستی له‌سهر سنگم هه‌لگرت، له هه‌رچی کس هه‌یه زیاتر خۆشم ده‌ویست. ئنجا پښی وتم: وه‌ره نزیك به‌روه‌وه و له دژی کافران بجه‌نگه. ده‌لښت: نزیك بووم‌وه‌وه و به

(۱) رواه البیهقی والحاکم وقال: صحیح الإسناد.

(۲) رواه ابن اسحاق والبیهقی وأبو نعیم والطبرانی والأصبهانی واللفظ له.

شمشیره کهم له گهل کافراندا شهرم ده کرد و، خۆم کرد به قه‌لغان بۆ پڼغه‌مهر ﷺ خۆ نه‌گهر باو کیشم بهاتابه‌ته بهره‌ست، ده‌مکوش و نه‌مده‌هینشت نزیکه‌ی پڼغه‌مهر بښته‌وه^(۱).

* "فوضاله‌ی کورپی عمر" پش ده‌لښت: له سالی فه‌نمی مه‌ککه‌دا که پڼغه‌مهر ﷺ ته‌وافی که‌عبه‌ی ده‌کرد، ویستم بیکوژم. که لښی نزیک بوومه‌وه، فهرمووی: "ئه‌وه فوضالمیه" و تم: "به‌لنی". فهرمووی: "ئه‌وه له دلی خۆتدا چیت ده‌وت" و تم: "هیچ" او ئه‌ویش پڼکه‌نی و، داوای لیبور دنی له خوا بۆ کردم و، ده‌ستی خسته‌هه‌ر سنگم و، به‌وه دلم دامر کایه‌وه. به‌خوا هه‌ر که ده‌ستی له‌هه‌ر سنگم لا‌برد، له‌هه‌ر چی شت هه‌مه‌که خوا دروستی کردووه پڼغه‌مهر ﷺ زیاتر خوش ده‌ویست^(۲).

پروودای حه‌وتهم:

* به‌نه‌قلی سه‌حیح چه‌سپاوه و ده‌گیر نه‌وه که: جارنک پڼغه‌مهر ﷺ پالی به‌دیوارنکه‌وه دابووه‌وه، جووله‌که کان پیلانیان له‌دزی پڼغه‌مهر ﷺ ساز کرد و، به‌کینکیان ویستی به‌ردنکی گه‌وره‌ی به‌سه‌ردا بکښیت. پښ ئه‌وه‌ی ده‌ستی خۆی بووه‌شینیت، پڼغه‌مهر ﷺ هه‌لسا و رۆشت^(۳). به‌و جوړه و به‌بۆنه‌ی پارێزگاریی خوای گه‌وره‌وه، پیلانه‌که‌یان سه‌ری نه‌گرت.

پروودای تری هاوچه‌شنی ئه‌مه‌ زۆرن. ئه‌وه‌تا ئیمامی بوخاری و موسلیم و یشه‌وایانی تری حه‌دیت، له‌حه‌زه‌تی عایشه‌وه ده‌گیر نه‌وه، که ده‌فه‌رمویت: تا ئه‌و کاته‌ی ئایه‌تی: ﴿وَاللّٰهُ يَفْصِلُكَ مِنَ النَّاسِ﴾ نازل بوو، پڼغه‌مهر ﷺ پاسه‌وانی هه‌بوو. به‌لام که ئه‌م ئایه‌ته‌هاته‌هه‌ره‌وه، سه‌ری له‌ماله‌وه هینایه‌هه‌ره‌وه و فهرمووی: "یا ایها الناس! انصرفوا، فقد عصمني ربی عز وجل"^(۴). واته: خه‌لکینه‌ا فه‌رموون پڕۆن، واخوا خۆی ده‌مپارێزیت.

* * *

(۱) الشفا ۳۵۳/۱. نسیم الریاض ۲۴۸/۳.

(۲) رواه ابن اسحاق وابن هشام وابن سید الناس. پروانه: الشفا ۳۵۳/۱، الإصابة ۳۷۲/۵.

(۳) رواه ابن اسحاق. پروانه: الشفا ۳۵۲/۱.

(۴) رواه الترمذی وعبد بن حمید وابن جریر وأبو نعیم والحاکم وقال: صحیح الإسناد.

ئەم پەيامە، ھەر لە سەرەتاوە تا ئێرە، ئەوەی پروون کردەوہ کہ:

ھەرچی جۆر و ھەرچی جیھانی ناو ئەم بوونەوہرە ھەبە، ھەموو یان پێغەمبەر ﷺ دەناسن و پەيوەندی یان لە گەلیدا ھەبە. چونکە ئەمانە موعجیزە کانی پێغەمبەر ﷺ لە ھەموو جۆرنیک لە جۆرە کانی بوونەوہراندە دەردەخەن. واتە دەری دەخەن کہ ئەم پێغەمبەرە بەرپز و نازدارە ﷺ پەوانە کراوی بەدیھینەری گەردوون و نیرراوی پەروەردگاری ھەموو جیھانەکانە.

بەلێ، ھەر وە کە فەرمانبەرنیکی گەورە دەولەت، یان پشکنیارنکی پایەبەرزى لای پادشا، ھەموو فەرمانگە کانی دەولەت دەناسن و، ئەگەر پەوانە ناو ھەر کام لەو فەرمانگەیانە، ئەوا پزیزنکی گەرم و زۆری لێ دەگیرێت، چونکە لە لایەن پادشای مەزنەوہ کاری پێی سپێراوہ. بەلام ئەگەر وا داہینێن ئەم کار پێی سپێراوہ تەنھا پشکنیاری "دادگەری" یێت، ئەوا تەنھا فەرمانگە کانی "دادگەری" دەناسن و پزیزى لێ دەگرن و، فەرمانگە کانی تر بە باشی نایانسان. یان ئەگەر تەنھا پشکنیاری گشتیی سوپا یێت، ئەوا فەرمانگە پەسمی پە کانی تری دەولەت نایانسان..

بەلام خۆ لەو غوونانەى پێشوو تێدە گەین کہ: ھەموو فەرمانگە کانی دەستەڵاتدارى خواوہند، زۆر بە باشی ئەو پێغەمبەرە ﷺ دەناسن و، بە غەیری خۆشیانی دەناسین. ھەر لە مەلایکەتەوہ تا دەگاتە جالجالو کە و مێش..

کەواتە - بە بێ ھیچ گومانیک - دواھەمین پێغەمبەرە ﷺ و، نیرراوی پەروەردگاری جیھانیانە و، پەيام و پێغەمبەرنیتی پە کەشى وەك ھى پێغەمبەرانى تر نى پە، تا تەنھا بۆ پەك نەتەوہ یێت، بەلكو بۆ ھەموو بوونەوہرانە بە گشتی.

ئاماژەى سازدەھەم

ئەم ئاماژە پە بریتی پە لە "ئیرھاسات". واتە ئەو پرووداوہ لەعادەت بەدەرانی کہ لە پێش پێغەمبەرنیتییدا دەر کەوتوون. جا لەبەر ئەوەى ئەم پرووداوانە پەيوەندی یان بە پێغەمبەرنیتی پێغەمبەرە ﷺ ھەبە، ئەوا بە جۆرنیک لە بەلگە کانی پێغەمبەرنیتی ئەو دادەنرێن.. ئەمانش سێ بەشن:

بهشی یه کم

هم بهشه بریتی یه لهو ههوالانهی که "تهورات" و "ئینجیل" و "زه‌بوور" و "صوحوف" ی پئغه‌مهران - دروودیان له‌سهر ییت - له باره‌ی پئغه‌مهرییتی حه‌زرتی محمده‌وه ﷺ راپانگه‌باندوون. که ئه‌ممش به دهقی قورلانی پیرۆز چه‌سپاوه.

به‌ئنی، ماده‌م لهو کتیبانه "ئاسمانی" ن و خاوه‌نه کانیشیان (واته ئه‌وانه‌ی بۆیان هاتوون) چه‌ند پئغه‌مهریکی به‌پیزن - دروودی خویان له‌سهر ییت - ده‌بی لهو کتیبانه به‌وپه‌ری بی گومانی و به‌جۆرنیکی پنیوست باسی لهو که‌سه‌بکه‌ن که به‌هۆی لهو نووره‌ی له‌لایه‌ن خراوه‌هۆی دیت نیوه‌ی پرووی زه‌وی پرووناک ده‌کاته‌وه و ئایینه‌کانی تر هه‌لده‌وه‌شینته‌وه و پوخساری گه‌ردوونیش ده‌گۆریت..

چونکه لهو کتیبانه‌ی که پرووداوه جۆرنی‌یه‌کان له‌بیر ناکه‌ن و تۆماریان ده‌که‌ن، هه‌رگیز ناگۆنجی گرنه‌گرتین و گه‌وره‌ترین پروودای میژووی مرؤفایه‌تی، که پئغه‌مهرییتی حه‌زرتی محمده‌وه ﷺ، باس نه‌که‌ن.

جا ماده‌م باسی ده‌که‌ن، له‌وا باسکردنه‌که‌یان یان به‌درؤ‌خسته‌وه‌ی له‌وه‌ییت تاکو ئایینه‌کانی خۆیان له‌هه‌له‌وه‌شانه‌وه و تیاچوون پیاپیزن، یاخود بریتی ده‌ییت له‌پشت راستکردنه‌وه‌ی. واته‌بۆ له‌وه‌ی ئایینه‌که‌یان له‌ده‌ستکاری و ته‌حریف و خورافات پیاپیزن، ته‌سدیقی له‌وه‌ی پئغه‌مهره ﷺ ده‌که‌ن. خۆ قسه‌ی هه‌موو دۆستان و دۆزمنان له‌وه‌دا‌یه‌کی گرتوه‌که‌هیچ به‌لگه‌ و نیشانه‌یه‌کی له‌وتۆ له‌وه‌ی کتیبانه‌دانیه‌به‌به‌درؤ‌خسته‌وه‌ی هم پئغه‌مهره ﷺ رابگه‌یه‌نیت. که‌واته ده‌بی به‌لگه‌ و نیشانه‌ی ته‌سدیقی له‌ویان تیدا ییت.

ئێستاش ماده‌م به‌شیه‌یه‌کی ره‌ها "ته‌سدیق کردن" له‌ئارادایه‌ و هۆکاریکی سه‌ره‌کیش هیه‌که‌ داخوای ئهم پشت راستکردنه‌وه‌یه‌ییت، له‌وا لی‌ره‌دا سنی به‌لگه‌ی به‌هیز و توندوتۆڵ له‌سهر بوونی هم ته‌سدیق کردنه‌ی پئغه‌مهرییتی پئغه‌مهر ﷺ له‌وه‌ی کتیبانه‌دا، ده‌هینینه‌وه:

به‌لگه‌ی یه‌کم:

پئغه‌مهر ﷺ چه‌ند ئایه‌تیکی به‌سهر شوێنکه‌وته‌ی له‌وه‌ی ئایینه‌دا خوێنده‌وه‌ و، به‌وه‌ ئایه‌تانه‌ ته‌حه‌ددای کردن. وه‌ک بلیی به‌زمانی قورلانی پیرۆزه‌وه‌ پیاپان ده‌فه‌رموی:

(هه‌وه‌تا کتێبه‌ کانتان ته‌سه‌لبی پیغه‌مه‌ر یتیم و نه‌وه‌سه‌فانه‌ی من ده‌که‌ن که‌ تیاپاندایه‌ و، له‌وه‌وه‌ایمه‌دا که‌ به‌ هه‌موو جیهانه‌کانی ڕاده‌گه‌یه‌م، به‌ راستم داده‌نین).

هه‌مانه‌ش هه‌نلێکن له‌وه‌تایه‌تانه‌ی که‌ هه‌م ته‌حه‌ده‌ی به‌یان تێدایه‌:

﴿قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَةِ فَالْتُلُوْهَا إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (آل عمران: ۲۹۳).

﴿قُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَلْفُسْنَا وَأَلْفُسَكُمْ ثُمَّ تَبَيَّلْ

فَتَجْعَلَ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ﴾ (آل عمران: ۶۱).

له‌گه‌ل هه‌م ته‌حه‌ده‌دا ڕوون و ئاشکرایه‌شدا، هیچ کام له‌ زانا و قه‌شه‌کانی جووله‌ که‌ و گاوره‌کان نه‌هاتن هیچ شتێک ده‌رخه‌ن که‌ پیچه‌وانه‌ی نه‌وه‌ ڕاگه‌یانده‌نی پیغه‌مه‌ر ﷺ یه‌ت. خو‌ه‌ گه‌ر هه‌ر شتیکیان پیچه‌وانه‌ی فه‌رمووده‌که‌ی پیغه‌مه‌ر ﷺ له‌ به‌رده‌ستدا به‌ویه‌ - با زۆر که‌میش یه‌ت - له‌وه‌وه‌ جووله‌ که‌ و کافر و مونافیقه‌یه‌ کجار چه‌سوود و سه‌ره‌ختانه‌ی که‌ له‌ هه‌موو کات و جیگایه‌ کدا هه‌ن، ده‌ریانده‌خست و ئاشکرایان ده‌کرد.

ناوه‌ڕۆکی هه‌م ته‌حه‌ده‌دایه‌ش ڕه‌یتی بوو له‌وه‌ی که‌: یان ده‌بێ بتوانن شتێک له‌ کتێبه‌کانیاندا بدۆزنه‌وه‌ پیچه‌وانه‌ی نه‌وه‌ یه‌ت که‌ ئیستا هه‌م پیغه‌مه‌ره‌ ﷺ له‌ لایه‌ن خراوه‌ ڕایده‌گه‌یه‌یت.. یان پیغه‌مه‌ر ﷺ زۆر به‌ توندی جیهادیان له‌گه‌لدا ده‌کات. جاله‌به‌ر له‌وه‌ی نه‌یانتوانی شتێک به‌چه‌سپه‌نن که‌ پیچه‌وانه‌ی ڕاگه‌یانده‌نه‌که‌ی پیغه‌مه‌ر ﷺ یه‌ت، ناچاربوون به‌ جه‌نگ و کاولکاری و ده‌ربه‌ده‌ری ڕازی ببن. واته‌ شتیکیان ده‌ست نه‌که‌وت که‌ بیکه‌ن به‌ به‌لگه‌ی خو‌ریان و پیغه‌مه‌ری پێ یه‌ده‌نگ بکه‌ن. چونکه‌ هه‌ گه‌ر شتیکی له‌و جو‌ره‌یان ده‌ست بکه‌وتایه‌ له‌وه‌ ئاشکرا کردنی گه‌لێ ئاسانه‌ر بوو له‌وه‌ مال و سامان به‌خت کردن و کاولکاری و ده‌ربه‌ده‌ری به‌ی که‌ به‌سه‌ریاندا هات.

به‌لگه‌ی دووه‌م:

له‌به‌ر نه‌وه‌ی "ته‌ورات" و "ئینجیل" و "زه‌بوور" بۆ چه‌ندین زمانی به‌ک له‌ دوا‌ی به‌ک وه‌رگیراون و، قسه‌ی نه‌وه‌ که‌ سه‌انه‌یان تیکه‌ل به‌وه‌ که‌ ته‌فسه‌ریان کردوون و به‌هه‌له‌ لێکیان داوه‌نه‌وه‌ و، چه‌ندین وشه‌ی نامۆیان ئاوه‌شته‌ به‌وه‌.. له‌به‌ر هه‌مانه‌، ده‌بینیت نه‌وه‌ ئه‌عجازه‌ی که‌ له‌ تاپه‌ته‌کانی قورئاندا هه‌یه‌، له‌واندا نی‌یه‌. هه‌مه‌ جگه‌ له‌وه‌ ده‌ستکاری یانه‌ش که‌ نه‌فامان و ده‌روون چه‌په‌لان تیاپاندا کردوون و که‌موکووپی و ناته‌واوی به‌کانی نه‌وه‌ کتێبه‌نه‌ی زیاتر کردوه‌. ته‌نانه‌ت گه‌وره‌ زانای به‌ناوبانگ: "شیخ

ره‌حمه‌توللای هیندی^(۱) هزاران ده‌ستکاری له‌و کتیه‌ ناوبراوانه‌دا ده‌ستیشان کردوو و، زانایانی جووله‌که و گاوری پین بۆرپداوه.

سهره‌پای لهم هه‌موو ده‌ستکاری‌پانه، هه‌ر لهم سهرده‌مه‌ی خۆشماندا زانای به‌ناوبانگ: "حسین الجسر"^(۲) - خوالینی خۆش ینت - سهد و ده‌ به‌لگه‌ی له‌سهر پیغه‌مه‌ریتیی پیغه‌مه‌رمان ﷺ له‌و کتیه‌نامه‌دا ده‌ره‌یناوه و هه‌مه‌شی له‌ کتیبی "الرساله الحمیدیه" دا چه‌سپاندوو. خوالینخۆشبووش "ایسماعیل حه‌ققی مه‌ناسته‌ری" وه‌ری گێپراوه بۆ زمانی تورکی. هه‌ر که‌سێک ده‌یه‌ویت با سه‌یری به‌کات.

پاشان به‌شیکێ زۆری زانایانی جووله‌که و گاوری، دانیان به‌م راستی‌یه‌دا ناوه و وتووایه: وه‌سه‌ف کانی محمه‌د پیغه‌مه‌ر ﷺ له‌ کتیه‌ کاغاندا هه‌یه. وه‌ک: "هه‌رقلی پادشای پۆم" که‌ دانی به‌م راستی‌یه‌دا نا و وتی: "هه‌زه‌تی عیسا - دروودی خوالی له‌سهر ینت - مژده‌ی هاتنی محمه‌دی ﷺ داوه". هه‌ر به‌م جۆره "موقه‌بیس پادشای میسر" و "ئین صۆریا" و "ئین نه‌خته‌ب" و "که‌عه‌ی کۆری ته‌سه‌د"ی بای و "زوبه‌یری کۆری باتیا" و، غه‌یری ته‌مانش له‌ زانایانی جووله‌که و سهر کرده‌ کانیان دانیان به‌مه‌دا ناوه و، وتووایه: وه‌سه‌ف کانی لهم پیغه‌مه‌ره ﷺ له‌ کتیه‌ کاغاندا هه‌ن.

(۱) (شیخ ره‌حمه‌توللای هیندی) له‌ نیوان ساله‌ کانی (۱۸۱۸ - ۱۸۹۱ز) دا ژیاوه. لهم ده‌ستکاری‌پانه‌شی له‌ کتیه‌ که‌یدا که‌ ناوی "إظهار الحق"ه، باس کردوو. لهم کتیه‌ بۆ زۆر زمان وه‌ر گێپراوه و به‌ وردترین لیکۆلینه‌وی په‌خته‌یی داده‌نوت له‌ هه‌ردوو کتیبی ته‌ورات و لینگیلی نیستادا. هۆی دانانی لهم کتیبش لهمه‌ بووه که‌ له‌ ده‌می داگیر کردنی هیندستان له‌ لایهن ئینگلیزه‌وه، موبه‌ششه‌ کان زۆر به‌ توندی هه‌رشیان ده‌ کرده‌ سهر ئیسلام. بۆیه‌ گه‌لێن کس له‌ زانایان به‌ توندی به‌ره‌نگاریان بوونه‌وه. به‌ که‌م موناژه‌ری په‌مه‌ی له‌ نیوان دانمیری لهم کتیه‌ و سه‌روکی موبه‌ششه‌ کان له‌ به‌رواری ۱۰/۳/۱۸۵۴ز دا سازکراو، سه‌رجه‌می گفتوگۆکانی لهم موناژه‌راتانه‌ش به‌ ئاساده‌بوونی گه‌وره‌ پیاوانی هیندستان تۆمار کران. له‌ ته‌بامدا موبه‌ششه‌ که‌ به‌ به‌لگه‌ به‌زیه‌را و پێش لهمه‌ی موناژه‌ره‌ که‌ کۆتایی پین ینت شکستی هه‌نا و له‌ کۆری موناژه‌ره‌ که‌ پۆشته‌ ده‌رموه‌! بۆ زیاده‌ ئاگاداری له‌ به‌ره‌ی لهم کتیه‌ و دانمهره‌ که‌ی، په‌روانه‌ کتیبی: "اکبر بمجاهد فی التاریخ: الشیخ رحمة الله الهندی" دانراوی: محمد سلیم محمد سعید. وه‌ر گێپانی بۆ عه‌مه‌ی: فخرالدین أحمد و د. أحمد حجازي السقا و سید عبدالله محمد علام. الناشر: مکتبه‌ الکلیات الأزهریه - مصر - الطبعة الأولى ۱۹۷۷. (وه‌ر گێپ)

(۲) حسین الجسر: له‌ (ته‌راپلوس)ی لوبنان له‌ده‌یه‌ک بووه و هه‌ر له‌مێش کۆچی دوا‌یی کردوو. له‌ نیوان ساله‌ کانی (۱۲۶۱-۱۳۲۷ک/۱۸۴۳-۱۹۰۹ز) دا ژیاوه. سالی (۱۲۸۴ک) خۆبندن له‌ فه‌مه‌ر ته‌واو کردوو. که‌ گه‌پراوه‌توه‌ بۆ ته‌راپلوس به‌ که‌ پیاوی لهمی و شاعری و زانا و فه‌قیه‌یکێ به‌ناوبانگی سه‌رده‌می خۆی بووه. چه‌ند به‌ره‌مه‌نیکێ هه‌یه، به‌ناوبانگه‌رییان: (الرساله الحمیدیه) و (الحصون الحمیدیه) به‌ په‌روانه: (الأعلام)ی زه‌هر که‌لی ۲/۲۵۸. (وه‌ر گێپ)

هه‌روه‌ها به‌شیک‌ی زوری تر له زانایانی گاور و جووله‌که، دوا‌ی نه‌وه‌ی وه‌سفه‌کانی ینغمه‌به‌ریان ﷺ له کتیه‌کانی خزیاندا چاو‌پن‌که‌وت و بۆ زاناکانی تریشیان پروون کرده‌وه و به‌لگه‌یان بۆ هینانه‌وه، باوه‌ریان به‌ئایینی ئیسلام هینا و ده‌ستیان له ئینکاری و سه‌سه‌ختی و دوژمنایه‌تی هه‌ل‌گرت. وه‌ک: "عه‌بدوللای کوری سه‌لام و وه‌ه‌به‌ی کوری مونه‌بییه‌ و نه‌بوو یاسر و شاموولی هاو‌پنی توبه‌ع" هه‌روه‌ک "توبه‌ع" خۆشی له‌ پێش هاتنی ینغمه‌به‌ردا ﷺ ئیمانی پنی هینابوو. هه‌روه‌ها "ئوسه‌ید و نه‌عه‌له‌به‌ی کوری سه‌عه‌به‌" ئیمانیان پنی هینا. نه‌وه‌بوو له‌ناو هۆزی "بني‌النضیر" ی جووله‌که‌دا به‌ ده‌نگی به‌رز نا‌ره‌ای خزیان له‌وه‌ ده‌رب‌ری که‌ هۆزه‌ که‌یان له‌ گه‌ل ینغمه‌به‌ردا ﷺ ده‌جه‌نگان و، وتیان: "والله‌ هو‌ الذي عهد‌ إليك‌ فيه‌ ابن‌ هیان" .. واته‌: "به‌ خوا ته‌مه‌ نه‌وه‌ ینغمه‌به‌ریه‌ که‌ ئیبن‌ هه‌میان بۆی باس کردن". ته‌م ئیبن‌ هه‌میان‌ش پیاو‌نکی خواناس بوو، کاتی خۆی له‌ پێش نه‌وه‌ی ینغمه‌به‌ر ﷺ ره‌وانه‌ بکرنه‌ت، بووبوو به‌ میوانی "به‌نی نه‌ضیر" و پنی وتیرون: "قرب‌ ظهور‌ نبی‌ هذا‌ دار‌ هجرته‌". واته‌: "ینغمه‌به‌رێک به‌م نزیکانه‌ په‌یدا ده‌ییت، که‌ بۆ ئیره‌ کۆچ ده‌کات". به‌لام "به‌نی نه‌ضیر" هیچ گوێیه‌ که‌یان به‌م هه‌والی ته‌م دوانه‌ نه‌دا و، له‌ نه‌جمادا نه‌وه‌یان توش بوو که‌ تووشیان بوو.

هه‌روه‌ها چه‌ندین زانای جووله‌که‌ی تری وه‌ک: "ابن‌ یاسین و، موخه‌میریق و، که‌عبوله‌حبار" و غه‌یری نه‌وانیش، پاش نه‌وه‌ی وه‌سفی ینغمه‌به‌ریان ﷺ له‌ کتیه‌کانیاندا یینی، ئیمانیان پنی هینا.

یه‌ کێک له‌ زانا گاوره‌کان که‌ ئیمانی پنی هینا: "بوحه‌یرای ره‌به‌ن" بوو - وه‌ک له‌ پێشدا باسمان کرد - ته‌مه‌ش له‌و کاته‌دا که‌ ینغمه‌به‌ر ﷺ له‌ ته‌مه‌نی دوا‌زه‌ سه‌الیدا، له‌ گه‌ل نه‌بوو تالیبی مامی پۆشت بۆ شام. بوحه‌یرا له‌به‌ر پێزان له‌ ینغمه‌به‌ر ﷺ خواردنی بۆ کاروانه‌که‌ی قوره‌یش ئاماده‌ کرد و بانگه‌یشتی بۆ کردن. پاشان سه‌یری کرد نه‌وه‌ په‌له‌ هه‌وره‌ی سه‌یبه‌ری به‌سه‌ر کاروانه‌که‌وه‌ کردبوو، هه‌ر له‌ جینی خۆیدا ماوه‌. له‌به‌ر خۆیه‌وه‌ وتی: وا‌ دیاره‌ نه‌وه‌ که‌سه‌ی که‌ من مه‌به‌سته‌م هه‌ر له‌وئ ماوه‌ و نه‌ها‌تووه‌! له‌به‌ر نه‌وه‌، یه‌ کینکی نارد به‌ شوێنیدا تا‌کو له‌ گه‌ل خۆیدا یه‌ه‌یئت. ئنجا به‌ نه‌بووتالیبی مامی وت: یه‌به‌روه‌ه‌ بۆ مه‌که‌که‌، چونکه‌ جووله‌که‌کان زۆر سه‌سوودن و گه‌ر پنی بزائن به‌ فروفیل له‌ناوی ده‌به‌ن، چونکه‌ ئێمه‌ وه‌سفه‌کانی ته‌م کوپه‌ له‌ ته‌وراتدا ده‌یینین.

"نه‌ستووری هه‌به‌شه‌" و "نه‌جاشی" ی پادشایان دوا‌ی نه‌وه‌ی که‌ وه‌سفه‌کانی ینغمه‌به‌ریان ﷺ له‌ کتیه‌کانیاندا یینی، ئیمانیان پنی هینا. هه‌روه‌ها "زه‌عاتیر" ی زانای به‌ناو بانگی گاوریش وه‌سفه‌کانی ینغمه‌به‌ری ﷺ له‌ناو پۆمه‌کاندا ئاشکرا کرد و له‌سه‌ر

همه شهید کرا! ههروه‌ها زانای دبانى به‌ناوبانگ و سه‌رگه‌وره‌ی رڅحانی‌یه‌کانی شام: "حاریش کورپی ته‌بوو شمیری غه‌سسانی" و، پادشاکانی ئیلیا و ناوچه‌کانی تری شام، وه‌ك: "هه‌رقل و ئین ناطور و جاروود" و هاوچه‌شنیان دواى ته‌وه‌ی که وه‌سغه‌کانی پیغه‌مبه‌ریان ﷺ له‌ کتیبه‌کانی‌اندا چاو پی کهوت، ئیمانیان پی هیئا. به‌لام "هه‌رقل" له‌به‌ر ته‌وه‌ی نه‌میده‌ویست فه‌رمان‌په‌واییه‌ که‌ی له‌ده‌ست بدات، به‌ ره‌سمی ئیمانه‌ که‌ی ئاشکرا نه‌کرد.

هاوچه‌شنی ته‌مانه‌ زۆرن، وه‌ك "سه‌لمانی فارسی" که پیشتر دیان بوو، وه‌سغه‌کانی پیغه‌مبه‌ری ﷺ له‌ کتیبه‌کانی‌اندا دیوو. له‌به‌ر ته‌وه، به‌ شوین ته‌و پیغه‌مبه‌ره‌دا ﷺ ده‌گه‌را و هه‌ر که چاوی پی کهوت موسلمان بوو! هه‌روه‌ها وه‌ك "ته‌میم" که زانابه‌کی به‌پرز و گه‌وره‌یه‌ و، نه‌جاشیی پادشای حه‌به‌شه و قه‌شه‌کانی حه‌به‌شه و، ئوسقوفه‌کانی ناوچه‌ی "نه‌جران". هه‌موو ته‌وانه به‌یه‌ك ده‌نگ ده‌لین: پاش ته‌وه‌ی ته‌وسافی ته‌م پیغه‌مبه‌ره‌مان ﷺ له‌ کتیبه‌کانی‌اندا یینی، ئیمانمان پی هیئا.

به‌لگه‌ی سی‌هه‌م:

وا بۆ نمونه چهند ئایه‌تيك له تهورات و ئينجيل و زه‌ه‌بوور^(۱) ده‌هينين، که مه‌زده‌ی هانتي پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌ده‌ن:

ئایه‌تيك له‌زه‌ه‌بووردا ده‌لټ:

"اللهم ابعت لنا مقيم السنة بعد الفتره"^(۲).

خو "مقيم السنة" ش‌یه‌ کيکه له‌ ناوه‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ.

ئایه‌تيك له‌ "ئينجيل" دا ده‌لټ:

"وقال المسيح: إني ذاهب إلى أبي وأبيكم ليعث فيكم الفارقليطا"^(۳).

واته: تاكو ته‌حمه‌دتان تیدا بنیریت به‌ پیغه‌مبه‌ر.

(۱) زۆربه‌ی ئایه‌ته‌کانی ته‌م کتیبه‌ ناو‌پراوانه‌ مامۆستا نوورسی له‌ ته‌سله‌ که‌دا به‌ عه‌ره‌یی هیناوانی و، هه‌ندێکی‌شی به‌ تورکی. جا ته‌وانه‌ی که ته‌و به‌ عه‌ره‌یی هیناوانی، هه‌ر به‌ عه‌ره‌یی دامنانه‌وه‌ و اتا‌کانیانم به‌ کوردی له‌ په‌راوی‌زدا لټ‌ك داوه‌ته‌وه. ته‌وانه‌ش که له‌ ده‌قه‌ که‌دا تورکین و وه‌رگێپ‌ری عه‌ره‌یی کردوونی به‌ عه‌ره‌یی، من له‌ جینگای خزه‌باندا کردوومن به‌ کوردی. بۆ هه‌ردوو حا‌له‌ته‌ که‌ش، له‌ وه‌رگێپ‌رانی ئایه‌ته‌کانی ئینجیلدا پشتم به‌ دوو ئینجیلی کوردی به‌ستوه‌، به‌کم: ته‌وه‌ی که له‌ سالی ۱۹۱۹ زدا له‌ نی‌یۆ‌یۆرک له‌ له‌مه‌ریکا‌دا چاپ کراوه. دووه‌م: ته‌وه‌ی که له‌ سالی ۱۹۷۴ زدا له‌ سلیمانیه‌ی له‌ چاپخانه‌ی پاپه‌په‌ین له‌ چاپ دراوه.

(۲) واته: خواپه‌ پاش ته‌و ماوه‌یه، دامه‌زێنه‌ری سونه‌لمان بۆ بنیره.

(۳) واته: من بۆ لای باوکی خۆم و ئیوه‌ ده‌پۆم، تاكو "فارقليت" تان تیدا بنیریت.

ثابته‌تیکی تر له "ینجیل" دا ده‌لێت:

"وإنسی اطلب من ربی فیعطیکم فارقلیطاً یکون معکم إلى الأبد"^(۱).
"فاره‌قلیت" واته: جیا که ره‌وه‌ی حقی له ناحه‌قی، ئەمەش ناوی پێغه‌مبەرە ﷺ له‌و کتێبانەدا^(۲).

ثابته‌تیکی تەوراتیش ده‌لێت:

"إن الله قال لإبراهيم: إن هاجر تلد، ویكون من ولدها من یدُهُ فوق الجميع، ویسد الجميع مبسوطة إلیه بالخشوع"^(۳).

ثابته‌تیکی تری تەورات ده‌لێت:

"وقال یا موسى: إني مقيم لهم نبياً من بني إخوانهم مثلك وأحري قولي في فمه، والرجل الذي لايقبل قول النبي الذي يتكلم باسمي، فانا أنتقم منه"^(۴).

ثابته‌تیکی تر له تەوراتدا ده‌لێت:

"قال موسى: رباً إني أجد في التوراة أمة هم خير أمة أخرجت للناس، یأمرون بالمعروف وينهون عن المنكر ویؤمنون بالله. فاجعلهم أمي. قال: تلك أمة محمد"^(۵).

(۱) ینجیلی یۆهەننا (۱۶، ۱۴) واتە: لە پەروردگارم داوا دە‌کەم "فاره‌قلیت" پێکان بەداتی کە هەتا دنیا دنیا بە لە‌گەڵاندا یت. ینجیلی یۆهەننا ده‌لێت: "له‌ باوکم داوا دە‌کەم".

(۲) وەرگێڕه‌ کانی ینجیل وشه‌ی "فاره‌قلیت" مان له‌ زۆربه‌ی وەرگێڕانه‌ کاندا لا‌بردوه‌ و، وشه‌ی تریان له‌ جی‌گەدا داناره‌، چونکە ده‌زانن یۆ موسلمانەکان دەر‌که‌وتوه‌ کە مە‌به‌ست له‌و وشه‌یه‌ "عه‌مه‌د" ﷺ. "شیخ په‌حه‌مە‌توللای ه‌ندی" له‌ کتێبه‌ که‌یدا هه‌موو جیاوازی‌یه‌کانی چا‌به‌ جیا‌جیا‌کانی ینجیلی هه‌ر له‌ کۆ‌ن‌ه‌وه‌ تا سه‌رده‌می خۆی ده‌ستیشان کردوه‌. مامۆستا "عه‌بدولوه‌هاب نه‌ج‌جار"یش له‌ (قصص الأنبياء) که‌یدا (ص ۳۹۷ - ۳۹۸) با‌سی له‌وه‌ ده‌کات کە پرس‌یاری له‌ خۆ‌ره‌ه‌لاتناسی به‌نا‌وانگی لێ‌تال "دو‌کتۆر کارلۆز نلینۆ" له‌ باره‌ی له‌م وشه‌یه‌وه‌ کردوه‌ به‌و سېفه‌ته‌ی کە پ‌س‌پۆ‌ری زمانه‌ یۆ‌نانی‌یه‌ کۆ‌نه‌کانه‌. له‌ وه‌‌لام‌دا وتوو‌یه‌تی: "فاره‌قلیت" یه‌ع‌نی له‌و ک‌سه‌ی کە زۆر "حه‌مه‌د" ب‌کر‌یت. واته‌: ک‌ر‌م‌ت وشه‌ی: (حه‌مه‌د، آحه‌مه‌د) ده‌‌گر‌ێ‌ته‌وه‌!

(۳) سفر التکریم: ۱۷ واته‌: خوا به‌ ئی‌براهیم فر‌مو‌و: ه‌اج‌ر منالی ده‌یت و، له‌و منال‌ش که‌سێک ده‌‌که‌وت‌یه‌وه‌، ک‌ه ده‌ستی له‌ سه‌ر هه‌مو‌انه‌وه‌ ده‌یت و، ده‌ستی هه‌مو‌انی‌ش به‌و‌پ‌ه‌ری پ‌ه‌ز‌وه‌ له‌ به‌رده‌م‌یدا به‌‌لا‌و ده‌‌به‌نه‌وه‌.

(۴) سفر التنبیه: ۱۸ واته‌: به‌ موسای وت: من پ‌ی‌غه‌م‌به‌ریکی وه‌ک تۆ‌یان له‌ برا‌زابه‌انی خۆ‌یان یۆ‌‌داده‌یت‌م و، وت‌ی خۆ‌م له‌ سه‌ر زاری له‌و د‌مه‌‌ده‌‌پ‌رم، جا هه‌ر‌ک‌س وت‌ی له‌و پ‌ی‌غه‌م‌به‌ره‌ و‌ه‌ر‌نه‌‌گر‌یت ک‌ه به‌ ناوی من‌وه‌ ده‌‌و‌یت، خۆ‌م تۆ‌له‌ی لێ‌ ده‌‌س‌ێ‌م.

(۵) واته‌: موسا وت‌ی: له‌ی پ‌ه‌ر‌و‌ر‌د‌گا‌را ده‌‌یه‌ن‌م تەورات با‌سی نه‌‌ته‌وه‌یه‌ک ده‌‌کات ک‌ه باش‌ه‌رین نه‌‌ته‌وه‌ن له‌ مرۆ‌له‌دا هه‌له‌یک‌م‌ و فر‌مان به‌ چاک‌ه‌ و نه‌‌می له‌ خ‌را‌پ‌ه‌ ده‌‌که‌ن و با‌وه‌‌پ‌یان به‌ خوا هه‌به‌. خوا به‌ گی‌ان‌ا داوا‌کا‌رم له‌وانه‌ ب‌که‌یت به‌ تۆ‌مه‌تی من. خوا فر‌مو‌وی: له‌وه‌ تۆ‌مه‌تی عه‌مه‌ده‌.

ئاگاداری‌یه‌ك:

ئەو كۆپنەه‌ی ناومان هێنان، ناوی "عەمەد" یان ﷺ بە چەند ناوی كۆنە سوریانی و لە نێوان چەند ناوی كۆنە عێریدا دەربرێوە. وەك: "موشەفقەح، مونغمنا، حمیاطا" و چەند ناوی كۆنە تر، كە هەر هەموویان بە عەرەبی واتای: "عەمەد" دەگەیەنن. بەلام ناوهێنانی "عەمەد" بە راستەوخۆیی بە دەگمەن نەبێ نێ. ئەوانەش جوولە كە كان دەستكاری‌یان كردوون و گۆرپیانیان. وەك ئەو ئایەتە زەبوور كە دەلیت:

"یا داود! یأتی بعدك نبی یسمى أحمد ومحمداً صادقاً، سیداً، أمته مرحومة"^(۱).

چەند زانیە كۆ ئاگادار، لە پێش دەستكاری كردنی تەوراتدا، ئەم ئایەتەیان دەرخستوو. وەك: "عەبدوللای كۆری عەمری كۆری عاص"، كە یەكێكە لە حەوت "عەبدوللای" ناوێ زاناكان و ئاگاداری‌یه‌كی فراوانیان لەو كۆپنەه‌ی زوودا بوو. هەروەها "عەبدوللای كۆری سەلام" كە پێش هاوێلانی كەوت و موسلمان بوو. هەروەها "كەعبولە حەار" كە یەكێك بوو لە زانیانی جوولە كە. هەموو ئەمانە ئەو راستی‌یه‌یان ئاشكرا كردوو.

یەكێكی تر لەوانە ئەم ئایەتە، كە پاش قسە كردن لە گەل حەزرتی موسادا - دروودی لە سەر ییت - ڕوو دەكاتە ئەو پێغەمبەرە ﷺ كە لە دواى موسا دێت و پێی دەلیت:

"یا ایها النبی! إنا أرسلناك شاهداً ومبشراً ونذيراً وحرزاً للأمین. أنت عبدی. سمیتك المتوكل. لیس بفظ، ولا غلیظ، ولا سخاب فی الأسواق. ولا یدفع السیئة بالسیئة، بل یعفو ویغفر. ولن یقبضه الله حتی یقیم به الملة العوجاء بأن یقولوا: لا إله إلا الله"^(۲).

(۱) واتە: ئەو داودا لە دواى تۆ پێغەمبەرێك دێت كە راستگۆ و گومرەیه‌ و ناوی: "عەمەد" و "مەحمەد" و، ئومەتە كەشی ڕەحم یێ كراون.

(۲) سفر أشعیا: ۴۳، صحیح البخاری ۲۴۱/۵ باب (إنا أرسلناك شاهداً ومبشراً ونذيراً)، هەروەها: المستدرک للحاکم ۲/۲۷۸ الأحادیث المختارة للمقدسی ۴۶۰/۹. واتە: ئەو پێغەمبەرێك و تۆمان نارد و كردمانیت بە شایەت و مزگێنەر و ترسێنەر و دالەدی نەخوێندم‌اران. تۆ بەندەى منیت و ناوم ناویت بە (پشت بە خوا بەست) تۆ توورە و توندوتیژ و قەرەقەرێ ناو بازارە كان نییت، پێغەمبەرێكی وەهايت كە لە تۆلەى كارى خراپدا خراپە ناكاتمەو، بەلكو لێبۆردە دەیت. خوا نایگێرێتەو بۆ لای خۆى هەتا میلەتە لارەكەى یێ راست نەكاتمەو، بەوێ كە بێنن: "لا إله إلا الله".

ثایه‌تینکی تری تهورات ده‌لئیت:

"محمد رسول الله. مولده بمکه، و هجرت به بطیة، و ملکه بالشام، و أمته الحمادون"^(۱). و شهی "محمد" له‌م ثایه‌ته‌ی تهوراتدا به ناوینکی سورپانی و تراوه که واتای "محمد" ده‌گمیه‌نیت.

هه‌روه‌ها ثایه‌تینکی تری تهورات ده‌لئیت:

"أنت عبدي ورسولي سميتك المتوكل"^(۲).

ئهم ثایه‌ته‌ی پرووی قسه‌ی له‌و پیغمه‌ره‌یه، که له‌ نه‌وه‌ی ئیسماعیلی برازیانی یسحاقه و پاش موسا خوای گه‌وره‌ ده‌نیریت و ده‌یکات به پیغمه‌هر.

ثایه‌تینکی تری تهورات ده‌لئیت:

"عبدی المختار لیس بفظ ولا غلیظ"^(۳).

"المختار" واته: "المصطفى". که به واتای هه‌لێزێراوه‌ و، به‌ کینکه له‌ ناوه‌ کانی پیغمه‌هر ﷺ.

له‌ "ئینجیل" دا چه‌ند پێناسه‌یه‌ کێ جیا جیا سه‌باره‌ت به‌ "سه‌رگه‌وره‌ی جیهان" هه‌یه، که موژده‌ دراوه‌ ئه‌و سه‌رگه‌وره‌یه‌ پاش عیسا دئیت. به‌ کێک له‌ وانه‌ ده‌لئیت: "معه قضیب من حديد یقاتل به و أمته كذلك". واته: "پارچه‌ ئاسنیکێ به‌ ده‌سته‌ وه‌یه‌ جه‌نگی پێ ده‌کات، هه‌روه‌ها ئوممه‌ته‌ که‌شی". دیاره‌ مه‌به‌ست له‌ پارچه‌ ئاسنه‌ که: شمشیره‌. واته: پیغمه‌هرێک دئیت که‌ خاوه‌نی شمشیره‌ دئیت و نه‌ته‌وه‌ که‌شی فه‌رمانی "جیهاد" یان پێ ده‌درئیت. قورئانی پیرۆز له‌ کۆتایی سووره‌تی "الفتح" دا ده‌فه‌رموئ:

﴿وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطَنًا فَآزَرَهُ فَاسْتَظَلَّ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سَوَاقِهِ فُجِعِبَ الزُّرَّاعُ لِيُغَيِّظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ﴾ (الفتح: ۲۹).

جگه‌ له‌مانه، چه‌ندین ثایه‌تی تری هاوچه‌شنی ئه‌مانه له‌ ئینجیلدا هه‌یه.

له‌ بابی سی و سێ هه‌می کتیی پێنجه‌می تهوراتیشدا ئه‌م ثایه‌ته‌ هه‌یه که ده‌لئیت:

(۱) ورواه الطبراني. برواه: جمع الزوائد للهيثمی ۲۷۱/۸ وقال: فيه من لم أعرفهم. الفردوس للديلمی ۴۰۰/۲ ورمز لحسنه، و فیض القدير للمناوي ۱۹۵/۴. واته: محمد پیغمه‌ری خوايه. له‌دايکبوونی له‌ مه‌که‌که‌وه‌، کۆچی بۆ (طیبه‌) وه‌، موڵکی له‌ شامدايه‌ و، ئوممه‌ته‌ که‌شی سوپاسگوزاری خوان.

(۲) ورد أيضاً في الحديث الصحيح الذي رواه البخاري وأحمد والبيهقي. واته: تۆ به‌نده‌ و پیغمه‌ری منیت و ناوم ناویت: (به‌شت به‌ خوا به‌ست).

(۳) واته: به‌نده‌ هه‌لێزێراوه‌ که‌م تووړه‌ و توندوێژ نی‌یه‌.

(وتی: په‌روه‌ردگار له "سیناء" هوه‌هات و، له "ساعیرا" وه‌هه‌له‌هات و دره‌وشایه‌وه و، له چپای "فاران" یش‌حق‌ناشکرا ده‌کریٔ و له‌لای‌پراستیه‌وه‌هزاران‌مرؤفی‌پاکی له‌گه‌ل‌ده‌یٔ)^(۱).

هم‌ثایه‌ته‌هروه‌ک به‌باسی‌هاتنی‌په‌روه‌ردگار له‌لای "سیناء" هوه، هه‌والی‌پٔغه‌مبه‌ریٔی‌حه‌زرتی‌موسا ده‌گه‌به‌نیٔ و، به‌وه‌ی‌که‌ده‌لیٔ: له "ساعیرا" دره‌وشایه‌وه، هه‌والی‌پٔغه‌مبه‌ریٔی‌حه‌زرتی‌عیسا‌پاده‌گه‌به‌نیٔ، له‌همان‌کاتیشدا هه‌والی‌پٔغه‌مبه‌ریٔی‌حه‌زرتی‌عمه‌مدمان ﷺ ده‌داتی، به‌وه‌ی‌که‌پایده‌گه‌به‌نیٔ: حه‌ق له‌لای‌چپای "فاران" هوه‌ناشکرا ده‌یٔ. چونکه‌به‌یه‌کده‌نگی‌هموو‌شاره‌زایان: "فاران" ناوی‌چپاکانی‌ناوچه‌ی‌حیجازه.

که‌واته‌هم‌ثایه‌ته‌ی‌تورات، به‌بن‌پٔویست‌هون به‌هیج‌به‌لگه‌به‌کی‌تر، هه‌والی‌پٔغه‌مبه‌ریٔی‌حه‌زرت ﷺ پاده‌گه‌به‌نیٔ. ټنجا‌هه‌وش‌که‌ده‌لیٔ: "له‌لای‌پراستیه‌وه‌هزاران‌مرؤفی‌پاکی له‌گه‌ل‌ده‌یٔ" ته‌سدیقی‌فرمانی‌هو‌ثایه‌ته‌ی‌کوتایی‌سوورته‌ی "الفتح" ده‌کات‌که‌ده‌فرموی: ﴿ذٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ﴾ چونکه‌ثایه‌ته‌کی‌تورات وه‌سفی‌هاوه‌لانی‌پٔغه‌مبه‌ر ﷺ به "پاکان" و "قیدیسان" ده‌کات، که‌هولیا و پیاوچاکان.

هم‌ثایه‌تمش‌که‌له‌بابی‌چل و دووهمی "کتبی‌ه‌شعیا" دایه، ده‌لیٔ: "خوای‌حق‌ته‌عالا له‌ئاخر‌زه‌ماندا هه‌لټارده‌که‌ی‌خزی‌په‌وانه‌ده‌کات و (روح‌الأمین) که‌جیریل، ده‌نیزٔ بؤ‌لای و فیری‌ده‌کات. پاشان‌هه‌ویش‌جیریل‌چونی‌فیر‌کردووه‌هر‌به‌جوړه‌خه‌لکی‌فیر‌ده‌کاته‌وه و، به‌حق و په‌وا‌حوکمپانی‌نیوانیان‌ده‌کات. هو‌هه‌لټارده‌په‌ی‌خوای‌گه‌وره‌پووناکی‌په‌کی‌وه‌هایه‌که‌خه‌لکی‌له‌تاریکی‌ده‌رباز‌ده‌کات و به‌رو‌پووناکی‌ده‌پانبات. خوای‌په‌روه‌ردگارم، هموو‌هو‌شانه‌ی‌فیر‌کردووم‌که‌پرو ده‌دات، وامنیش‌به‌ټپوه‌ی‌ده‌لټیم".

که‌واته‌هم‌ثایه‌ته‌به‌ته‌واوی‌وه‌سفه‌کانی‌پٔغه‌مبه‌ر ﷺ پروون‌ده‌کاته‌وه.

له‌بابی‌چواره‌می‌کتبی: "میخائیل‌پٔغه‌مبه‌ر" دا، هم‌ثایه‌ته‌هه‌په:

"له‌ئاخر‌زه‌ماندا لوم‌ه‌ټکی‌په‌حم‌پٔ کراو‌ده‌بن‌که‌خواوه‌ندی‌حق‌ده‌پرسن و له‌لای‌چپا‌پروژه‌که‌خه‌لکټکی‌زور‌کوده‌بنه‌وه‌که‌له‌هموو‌هر‌ټیکه‌وه‌دین و په‌روه‌ردگار‌ده‌پرسن و هاو‌به‌شی‌بؤ‌پریار‌ناده‌ن".

ئەم ئایەتە "عەرەفە" دەردەخات و، خەلکە زۆرە کەش حاجیانن که بەرەو ئەو چیا پێرۆزە دەچن و خواوەند دەپەرسن. ئوممەتە پەحم پێ کراوە کەش ئوممەتی حەزەرەتی عەممەدە ﷺ. چونکە ئەم وەسفە - لە راستیدا - دروشمی ئەوانە.

لە بابی حەفتا و دوو هەمی زەبووریشدا ئەم ئایەتە هەبە، دەلیت:

"لە دەریاوە تا دەریا و، لە پرووبارە کانەو تا ئەوپەری زەوی، مولکی "ئەو" دەبیست و، لە یمەن و دوورگە کانەو دیاریی بۆ دیت و، پادشایان ملکه‌چی دەبن و شۆینی دەکەون و، لە هەموو کاتێکدا سلاواتی لەسەر دەدریت و، لە هەموو رۆژێکدا دوای بەرە کەتی بۆ دەکرت و، لە مەدینه‌و پرووناکی یەکانی ئەو دەدرەوشیتەو و، هەتا هەتایە ناوی هەر دەمینیت و، پێش ئەوێ خۆر بەدی بهێنریت ناوی ئەو بوو و، هەتا خۆریش. عینیت ناوی ئەو هەر دەمینیت".

ئەم ئایەتە بە ئاشکرا وەسفی پێغمبەر ﷺ دەکات. چونکە دواي حەزەرەتی داوود - دروودی خواي لەسەر بیست - جگە لە عەممەد پێغمبەر ﷺ ئایا هیچ پێغمبەرێک هاتوو که بانگەوازی ئایینی ئاشکرا کردیست و، بە خۆرەلات و خۆرئاوا و بلاق و کردیستەو و، پادشایانی ملکه‌چ کردیست که باجی "جزیه" ی بدەنن و، پادشا و دەستەلاتدارە کان - بەوپەری خۆشەویستی یەو - سەری ملکه‌چی بۆ دابنەوینن و، هەرچی رۆژە لە پێنج یەکی مرۆفایەتی یەو نزا و سلاواتی پێشکەش بکریست و، پرووناکی یەکانی لە مەدینه‌و بەدرەوشیتەو.. ئایا جگە لە حەزەرەتی عەممەد ﷺ کەسی تر هاتوو و هەا بوویست؟

ئایەتی بیستمی بابی چوار دەهەمی ئینجیلی یۆحەننا (کە بۆ زمانی تورکی وەرگیراوە)، دەلیت:

"لە پاش ئەم، قسە ی زۆرتان لە گەل ناکەم، چونکە سەرگەرەوی ئەم جیهانە دیت و، هیچی ئەو لە مندا نی یە"^(۱).

دەستەواژە ی: "سەرگەرەوی جیهان" بریتی یە لە "فەخری عالم"، کە یە کێکە لە ناوێشانە بەناوبانگە کانی پێغمبەر ﷺ.

هەر و هە ئایەتی حەوتەمی بابی ساز دەهەمی ئینجیلی یۆحەننا دەلیت:

(۱) ئەم ئایەتە لە ئینجیلە کوردی یەکاندا بەر ئایەتی "سی هەم" دەکەوێت ئەک "بیستم". دوا پرگە ی ئایەتە کەش لە چاپە کە ی ۱۹۱۹ دا بەم جۆرە ی: "دە مندا هیچی نی یە" بەلام لە چاپە کە ی ۱۹۷۴ دا بەم جۆرە ی: "لە دزی من تانایی نی یە".

"من راستیتان پی ده‌لیم: بۆ ئیوه باشتر وایه که من برۆم. چونکه نه‌گر نه‌پرۆم فاره‌قلیت (دلده‌روه که.. یاربده‌ده‌ره که)^(۱) ناپه‌ت بۆ لاتان".

جا ئایا دوا‌ی حه‌زهرتی عیسا - دروودی له‌سهر ییت - جگه له حه‌زهرتی محمهد ﷺ هیچ دلده‌روه‌به‌کی تر هه‌مه‌؟ خۆ ته‌نها هه‌ر ئه‌وه که مرۆفایه‌تی له حوکمی نه‌مان و له‌ناوچوونی هه‌میشه‌یی رزگار ده‌کات و، به‌ممش دلده‌نه‌وه به مرۆفایه‌تی ده‌به‌خشیت و، هه‌ر ئه‌ویشه که "سهرگه‌وره" و "مایه‌ی شانازی"ی هه‌موو جیهان و بوونه‌وه‌ران ییت.

ئایه‌تی هه‌شته‌می بابی شازده‌هه‌می هه‌مان ئینجیلی یۆحه‌ننا، ده‌لێت:
"کاتی که ئه‌و دێت، له‌سهر گونا‌ه و، چاکه و، دادوه‌ری، سه‌رزه‌نشتی جیهان ده‌کات".

ئایا کێ‌یه جگه له حه‌زهرتی محمهد پیغه‌مه‌هر ﷺ که خراپه و گونا‌هی جیهانی گۆرپه‌وه و به‌ره‌و چاکه‌ی بردوون و، خه‌لکی له گونا‌ه و تاوانکاری و بت په‌رستی ده‌رباز کردوه و، بناغه‌ی سیاسه‌ت و دادوه‌ری له دنیا‌دا گۆرپه‌وه و، هی باشتری بۆ دانا‌ن؟ کێ هه‌یه جگه له‌و؟

ئایه‌تی یازده‌هه‌می بابی شازده‌ش له ئینجیلی یۆحه‌ننا، ده‌لێت:
"کاتی هاتی سهرگه‌وره‌ی جیهان هاتوه".

یان ده‌لێت:

"... وه له‌سهر حوکم (داوه‌ری) چونکه سهرگه‌وره‌ی ئه‌م جیهانه حوکمه‌رانه".
که‌واته ده‌ینی مه‌به‌ست له "سهرگه‌وره‌ی جیهان"^(۲)، سه‌رداری مرۆفایه‌تی: حه‌زهرتی محمهد ییت ﷺ.

ئایه‌تی سیازده‌هه‌می بابی دووه‌می^(۳) ئینجیلی یۆحه‌ننا، ده‌لێت:
"کاتی که ئه‌و "گیانی راستی" به‌ دێت، بۆ هه‌موو راستی‌یه‌ک رینماییتان ده‌کات. چونکه له خۆیه‌وه نادوێت، به‌لکو هه‌رچی‌یه‌ک ده‌یستیت پێشان ده‌لێت و، هه‌والی ئه‌و شتانه‌شتان پی راده‌گه‌یه‌نێت که له داها‌تو‌ودا ده‌بن و پروو ده‌ده‌ن".

(۱) وشه‌ی (فاره‌قلیت) که له چاپه‌که‌ی موس‌ل سالی ۱۸۷۶زدا هه‌یه، له هه‌ندێ چاپ و وه‌رگێ‌پ‌رای ئینجیلدا به (دلده‌روه) و، له هه‌ندێکی تریشدا به (یاربده‌ده‌ره) نووسراوه.

(۲) به‌لێ تابلێ گه‌وره‌یه. چونکه وا‌ماوه‌ی هه‌زار و سێ‌سه‌د ساله له هه‌موو سه‌رده‌میکی ئه‌م ماوه‌یدا سێ سه‌د و پهنجا ملیۆن کس به‌وه‌پ‌ری گۆ‌ن‌ایه‌لی و خۆشه‌ویستی‌یه‌وه شو‌نی ده‌که‌ون و، ملکه‌چی فه‌رمانه‌کانی ده‌بن و، هه‌موو پ‌ۆ‌ژێ‌ک به‌ سلاو لێ کردنی، په‌مانی له‌گه‌ل نوێ ده‌که‌نوه. (دانه‌ر)

(۳) ئه‌م ئایه‌ته له ئینجیله کوردی‌یه‌کاندا به‌ر ئایه‌تی سیازده‌ی بابی شازده‌هه‌می ئینجیلی یۆحه‌ننا ده‌که‌وێت.

ئەم ئایەتە بە پروونی لە بارە‌ی پێغەمبەرەوه ﷺ دە‌دوینت. چونکە ئایا کێ‌یە جگە لە‌و کە
هەموو خە‌لکی بۆ "پاستی" بانگ کردینت و جگە لە "سرووش"ی خوای گە‌وره
هیچی تر نە‌ئیت و، هەرچی حە‌زرتی جیبریل - دروودی لە‌سەر ییت - پێی بلێت
ئە‌ویش پرایگە‌یه‌نیت و، هە‌والی پرووداوه‌ کانی دوا‌پۆژ و قیامە‌تی بە‌ درێژی
پراگە‌یان‌دینت؟

پاشان لە "صوحوف"ی پێغەمبەر‌اندا، چە‌ند ناویکی پێغەمبەر ﷺ هاتووه، کە بە
زمانی سوریانی و عیبری واتای: "محمد" و "أحمد" و "المختار" و "مصطفی" دە‌گە‌ینن.
ئە‌وە‌تالە‌ صوحوفی حە‌زرتی شو‌عه‌یدا - دروودی لە‌سەر ییت - وشە‌ی
"موشە‌فە‌ح" بە‌ واتای: "عە‌مە‌د" و.. لە‌ تە‌وراتیشدا "مونه‌حە‌منا" بە‌ هە‌مان واتا
هاتووه و.. لە‌ زە‌بووردا وشە‌ی: "حمیاطا" واتە: "پێغەمبە‌ری حە‌رم" هە‌یه، هە‌روه‌ها
"المختار"یشی تێدا‌یه و.. لە‌ تە‌وراتدا "الحاتم" و "الخاتم" و.. "مقیم‌‌السنه"ش لە
تە‌ورات و زە‌بووردا و.. "ما‌زمار" لە‌ صوحوفی ئی‌سرا‌هیم و تە‌وراتدا و.. "ئوحید" لە
تە‌وراتدا هە‌یه.

پێغەمبەر ﷺ فرمویە‌تی: "اسمي في القرآن محمد وفي الإنجيل أحمد وفي التوراة أحميد.
وإنما سميت أحميد لأني أحميدُ عن أمي نار جهنم"^(١).

هە‌روه‌ها لە‌ ناوانی پێغەمبەر ﷺ کە لە "ئینجیل"دا هاتووه: "صاحب‌‌القضيب
والهراوة"یە. گومانیشی تێدا‌نی‌یه کە پێغەمبەر ﷺ بە‌ بۆ‌نە‌ی (جیهادی‌‌خۆ‌ی و جیهادی
نە‌تە‌وه‌ کە‌یه‌وه) گە‌وره‌ی نیوان هە‌موو پێغەمبەر‌انە.

هە‌روه‌ها یە‌کیکی تر لە‌ ناوانە‌ بریتی‌یه لە: "صاحب‌‌التاج". خۆ ئە‌م سیفە‌تە‌ تاییە‌تە
تە‌نها بە‌ پێغەمبەرەوه ﷺ، چونکە تە‌نها عە‌ره‌بە‌کانن کە لە‌ ناو هە‌موو نە‌تە‌وه‌ کانی تردا بە
میزە‌ و عە‌گال بە‌ ناوبانگ بن. دیارە‌ تاج و میزە‌ریش یە‌ک واتایان هە‌یه. کە‌واتە‌ ئە‌و
خاوە‌ن تاجە‌ی ئینجیل ناوی بردووه، جگە لە‌ پێغەمبەر ﷺ کە‌سی تر نی‌یه.

هە‌روه‌ها لە "ئینجیل"دا ناوی (بارە‌قلیت) یان (فارە‌قلیت) هاتووه. واتاکە‌شی
- وه‌ک لە‌ تە‌فسیری "ئینجیل"دا نووسراوه - بریتی‌یه لە: جیاکەرە‌وه‌ی حە‌ق لە‌ ناحە‌ق.
کە‌ ناوی ئە‌و پێغەمبەرە‌یه ﷺ خە‌لکی بۆ‌لای "حە‌ق" بانگ دە‌کات. حە‌زرتی عیسا‌ش

(١) پروانە: (الأنوار المحمدية من المواهب اللدنية) ص ١٤٣ واتە: من ناوم لە‌ قورئاندا "عە‌مە‌د"ە و لە‌ ئینجیلدا
"لە‌حمە‌د"ە و لە‌ تە‌وراتدا "ئوحید"ە. بۆ‌یه (ئوحید)‌یشم ناو‌نراوه‌ چونکە ئا‌گری دۆ‌زە‌خ لە‌ ئومە‌تە‌ کە‌م دوور
دە‌خە‌مه‌وه.

له "ئینجیل" دا فرموویته‌ی: "من ده‌پۆم تا‌کر سەر‌گه‌وره‌ی جیهان یئت". ئایا له‌ دوای
حه‌ز‌ره‌تی عیسا - دروودی له‌ سەر یئت - جگه‌ له‌ هه‌ز‌ره‌تی مه‌مه‌د ﷺ که‌سی تر هات‌وه
که‌ سەر‌گه‌وره‌یی جیهانی کردیئت و حه‌ق و ناحه‌قی له‌ په‌ک جیا کردیئته‌وه و خه‌لکی بۆ
ڕینی خه‌یر و چاکه‌ ڕه‌نمایی کردیئت؟ واته‌ هه‌ز‌ره‌تی عیسا - دروودی له‌ سەر یئت -
همیشه‌ مژده‌ی هاتنی پتغمه‌به‌ریکی داوه‌ که‌ له‌ دوای خۆی دیت و، ئیتر پتوست به‌م
نامینیئت و، ئهم ته‌نها پتسه‌کی هاتنی ئه‌وه‌.

وه‌ک قورئان ئه‌مه‌ به‌ ڕوونی ده‌ده‌پرت که‌ ده‌فه‌رموی:

﴿وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيِّ
مِنَ الْتَوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِيهِ مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ﴾ (الص‌ف: ۶).

به‌ئێ، زۆر جار هه‌ز‌ره‌تی عیسا - دروودی له‌ سەر یئت - مژده‌ی به‌ ئومه‌ته‌که‌ی ده‌دا
که‌ و‌ا سەر‌گه‌وره‌ی جیهان^(۱) دیت و، به‌ چهند ناویکی سوریانی و عیبری ناوی ده‌هینا.
زانا لیکۆله‌ره‌ کانیش ئه‌و ناوانه‌ به‌ واتای: "ئه‌حمده‌، مه‌مه‌د، جیا‌که‌ ره‌وه‌ی حه‌ق له‌
ناحه‌ق" لێک ده‌ده‌نه‌وه‌.

پرسیار:

بۆچی هه‌ز‌ره‌تی عیسا - دروودی له‌ سەر یئت - له‌ هه‌موو پتغمه‌به‌رانی تر زیاتر
مژده‌ی هاتنی پتغمه‌به‌ری داوه‌، به‌لام پتغمه‌به‌رانی تر ته‌نها هه‌والی هاتنی ئه‌ویان داوه‌؟
وه‌لام:

چونکه‌ پتغمه‌به‌ری به‌‌پێ‌زمان ﷺ هه‌ز‌ره‌تی عیسا‌ی له‌ به‌‌درو‌خسته‌وه‌ی
جووله‌که‌ کان و ئه‌و ته‌ نه‌شیاوانه‌ی به‌ ده‌میه‌وه‌ هه‌لیان ده‌به‌ست، ڕزگار کرد. هه‌روه‌ک
ئایینه‌که‌شی له‌ ده‌ستکاری کردنه‌ ناشه‌ین و نا‌په‌واکانی ئه‌وان پاراست. ئه‌مه‌ سەر‌پرای
ئه‌وه‌ی که‌ پتغمه‌به‌ر ﷺ شه‌ریعه‌تیکی لیبورده‌ی هینا، له‌ بریی ئه‌و شه‌ریعه‌ته‌ی که‌ نه‌وه‌ی
ئیسرائیلی ماندوو کردبوو، ئه‌و نه‌وه‌ی ئیسرائیلی که‌ ئیمانیا‌ن به‌ هه‌ز‌ره‌تی عیسا

(۱) گه‌شتیاری به‌‌ناوبانگی تورک: "ئهل‌ولیا چهل‌هی" له‌ گۆرستانی "شمعون الصفا" دا ئینجیلێکی دیه‌ره‌ که‌ له‌
پێستی ئاسکدا نووسراوه‌ته‌وه‌، ئهم ئایه‌ته‌ی تێدا بووه‌: (ئیتون) مندا لیک له‌داک ده‌یئت (تازه‌ریبون) له‌ نه‌وه‌ی
ئیسراهم (بروفتون) ده‌یئته‌ پتغمه‌به‌ر (لوعسلین) درۆزن نی‌په‌ (بنت لغزولات) له‌ مه‌که‌که‌ له‌داک ده‌یئت
(که‌ کالوشه‌ر) چاکه‌ و ڕه‌نمایی بۆ خه‌لک ده‌هینیئت (تونومین) ناوی پڕۆزی (موامیت) (۵) ئه‌حمده‌، مه‌مه‌ده‌
(ئیسفیلوس) ئه‌وانه‌ی له‌ گه‌لی ده‌بن و شوینی ده‌که‌ون (تا‌کر دیس) بناغه‌ی ئهم دنیایه‌ن (بیست بیث) خۆشی
سەر‌گه‌وره‌ی ئهم جیهانه‌یه‌. (دانه‌ر)

(۵) وشه‌ی (موامیت) ده‌ستکاری کراوی وشه‌ی: (مه‌مه‌ده‌). (دانه‌ر)

نده‌هینا. جا ئهم شه‌ریعه‌ته یئنگه‌رده‌ی پیغمبه‌ر ﷺ پیره له ئه‌حکام و تمواو که‌ری شه‌ریعه‌ته که‌ی حه‌زرتی عیسا‌یه - دروودی له‌سه‌ر یئت - ئیتر له‌م روا‌نگه‌یه‌وه حه‌زرتی عیسا - دروودی له‌سه‌ر یئت - ئهو مژدانه‌ی سه‌بارت به‌هاتنی پیغمبه‌رمان ﷺ را‌گه‌یاندووه.

* * *

بهم جۆره یی‌نیمان که‌ چۆن ته‌ورات و ئی‌نجیل و زه‌بوور و صوحوفی پیغمبه‌ران - دروودیان له‌سه‌ر یئت - بایه‌خیان به‌ پیغمبه‌ری ئاخ‌ر زمان ﷺ داوه. ئه‌وه‌ش بزانه که‌ ئیمه‌ لی‌زه‌دا چهند غوونیمه‌کی که‌مان باس کرد له‌ نیوانی چه‌ندین ئایه‌تی زۆری تردا که‌ له‌م باره‌یه‌وه هه‌ن. بۆیه به‌مه‌نده‌ش وازمان هینا، چونکه‌ ئهو ئایه‌ت و وه‌سفانه‌ی هینامان، سه‌روزیادن بۆ چه‌سپاندنی ئه‌وه‌ی که‌ پیغمبه‌ری ئاخ‌ر زمان جگه‌ له‌ حه‌زرتی "مه‌مه‌د" ﷺ که‌سی تر نی‌یه.

به‌شی دووهم

به‌شی دووهمی ئیرهاص و به‌لگه‌کانی پیغمبه‌ریتی پیغمبه‌ر ﷺ بریتی‌یه له‌ هه‌والدانی کاهینان و ئه‌ولیا و خواناسانی سه‌رده‌می "فه‌تره‌ت" (واته: سه‌رده‌می پیش پیغمبه‌ریتی پیغمبه‌ر ﷺ) له‌ باره‌ی هاتنی پیغمبه‌ره‌وه ﷺ. ئه‌وه‌بوو هه‌موو ئه‌وانه، به‌ ئاشکرا و له‌ به‌رچاوی خه‌لکدا هه‌والی هاتنی پیغمبه‌ریان ﷺ را‌گه‌یاندووه. ئهم هه‌والدانه‌شیان له‌ شیعره‌کانی‌اندا بۆ به‌جی هیشتووین. هه‌تا ییشلنی ئهم هه‌والانه‌ زۆرن، به‌لام ئیمه‌ لی‌زه‌دا ئه‌وانه‌یان باس ده‌که‌مین که‌ به‌ناوبانگ و بلاون و، له‌ لای پیاوانی "سیره‌ت" و "میژوو" باوه‌ر پێ کران^(۱).
(به‌که‌م): ئه‌وه‌یه که‌ شا تو‌به‌ه‌ع - که‌ به‌کێکه‌ له‌ پادشا‌کانی یه‌مه‌ن - له‌ باره‌ی وه‌سفی پیغمبه‌ره‌وه ﷺ له‌ کتێبه‌ کۆنه‌کاندا دیو‌یه‌تی و، ئیمانی پێی هیناوه‌ و، له‌ شیعرنێکدا ئه‌مه‌ی را‌گه‌یاندووه، که‌ ده‌ئیت:

(۱) ئه‌وه‌ی جینی سه‌رنجه‌ لی‌زه‌دا ئه‌وه‌یه که‌ مامۆستا نوورسی ئهم غوونانه‌ی لی‌زه‌ی له‌ کتێبه‌کانی سیره‌ت و میژوو و مرگرتوو هه‌ک له‌ کتێبه‌کانی فهرمووده، وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ ئاماژه‌کانی پیشوودا له‌وان نه‌قلی ده‌کرد. له‌مش له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که‌ فهرمووده له‌ سه‌رچاوه‌ی فهرمووده و میژووش له‌ سه‌رچاوه‌ی میژوو و مرده‌گه‌رنه‌ت.

شهدتُ على أحمدَ الله رسولَ من الله باری النسم
فلو مُدَّ عمري إلى عمره لکنْتُ وزيراً له وابنَ عم

واته وه‌کو‌حه‌زرتی‌عه‌لی‌ده‌بوو بۆ‌پنځمه‌بر ﷺ.

(دوو‌هه‌م): قوسسی‌کوپری‌ساعیده‌ی‌له‌یادی، که‌به‌په‌وانبیزترینی‌وتارخوینه‌عه‌ره‌به‌کان‌و‌یه‌کناپه‌رست‌به‌ناوبانگه، له‌پنځ‌ئیس‌لامدا‌بهم‌به‌یتانه‌ی‌خواره‌وه‌ه‌موالی‌پنځمه‌بر‌ئیتی‌حه‌زرتی‌پاگه‌یاندوووه:

أرسلَ فینا أحمدَ خیرُ نبیٍّ قد بُعث
صلى عليه الله ما عَجَّ له ركبٌ وحث

(سێ‌هه‌م): که‌عبی‌کوپری‌لوته‌ی - که‌یه‌کینکه‌له‌باپیرانی‌پنځمه‌بر ﷺ - له‌بارهی‌پنځمه‌بر‌ئیتی‌حه‌زرتی‌مه‌مه‌ده‌وه‌ﷺ لهم‌به‌یتهی‌ئیلهام‌کراوه:

على غفلةٍ یأتی النبی محمدٌ فیخبرُ أخباراً صدوقاً خیرها

(چواره‌م): بریتی‌یه‌له‌وه‌ی‌که‌(سه‌یفی‌کوپری‌ذی‌یه‌زه‌ن)‌ی‌پادشای‌یه‌مه‌ن‌له‌کئیه‌پنځوه‌کاندا‌وه‌سفی‌پنځمه‌بری‌ﷺ دیوه‌و، ئیمانی‌پن‌هیناوه‌و‌موشتاقی‌بووه. کاتنی‌که‌باپیری‌پنځمه‌بر ﷺ له‌گه‌ل‌کاروانی‌قوره‌یشدا‌بۆ‌یه‌مه‌ن‌پوشتن، لهم‌پادشابه‌(سه‌یفی‌کوپری‌ذی‌یه‌زه‌ن)‌پن‌وتن: "إذا وُلدَ بتهامةٍ ولدٌ بین کتفه‌ شامةٌ کانت له الإمامةُ، وإنک یا عبدالمطلب لَحَدُّهُ"^(١)

(پنځه‌م): که‌یه‌که‌م‌جار‌"وه‌حی"‌(واته:‌سرووش)‌بۆ‌پنځمه‌بر ﷺ هات، ترس‌و‌سامی‌لن‌نیشت. خه‌دیجی‌خیزانی - خوای‌لن‌پازی‌یت - بردی‌بۆ‌لای‌"وه‌ره‌قه‌ی‌کوپری‌نه‌وفه‌ل"‌ی‌ئاموزای‌خو‌ی‌و‌پن‌وت: ئاموزا! گوئی‌له‌برازاکه‌ت‌پا‌بگه‌ره. وه‌ره‌قه‌مش‌به‌پنځمه‌بری‌ﷺ وت: برازام! چیت‌دیوه‌؟ پنځمه‌بر ﷺ چیی‌دیوو‌بۆ‌ی‌گیرابه‌وه. وه‌ره‌قه‌مش‌وتی: لهمه‌ئهو‌یاسایه‌یه‌که‌خوا‌بۆ‌مووسای‌نارد. خۆزگا‌ئهو‌کاته‌ی‌که‌قه‌ومه‌که‌ت‌ده‌رت‌ده‌که‌ن، مرؤفینکی‌به‌گور‌و‌زیندوو‌بوومایه‌^(٢).

یه‌کینک‌له‌و‌قسانه‌ی‌که‌وه‌ره‌قه‌کردی، ئهو‌ه‌بوو‌وتی: "بشِّرْ یاعمدا إني أشهد أنک أنت النبی المنتظر وبشِّرْ بک عیسی"^(٣).

(١) واته: هه‌رکات‌له‌توهامه‌دا‌(واته:‌له‌حیجازدا)‌منالیک‌له‌دا‌یک‌هو‌که‌له‌نیوان‌هه‌ردوو‌شانیدا‌نیشانه‌یه‌کی‌پنوه‌هو، له‌وا‌پنځمه‌وایه‌تی‌بۆ‌ئهو‌ده‌یت، تۆیش‌له‌ی‌"عه‌بدولوت‌ملیب"‌!‌باپیری‌ئهو‌ت.

(٢) صحیح، رواه‌الإمام‌أحمد.

(٣) واته: مه‌مه‌دا‌مژده‌پن، من‌شایه‌تی‌ده‌ده‌م‌که‌تۆ‌ئهو‌پنځمه‌بر‌ه‌یت‌چاوه‌پروان‌ده‌کریت‌و‌عیساش‌مژده‌ی‌هاتنی‌تۆ‌ی‌داوه.

(شه‌شهم): کاتی "عه‌سکه‌لانی حیمیه‌ری خواناس" له پَنش پَنغه‌مه‌ریتیدا قوره‌پشی دی، لئی پرسین: که‌ستان تَیدا همه‌ بَلنی من پَنغه‌مه‌رم؟ وتیان: نه‌خیر... له پاش ناردنی پَنغه‌مه‌ر ﷺ هه‌مان پرسیری لئی کردنه‌وه، وتیان: به‌لئی، به‌کیکمان ده‌لَیت: من پَنغه‌مه‌رم. له‌ویش وتی: "هه‌موو جیهان چاوه‌پَی‌یه‌تی!"

(حه‌وته‌م): "ئیب‌ولعه‌لا"، که‌ زانابه‌کی گاوره، پَنش هاتنی پَنغه‌مه‌ر ﷺ هه‌والی داوه که‌ ئهم پَنغه‌مه‌ره ﷺ دَیت. ئنجا که‌ پَنغه‌مه‌ر ﷺ ره‌وانه‌کرا، هاته‌ خزمه‌تی و عه‌رزی کرد: "والذی بعثک بالحق لقد وجدتُ صفتک فی الإنجیل وبشّرک ابن‌البول"^(۱).

(هه‌شتمه‌م): نه‌جاشیی پادشای حه‌به‌شه - که‌ زووتر باس کرا - وتی: "لَیت لی خدمَته بدلاً عن هذه السلطنة"^(۲).

* * *

دوای ئه‌وه‌ی هه‌والدانی ئه‌و خواناسانه‌مان باس کرد که‌ به‌هۆی ئیلها‌مه‌وه سه‌باره‌ت به‌ هاتنی پَنغه‌مه‌ر ﷺ خوا ئاگاداری کردبوونه‌وه، هه‌والدانی ئه‌و کاهینه‌نش ده‌هَینین که‌ تابِلنی زۆرن و سه‌باره‌ت به‌ هاتنی پَنغه‌مه‌ر ﷺ له‌ لایه‌ن جیننی و رُوحانی به‌کانه‌وه ئاگادار کرابوونه‌وه. تنه‌ا ئه‌و هه‌والانه‌نش لَیره‌دا باس ده‌کمین که‌ له‌ حوکمی "موت‌ه‌واتیر" دان و، له‌ کَینه‌کانی سیره‌ت و میث‌وو‌دا باس کراون. جا ئه‌و که‌سه‌ی که‌ ده‌یه‌وئیت له‌ چیرۆک و به‌سه‌ره‌اته‌ درِیژه‌کان ئاگادار یَیت، با سه‌ر له‌و کَینه‌بانه‌ بدات. چونکه‌ لَیره‌دا تنه‌ا پوخته‌کانیان باس ده‌کمین.

یه‌که‌م: ئه‌و کاهینه‌ی که‌ ناوی "شیق"ه (واته: له‌ت) که‌ له‌ته‌ مروُفَیک بووه، واته‌ بریتی بووه‌ له‌ یه‌ک ده‌ست و یه‌ک پَی و یه‌ک چاو و... هتد... ئهم کاهینه‌ چه‌ندین جار هه‌والی هاتنی پَنغه‌مه‌ری ﷺ راگه‌یانده‌وه، به‌ راده‌یه‌ک که‌ وته‌کانی گه‌یشته‌ونه‌ته‌ پله‌ی ته‌واتور.

دووهمه‌م: "سه‌تیج"ی کاهینی "شام"ه، که‌ یه‌کَیک بووه‌ له‌ شته‌ سه‌رسوور هَینه‌ره‌کان، چونکه‌ ته‌نِیکی بَی ئه‌ندام و بَی جگه‌ و ئَیسک بووه‌ جگه‌ له‌سه‌ر، ده‌موچاویشی له‌ سنگیدا بووه‌! ئهم کاهینه‌ زۆر ژیاوه‌ و، هه‌والدانه‌ غمیی به‌ راسته‌کانی ناوبانگیان ده‌ر کردووه. به‌ راده‌یه‌ک که‌ کیسرای پادشای فارس له‌ کاتی له‌دایکبوونی پَنغه‌مه‌ردا

(۱) واته: به‌و خوا به‌ی که‌ تزی به‌ حه‌ق ره‌وانه‌ کردووه! سیفته‌ی تۆم له‌ ئَینجیلدا ده‌ره‌ و، عیسای کوپری مه‌رمه‌ش مژده‌ی هاتنی تزی داوه.

(۲) واته‌ خۆزگا له‌ بری ئهم پادشاییم، خزمه‌تگوزاری ئه‌و به‌و ما به‌!

ﷺ خه‌وئیکی ترسناکی یینی، له‌و خه‌ونه‌دا په‌نجهره‌کانی هه‌ر چواره‌ده‌ه‌یوانی کۆشکه‌که‌ی یینی شه‌قوپه‌قی بوون و که‌وتنه‌ خواره‌وه‌! که‌ ئه‌مه‌ی دی، زانایه‌کی به‌ ناوی: "مویزان" بۆ لای (سه‌تیج) نارد تا‌کو حیکمه‌تی ئه‌م خه‌ونه‌ی لێ پیرسیت، ئه‌ویش وه‌لامیکی به‌م واتایه‌ بۆ نارد که‌: "چواره‌ده‌ پادشاهان حوکم ده‌کات و، پاشان ده‌ولت و ده‌سته‌لاتداریتان نامینیت و، یه‌کیک په‌یدا ده‌ییت که‌ ئایینیکی نوێ راده‌گه‌مه‌نیت و ده‌یینه‌ ه‌زی نه‌مانی ئایین و ده‌وله‌تان" .. به‌م جۆره‌ و به‌ پروونی "سه‌تیج" هه‌والی هاتنی پێغه‌مبه‌ری ئاخ‌ر زه‌مانی ﷺ را‌گه‌یاند.

هه‌روه‌ها "سه‌وادێ کورپی قاریبی ده‌وسی" و "خونافیر" و "نه‌فعا"ی پادشایانی نه‌جران و "جیزلی کورپی جیزلی کیندی" و "ئین خه‌لصه‌"ی ده‌وسی و "فاتیمه‌ی کچی نوعمانی نه‌جاری" و کاهینه‌ به‌ناوبانگه‌کانی تری هاوچه‌شنیان، هه‌ر هه‌موویان، هه‌والی هاتنی پێغه‌مبه‌ری ئاخ‌ر زه‌مانیان ﷺ را‌گه‌یاندوه‌ و، وتویانه‌ که‌ ئه‌و پێغه‌مبه‌ره‌ حه‌زرتی عه‌مه‌ده‌ ﷺ، هه‌روه‌ک کتیبه‌کانی سه‌ره‌ت و میژوو به‌ درێژی باسیان کردوه‌.

هه‌روه‌ها "سه‌عدی کورپی بنت کریم" که‌ خزمی حه‌زرتی عوسمانه‌ - خوای لێ رازی بیت - به‌ غه‌یب و له‌ پنی کاهینه‌یه‌وه‌، هه‌والی پێغه‌مبه‌ریتی حه‌زرتی عه‌مه‌دی ﷺ پێ درابوو. ئه‌وه‌بوو له‌ سه‌ره‌تای په‌یدا‌بوونی ئیسلامدا داوای له‌ حه‌زرتی عوسمان کرد باوه‌ری پێ به‌ینیت و، پنی وت: "برۆ بۆ لای عه‌مه‌د و باوه‌ری پێ به‌ینه‌". حه‌زرتی عوسمانیش ئیمانی هینا و، سه‌عدیش ئه‌مه‌ی له‌ شه‌یریکدا تۆمار کرد و ده‌لێت:

هدی الله عثمان بقولي إلى النبي بها رُشده والله يهدي إلى الحق^(۱)

* * *

"هاتیف"یش - که‌ ده‌نگیکی به‌رز و ده‌ییس‌تریت و سه‌رچاوه‌که‌ی نایینریت - به‌ وینه‌ی کاهینه‌کان هه‌والی هاتنی پێغه‌مبه‌ری ﷺ را‌گه‌یاندوه‌.

یه‌کیک له‌وانه‌ ئه‌و ده‌نگه‌ بوو که‌ "ذیایی کورپی حاریت" له‌ جینییی بیست و بوو به‌ ه‌زی موسلمان بوونی خۆی و چه‌ند که‌سانیکی تر، ده‌نگه‌ کمش ئه‌مه‌ بوو:

(۱) واته‌: به‌ه‌زی ئه‌وه‌ی که‌ عوسمان به‌گوئی کردم، خوا پهنمایی کرد بۆ ئه‌وه‌ی که‌ قازانجی عوسمانی تێدا‌به‌.

دباره‌ هه‌ر خوا پهنمایی خه‌لک بۆ سه‌ر پنی راستی ده‌کات.

یا ذیاب! یا ذیاب! اسمع العجب العجاب
 بُعث محمد بالكتاب يدعو بمكة فلا يُجاب^(۱)
 هه‌روه‌ها ئه‌و ده‌نگه‌ش که "ئین قورپه‌ی غه‌تفانی" بیستی، ده‌یوت:
 جاء الحق فسطع ودُمِر باطل فانقمع^(۲)
 ئه‌ممه‌ش بوو به‌هزی ئیمان هینانی هه‌ندئ کس.
 که‌واته‌ مژده‌دانی کاهین و هاتیفه‌کان گه‌لنی به‌ناوبانگ و زوژرن.

* * *

هه‌روه‌که‌ ده‌نگی هه‌والدانی هاتنی پښمه‌به‌ر ﷺ له‌ کاهین و هاتیفه‌کانه‌وه‌ بیستراوه‌، به‌ هه‌مان جۆر له‌ناو به‌کان و ئه‌و قوربانی‌یانه‌شه‌وه‌ که‌ بۆ به‌کان سه‌رده‌به‌ران، چه‌ند ده‌نگیک بیستراوه‌ که‌ ئه‌وانیش هه‌والی هاتنی پښمه‌به‌ریان ﷺ را‌گه‌یانده‌وه‌.
 به‌ کیک له‌وانه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ بتی هوزی "مازین" هه‌والی پښمه‌به‌رنتیی پښمه‌به‌ری ﷺ داوه‌، چونکه‌ ئه‌م ده‌نگه‌ی له‌ناوه‌وه‌ لێ ده‌رجوه‌:

هذا النبي المرسل جاء بالحق المنزل^(۳)

هه‌روه‌ها هزی موسلمان بوونی "عه‌به‌اسی کوری میرداس" ئه‌م پرووداوه‌ به‌ناوبانگه‌یه‌ که‌ ده‌ گێڕنه‌وه‌: عه‌به‌اس بتي‌کی هه‌بوو ناوی "ضمیمار" بوو، ئه‌م به‌ پوژنیک وتی:
 أودی ضمیر و كان یبعد قبل البیان من النبي محمد^(۴)

حه‌زهره‌تی عومه‌ر - خوای لێ پازی یئت - پښش موسلمان بوونی گوینی له‌ گۆڤره‌ که‌به‌که‌ بوو، پیاویک ده‌یویست له‌ نزیکه‌ی بتي‌که‌وه‌ سه‌ری به‌ریت و بیکات به‌ قوربانی بۆ ئه‌و به‌ته‌، گوینی لێ بوو ئه‌و گۆڤره‌ که‌به‌ ده‌یوت: "یا آل الذبیح! أمرٌ نجیح، رجلٌ فصیح، یقول: لا إله إلا الله"^(۵).

چه‌ند پرووداویکی تری زوژر و هاوچه‌شنی ئه‌مانه‌ی هینامانن، له‌ کتێبه‌ باوه‌ر پسی کراوه‌کانی سیره‌ت و میژوودا باس کراون.

(۱) واته‌: ذیاب ذیاب! شتی سه‌یر به‌یسته‌! محمه‌د ﷺ به‌ کتێبه‌وه‌ نێزراوه‌ و کراوه‌ به‌ پښمه‌به‌ر، واته‌ مه‌ که‌که‌دا خه‌لک بۆ ئایینه‌که‌ی بانگ ده‌کات، به‌لام ئه‌وان به‌ده‌م بانگه‌وازه‌ که‌به‌وه‌ نارۆژن.

(۲) واته‌: حه‌ق هات و دره‌وشا به‌وه‌، ناحقیش سه‌رکوت و ده‌مکوت کرا.

(۳) واته‌: ئه‌و پښمه‌به‌ره‌ی که‌ په‌وانه‌ کراوه‌، حه‌قی نازل کراوی له‌ گه‌ل خۆیدا هیناوه‌.

(۴) واته‌: "ضمیمار" تیاچوو، هه‌رچه‌ند زووتر پښش پروو نکرده‌وه‌کانی محمه‌د پښمه‌به‌ر ﷺ ده‌به‌رسراا.

(۵) واته‌: ئه‌ی خاوه‌نی ئه‌م قوربانی‌یه‌! کارێکی سه‌رکه‌وتوو پرووی داوه‌، ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌یه‌ که‌ مرۆفیکێ زمانپاراو ده‌ئیت: "لا إله إلا الله".

ههروه‌ك كاهينان و خواناسان و هاتيف و ته‌نانه‌ت بته‌كان و لهو قوربانى يانه‌ش كه پيشكه‌شيان كراون، هه‌والى پى‌نغمه‌به‌ريتي پى‌نغمه‌به‌ريان ﷺ پراگه‌مياندووه و، هه‌ريه‌ك لهو پرووداوانه‌ش بووه بهه‌زى موسلمان بوونى هه‌ندى كس. هه‌ر بهه‌جوره هه‌ندى به‌رد و كىلى سه‌رگزيش به‌خه‌تى كۆن ده‌سته‌واژه‌ى: "عمد مصلح أمين" ى له‌سه‌ر دۆزراوه‌ته‌وه و، هه‌مه‌ش بووه بهه‌زى باوه‌ره‌ينانى به‌شيكى خه‌لك.

به‌لئى: ده‌سته‌واژه‌ى: "محمد مصلح أمين" ته‌نها شايانى پى‌نغمه‌به‌ره ﷺ. چونكه سيفه‌تى سولحه‌كارى و ئه‌مينى هى ئه‌وه، جگه له‌وه‌ى كه پيش پى‌نغمه‌به‌ر ﷺ چه‌ند كه‌سيكى كه‌م نه‌يئت، كه‌م ناوى (عه‌مه‌د) نه‌بووه، ئه‌واشه‌ش شايانى ئه‌م ناو و سيفه‌ته‌نين.

به‌شى سى‌هه‌م

به‌شى سى‌هه‌م له "ئيرهاص" ه‌كان ئه‌و نيشانه و پرووداوانه‌ن كه له‌كاتى له‌دايكبوونى پى‌نغمه‌به‌ردا ﷺ ده‌ر كه‌وتوون. چونكه هه‌ريه‌ك لهو پرووداوانه‌ى كه پرووداينان په‌ميه‌ندى به‌له‌دايكبوونى پى‌نغمه‌به‌ره‌وه ﷺ هه‌يه‌يان پيش پى‌نغمه‌به‌ريتي پرويان داوه، به‌يه‌كى له‌ موعجيزه‌كانى پى‌نغمه‌به‌ر ﷺ داده‌نرين. ئه‌مانه‌ش گه‌لئى زۆرن. به‌لام ئيمه‌ ليژه‌دا چه‌ند ئه‌وه‌نميه‌كى به‌ناويانگيان باس ده‌كه‌ين، له‌وانه‌ى كه له‌لاى زانايانى فه‌رموده به‌ (صه‌حيح) چه‌سپاون و، وه‌ريانگرتوون.

(يه‌كه‌م): ئه‌ويه‌ كه‌ دايكى پى‌نغمه‌به‌ر ﷺ ديوپه‌تى^(۱) كه‌ به‌ريتي به‌له‌ پرووناكى به‌ك له‌گه‌ل له‌دايكبوونى پى‌نغمه‌به‌ردا ﷺ يه‌نراوه. ئه‌مه‌ش جگه له‌دايكى پى‌نغمه‌به‌ر ﷺ، دايكى عوسمانى كورپى عاص و دايكى عه‌به‌ده‌وربه‌حمانى كورپى عه‌وفيش - كه له‌شه‌وى له‌دايكبوونى پى‌نغمه‌به‌ردا ﷺ له‌لاى دايكى پى‌نغمه‌به‌ر ﷺ بوون - ديوپانه و وتووپانه: "له‌كاتى له‌دايكبوونيدا پرووناكى به‌كمان دى نيوان خۆره‌له‌لات و خۆرئاواى گرتوه". (دووهم): تيكشكان و به‌ده‌ماكه‌وتنى زۆربه‌ى ئه‌و بتانه‌يه‌ كه له‌كه‌عه‌دا بوون. (سى‌هه‌م): جوولانى هه‌يوانى كيسرايه له‌جىنگاى خۆيدا و، داكه‌وتنى هه‌ر چواره‌ په‌نجه‌ره‌كانيه‌تى.

(چواره‌م): به‌ريتي به‌له‌ پوچوونى ده‌رياچه‌ى "ساوه" له‌و شه‌وه‌دا، ئه‌و ده‌رياچه‌يه‌ى كه ده‌په‌رس‌تر، هه‌روه‌ها كوژانه‌وه‌ى "ئاگرى فارس" كه تا ئه‌و شه‌وه هه‌زار سال بوو

(۱) صحيح، رواه أحمد والبيهقي وجماعة، وصححه ابن حبان والحاكم.

نه کوژابووه^(۱). چونکه همیشه له "یسته خراباد" دایانده گیر ساند و مه جووسه کان ده پانپه رست.

هم چوار پرووداوه نامازهن بڼه موهی که پژونک دیت هم تازه له دایکپووه پتپرستی ناهیلنیت و، ده سته لاتنی فارسه کان له ناو ده بات و، پهرستن و پژلینانی شتیک که خوای گهوره روخسته تی له سهری نه ییت، حرام ده کات.

(پینجهم): بریتی په له به سهرهاتی فیله که. هر چهند هم به سهرهاته له به سهرهاته کانی شوی له دایکپوونی پڼغمهبر ﷺ نی په، به لام له نریکی له دایکپووندا پرووی داوه، که واته په کینکه له تیر هاصه کان و، قورثانی پیروز به ثایه تی: ﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ﴾ (الفیل: ۱) تا کوژایی سوورته که، پروونی کردووه توه.

کورتهی به سهرهاته کش بهم جوړه بووه:

شا تهره هدی حبه شی ویستی که عبه پرووخیښت و، فیلکی گه وره شی به ناوی "مه حمود" هوه پښ هم سویایه خستبوو که بڼه هم مه به سته خستبوو په رڼ. ئنجا کاتنی فیله که گه یشته نریکی مه ککه، چوارپه لی به زه ویدا پژوو و، هر چهند ههولیان له گهل دا، بڼ سوود بوو نه یوانی به ره وپښ پروات. که هیچ چاره په کیان نما، گه پانه موه. به لام بالندهی "نه بابیل" نه پانه یشت هم سویایه به ساغی بگه پڼته موه، هموه بوو به به ردی سوالت به رده باران و زه لیلیان کردن و، بهم جوړه تیکشکان و رسواییه سهره، شکستیان هینا.

هم به سهرهاته له کښه کانی میژوودا زور به ناو بانگه و، په کینکه له نیشانه کانی پڼغمه بریتنی پڼغمهبر ﷺ. چونکه هوزه کهی و خوشترین جینگا به لایه موه که که عبه، به جوړنکی سهر و له عاده ت به دهر، له کاولکاریی تهره په پژگاری بوو.

(شه شهم): بریتی په له سیهر کردنی هور بڼ پڼغمهبر ﷺ له سهره کانیدا.

ده گیرنوه که حلیمه ی سعدی بهی (دایه نی) کاتنی پڼغمه بری ﷺ به منالی له لا بوو، چاوی به په له هورنک کهوت سیهری بڼ پڼغمهبر ﷺ ده کرد^(۲). میرده که شی که همهی دی، خهلکی تریشی لڼی ناگادار کرده و، تیر همه بوو به پرووداویکی زانراوی به ناو بانگ.

(۱) له باره ی همهی که له (سئ هم) و (چواره م) دا باس کرا، مو حقیقی (الموضوعات الصغری) ده لیت: (لیس بصحیح) ..

(۲) رواه الواقدي وابن عساکر وابن سعد فی تاریخه عن ابن عباس.

هه‌روه‌ها کاتی که ینغمه‌مه‌ر ﷺ له تمه‌نی دوازه سالیدا له گه‌ل مامی رۆشت بۆ شام، بو‌حه‌یرای ره‌به‌ن په‌له هه‌ورنکی به‌سه‌ر ئاستی سه‌ری ینغمه‌مه‌روه‌ه ﷺ دی و پیشانی که‌سانی تریشی دا^(۱).

له‌ ره‌بوايه‌تیکدا ده‌لێت: کاتی ینغمه‌مه‌ر ﷺ له‌ سه‌فه‌ره‌ که‌ی شام گه‌رايه‌وه، خه‌دیچه و ژنانی ده‌وره‌به‌ری دوو مه‌لايکه‌تیان دی که وه‌ك په‌له هه‌ور سه‌به‌ریان بۆ ده‌کرد. خه‌دیچه که‌ ئهمه‌ی دی، بۆ مه‌مه‌سه‌ره‌ی غولامی خۆی باس کرد (که له سه‌فه‌ره‌ که‌دا هاوڕینی ینغمه‌مه‌ر ﷺ بوو) مه‌مه‌سه‌ره‌ش به‌ خه‌دیچه‌ی راگه‌ياندا که ئهو په‌له هه‌وره‌ی ئهو دیویه‌تی، ئهمیش به‌سه‌ر ینغمه‌مه‌روه‌ه ﷺ ده‌یویه‌تی له‌و کاته‌وه به‌ په‌که‌وه بۆ سه‌فه‌ر له‌ مال ده‌رچوون^(۲).

(حه‌وته‌م): به‌ نه‌قلی سه‌حه‌یح چه‌سه‌پاره که ینغمه‌مه‌ر ﷺ له سه‌فه‌رنکی پێش ینغمه‌مه‌ریدا، لای دایه ژنر سه‌به‌ری دره‌ختنکی وشک، په‌که‌سه‌ر ده‌وره‌به‌ری سه‌وز بوو، دره‌خته‌که‌ش گه‌شه‌ی کرد و، لق و په‌له‌کانی به‌سه‌ریدا شۆر بوونه‌وه^(۳).

(هه‌شته‌م): ینغمه‌مه‌ر ﷺ که به‌ منالی له‌ مالی ئه‌بوو تالیبی مامیدا بوو، هه‌رکات له‌ گه‌ل مامی و خاوخیزانه‌ که‌ی مامیدا خواردنی بخواردایه، خاوخیزان هه‌موویان تیر ده‌بوون، به‌لام ئه‌گه‌ر ینغمه‌مه‌ر ﷺ ئاماده‌ی خواردنه‌ که نه‌بوايه، تیریان نه‌ده‌خوارد^(۴).

ئهمه‌ پرووداویکی سه‌حه‌یح و به‌ناوبانگه‌.

"ئوم ئهمه‌نی" دایه‌ن و کۆیله‌ی ئازاد کراوی ینغمه‌مه‌ر ﷺ وتویه‌تی: "هیچ کاتی نه‌م‌لویه ینغمه‌مه‌ر ﷺ له‌ ده‌ست برستی و تینۆتی سکاڵا بکات، چ به‌ به‌جووکی، چ به‌ گه‌وره‌یی"^(۵).

(نۆه‌م): بریتی‌یه له‌و پست و به‌ره‌که‌ته‌ی که‌وته ناو مه‌رومالات و حوشه‌زه‌کانی حه‌لیمه‌ی شه‌رده‌یه‌وه، به‌ پێچه‌وانه‌ی که‌سانی تری ئهو تیره و ناوچه‌یه، ئهمیش پرووداویکی به‌ناوبانگه‌ و هیچ گومانیک له‌ راستیی پروودانیدا نی‌یه^(۶).

(۱) صحیح، رواه الترمذی.

(۲) نسیم الریاض ۳/۳۱۸.

(۳) نسیم الریاض ۳/۳۱۸، الشفا ۱/۳۶۸.

(۴) رواه ابن سعد و غیره. پروانه: نسیم الریاض ۳/۳۱۵.

(۵) أخرجه ابن سعد في الطبقات ۱/۱۶۸ والخفاجي في نسیم الریاض ۳/۳۱۵.

(۶) نسیم الریاض ۳/۳۱۳.

هه‌روه‌ها بریتی‌یه له‌وه‌ی که هه‌رگیز "میش" به‌لەش و به‌رگ و پۆشاکی پێغه‌مبه‌ره‌وه
ﷺ نه‌ده‌نیشته‌وه^(۱) و، هه‌رگیز ئازاری پێغه‌مبه‌ری نه‌ده‌دا.. شیخ عه‌بدولقادی گه‌یلانی
- قُدس سره - نه‌مه‌ی له‌ باپیره گه‌وره‌یه‌وه ﷺ بۆ مابووه‌وه، چونکه ئه‌ویش هه‌رگیز
میشی پتو نه‌ده‌نیشته‌وه.

(ده‌هه‌م): بریتی‌یه له‌ زۆری ئه‌و تیره‌ستیرانه (شُهَب)ی که له کاتی هاتنی پێغه‌مبه‌ردا
ﷺ به‌ تاییه‌تی له‌ شه‌وی له‌دایکبوونیدا، دنیا‌یان ئاگر باران ده‌کرد.

له‌ وته‌ی پازده‌هه‌مدا په‌جم کردنی شه‌یتانه‌کان و که‌وته‌ خواره‌وه‌ی تیره‌ستیره‌کانی
ئاسمانان چه‌سپاندووه‌ و، پروغان کردووه‌ته‌وه که مه‌به‌ست له‌ که‌وته‌ خواره‌وه‌ی ئه‌و
تیره‌ستیرانه‌ی ئاسمان، ئامازه‌ کردنه‌ بۆ برینی پێگای سووسه‌کردنی هه‌واله‌کانی ئاسمان
له‌و جینتی و شه‌یتانانه. چونکه ماده‌م پێغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ سرووشه‌وه‌ هاتووه‌ بۆ لای هه‌موو
جیهان به‌ گشتی، ئه‌وا ده‌بین وته‌ی کاهینان و ئه‌وانه‌ی به‌ ناوی غه‌یبه‌وه‌ قسه‌ درۆینه‌ و
ده‌مه‌له‌به‌ست و دوور له‌ واقیعه‌کانی جینتی له‌ناو خه‌لکدا بلاو ده‌که‌نه‌وه، قه‌ده‌غه‌
بکڕن، تاکو "سرووش" تیکه‌ل به‌ غه‌یری خۆی نه‌ییت و، هیچ گومانیک له‌ مه‌سه‌له‌ی
سرووشدا دروست نه‌ییت. چونکه له‌ پێش هاتنی پێغه‌مبه‌ردا ﷺ به‌ کاره‌ینانی ئه‌وانه
گه‌لێ زۆر بووه. به‌لام له‌ دوا‌ی نازل بوونی قورئان به‌ په‌کجاری قه‌ده‌غه‌ کران. ته‌نانه‌ت
به‌شینکی زۆر له‌و کاهینانه ئیمان‌یان به‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ هینا، چونکه ئه‌و هه‌والده‌ره
جینتی‌یانه‌ی که جاران هه‌والی غه‌یبیان بۆ ده‌هینان، نه‌مان! که‌واته قورئانی په‌ڕۆز پێی
لێ برین و ده‌رگای له‌سه‌ر داخستن.

واله‌ سه‌رده‌می ئیستاماندا، جوړیک له‌و کاهینتی‌یه‌ی کۆن له‌ ئه‌وروپادا بلاو
بووه‌ته‌وه، له‌ لای ئه‌و وه‌سیتانه‌ی که ده‌یان‌ه‌وێت "رُوح" ئاماده‌ بکه‌ن.. به‌ هه‌رحال.
به‌ پوختی:

له‌ پێش پێغه‌مبه‌ریتی پێغه‌مبه‌ردا ﷺ پروودا‌ی زۆر و که‌سانی زۆر په‌یدا بوون، که
پشتگیری پێغه‌مبه‌ریتی هه‌زه‌تی عه‌مه‌دیان ﷺ کردووه.

به‌لئی، ئەو کەسەى کە لە جیهانی مەعنادا دە‌یشت بە سەرگەورەى جیهان^(۱).. ئەو کەسەى کە پڕووخساری مەعنەویی جیهان دە‌گۆرپێت و دنیا دە‌کات بە کێلگەى دوا‌پۆژ و.. پایەى بەرز و پلەى بە‌نرخى بۆ‌نە‌وهران دە‌رده‌خات و پرا‌یده‌گە‌مە‌نێت.. ئەو کەسەى کە جینتى و ئادە‌میزاد بۆ‌ پێى راست و بە‌خە‌وهرى پێ‌نمایى دە‌کات.. ئەو کەسەى کە حیکمەتى بە‌دیهیان و مە‌تە‌لى سەر‌سو‌رپێ‌نە‌رى جیهان شیتە‌ل دە‌کات.. ئەو کەسەى کە ئاما‌نجە‌کانى پەر‌و‌ر‌د‌گارى هە‌موو جیهانان دە‌زانیت و کە‌سانى تری‌شان لێ شارە‌زا دە‌کات.. ئەو کەسەى کە بە‌دیه‌نە‌رى مە‌زن دە‌ناسیت و بە‌خە‌لک‌یشى دە‌ناسینت..

ئەو کەسەى بە‌م جۆ‌ره‌ یێت، دە‌بێ هە‌موو شتێک و هە‌موو جۆ‌رنێک و هە‌موو تیرە‌یه‌کى بۆ‌نە‌وهران، لە تاسە‌ى هاتیندا بێ و.. بە‌وپە‌رى گە‌رمى چا‌و‌ه‌روانى بێ و.. خۆیان بۆ‌ پێ‌ش‌وا‌زى لێ‌ک‌رد‌نى ئامادە‌ بکە‌ن.. بە‌لک‌و هە‌ریەک لە‌وانە، گەر بە‌دیه‌نە‌ره‌کە‌ى ئا‌گادارى بکاتە‌وه، مژدە‌ى هاتنى ئەو پێ‌نجە‌م‌به‌ره ^(۲) بە‌غە‌مى خۆى دە‌دات. وە‌ک لە ئاما‌ژه‌ و ئۆ‌رنە‌کانى پێ‌ش‌و‌ه‌وه‌ بۆ‌مان دە‌رکە‌وت کە هە‌ریەک لە جۆ‌ره‌کانى بۆ‌نە‌وهران بە‌ چه‌ش‌نێک موع‌ج‌زه‌ى خۆى پێ‌شان دا وە‌ک ب‌لێى بە‌خێ‌ر هاتنى دە‌کات و، بە‌ زمانى حالى ئەو موع‌ج‌زه‌یه‌ى دە‌لێت: "ئە‌ی پێ‌نجە‌م‌به‌رى خوا! تۆ لە‌م بان‌گە‌وا‌زه‌تدا راست دە‌کە‌یت".

ئاما‌ژه‌ى حە‌ف‌ده‌هە‌م

گە‌ورە‌ترین موع‌ج‌زه‌ى پێ‌نجە‌م‌به‌ر ^(۳) لە دوا‌ى موع‌ج‌زه‌ى قور‌ئانى پێ‌رۆ‌ز، بریتى‌یه‌ لە پێ‌نجە‌م‌به‌ر ^(۴) خۆى! واتە بریتى‌یه‌ لە خو‌و و پ‌ه‌وش‌ته‌ بە‌رزە‌کانى.

(۱) ئەو کەسەى "لولاک.. لولاک"ى لە بارە‌وه‌ و ترا‌وه، لە راستیدا سەر‌گە‌ورە‌یه‌کى گە‌لى مە‌زنە. چونکە‌ وا هە‌زار و سێ سە‌د و پێ‌نج س‌ا‌له‌ دە‌ستە‌لاتى ئەو کە‌سه‌ بە‌رده‌وامە‌ و، لە هە‌موو سە‌رده‌مێکدا زیاتر لە سێ سە‌د و پێ‌نج ملیۆن کە‌س شو‌پێى دە‌کە‌ون و، بە‌سەر‌ نیه‌وى بە‌شه‌ ئا‌وه‌دانە‌کە‌ى سەر‌گۆ‌ى زە‌م‌ب‌دا لای‌ى خۆى هە‌لک‌ر‌د‌وه‌ و، شو‌پێ‌کە‌وت‌و‌وانى ئەو لە هە‌موو پ‌ۆ‌ژنێکدا، بە‌ دروود و سە‌لام بۆ‌ نار‌دن، بە‌وپە‌رى مل‌که‌چى و گۆ‌ن‌پ‌ا‌ه‌لى‌یه‌وه، پێ‌مانى لە‌ گە‌ل نۆ‌ى دە‌کە‌ن‌وه‌ و فەرمانە‌کانى جێ‌به‌جێ دە‌کە‌ن^(۵). (دانه‌ر)

(۵) لە‌سەر "لولاک.. لولاک" زانایان زۆ‌ربان و‌ت‌وه‌، چ لە بارە‌ى سە‌ن‌د‌ه‌وه‌ و چ لە‌بارە‌ى واتاکە‌م‌وه. لە هە‌مو‌ى جوان‌ و تە‌کە‌ى (علی القاری)‌یه‌ لە شە‌رحى "الشفاء"دا، کە دە‌لێت: "هەر‌چە‌ند لە سە‌ن‌د‌دا لا‌وا‌زه، بە‌لام واتاکە‌ى راستە". پ‌روانه: "شرح الشفاء لعلی القلری ٦/١". بۆ‌زاننێى ئە‌م‌وش کە ئە‌م و‌ت‌به‌ واتاکە‌ى راستە و خ‌وا‌ى گە‌ورە‌ لە‌بەر پێ‌نجە‌م‌به‌ر ^(۶) گە‌رد‌و‌ونى در‌وست ک‌ر‌د‌وه‌، پ‌روانه: (الفناری لابن تیمیة ج ١١/ص ٩٦ - ٩٨ مجلد التصوف). (وەر‌گێ‌ر - لە چا‌به‌ عەرە‌بى‌یه‌کە‌ى ئە‌م پێ‌نام‌وه، ص ١٥١).

هممو دۆستان و دوزمنان به به کدهنگ قسهمان له سهر لهوه به کانگیر بهوه که پښه مېر ﷺ له هممو که سېک پایه به رزتر و گه وره تر و رهوشتی جوانزه. ته نانهت ئیمامی عهلی - خوای لسی رازی بیست - که پالنهوانی "نازایه تی" به، ده فهرموی: "هرکات له جهنگدا بکه و تینایه ته ته نگانهوه و له تاوا چاومان سوور هه لېگه پرایه، په نامان به پښه مېر ﷺ ده برد و خۆمان بهو ده پاراست" ا جا ههروه که له "نازایه تی" دا وها بهوه، له هممو رهوشتیکی تری باشدا هه بهو جزره له چله پۆپه به کدا بهوه که جگه لهو که سی تری پنی ناگات.

لهو که سهی که دهیهوئیت به دریزی لهم موعجیزه به ئاگادار بیست، با سهیری کتیبی: "الشفا فی حقوق المصطفیٰ" ی "قاضی عهیاضی مهغریبی" بکات. چونکه تابلتی به رېنکوینکی و باشی باسی کردوه و به دوور و دریزی چه سپاندویه تی.

* * *

پاشان "شه ریمه تی ئیسلام" که هیچ شه ریمه تیکی تر وه که لهو نه بهوه و ناییت، موعجیزه به کی گه وره ی پښه مېری خۆ شه ویسته ﷺ که دۆستان و دوزمنان گومانیان له مه دا نی به و قسهمان له سهر لهمه به کی گرتوه.

لهو که سهی دهیهوئیت به دریزی و پروونی لهم موعجیزه به ئاگادار بیست، په وانیه ی ده که بین بۆ لای هممو لهو په یامانه ی نووسیومانن که برتیین له "۳۳" وته و "۳۳" مه کتووب و "۳۱" بریسکه و "۱۳" تیشک.

* * *

ئنجما موعجیزه گه وره که ی، که موعجیزه ی "لهت کردنی مانگ" ه و به چه نلین رپوایه تی موته واتیر رپوایهت کراوه و موعجیزه به کی هینده چه سپاوه که هیچ گومانیک توخنی ناکهوئیت، ئهم موعجیزه به به شیهو به کی موته واتیر و له چه نلین رېنگاوه رپوایهت کراوه، وه که له رېنگای: (ئین مه سهوود و ئین عه بیاس و ئین عومه ر و ئیمامی عهلی و ئهنس و حوزه یفه) و زۆرینکی تر له هاوه له به ریزه کانی پښه مېر ﷺ.

ئهمه سه ره پرای لهوه ی که قورلانی پیرۆز، ئهم موعجیزه به ی راگه یاندوه و پشتی لهو رپوایه تانه ی گرتوه و، ئهمه شی له ئایه تی: ﴿اَفْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ﴾ دا راگه یاندوه. ته نانهت کافره کانی قورهیش، که تابلتی له عینادی و سه ره ختیدا بوون، که ئهم موعجیزه به یان بینی، نه یانتوانی ئینکاری بی که ن و، خۆیان بهوه ده رباز کرد که

وتیان: "همه سیجره" ا واته پروودانی "لەت بوونی مانگ" پرووداوونکی ئەوەنده بئ گومان و چه سپاوه، که تەنانهت کافره کانیش دانیان پێدا ناوه و، بهوه خۆیان لێ دەر باز کردووه که به "سیجر" له قەڵەمیان داوه.

بۆ ئەمه، خوێنه‌ری به‌رپێز په‌وانه‌ی په‌یامی: "لەت بوونی مانگ" ده‌که‌ین که پاشکۆی په‌یامی "میعراج" ه و، (له پاشکۆی ئەم په‌یامی موعجیزاته‌شدا دانراوه).

* * *

پاشان پێغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌روه‌ك موعجیزه‌ی "لەت کردنی مانگ" ی پێشانی سه‌رنشینانی زه‌وی دا، به‌همان جو‌ر موعجیزه‌ی گه‌وره‌ی "می‌عراج" یشی پێشانی ئاسمان نشینان دا. بۆ ئەم‌ش خوێنه‌ری به‌رپێز په‌وانه‌ی په‌یامی "می‌عراج" ده‌که‌ین که بریتی‌یه له وته‌ی "سی و یه‌که‌م" و په‌یامێکه‌ راستی ئەو موعجیزه‌یه‌ی چه‌سپاندووه و به‌روونی باسی کردووه. به‌لام لێره‌دا تهنه‌ا پێشه‌کیی موعجیزه‌ که باس ده‌که‌ین، که بریتی‌یه له‌ سه‌فه‌ر کردنی پێغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ "به‌یتوله‌قدیس" و، داواکردنی قوره‌یش له‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ، له‌ به‌ره‌به‌یانی می‌عراجدا، که وه‌سف‌ی "به‌یتوله‌قدیس" یان بۆ بکات. چونکه‌ ئەوه‌ی ئەم سه‌فه‌ره‌دا پرووی دا، ئەو‌یش موعجیزه‌یه‌:

ئەوه‌بوو پێغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ره‌به‌یانی شه‌وی می‌عراج هه‌والی ئەم سه‌فه‌ره‌ی را‌گه‌یاندا، قوره‌یشی‌یه‌ کان به‌درویان خسته‌وه و وتیان: ئە‌گه‌ر راست ده‌که‌یت که پ‌ژ‌شتوویت بۆ "به‌یتوله‌قدیس" وه‌سف‌ی ده‌رگا‌کان و دیواره‌کان و ئە‌حوالی "به‌یتوله‌قدیس" مان بۆ بکه‌!

پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموئ:

"فکربتُ کرباً ما کربتُ مثله قط، فرفعه الله لي أنظر إليه"^(۱).

واته: "به‌یتوله‌قدیس" خرایه پێش‌چاوی و سه‌یری ده‌کرد و وه‌سف‌ی ده‌کرد بۆیان. لێ‌تر قوره‌یش د‌نیا بوون له‌ راستی هه‌واله‌که‌ی. ئنجا لێیان پرس‌ی: ئەو کاروانه‌ی که له‌ پینگادا چاو‌ت پێ‌که‌وت که‌ی ده‌گاته به‌ره‌وه؟ فه‌رمو‌ی: "پ‌ژ‌زی چوار شه‌مه". له‌ چوار شه‌مه‌دا قوره‌یش چاوه‌پ‌وانی کاروانه‌که‌ بوون تا نزیک‌ی خۆ‌رئاوا، که‌چی

(۱) صحیح، رواه البخاري و مسلم والترمذي والنسائي. واته: که‌و‌مه‌ تەنگ‌انه‌یه‌کی وه‌ها که تا ئەو کاته شتی وام به‌سه‌ر نه‌هات‌بوو. به‌که‌سه‌ر خواوه‌ند خ‌ستی‌یه‌ پێش‌چاوم، منیش سه‌یرم ده‌کرد.

کاروانه که نه گهشت. پیغمبر ﷺ له خوا پاراپه وه، نزاکی گمرا بوو، له پرژه سمعائیک له پرژ زیاد کړا و خورثاواوون دواکوت^(۱).

له و تا دهینیت که گوی زهوی بزمه وهی (بهک سمع) له کاری خوی راپوه ستیت و ته سلیقی هواله کی پیغمبر ﷺ بکات و، خوری زه به لایش بیت به شایهت له سر راستی لهو... لیر دهی لهو که سه چنده به دخت یت که فرموده ی هم پیغمبره ﷺ ته سلیقی نه کات، له کاتیکدا که خور و زهوی ته سلیقی ده کن. هروها دهی لهوانه چنده به ختوهر بن، که شهره فمندی به جیهانی فرمانه کانی لهون؟ سرنج لهه بده و بلن:

"الحمد لله على الإيمان والإسلام".

ناماژه ی هژدهم

گوره ترین موعجیزه ی پیغمبر ﷺ برتی به له "قورثانی پرژ" که سدان به لگی پیغمبریتی لهوی تدايه.

یعجازی قورثانی له چل پرووه چه سپنراوه، وه که لهوی که له: "وتی یست و پنجهم" دا پروون کراوه توه. جا له بهر لهوی که له پروانه ی یعجازی قورثان لهو وتمه دا باس کراون، لهوا بژ پروونکر دنه وهی هم گه بینه گوره پر له موعجیزه به خونری به ریز پروانه ی لهوی ده کمین. به لام لیر دا سنی سرنجی ورد پروون ده کمینه وه:

سرنجی به کم

پرسیار:

له گهر بوترت: نهینتی یعجازی قورثانی پرژ له "بلاغت" هره به رزه که دایه. به لام خرمه گهر ته نها به که له هزاری که له زانایانی پروانیزی په ی بهم نهینتی به بهن، له کاتیکدا که ده بوو هموو چینکی خه لکی به شی خویان له زانینی هم نهینتی به دا بهوایه؟

(۱) هم پرووداوه هندی له زانایانی حدیث دهین: "موضوعه"، هندیکی تر دهین: "ضعیفه"، هندیکی تریش به "صحیح" له قلمیان داوه. پروانه: پروانیزی ژماره (۲) ی لاپره ۱۵۴ ی چاپه عمره ی به کی هم بهامه و ص ۲۳۷ "المکتوبات".

ۋەلام:

"قورئانى پىرۇز" بۇ ھەممۇ چىنىڭ لە چىنە كانى كۆمەل ۋە خەللىكى ئىعجازى خۇي ھەمىيە. بەلام ئەم ئىعجازەي بە جۇرىنكى تايىيەتى ۋە شىۋازىنكى دىيارى كراۋ رادە گەپەنەت. بۇ ئىۋىنە: ئىعجازى رەۋاننىيىيە بەرزە كەي بۇ ئەھلى "بەلاغەت ۋە فەصاحت" دەرەخات.. ھەرۋەھا شىۋازە بەرز ۋە جوانە ناۋازە كەي خۇي پىشانى "شاعىران ۋە تارخونان" دەدات، كە شىۋازىنكە ھەممۇ چىنىكى خەللىكى لەزەتى لى ۋەردە گرەت، بى ئەۋەي ھىچ كەسىڭ بىۋانەت لاسىيى بىكەتەۋە! شىۋازىنكە چ خۇيئەندەۋەي يەك لە دىۋاي يەك ۋە چ ھاتۇچۇ ۋە ئالوگۇرې رۇزگار كۇنى ناكات ۋە، ھەرگىز نايىزىت. كەۋاتە شىۋازىنكى ھەمىشە نۇيىيە ۋە، ھەردەم لە تافى لاۋىدا دەمىنىتەۋە.. شىۋازىنكە ئەندازەيەكى ئەۋتۇي پەخشانى لە شىعر چۈۋ ۋە، ۋەتى ھۇنراۋى لە پەخشان چۈۋى تىدايە كە ئاستى قورئان بە تەۋاۋى بەرز دەكەتەۋە ۋە، لە ھەمان كاتىشدا خۇش ۋە بەتامى دەكات.

ئىنجا قورئان بەۋ ھەۋالدانە غەبىيەنەي كە رايانە گەپەنەت، ئىعجازى خۇي دەرەخات ۋە بەمەش تەخەدداي چىنى كاھىنان ۋە لاف لىدەرانى غەبىزنى دەكات. پاشان ھىندە رۇۋداۋى جىھان بۇ "مىژۋوناسان" ۋە زانايانى عەۋدالى رۇۋداۋە مىژۋىيەكان دەگىرپىتەۋە كە ۋايان لى بىكات ھەست بە ئىعجازە كەي بىكەن! ئەمەش لە رېنى باسكردنى بەسەرھات ۋە رۇۋداۋە دىرىنە كانى نەتەۋە پىشىنەكان ۋە ئەۋ رۇۋداۋانەشەۋە كە لە داھاتۇۋدا رۇۋ دەدەن، چ لەم ژيانەي دىيادا ۋە چ لە بەرزەخدا ۋە چ لەۋدىيادا. بەم ئىعجازە رۇۋ ۋە جوانەش تەخەدداي ھەممۇ ئەۋ كەس ۋە چىنانە دەكات. ھەرۋەھا "قورئانى پىرۇز" بە باسكردنى ئەۋ پاسا كۆمەلەيتى ۋە دەستۇرە گىشتىيەنەي كە لە ژيان ۋە كۆمەلدا كار دەكەن، ئىعجازى خۇي بۇ زانايانى كۆمەلناسى ۋە پىۋاۋى سىياسەت ۋە ھۆكەر ئانىش دەرەخات.. بەلنى، شەرىيەتى پاكى ئىسلام - كە لە قورئانى پىرۇزەۋە سەرچاۋەي گىرتۈۋە - بە تەۋاۋى نەپىنى ئەۋ ئىعجازە دەرەخات. بۇ ئەۋانەش كە لە "خۇناسى" ۋە "راستىيەكانى گەردۈۋ" دا رۇچۈۋ، بە بۇنەي باسكردنى راستىيە بەرز ۋە پىرۇزەكانى سەبارەت بە خاۋەندەۋە: ئىعجازىنكى رۇۋ ۋە ئاشكراپان پىشان دەدات، پان ۋە ۋايان لى دەكات كە ھەست بەم ئىعجازە بىكەن.

سه بارهت بهوانش که ریځگای "ویلایهت و ته صه ووف" ده گرنه بهر، قورئانی پروز به بونهی گه نجینه کانی لمو نهینی یانهی که له دهرهای بی بنکی پر شه پوولی لایه ته کانیدا هه، ئیعجازی خوی بۆ لهوانیش دهرده خات.

بهم جزره، بۆ ههر چینیك له چل چینه کانی خه لکی، په نجره مهك ده کرته وه که به سهر ئیعجازی پروون و لاشکرای قورئاندا پروانیت..

ته نانهت قورئانی پروز ئیعجازی خوی بۆ لهو به شه زورهی خه لکیش دهرده خات که ته نها له توانای بیسن به ولاره هیچ توانایه کی تر شک نابه و ناتوان له تیگه یشتندا رۆبچن. له وه تا ده بیسن که له وانه باوه به ئیعجازی قورئان ده یسن و ههر ته نها به بیستی قورئان هه ست بهم ئیعجازه ده که ن. چونکه هم مروقه نه خوینده واره، خوی به خوی ده لیت:

(لاشکرا به که شیوازی هم قورئانه له شیوازی کتیه کانی تر جیا به .. جاییان له وه به شیوازی هم له هی له وان نمره، که هممهش گریمانیکی مه حاله و ته نانهت لهو که سهش که زور دوژمنی قورئانه گریمانی وای له زار دهر نه چوه .. یان شیوازی که له هی هه موویان بهر زتره. که واته هم قورئانه خاوه ن ئیعجازه).

لهو مروقه نه خوینده واره کی که له بیسن و گوئی راگرتن به ولاره هیچی تری له توانادا نی، به جزره ی باسمان کرد له ئیعجازی قورئان تیده گات.

جا بۆ له وهی له تیگه یانانیدا یارمه تی بدیهن، بهم جزره ی خواره وه پروونی ده که منوه:

کاتی بۆ به کم جار قورئانی پروز هاته ناو گۆره پانی زورانوه، دوو جۆره زووی به تینی له لای خه لکی وروژاند:

(به که میان): ئاره زووی چاولیکه ری له لایه ن شوینکه و تووانیه وه، واته همزیکی زور توندو تیژیان له وه ده کرد که چاو له شیوازه بهرزه که ی قورئان بکه ن. له وه بوو زور به تاسه وه ئاره زوومندی له وه بوون که شیوازه کانیان له هی قورئان به جیت.

(دووهمیان): ئاره زووی په خه گرتن و نهاری، که له لایه نی دوژمنایه وه سه ری هه لدا. واته ئاره زووی نووسینی شیوازی که له هی قورئان به جیت، تا کو ده عوای "ئیعجازی قورئان" هه لپوه شیننه وه و به تالی بکه نه وه.

جا هم دوو ئاره‌زووه به‌تینه به‌وون به‌هۆی سه‌ره‌للدانی ملیژنان کتییی عه‌ره‌یی که ئیستا له‌به‌ر ده‌ستماندان. خۆ ته‌گه‌ر ئیمه به‌راوردی په‌وانه‌ین کتیب له‌ نیوان هه‌موو ئه‌مانه‌دا له‌گه‌ل قورئانی په‌رۆزا بکه‌ین، واته‌ ته‌گه‌ر به‌ په‌که‌وه بیانخویننه‌وه، ئه‌وا هه‌موو گوئی ییست و خویننه‌رێک - به‌ یی سن و دوو - په‌ کسه‌ر ده‌لێت: قورئان له‌ هیچ کام له‌مو شیوازه‌ ناچیت. که‌واته قورئان له‌ ئاستی ئه‌مو کتیبانه‌دا نی‌یه. جا یان ئه‌وه‌یه شیوازی قورئان له‌ هی هه‌موویان نزمه‌، که ئه‌ممه‌ش به‌ یی هیچ گومانێک گریمانیکێ مه‌حاله و هیچ که‌سێک شتی وای نه‌وتوه و ته‌نانه‌ت شه‌یتانیش ناتوانیت قسه‌ی وای له‌ زار ده‌ربجیت^(۱). که‌واته بۆمان چه‌سپا که شیوازی قورئانی په‌رۆز - به‌هۆی ئیعبازه جوانه‌ که‌یه‌وه - له‌ سه‌رووی هه‌موویانه‌وه‌یه.

ته‌نانه‌ت مرۆفی نه‌زانی عه‌وامیش، که هیچ شتێک له‌ واتاکانی قورئان نازانیت و لێی تیناگات، به‌هۆی ئه‌وه‌ی که له‌ "ییسن"ی قورئان بیزار ناییت، هه‌ست به‌ ئیعبازه‌ که‌ی ده‌کات! چونکه ئه‌م مرۆفه‌ عوام و نه‌زانه، خۆی به‌ خۆی ده‌لێت: به‌رده‌وامبوون له‌سه‌ر خویندنی قورئان هه‌رگیز مرۆف بیزار ناکات، به‌لکه‌و تا زیاتر بخویندرته‌وه په‌ر له‌ به‌رچاودا شه‌یرین ده‌ییت. به‌لام گه‌ر گوئی له‌ چه‌ند قه‌سیده‌یه‌کی جوان رابه‌گرم، هه‌ست به‌ ییزاری ده‌که‌م. که‌واته به‌ یی هیچ گومانێک قورئان وته‌ی هیچ مرۆفێک نی‌یه. پاشان قورئانی په‌رۆز ئیعبازی خۆی بۆ ئه‌مو "منالانه"ش ده‌رده‌خات که ده‌یانوه‌یت قورئان له‌به‌ر بکه‌ن. ئه‌وه‌تا هه‌ر چه‌نده‌ش چه‌ند جیگا‌یه‌ک له‌ قورئاندا هه‌ن که له‌ په‌ک ده‌چن، که‌چی له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ده‌توانن له‌ عه‌قله‌ ناسک و به‌جوو که‌کانیادا ئه‌م قورئانه هه‌له‌بگرن و به‌وپه‌ری ئاسانی له‌به‌ری ده‌که‌ن، به‌لام په‌ک لاپه‌ره‌ی غه‌یری قورئانیان بۆ له‌به‌ر ناگریت.

ته‌نانه‌ت "ییماران" و ئه‌وانه‌ش که له‌ "سه‌ره‌مه‌رگ"دان و به‌ ئاسانه‌ترین قسه‌ ئازاریان یی ده‌گات، قورئان له‌ گویناندا وه‌کو ئاوی سه‌له‌سه‌یل وایه و گوئی بۆ ئایه‌ته‌کانی راده‌گرن. به‌مه‌ش هه‌ست به‌ ئیعبازی قورئان ده‌که‌ن. له‌مانه‌ی پێشه‌وه ده‌گه‌ینه ئه‌مو ئه‌نجامه‌ی که:

"قورئانی په‌رۆز" هیچ که‌سێک له‌ چه‌شتی ئیعبازی خۆی یی به‌ش ناکات. چونکه هه‌ر چی‌نێک له‌ چل چینه جیا‌جیا‌کانی خه‌لکی به‌شی خۆی له‌م ئیعبازه‌دا هه‌یه، یان قورئان وایان لێ ده‌کات که هه‌ست به‌ ئیعبازه‌ که‌ی بکه‌ن.

(۱) به‌شی په‌که‌م و گرنگی مه‌کتوبی ییست و شه‌شم، ئه‌م پرگه‌یه‌ پروون ده‌کاتوه. (دانهر)

تهنانت قورئانی پرؤز جزره ئیعجازئکی پیشانی ئمو که سانش داوه که هیچ به شیکیان له زانستدانی یه و له "بینین" به ولاره هیچی تر شک نابهن^(۱) و توانای یستن و ینگهستن و ئیدراکی دلیان نی یه. ئه ویش بهم جزره:

ئمو قورئانه چاپکراوهی که به دهستخهتی (حافظ عثمان) نوو سراوه تهوه، هه ندی له وشه کانی بهرامهری به کورن و بۆ یه کتری دهروانن.

بۆ غورونه وشه: ﴿وَلَا تُهْمُ كَلْبُهُمْ﴾ که له سوورهتی (الکهمف) دایه، له گهئ وشهی ﴿قَطْمِرٍ﴾ ی سوورهتی (فاطر) دا، دهروانه به کتر. خۆ ئه گهر له وشه یه که مهوه لاپه ره کان کون بکرین تا ده گاته سهر ئمو لاپه ره بهی که وشه ی دووه می ئیدایه، ئهوا له گهئ که منی لاریدا، وشه ی دووه هم ده رده که ویت و ناوی سه گه که ی "اصحاب الکهمف" ده زانریت!

ههروه ها وشه: ﴿مُخَضَّرُونَ﴾ که دوو جار له سوورهتی (یاسین) دا دوو پات کراوه تهوه، ده بینین به کیکیان له سهرووی ئهوی تریان وه به و، ههردوو کیشیان له بهرامهر وشه: ﴿مُخَضَّرُونَ﴾ و ﴿مُخَضَّرِیْنَ﴾ ی سوورهتی (الصفات) وهن! خۆ ئه گهر به کیکیان کون بکریت ئهوا له ناوه ندی لاپه ره کانه وه هه مان وشه، له گهئ که منی لاریدا، ده رده که ویت!

ههروه ها وشه: ﴿مُثْنِی﴾ ی کۆتایی سوورهتی (سبا) دهروانیه هه مان وشه که له سه ره تایی سوورهتی (فاطر) دایه. چونکه له قورئاندا سنی جار وشه: ﴿مُثْنِی﴾ دوو پات بووه تهوه. خۆ دیاره روانیه به کتری دوان لهو سیانه ئهوه ده رده خات که هه رگیز جینی پیکهوت نی یه!

(۱) پروو نکر دهنه ی لایه نی ئیعجازی قورئان بۆ ئهم چه نه ی که له یستن و زانیاری و ینگهستن بێ به شن و، له بینین به ولاره هیچی تر شک نابهن، هه ر به ناتمه وای و کورتی مابوو وه. به لام مه کتوبی بیست و نه هم و سی هم (*) زۆر به جوانی و ته وای ئهم جزره ئیعجازیه یان پروو کرد وه، به چه شنیک که ته نانت مرؤفی کوئره ی ده توانیته - به ده ست لیدان - هه ستی بێ بکات. بۆ مه به ستی ده رخستن و پیشاندانی ئهم پروو جوانه ی ئیعجازی قورئان مو صحف ئیکمان نوو سه به ته وه، له خوای گه ره داواکارین که چاپکردنه مان بۆ ئاسان بکات. (دانهر)

(خوا ئاسانی کرد و چه نلین چاپ کرا). (وه رگنر)

(*) نیازمان واهو که زۆر به جوانی و پیکوینکی مه کتوبی سی هم بنوو سین. به لام جینگا که ی خۆی بۆ: "إشارات الإعجاز" به جی هیش و، به ی بێ به له مهیدانا ده رنه کموت. (دانهر)

نمونه‌ی هم جزیره بهرامبری و بویه کتر روانینه له موصحفدا گه‌لنی زوره. به راده‌یه که وشه‌ی واهمه نریکه‌ی شمش جار دوو پات ده‌یتموه. جا له گهر کونیان تی بکهنه‌وا - له گهل کهمنی لاریدا - به یه کهوه ده‌به‌سزین و یه کتر درده‌خن.

له موصحفینکدا یینیم لهو وشانه‌ی که له لاپره بهرامبره کاندایه‌پانروانی به یه کتر، به خه‌تی سوور نوو سراپوونه‌وه. که همم دی، وتم: "خه‌تی همانه هیمان بؤ جۆرنک له جزیره کانی ییجازی قورئان". پاش همم سهیری پرسته کانی قورئانم کرد، بؤم دره‌کوت گه‌لنی پرسته له لاپره کاندایه‌ن به جۆرنک ده‌روانه یه کتری که واتایه‌کی وردیان تیدا ییت.

جاله‌بهر له‌وه‌ی "تەرتیب"ی سوورته و تاپه‌ته کانی قورئان تەرتیبکی فرمان پی دراوه و، به پینمای پیغمبر ﷺ جی به‌جی کراوه و، پاشان خو‌شنووسه به‌هره‌مند کانی به جوانی نوو سیویانه‌توه، له‌وا له نه‌خشه پی وینه و خه‌ته جوانه‌کیدا نامازیه‌ک بؤ جزیره ییجازیکی تاپه‌تی هیه. چونکه هەر گیز ناکریت هم دانان و تەرتیبه - بهم جزیره - کاری "رپکه‌کوت" یان به‌ره‌می "بم"ی هیچ مرؤفیک ییت. خو له‌گهر ناتواوی له چاپخانه کانی مرؤفدا نه‌بوا به له‌وا وشانه‌ی که ده‌روانه یه کتر به تهاوی له چاپدا بهرامبره‌ک درده‌چون.

پاشان له سوورته "مه‌ده‌نی" یه درپژ و مامناوه‌ندی به کاندایه دوو پات بوونه‌وه یه‌کی جوان و رپکوپنک له وشه‌ی: "الله" دا ده‌یینین. چونکه زۆربه‌ی جار هم وشه‌یه به ژماره‌یه‌کی دباری کراو به کار ده‌هینریت. ئیتر یان پینج، یان شمش، یان حوت، یان هه‌شت، یان نۆ، یان یازده جار دوو پات ده‌یتموه. همم سه‌ره‌رای له‌وه‌ی که مونسه‌به‌تیکی ژماره‌یی ورد و جوان له‌م دیو و له‌و دیوی پهره‌کان و له‌سه‌ر هه‌ردوو لاپره بهرامبره‌یه که کانی قورئاندا درده‌خات^(۱).

(۱) (هراویژنک له چوار خالدا):

"۱" تنجا وشه جوان و سه‌رواداره کانی قورئان و شه‌وازه به‌وان و بن وینه‌که‌ی و تاپه‌تکاری به کانی به‌وانیژی که سه‌رنج راده‌کیشن، همانه هه‌رچه‌نده زۆرن، که‌چی له گهل له‌وه‌شدا جلییه‌تیکی به کجار به‌رز و دل ییداری و ئارامی و خاترجمی به "له‌لی زیکر و مونا‌جات و پارانه‌وه" ده‌به‌خشن. له کاتیکدا هم چه‌شه تاپه‌تکاری به به‌وانیژی و وشه ئارامی و خۆبه‌ستنه‌وه به سه‌روا و "هۆن" هوه، له هه‌ر شتیکی غه‌یری قورئاندا به‌یت، با جوانکاری به‌کی وشه‌یشیان تیدا ییت، که‌لین له ئیخلاص و لیه‌رانی دوعا که‌ردا په‌یدا ده‌کهن و، ئارامی و له‌سه‌رخۆی دلی تیک ده‌ده‌ن و، به‌ری مرؤف په‌رتوازه ده‌کهن.

تهنانهت ناسکولین و به لیخلاسلین و جیلدیترین و پیکلین "موناجات" پارانهوه کی ایمانی شافیعی به - خوالی پازی پیت - که بو بهمزی لایردنی گرانی و بی بارانی له سر میسر. گملی جار لیم موناجاتیم بۆ خۆم دهخویندیموه. سربم دا، بهمزی لهوهی که هژراوه و سرواداره، پاریز گاری لیم لیخلاسه تمواوهتی و جیلدییه ته بهرزه ناکات که پێویسته له موناجاتدا بپیت. خۆ ههرچهنده نزیککی نۆ سال لیم موناجاته به کیل بو له ویده کام، که چی نعمتوانی جیلدییهت و لیخلاسی موناجات له گهل هژنین و سرواکی لیم موناجاتدا کۆبکسموه! لیر دلیا بوم لهوهی که سروا فیری و تایهتی به کی قورئان و ورده کاری هژینی لیم، جۆرنک له جۆره کانی لیمجازی قورئان. چونکه پاریز گاری لیخلاسی تمواوهتی و جیلدی و بیداری و له سرخوپی دل ده کات، بی لهوهی که زهان به هیچیان بگمیه نیت.

جا له گهر لعلی موناجات و زیکر به (همل) ههست بوم جۆره لیمجازه نه کمن، لیمو بی گومان به (دل) ههستی بی ده کمن!

"۲" به کیل له نهینی به کانی لیمجازه معنوی به کانی قورئان لیمبه:

به کم: قورئانی پیرۆز پلهی بهرز و پروناکی ایمانی پیممیر ﷺ دهرده خات. لیمو پیممیره ی ﷺ که به لیدم کمو تن (جلی) ی "لیمی لیمزه" بهرمه مند بووه.

دووهم: قورئان وه که نه خشمه کی پیرۆز وایه و، راستی به مزنه کانی سه بهارت به جیهانی دواپی و جیهانی پهرومرد گاری له سر ده ستیشان کراوه و، به جۆرنکی سروشتی پلهی ههره بهرزی لایینی حهق دهرده خات و دهری ده پیت.

سینهم: پاشان قورئانی پیرۆز و تهی خواوهندی پهرومرد گاری ههمو جیهانه کانه. لیمو خواوهندی که لهوه پیری بهرزی عیززهت و گومره پی و پهرومرد گاری پههادیه. کمواته ههر دهر پین و پرونکردنمه که له لایه نی لیم قورئانهوه پیت، ده بی عهقی ههر چی مرؤف هه به گشتی نه توان هیچ شتیکی هاوچه شنی لیم قورئانه بلین، با ههر ههمو شیان له عهقی به کیکیاندا کۆ بینمه، وه قورئانی پیرۆز خۆی دهفرموی: ﴿قُلْ لَئِنْ اجْتَمَعَتِ الْاِلسُ وَالْجُنُّ عَلٰی اَنْ يَّآلُوْا بِغُلّٰلِ هٰذَا الْقُرْاٰنِ لَا يَّآلُوْنَ بِغُلّٰلٍ﴾ (الإسراء: ۸۸). چونکه به نی لیم "سین" بناهه، هیچ که سینک ناتوانیت نه لاسای قورئان بکاتهوه، نه هیچ شتیکی هاوینهی قورئان بهینیت.

"۳" له زۆره ی لیمو موصحفانهی که پشان دهر تیت: "به که نار" له گهل کۆتایی لاپه ره کاندایه ته کانیش تمواو ده بی و، بهم جۆره لاپه ره که به سروا به کی جوان کۆتایی بی دیت. نهینی لیمش لهوه دایه که دریزترینی تابه تی قورئان، که تابه تی "مودابه نه" به، کراوه به به کی پوانه بۆ لاپه ره کان و، سووره تی "الإخلاص" و "الکوثر" یش کراون به به کی پوانه بۆ دهره کان. بهمش لیم تابه تکاری به جوان و نیشانه ی لیمجازه، له قورئانی پیرۆزدا دهر کمو توه.

"۴" لیم مقامدا و لیم باسه ی ئیرمیدا به چه ند غوونه ی کی جوزلی و کمو کورت واز دهینم و ته نها چه ند پوخته نیشانه ی کی باس ده کم. چونکه ناچار بوم له نووسیندا پله بکم، ههر چه ندیش لیم باسه لهوه پیری گرنگی و فراوانی و گومره دایه. لیم مقامش کهرامه تیکی جوانی لهوه پیری گرنگدا - له روانگی تموفیقی خواوه ندیموه که بهشتی پهنامه کانی نووری گرت - پرون ده کاتهوه. بهلن، لیمو کهرامه ته ورد و جوان و راستی به گومره، زنجیره کهرامه تیکی "پهنامه کانی نوور" له مهسله ی تموافق و له پینچ شمش جۆره دا دهرده خات. ههر وه که جۆرنک له لیمجازه کانی قورئانیش ده خاته پروو که ده پیت به سرچاوه ی لاماژه و هیما غمیه ی به کان.

سهرنجي دووهم

له سهردهمی هزرهتی موسادا - دروودی له سهر یټت - "سیحر" باو بوو. له بهر
 نهوه، موعجیزه گه وره کانی هزرهتی موسا به جزړېک بوون که له سیحر ده چوون..
 له سهردهمی هزرهتی عیسا شدا - دروودی له سهر یټت - بایه خ به "پزیشکی" ده درا و
 باو بوو، له بهر نهوه، زوړ بهی موعجیزه کانی هزرهتی عیسا - دروودی له سهر یټت -
 لهم بابه ته بوون. له سهردهمی پښه مبریتیی پښه مبریشماندا ﷺ لهم چوار شته له ناو
 دوور گهی عره بدا باویان هه بوو:

یه کهم: په وانپیژي و زمانپاراوی.

دووهم: شیعر و تارخویندنه وه.

سټی همم: که هانته و هموالدان له غمیب.

چوارهم: لافی زانینی پرو دواوه کانی رابوردوو و داهاتوو.

کاتی که "قورثانی پرړوز" هات، ته د دای خاوه نی لهم چوار جزره زانیناهی کردا
 نهوه بوو - له پښدا - په وانپیژي و مروقه زمانپاراوه کان، له بهر ده په وانپیژي به پر له
 عیجازه که ی قورثاندا چو کیان دادا و، به سهر سوور پمانهوه گوینان لټی راگرت.
 شاعیر و تارخوینه کانیش مات و سهر سام مابوون. ته نانه ت قورثان له شان و
 شمو که تی نهو شتانه شی داگرت که نهوان شانازیان پیوه ده کرد، وهک "المعلقات السبعة"
 که باشترین نمونه ی شیعیان بووه و، به ثوی زېر نوو سیبوویانته وه و به دیواری که عبه دا
 هه لیانو اسیبوون.

نعمش له دوایدا به راستی پروی دا. چونکه موصحفنکی پرړوز نوو سراپه وه و لهو موصحفه دا "نموافق"
 له لغزی جه لاله (الله) دا له هممو لاهر په کدا دهر کموت. هشت نامیلکه ی به چو کیش به ناوی: "ههشت
 هینماکان" دهر چوون، که نهو مونسه به ته ورد و هینما غمیبی پانه پروون ده که نهوه که له نموافقی نیوان
 پیته کانی قورثاندا هن. پټنج نامیلکش بؤ ته سلمقی په پامه کانی نوور و نر خاندنیان دانران له پروی نه پټی
 نهو نموافقانه ی که تپا پاندا به و، بریتی به له (کهرامه تی غموثی). هروها سټی نامیلکه ی تر له (کهرامه تی
 علموی) و پټنج نامیلکش له باره ی (امازه کانی قورثان) موه نوو سران.

کهواته له دانانی "په پامی موعجیزاتي نه حمدهی" دا هه ستم هم راستی به گه وره په کرد، به لام به داخموه دانهر
 ته نه لایه نیکي لاوازی لټی پنی و، ته نه پهک دلغی لهو دهر پامه دهر خست و، لټی وازی هینا و نه گه پامه

سری. (دانهر)

ئىجا قورئان "كاهين و سىحر بازه كان" یشی شله ژانده و، هممو ئهو قسانه ی له بیر برندنه وه كه له باره ی هوالدان له غییمه وه دهیانكردن. چونكه ئهو جینی پانه ی كه دههاتن بۆ لای كاهین و سىحر بازه كان، قورئان ده ری كردن و، به تهواوی په رده ی به سهر پیشه ی "كههانه ت" دا دادايموه و بۆ هه تاهه تایی ده رگای له سهر داخست.

ئىجا هوالی نه ته وه پیشینه كان و، پرووداوه كانی داهاتووشی له خورافات و درۆ و ده له سه رزگار كرد و، پهنمای خونه رانی "میژوو" و گشت ئهو كه سانه شی كرد كه به دوای پرووداوه كانی راپوردوو و داهاتوودا عه ودالن كه چۆن به دوای حقیقه ته راسته قینه كه مېدا به گه پهن و پیدۆزنه وه.

بهم جۆره، ههر چوار چینه كه له بهردهم گه وره یی قورئانی په رۆزدا، به و په ری سه رسامی و پهنلینه وه، به چۆكدا هاتن و، به ره به ره به وون به قوتایی قورئان و هیدایه ت و پهنمایان لى وه رگرت. ئیژ هیچ كام له وانه نه میتوانی به هینانی شتیك كه وه كو سووره تىكى قورئان وایست، به ره نگاری قورئان بكات و له به رامه ره وه راپه وه ستیت.

نه گهر بو تریت:

چۆن ده زانین كه له گۆره پانی به ره نگاری كردنی قورئاندا كس په مېدا نه به وه و، كس نه میتوانیه شتیكى وه كو قورئان به ینیت و.. چۆن ده زانین هینانی هاوینه ی قورئان خۆی له خۆیدا كارێكى مه حاله و له توانای مرۆفدا نی به؟ وه لام:

نه گهر به ره نگاری كردنی قورئان شتیكى مومكین بوایه، ئه و به بى هیچ گومانێك ههولیان بۆ ده دا و كه سیان سستی یان تیدا نه ده كرد، چونكه پیوسته یه كى زۆریان بهم به ره نگاری به هه بوو، تاكو له مه ترسی ته حه ددا ی قورئان ده رباز بین و، خۆیان و ئایین و مال و منالیان رزگار به كن. جا نه گهر ئه مه میان له توانادا به وایه، ئه و كه سیان سلیمان لى نه ده كرده وه. ئىجا كافر و مونافیقانىش - كه له وه ده مه دا زۆرى نه به وون - هوالی ئهم به ره نگاری كردنه میان له ناو خه لكیدا به لاو ده كرده وه، ته نانه ت به هممو جینگاهه كیشیان راده گه یاند، وهك هممو دوژمنایه تی به كى تریان به رامه ره به ئیسلام به لاو كرده وه. ئىجا گهر ئهم به ره نگاری كردنه مومكین بوایه و پرووی بدایه و ئه مانیش به لاویان بكر دایه ته وه، ئه و میژو و نووسان له كتیبه زۆره كانیاندا تۆماریان ده كرد. كه چی ئه وه تا هه موو كتیبه كانی میژو و مان له به رده ستدان، هیچ شتیکیان سه به رته به مه تیدا ناینین، جگه له

چهند برگه‌ی کی ده‌مه‌له‌ستی "موسه‌یله‌می دروژن". له کاتی‌کدا که قورئانی پیرۆز به درنژایی بیست و سنی سال ته‌حده‌دای ده‌کردن و، به لایه‌ته‌پر له موعجیزه‌کانی خوی و، بهم جۆره‌ی خواره‌وه‌گونی کاس کردبوون:

ئموه‌تا قورئانی پیرۆزتان له بهره‌ستدایه، ده‌سا ئیوه له لای نه‌خوینده‌وارنکی وه‌ک عه‌مه‌دی ئه‌مینوه ﷺ قورئانیکی ئاوا به‌ینن!

خۆ ئه‌گه‌ر له‌مه‌دا کۆله‌وارن، ده‌با له لایه‌ن زانییه‌کی گه‌وره‌وه‌ییت، نه‌ک نه‌خوینده‌وارنک!

خۆ ئه‌گه‌ر له‌مه‌شدا کۆله‌وارن، ئه‌وا نه‌ک په‌کیکتان به‌لکو هه‌مووتان به "کۆمه‌ل" شتیکی وه‌کو قورئان به‌ینن و، با هه‌موو زانا و مرۆفه‌په‌وانییه‌کانتان بۆ ئهم مه‌به‌سته کۆینه‌وه و یارمه‌تی په‌کتر بده‌ن، ته‌نانه‌ت ئه‌وانه‌ش بانگ به‌کن که جگه‌له‌خوا یاریده‌دەرتانن و، با به‌هه‌ر هه‌موویان بتوانن شتیکی به‌وینه‌ی قورئان به‌ینن.

ئه‌گه‌ر هه‌مووتان له‌مه‌شدا ده‌سته‌وسان ده‌مینن و کۆله‌وارن، ئه‌وا هه‌موو کتیه به‌لیغه‌کانی پێشوو به‌ینن و له‌بهره‌نگاری کردنی قورئاندا پشتیان پێ به‌ستن. جگه له‌مه، به‌ره‌کانی داهاتووش بانگ به‌کن، تا‌کو یارمه‌تیتان بده‌ن!

ئه‌گه‌ر له‌مه‌شدا ده‌سته‌وسانن، ده‌با ئه‌وه‌ی ده‌به‌ینن به‌ئەندازه‌ی هه‌موو قورئان نه‌ییت، به‌لکو به‌ئەندازه‌ی "ده" سووره‌تی وه‌ک سووره‌ته‌کانی قورئان ییت.

خۆ ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌ش ناتوانن، ده‌با ئه‌وه‌ی ده‌به‌ینن له‌په‌وانییه‌یدا وه‌کو قورئان په‌وان و به‌لیغ ییت، هه‌رچهند له‌ناوه‌رۆکیشدا "چیرۆکی ده‌مه‌له‌ستی و درۆ و ده‌له‌سه" ییت! ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌شتان له‌توانادا نی‌یه، ئه‌وا ته‌نها "په‌ک سووره‌ت" به‌ینن، با کورتیش ییت. ئه‌گه‌ر له‌مه‌شدا ده‌سته‌وسان راوه‌ستان، ئه‌وا بزانی که: هه‌روه‌ک خۆتان و ئاییتان بۆ

قیامه‌ت که‌وتوو نه‌ته‌مه‌ترسی‌یه‌وه، هه‌ر به‌و جۆره‌ بۆ دنیا‌ش له‌مه‌ترسیدان!

بهم چه‌شنه، قورئانی پیرۆز به‌هه‌شت جار ته‌حده‌دای جیننی و ئاده‌میزادی کردوه. ئهم ته‌حده‌دی‌یه‌شی ته‌نها له‌چوارچێوه‌ی بیست و سنی سالدا نه‌به‌ستوه‌ئوه، به‌لکو وا هه‌زار و سنی سه‌د ساله‌ بهره‌وامه‌ و، ئیستاش ته‌حده‌دای هه‌موو جیهان ده‌کات و، تا دنیا‌ش دنیا‌یه‌ ئهم ته‌حده‌دایه‌ هه‌ر ده‌مینیت و بهره‌وامه.

له‌بهر ئه‌مه، ئه‌گه‌ر به‌ره‌نگاری کردنی قورئان له‌توانادا بوا‌یه، ئه‌وا ئه‌و کافرا‌نه‌ پێگای جه‌نگ و کاولکاری‌یان هه‌لنده‌به‌ژارد و، خۆیان و مال و منالیا‌ن نه‌ده‌خسته

ته‌نگانه و ده‌ر‌دیس‌ری‌یه‌وه و، وازیان له به‌ره‌نگاری کردنی نه‌ده‌هینا، که په‌نگابه‌کی کورت و ئاسان بوو.

که‌واته به‌ره‌نگاری کردنی قورئان و لاسایی کردنه‌وه‌ی، هه‌ر‌گیز له توانای که‌سدا نی‌یه. چونکه‌ چۆن مرؤفی ژیر، به‌ تاییه‌ت خه‌ل‌کی دوور‌گه‌ی عه‌ره‌ب، له‌ناو ئه‌وانیشدا به‌ تاییه‌ت قوره‌یش، خۆی و مال و منالی ده‌خاته مه‌ترسی‌یه‌وه و پ‌نی جه‌نگ و کاولکاری هه‌ل‌ده‌ب‌ژیریت، گه‌ر به‌ره‌نگاری کردنی قورئانی (به‌ سووره‌تیک‌ی به‌چووک) له‌ توانادا ییت و، بتوانیت لهم پ‌ئی‌یه‌وه خۆی و مال و منالی له‌ ته‌حه‌ددای قورئان پ‌زگار به‌کات، گه‌ر ئهم به‌ره‌نگاری کردنه کارن‌کی ئاسان بو‌ایه‌؟

پوخته‌ی قسه، ئه‌وه‌یه که (جاحظ) وتوو‌یه‌تی:

"لَمَّا لَمْ يُمْكِنِ الْمَعَارَضَةُ بِالْحُرُوفِ، اضْطُرُّوا إِلَى الْمَقَارَعَةِ بِالسِّيُوفِ"^(۱)

ئه‌گه‌ر بو‌تریت:

هه‌ندئێ له زانا لیکۆله‌ره‌کان وتوو‌یانه: "به‌ره‌نگاری کردنی هیچ تاییه‌ت و وشه و پرسته‌یه‌کی قورئان - چ‌جای سووره‌تیک له سووره‌ته‌کانی - هه‌ر‌گیز مومکین نی‌یه و، تا ئیستاش ک‌س نه‌هاتوو‌وه ئهم مه‌یدانه‌وه، واته تا ئیستا لاسایی نه‌کراو‌ته‌وه". .. به‌لام ئهم وتم‌یه زیاده‌پ‌ه‌وی‌یه‌کی ئه‌وتۆی تێدا‌یه که ژیری مرؤف قبولی ناکات. چونکه زۆر پرسته له‌ناو گو‌فتاری مرؤفدا هه‌ن که له پرسته و ده‌سته‌واژه‌کانی قورئان ده‌چن. جا ئایا واتا و حیکمه‌تی ئهم وتم‌یه‌ی زانا لیکۆله‌ره‌کان چی‌یه‌؟

وه‌لام:

له‌ باره‌ی پ‌وونکردنه‌وه‌ی ئیعبازی قورئانه‌وه‌ دوو پ‌ه‌ره‌ هه‌ن:

پ‌ه‌ره‌وی یه‌که‌م: پ‌ه‌ره‌وینکی "پ‌اجیح"ه و زۆربه‌ی زانیانی له‌سه‌ره. ئهم پ‌ه‌ره‌وه ده‌لیت: ورده‌کاری پ‌ه‌وانیژی و تاییه‌تکاری و اتا‌کانی قورئان له‌ سه‌رووی توانای مرؤفه‌وه‌ن.

پ‌ه‌ره‌وی دووهم: که پ‌ه‌ره‌وینکی "مه‌رجووح"ه، ده‌لیت: لاسایی کردنه‌وه و به‌ره‌نگاری کردنی یه‌ک سووره‌تی قورئان، شتی‌که له‌ توانای مرؤفدا هه‌یه، به‌لام خواوه‌ند ئهم توانایه‌ی له‌ خه‌ل‌کی قه‌ده‌غه‌ کردووه، تا‌کو قورئانی پ‌ه‌رۆز بییت به‌ موع‌جیزه‌ی پ‌یغه‌مه‌ر ﷺ.

(۱) واته له‌هر ئه‌وه‌ی به‌ره‌نگاری کردنی قورئانیه‌ن به‌ پ‌ت (واته به‌ وته) له‌ توانادا نه‌بوو، ناچار ده‌ستیان دا‌یه شمشیر و جه‌نگیان هه‌ل‌ب‌ژاردا

دہ توائین ہم غور نمہی خوارہ وہ ہم پپرہ وہ پروون بکمنہ وہ:
 ہلسان و دانیشتی مرؤف لہ چوارچیوہی توانای خویدایہ. جا تہ گہر پیغمہرئک،
 بؤ دہر خستنی موعجیزہی خوی، بہ کہ سینکی وت: "باخوا نہ توانیت ہلہسیتہ سہر
 پئ" و، تمویش لہ راستیدا پہ کی کہوت و نہ میتوانی ہلہسیت، تموا موعجیزہ کہی تمو
 پیغمہرہ ہاتووتہ دی.

ہم پپرہ وہ "مہرجووح" دہلین: (مذہب الصرفة) واتہ: خواوہ ند جیننی و
 لادہ میزادی لہ بہرہ نگاری کردنی قورٹان "صہرف" کردوہ، واتہ دووری
 خستوونہ تموہ و نہ میاتوائیوہ بہرہ نگاری قورٹان بکھن. دہنا گہر خواوہ ند لہ ہینان و
 وتی ہاوچہ شنی قورٹان دووری نہ خستناہ تموہ، تموا دہ میاتوائی لہ وینہی قورٹان شتیک
 بلین.

جا تمو زانایانہی کہ بہ پئی ہم پپرہ وہ دہلین: "ناتوانیت بہ تہنہا یدک وشمش
 بہرہ نگاری قورٹان بکرنٹ". وتہ کمیان حمقہ و گومانی تینا نیہہ. چونکہ خوائی
 گمورہ لہ بہر دہر خستنی ئیعجازی قورٹان تموانی تمو بہرہ نگاری کردنہ قہدہ غہ
 کردوہ و، بہ ہیچ جزئیک ناتوان دہم بکمنہ وہ و بہرہ نگاری بکھن. خؤ تہ گہر
 بیانہویت بؤ ہم مہ بہستہ شتیک بلین، تموا بہ پئ ویستی خوا ہر گیز ناتوان.

سہ بارہت بہ پپرہوی پہ کہم، کہ پپرہ وہ پاجیحہ کہیہ و پای زورہی زانایانی
 لہ سہرہ، تموا تمو زانایانہ پروویہ کی وردیان تینا مہ بہستہ، کہ بریتی بہ لہوہی: وشہ و
 رستہ کانی قورٹان پرووہی بہ کتر راوہ ستاون و دہروانہ پہ کتری. جاری وا دہیت تہنہا
 (بہک) وشہ دہروانیتہ (دہ) جینگا و ہم پئیہ (دہ) سہرنجی وردی رہوانیہی (دہ)
 پیوہ ندیت لہ گہل وشہ کانی تر، ہہر لہم وشہ ہدا، دہست دہ کہویت. ہم
 پیوہ ندی بیانہ شمان لہ تہفسیرہ کہماندا: "إشارات الإعجاز في مظان الإيجاز" پروون
 کردوہ تموہ، چ لہ تہفسیری سوورہ تی (فاتحہ) دا، چ لہ سہرہ تہی سوورہ تی (البقرہ) دا:

﴿الْم ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ (البقرہ: ۱-۲).

با بہ غور نمہک تمہہ پروون بکمنہ وہ:

تہ گہر وا دابنن دیوارہ کانی کؤشکینکی گہورہ بہ چہند نہخش و نیگارنکی
 جوان و دلرپنن رازابنہ وہ، تموا دانانی تمو بہردہی کہ ہناعہی تمو ہہموو نہخش و
 نیگارنہیہ، لہ شوینہ سیاوہ کہی خویدایہ، کہ پیوہ ندی بہو نہخشانہ وہ بینت و بہ
 سہرماندا پروانیت.. دانانی ہم بہردہ لہم جینگاہدا، پیویتی بہ شارہ زایہ کی تمواو

دہینت لہ بارہی سرجمی ٹو نہ خش و نیگارانی کہ لہو کڑشکہ دان.

ٹوونہی کی تر کہ لہ جہستہی مرؤف و ہری دہ گرین:

دانانی یلبیلہی چاوی مرؤف لہ جینگای شباوی خؤیدا، پشت بہ زانینی پمہوندلی
(چاو) بہ (جہستہ) وہ بہ شیوہہ کی گشتی و، پمہوندیشی بہ ہہموو بہ شیک لہ
بہ شہ کانی ٹو جہستہی و کارمہندی بہ کانیوہ، دہ بہ ستیت.

بؤ خؤت ٹوونہ کانی تر بہ پیوہری ٹم دوو ٹوونہی لیک بدہرہوہ، تاکو ہزانت کہ
چؤن زانا پیشینہ کانی ٹمہلی حقیقت لایہن و پروہ زؤرہ کان و پمہوندی بہ کانی نیوان
رستہ و ٹاہتہ کانی قورٹانیان پروون کردوہ تہوہ، بہ تاپہت زانایانی: "پتزاننی قورٹان -
علم حروف القرآن" کہ لہم باسہدا زؤر رؤچوون و، بہ چہ ندین بہ لگہ چہ سپاندوویانہ
کہ ہر پیتیک لہ پتہ کانی قورٹان ہیندہ نہیننی وردی تیدایہ، کہ پروونکردنہوی ہر
بہ کیمان پیوہستی بہ لاپہرہیہ کی تہواو ہمہ.

بہلئی، مادہم قورٹانی پرووز گوشتاری پروہردگاری ہموو جیہانہ کان و بہ دیہینہری
سرجمی شتانہ، ٹوا دہین ہموو وشہہ کی وہک "تؤو" واینت، واتہ دہ گونجی ہرہک
لہو وشانہ تؤولیک ینت و درہختیکی معنہوی لہ نہینی و واتای ورد لئی سہوز بینت.
یان وہک دلیک واینت کہ واتا و نہینی بہ کان بووین بہ جہستہی و دہوریان داینت.

لہبر ٹوہ دہلین: بہلئی، لہ وتہی مرؤفدا شتی و اہمہ کہ لہ وشہ و رستہ و
ٹاہتہ کانی قورٹان بجنت. بہ لام ٹو ٹاہت و وشہ و رستہی قورٹان لہ شوینہ
شیاوہ کہی خؤیدا دانراوہ، بہ رادہہک کہ ہیندہ پمہوندلی زؤری تیدا رہ چاو کراوہ،
کہ پیوہستیان بہ زانستیکی فراوانی گشتی دہینت تاکو لہو جینگایانہدا دایانہینت.

سہرنجی سی ہم

رؤزیکیان خواہی گہورہ ہر کردنہویہ کی راستہقینہی سہبارہت بہ پوختہی
ماہیہتی "قورٹانی پرووز" یں بہ خشیم. جا ٹو ہر کردنہویہم چؤن - بہ زمانی عہریہی
- بہ دلدا ہات ہر بہ ہمان شیوہ لہ خوارہوہ وہ کو خؤی دہینو وسموہ، نجا
واتاکہشی باس دہ کہم:

(سُبْحَانَ مَنْ شَهِدَ عَلَى وَحْدَانِيَّتِهِ وَصَرَّحَ بِأَوْصَافِ جَمَالِهِ وَجَلَّالِهِ وَكَمَالِهِ: الْقُرْآنُ
الْحَكِيمُ: الْمُنُورُ جِهَاتُهُ السَّتُّ، الْحَاوِي لِسَرِّ إِجْمَاعِ كُلِّ كُتُبِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْأَوْلِيَاءِ وَالْمُوحِدِينَ
الْمُخْتَلِفِينَ فِي الْأَعْصَارِ وَالْمَشَارِبِ وَالْمَسَالِكِ، الْمُتَّفِقِينَ بِقُلُوبِهِمْ وَعُقُولِهِمْ عَلَى تَصْدِيقِ

اساسات القرآن وکلیات احکامه علی وجه الإجمال، وهو محض الوحي بإجماع المنزّل والمنزّل والمنزّل علیه، وعین الهدایة بالبدهة، ومعدن أنوار ایمان بالضرورة، ومجمع الحقائق بالیقین، وموصل إلى السعادة بالعیان، وذو الأثمار الکاملین بالمشاهدة، ومقبول الملک والانس والجان بالحس الصادق من تفاریق الأمارات، والمؤید بالدلائل العقلية باتفاق العقلاء الکاملین، والمصدق من جهة الفطرة السلیمة بشهادة اطمینان الوجدان، والمعجزة الأبدیة الباقی وجه إعجازه علی مر الزمان بالمشاهدة، والمنبسط دائرة إرشاده من الملأ الأعلى إلى مكتب الصبیان، يستفید من عین درس الملائكة مع الصبیان، وكذا هو ذوالبصر المطلق یرى الأشياء بکمال الوضوح والظهور ویحیط بها ویقلب العالم فی یده ویعرفه لنا كما یقلب صانع الساعة الساعة فی کفه ویعرف للناس. فهذا القرآن العظیم الشأن هو الذي یقول مکرراً: الله لا إله الا هو. فاعلم أنه لا إله الا الله.

واتای لهم بیر کردنهویه بهم جزوهی خوارهویه:

هر شمش لاکه‌ی قورئان هینده پرووناکن که هیچ گومانیکیان لئی نزیک نایسته‌وه، چونکه قورئان:

عهرشی هه‌ره گموره‌ی په‌روه‌ردگاری له (پشته‌وه)یه و پالی پئوه داوه. که‌واته له‌ویوه "پرووناکیی سرووش"ی بۆ دیت.

(په‌رده‌می)شی به‌خته‌وه‌ریی هه‌ردوو دنیا‌یه، که ئامانجی بنه‌په‌تیی قورئانه. چونکه په‌وه‌ندی‌یه کانی قورئان نه‌وه‌نده زور و دوور و درێژ و بلاون که ژبانی هه‌میشه‌یی و نه‌ودنیاشیان گرتووه‌ته‌وه. دیاره له‌ویش پرووناکیی به‌هشت و به‌خته‌وه‌ریی لئی‌یه.

له (سه‌روو)شیه‌وه نیشانه و مۆری لیه‌عجازی لئی ده‌دره‌وشیته‌وه.

له (ژنر)شیه‌وه چه‌نلین ستوونی توندوتۆل و دامه‌زراوی "به‌لگه‌ی بنی گومان و به‌هیز" هه‌ن. که‌واته لهم لایه‌ی په‌کارچه پهنمای ئاشکرا و بنی گومانه.

له لای (پراست)شیه‌وه، ده‌بینین قورئان نه‌وه‌نده ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ی به‌کاره‌یناوه که عه‌قلانی خستووه‌ته گۆ و ته‌سلیقی ژیریشی لهم پئی‌یه‌وه به‌ده‌ست هیتاوه.

له لای (چه‌پ)شیه‌وه، ده‌بینین قورئان داوای شایه‌تی له "ویجدان" ده‌کات، به‌پاده‌یه‌ک که لهم ویجدانه - به‌هۆی نه‌و سروه‌یه‌ی به‌سه‌ر دلدا هه‌لی ده‌کات - له

سەر سوورماندا دەم ده کاتهوه و ده‌لێت: "تبارک الله".

لایا ئێر له کوێوه دوو دلی و گومان ده‌توانن توخنی ئەم قورئانه بکه‌ون؟

چونکه قورئانی پێرۆز نه‌یینی یه‌ کده‌نگیی کتییی هه‌موو پێغه‌مبه‌ران و پیاوچاکان و یه‌ کتاپه‌رستانی له‌خۆدا کۆ کردووه‌ته‌وه، هه‌رچه‌نده‌ش هه‌موو ئەمانه‌ سهرده‌م و مه‌شره‌ب و پێازیان له‌ یه‌ کهر جیا به‌. واته‌ سهرجه‌می ژیران و خاوه‌ن دلانی دامه‌زراو پوخته‌ی فه‌رمانه‌کانی قورئانی پێرۆز و ئەو شته‌ به‌ره‌تی‌یانه‌ی که‌ قورئان خه‌لکیان بۆلا بانگ ده‌کات، ته‌سلیق ده‌کهن. چونکه‌ ئەوانیش باسی هه‌مان شت له‌ کتێبه‌ کانیاندا ده‌کهن. که‌واته‌ ئەمان وه‌ک په‌گ و پێشه‌ی دره‌خته‌ ئاسمانی یه‌ که‌ی قورئان وان.

پاشان قورئان پشت به‌ "سرووش" ی خاوه‌ند ده‌به‌ستێت، ته‌نانه‌ت هه‌ر قورئان خۆی سه‌رتاپا سرووشه‌. چونکه‌ خاوه‌ند به‌ سرووش بۆ سهر دلی حه‌زه‌تی محمه‌د ﷺ نازلی کردووه‌، به‌ موعجزاتی پێغه‌مبه‌ره‌ خۆشه‌ویسته‌ که‌شی ﷺ و به‌ سرووشی پرووت و بێ گومان پروونی ده‌کاته‌وه. قورئان که‌ له‌ لایه‌ن خاوه‌نده‌وه‌ نازل بووه‌، به‌ ئیعبازه‌ ئاشکرا که‌ی ده‌ری ده‌خات که‌ له‌ عه‌رشه‌ی هه‌ره‌ مه‌زنی خاوه‌نده‌وه‌ هاتووه‌. ئنجا قۆناغه‌کانی ژبانی ئەو که‌سه‌ی قورئانی بۆ نازل بووه‌ (که‌ پێغه‌مبه‌ره‌ ﷺ) هه‌روه‌ها شله‌ژانی له‌ سه‌ره‌تا و کاتی نازل بوونی قورئاندا و، ئەو هه‌موو پێزه‌ی که‌ له‌ قورئانی ده‌گرێت که‌ زۆر له‌ پێزگرته‌ی بۆ شتی تر زیاتره‌.. هه‌موو ئەمانه‌، ده‌ری ده‌خه‌ن که‌ "قورئانی پێرۆز" سه‌رتاپا سرووشی خوا به‌ و له‌ لای پادشای ئەزه‌له‌وه‌ دێت و ده‌یینه‌ میوانی.

هه‌روه‌ها به‌ چه‌شتینکی به‌لگه‌نه‌ویست ده‌رده‌که‌وێت که‌ قورئان یه‌ که‌پارچه‌ سرووشی خوا به‌، چونکه‌ ئەو شته‌ی پێچه‌وانه‌ی قورئانه‌، به‌یتی یه‌ له‌ کوفر و گوهرایی. پاشان به‌ بێ هیچ گومانیک ده‌رده‌که‌وێت که‌ قورئانی پێرۆز کانگا و سه‌رچاوه‌ی پرووناکی یه‌ کانی ئیمان به‌. دیاره‌ جگه‌ له‌ تاریکی هیچ شتیکی تر دژ و پێچه‌وانه‌ی پرووناکی نی‌یه‌. ئەم حه‌قیقه‌ته‌شمان له‌ زۆر "وته‌" دا چه‌سپاندووه‌.

ئنجا به‌وه‌په‌ری دنیاییه‌وه‌ ده‌ر که‌وتووه‌ که‌ قورئان کۆگای حه‌قیقه‌ته‌کانه‌ و، هه‌رچی خه‌مال و خورافاتیه‌ تابلێی له‌ قورئانه‌وه‌ دووره‌. چونکه‌ ئەو جیهانی ئیسلامه‌ی که‌ قورئان پێکی هه‌ناوه‌، و، ئەو شه‌ریعه‌ته‌ی ئەو هه‌ناویه‌تی و، ئەو په‌وشته‌ به‌رزانه‌ی که‌ پروونی کردوونه‌ته‌وه‌، ته‌نانه‌ت باسه‌ کانی سه‌باره‌ت به‌ جیهانی په‌نه‌ان (الغیب) وه‌

کومت وه کو باسه کانی سه‌بارت به جیهانی یسراو (الشهادة) عینی حقیقه‌تن و هر گیز هیچ شتیکی دژ و پنجه‌وانه‌ی حقیقه‌ت توخیان ناکه‌وئت.

پاشان "قورئانی پروز" مرؤف ده‌گمه‌نینه به‌خته‌وه‌ری هر دوو دنیا و، مرؤفایه‌تیش به‌ره و هم به‌خته‌وه‌ری به‌ده‌بات. لهو که‌سه‌ی گرمانی له‌مه‌دا همه، ته‌نانه‌ت گهر بؤ‌یه‌ک جاریش بووه، با سه‌ریک له قورئان بدات و گوئی لئی رابگرنت، ئنجا با بزائیت قورئان چی ده‌فهرموت؟

پاشان لهو به‌روبو‌ومانه‌ی که مرؤف له قورئانی پروز ده‌بانچنیت، چه‌ند به‌روبو‌ومینکی ینگه‌شتوو و زیندوون. ئه‌مه‌ش سه‌یر نی‌یه، چونکه ره‌گه کانی دره‌ختی قورئان له‌ناو حقیقه‌ته‌کاندا رزچوون و له‌ناو ژباندا بلأو بوونه‌ته‌وه. خؤ ژبانی به‌روبو‌ومیش به‌لگه‌ی ژبانی دره‌خته‌کمه. له‌گهر ده‌ته‌وئت ئه‌مه‌ت بؤ ده‌ریکه‌وئت، فهرموو برؤانه قورئانی پروز چه‌نده به‌ره‌می به مرؤفایه‌تی ینگه‌ش کردوو، که بریتین لهو به‌نده پاک و پیاوچاک و دل‌روونا که کاملانه‌ی که به درؤایی همموو چه‌رخ و سه‌رده‌مه‌کان قورئانی پروز وه کو به‌روبووم به مرؤفایه‌تی به‌خشیون.

پاشان قورئانی پروز جینی ره‌زامه‌ندی جیننی و ئینس و مه‌لایکه‌تانه، ئه‌مه‌ش به چه‌شتینکی راست و به "حه‌دس"^(۱) هه‌ستی پی ده‌کمین، چونکه له کاتی خویندنه‌وه‌ی قورئاندا وه‌ک چۆن په‌پوله به‌ده‌وری رووناکی‌دا کؤ ده‌بنه‌وه، همموو ئه‌مانش به‌هه‌مان جۆر له‌ده‌وری لهو قورئانه کؤ ده‌بنه‌وه.

پاشان هه‌روه‌ک قورئان سرووشی خوایه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا به‌لگه عه‌قلی به‌کان پشتی ده‌گرن. شایه‌تیش له‌سه‌ر ئه‌مه: به‌کگرنتی مرؤفه تیگه‌بشتوووه خواهن ژیری به ته‌واوه‌کانه، که له پشه‌نگی له‌وانه‌وه زانایانی زانستی که‌لام و بلیمه‌ته‌کانی فه‌لسه‌فه‌ن، وه‌کو "ئیین سینا" و "ئیین روشد" که هه‌ر هه‌موویان به جۆرنکی به‌کگرتووانه به‌ناغه و بنچینه‌کانی قورئانیان به به‌لگه‌کانی خؤیان چه‌سپاندوووه.

ئنجا قورئانی پروز له‌لایه‌ن سروشتی ساغ و بئ عه‌بی مرؤفه‌وه - به‌مه‌رجی ناته‌واوی و نه‌خوشی رووی لهو سروشته نه‌کردیت - ته‌سلیق کراوه. چونکه دلنایی "ویجدان" و سه‌هوتنی دلی مرؤف، له‌رووناکی قورئانه‌وه په‌مدا ده‌بن. واته سروشتی ساغ به دلنایی "ویجدانی" خؤی ته‌سلیقی قورئان ده‌کات. به‌لئی، سروشت (الفطرة) به زمانی حالی خؤی روو ده‌کاته قورئان و ده‌لئیت:

(۱) (حه‌دس) واته: خؤرای زه‌ینی مرؤف له تیگه‌بشتندا.

"به بين تو كامل بووني ئيمه نايه ته دي".

ئەم راستى بەشمان لە چەند جىڭگايە كى جياجياي پەيامە كاندا چەسپاندوو. پاشان وەكو ئاشكرا و ديارە، قورئانى پەرۇز موعجيزەيە كى بەردەوام و ھەميشەيە، ئەمەتالە ھەموو كاتدا ئىعجازە كەى خۇزى دەردەخات و، وەكو موعجيزە كانى تر پروناكى بەكەى ناكۆز ئەمە و، كاتە كەشى تەواو نايىت، بەلكو ھەتەتەتە ھەر موعجيزەيە كى بەردەوامە.

پاشان پلەوپايەى قورئانى پەرۇز ئەمەندە گشتى و فراوانە كە تەنھايەك دەرس لەو قورئانە "ھەزرىتى جىبرىل" لە گەل مەنالىكدا پىنكەمە وەرى دە گەرن و، چەندىن فەيلە سووفى بلىمەتى وەك "ئىبن سىنا" لە گەل ئاساسى ترين نەخويندە وارىدا وەكو بەك لە بەردەم قورئاندا چۆك دادەدەن و ھەمان دەرسى لى وەردە گەرن. تەنەت لەوانىمە مەرفە نەخويندە وارىە كە، بەھۆزى ھىز و پاكيى ئىمانە كەى، زۆر لە "ئىبن سىنا" زياتر سوود لە قورئانى پەرۇز وەربەگرت!

پاشان چاوپىكى يىنەرى تىز لە قورئانى پەرۇزدا ھەبە، كە ھەرچى شت لە بوونە وەردا ھەبە دەيانىيىت و، ھەموو ئەو بوونە وەرانە وەك لاپەرە كانى كىيىب دەخاتە بەردەستى خۇزى. ئىتر ھەموو چىن و جىھانە كانى بوونە وەران پوون دەكاتەمە. ھەروەك گەر سەعاتچى بەك سەعاتىكى بچووك لە كەسەك وەربەگرت، ئەوا سەبرى ئەم دىو و ئەو دىوى دەكات و لىنى دەدوئەت و دەيكاتەمە، گەردوونىش لە بەردەم قورئاندا بە ھەمان جۆرە، قورئانى پەرۇز لىنى دەدوئەت و لاپەنە كانى بۆ گوىيىستان پوون و والا دەكاتەمە. جا ئەم قورئانە گەورەيە، بە ئايەتى: ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ (عمد: ۱۹) بە كاتىي خواوەند دەچەسپىيىت.

* * *

اللهم اجعل القرآن لنا في الدنيا قريناً، وفي القبر مونساً، وفي القيامة شافعاً، وعلى الصراط نوراً، ومن النار سترأ وحجاباً، وفي الجنة رفيقاً، وإلى الخيرات كلها دليلاً وإماماً. اللهم نور قلوبنا وقبورنا بنور الإيمان والقرآن. ونور برهان القرآن بحق وبجرمة من أنزل عليه القرآن، عليه وعلى آله الصلاة والسلام من الرحمن الحنان. آمين.

ئامازەى رەوانى ئۆزدەھەم

لە ئامازە كانى پىشوو دا، بەوپەرى دىنيىي و بە چەندىن بەلگەى بەھىزى گومان لى
نە كراو، بۇمان چەسپا كە پىغەمبەرى ئازىز ﷺ نىر راوى پەروەردگارى ھەموو
جىھانە كانە.

جا ئەم مەئەدە ئەمىنەى ﷺ كە بە ھەزاران بەلگەى بى گومان پىغەمبەرىتى بە كەى
چەسپاوە، ھەر خۇى لە خۇيدا بەلگەى كى پروناكە لەسەر "پەكتاىى" خواى گەورە و
"بەختەورەى ھەمىشەى" (كە ئەودىنباە).

والەم ئامازەىدە بە جۇرىكى كورت و لە شىوہى "پوختەى ئەم باسەدا" لەو بەلگە
پاست و پرونەى پەكتاىى خواى گەورە دەدوین. چونكە مادەم ئەم پىغەمبەرە ﷺ
بەلگەى كە لەسەر ناسىنى خوا، ئەوا دەبى ئەو بەلگەى و چۆنىتىى بوونى بە بەلگە
بزانرەت.. لەبەر ئەو، بە كورتى پەكى زۆر پوخت ئەو پرون دەكەنەوہ كە چۆن
پىغەمبەر ﷺ دەيىت بە بەلگە لەسەر "پەكتاىى" خواوەند، ھەروەك باسى پادەى پاستى
پىغەمبەرىش ﷺ دەكەين و، دەلىن:

ھەروەك ھەموو پەكىك لە بوونەورانى ناو گەردوون دەبن بە بەلگە لەسەر
"بوون" و "پەكتاىى" خواوەندى گەورەى بەدبەنەر، بە ھەمان جۆر پىغەمبەرىش ﷺ
دەيىت بەو بەلگەى. ئەجا ھەر خودى پىغەمبەر ﷺ چۆنىتىى بوونى خۇى و گشت
بوونەورانى بەم بەلگەى راگەياندووە.. جا لەبەر ئەوہى پىغەمبەر ﷺ بەلگەى لەسەر
"پەكتاىى خواوەند" ئەوا لە نىوان پازدە بنچىنەدا ئامازە بۇ پاستى و دروستى و
لەسەر حەق بوونى ئەم بەلگەى دەكەين.

بنچىنەى پەكەم:

ئەم بەلگەى كە بە زمانى خۇى و زمان و بەلگەى حالەتە كانى و زمانى حالى
قۇناغە كانى ژيانى، دەيىت بە بەلگە لەسەر بەدبەنەرى گەردوون، بەلگەى كى
پاستگۇزە و، لە لاىەن پاستى پەكتاىى گەردوونىشەوہ تەسلىق كراوہ. چونكە
بەلگە كانى ھەموو بوونەوران لەسەر پەكتاىى خوا، وە كو شاىەتيدان و تەسلىق كردن
وان بۇ ئەو كەسەى كە لە بارەى پەكتاىى خواوہ دەدوینت، واتە ئەو شتەى كە ئەم
پىغەمبەرە ﷺ خەلكى بۇ لا بانگ دەكات - كە پەكتاىى خواپە - لە لاىەن ھەموو

گهردوونهوه ته سلیق کراوه. نهوه تا پروونکردنهوه کانی هم پښمبهره ﷺ سه بارهت به په کتابی خوا - که که مالی په هابه له گهردووندا - مزگینی په کانی سه بارهت به به خته وهری همیشمی - که خیری په هابه - به ته وای له گه له جووانی و که مالی که له راستی په کانی جیهانندان، په کاویه که دهرده چن. واته هم پښمبهره ﷺ به بی هیچ گومانیک، له ده واکهیدا راستگویه. که واته پښمبهره ﷺ به لگمیه کی راست و ته سلیق کراوی و هابه که له "په کتابی خوی گه وره" و "به خته وهری همیشمی" ده ویت.

بنچینه ی دووهم:

پاشان هم پښمبهره راستگوز و ته سلیق کراوی ﷺ که هزاران موعجیزه ی همیه و، هم موعجیزانه شی زور له هی پښمبهرانی پشور - دروودیان له سر بیت - زیاترن و، شریعتیکی وای هیناوه که هر گیز گوزرانکاری و نه مالی به سهردا نایت و، بانگه وازه که شی بز هموو گروزی جینی و ناده میزاده.. ده بی هم پښمبهره گه وره به ﷺ که خاوه نی پله و پایمیه کی تاوا به رزه، پشه وای هموو پښمبهران بیت.

له بهر نهوه، هر چی دانست و نهینی له موعجیزه و په کگرتنی پښمبهرانی پشور ودا همیه، همویان له لای هم کزبوونه ته و. که واته هیزی په کده نگی هموو پښمبهران و شایه تیدانی موعجیزه کانی هوان، همویان ده بن به به لگه و پالپشتیکی توندوتول و دامه زراو بز راستگویی و راستی بانگه وازه که ی هم پښمبهره ﷺ.

پاشان هموو پیاوچا کان و هه لپارده و هولیاکان، ته نها به بز نه ی په و رده ی به رز و پښمای شریعت ته راسته قینه که ی هم پښمبهره وه ﷺ گه پشورونه ته نه و پله و پایمیه به رزه ی که مالیات که به ده ستیان هیناون. چونکه هر هم پښمبهره ﷺ را بهر و پشه و او گه وره یانه. که واته نهینی که رامه ته کانیا و په کده نگی یان له ته سلیق کردنیدا و هیزی لیکولینه وه کانیا، هموو هم پښمبهره دا ﷺ کزبوونه ته و. چونکه هوان پښمبهره کیان گه رته بهر که ماموستا که بیان رچه که ی شکاندووه و دهر گاکه ی بز خستوونه ته سهرپشت و به کراوه یی خستیه به رده ستیان و، ئنجا هوانیش له پښمبهره "راستی" یان دوزی یه وه و ده ستیان که ووت. که واته هموو که رامه ته کانیا و لیکولینه وه زانستی په کانیا و په کده نگی یان، ده بن به پالپشتیکی به هیز و دامه زراو بز راستگویی ماموستا خاوپن و پا که که بیان و راستی بانگه وازه که ی.

ئىجا ئەم پىغمبەرەى ﷺ كە بەلگىبە كى ئاشكرا و پروونه لەسەر "پەكتابى خواى گەموره" - وەك لە ئامازە كانى پىشودا دەر كەوت - هیندە موعجیزەى ئاشكرا و پروون و بى گومان و، ئیرھاسى لەعادت بەدەر و، بەلگەى پىغمبەرینى گومان لى نه كراوى ھەبە، كە ھەربە كەیان بە جۆرنكى گەموره و گرنك تەسلىقى دەكەن، بە چەشتى كە ئەگەر ھەموو گەردوون كۆ بېیتەو و بېھوت كەلینك بختە ئەم تەسلىقە و زامدارى بكات، ئەوا ھەر گیز لە توانايدا ناییت.

بنچینەى سى ھەم:

پاشان ئەم پىغمبەرەى ﷺ كە بانگەواز بۆ "پەكتابى خواى گەموره" دەكات و مزگینى "بەختەو رەبى ھەمیشەى" رادە گەبە نیت و ئەم ھەموو موعجیزە ئاشكرا ھەبە، هیندە رەوشتى بەرزىشى تىداپە - چ لە خودى خۆیدا و چ لە گەماندنەى پەمامە كەیدا و چ لەو شەرىعت و ئایینەدا كە لە لایەن خواوەندەو راپدە گەبە نیت - كە دوژمنە سەر سەختە كانیشى ناچار دەكات تەسلىقى بكەن و پەنگای ئىنكارى كردنیان بۆ نەمىنیتەو.

جا مادەم بەرزترین و جوانترین و كامەلترین و بەنرخترین رەوشت لە خۆى و ئەر كى سەرشانى و ئایینە كەیدا ھەبە، ئەوا دەبى ئەو پىغمبەرە خۆشەوێستە ﷺ ھەر خۆى غوونەى كەمالتى ھەموو بوونەو ھەران و، نوێنەر و غوونەى بەرجەستەى رەوشتیان و پىشەواى باشى ھەموویان ییت.

لەبەر ئەو، ئەو كەمالاتانەى كە لە خۆى و ئەر كى سەرشانى و ئایینە كەبەو دەدەرەو شینەو، پالەشتىكى هیندە گەموره و بەھیزن بۆ تەسلىق كردنى كە ھىچ شتىك نەتوانیت جىيان بى لىژ بكات.

بنچینەى چوارەم:

پاشان ھەلگر و خواوەنى ئەم بانگەوازی "پەكتابى" و "بەختەو رەبى ھەمیشەى" پە، كە كانگا و سەرچاوەى ھەموو كەمالات و مامۆستای ھەموو رەوشتىكى بەرزە، ھەر گیز لە خۆیەو و بە ئارەزووى خۆى نادوینت. بەلكو قسە كانى ھەموو "سرووشى خواوەند" و لەویان و ەردە گرێت و بە خەلكى یان رادە گەبە نیت. چونكە ئەو ھەزاران بەلگانەى كە لەسەر پىغمبەرینى پەكەى ھەن - وەك لە بنچینە كانى پىشودا ھەنلەكیان باس كران و پروون كرانەو - ئەو دەچەسپین كە پەرەردگارى ھەموو جیھانە كان ئەو

موعجزانه‌ی بویه له‌سەر ده‌ستی ښځمه‌به‌ردا ﷺ به‌دیه‌یناوه و ده‌ری خستوون تا‌کو پروونی بکاته‌وه که ئەم ښځمه‌به‌ره خۆشه‌ویسته‌ی ﷺ له‌بەر خوا و له‌ پیناوی خوا‌دا ده‌دویت و گو‌فتاری خوا‌وه‌ند به‌خه‌لکی را‌ده‌گه‌یه‌نیت ..

هه‌روه‌ها چه‌سپاوه که ئەو قورئانه‌ی بۆی نازل بووه، به‌ ئی‌ع‌ج‌ازه‌ ئاشکرا و په‌نه‌انه‌ کانی، ده‌ری ده‌خات که ئەم ښځمه‌به‌ره ﷺ مرؤفیک‌ی را‌گه‌یه‌نه‌ره له‌ لایه‌ن خوا‌وه‌ندی په‌روه‌ردگاری جیهانیانه‌وه ..

هه‌روه‌ها چه‌سپاوه که زاتی پیرۆزی ښځمه‌به‌ر ﷺ خۆی و .. په‌فتار و په‌و‌شته جوانه‌ کانی، وه‌ک ئەو ئی‌خلاسه‌ گه‌وره و خوا‌په‌رستی و جدیدی‌ت و لی‌بران و ئەمانه‌ته‌ راسته‌ی که له‌ گه‌یاندنی فه‌رمانه‌ کانی خوا‌دا هه‌م‌پوون .. هه‌موو ئەمانه، ده‌ری ده‌خه‌ن که ئەم ښځمه‌به‌ره گه‌وره‌یه ﷺ له‌ هه‌یج قو‌ناغ و حا‌له‌تیک‌ی ژبانی ښځمه‌به‌ریتیدا به‌ ناوی خۆدی خۆپه‌وه نادویت و ئەو شتانه‌ی ده‌یان‌فه‌رموئ له‌ به‌ری خۆی وه‌ریان نا‌گریت. به‌لکو به‌ ناوی خوا‌وه‌ندی په‌روه‌ردگاری جیهانیانه‌وه ده‌دویت و فه‌رمووده‌ی ئەوون را‌پانده‌ گه‌یه‌نیت.

پاشان هه‌موو ئەو که‌سانه‌ی که له‌ ئەه‌لی حه‌قیقه‌تن و گو‌نیان ئەم ښځمه‌به‌ره ﷺ را‌گر‌ت‌روه، هه‌ر هه‌موویان به‌ "که‌شف" و "لی‌کۆلینه‌وه‌ی زانستی"ی خۆیان ته‌سدی‌قی فه‌رمووده‌ کانی ښځمه‌به‌ریان ﷺ کرد‌وه و، با‌وه‌پنکی بی‌ گومانی پر له‌ دنیایان به‌وه‌ هه‌یناوه که ئەم ښځمه‌به‌ره ﷺ له‌ خۆپه‌وه و به‌ ئاره‌زووی خۆی نادویت، به‌لکو ئەوه‌ی ده‌یلت س‌رووشی خوا‌په‌ بۆی دیت و، ئەو ته‌نها را‌گه‌یه‌نه‌رنکی ئەمینه له‌ لایه‌ن په‌روه‌ردگاری هه‌موو جیهانه‌ کانه‌وه و، به‌ س‌رووشی خوا‌ی گه‌وره‌ خه‌لکی بۆ‌پن‌ی راست بانگ ده‌کات.

بەم‌ جۆره، ده‌رکه‌وت که راستی و له‌سه‌رحه‌ق بوونی ئەم به‌لگه‌یه‌ (که ښځمه‌به‌ره ﷺ) پشت به‌ چوار بنچینه‌ی توند‌وتۆ‌ل و دامه‌زراو ده‌به‌ستیت.

بنچینه‌ی پ‌نج‌ه‌م:

ئەم را‌گه‌یه‌نه‌ره ئەمینه‌ی گو‌فتاری ئەزه‌لیی خوا‌وه‌ند، پ‌ۆ‌حیانه‌ته‌ کان ده‌یینیت و .. له‌ گه‌ل مه‌لایکه‌ته‌ کاند‌ا ده‌دویت و .. پ‌ن‌مایی جینی و ئینس ده‌کات .. له‌ گه‌ل ئەوه‌ ش‌دا له‌ جیهانی ئەو مه‌لایکه‌ت و پ‌ۆ‌حیانه‌تانه - که له‌ جیهانی ئینس و جینی به‌رزترن - زانیاری وه‌رنا‌گریت، به‌لکو له‌ سه‌رووی هه‌موو ئەو جیهانه‌وه‌ زانیاری‌یه‌ کانی

وهرده گرنیت، تهنانت سهری نهو کاروباره خوارسانه‌ی سه‌رووی نهوانیشه‌وه ده‌کات و ناگای لیپانه. چونکه نهو موعجیزانه‌ی که له پشدا باس کران و ژبان و ره‌وشته پروزه‌کشی که به ته‌واتور به نیمه گمیشتوره، هم راستی به ده‌چسپنن. له‌بر نهو، نه جینتی و رُحیانه‌ته‌کان و نه مه‌لایکه‌تان ده‌ست ناخه‌نه ناو کاروباری را گه‌پاندنه کانیه‌وه، به‌لکو هه‌زهره‌تی جیبریل نه‌ی - درودی له‌سه‌ریست - مه‌لایکه‌ته نزیکه‌کانی خواوه‌ندیش توخنی هم را گه‌پاندنه ناکه‌ون. که‌واته هه‌والدانه‌کانی پښه‌مهر ﷺ وه‌ک هی کاهینان و نه‌وانه‌نی به که گویا هه‌والی غمیب ده‌زانن. تهنانت جیبریلی هاوه‌لیشی که زور کات له‌گه‌لیدا بووه، پښی نه‌که‌وتووه. به‌لکو له‌هه‌ندی کاتدا پښه‌مهر ﷺ پښی ده‌که‌وت.

بنچینه‌ی شهم:

پاشان هم به‌لگه‌یه‌ی که سه‌رداری "مه‌لایکه‌ت" و "جینتی" و "مرؤف"ه، پروناکترین و کاملترین به‌روبوومی دره‌ختی بوونه‌وه‌ران و.. میهره‌بانی به‌رجه‌سته‌ی خواوه‌ند و.. نمونه‌ی خۆشه‌ویستی په‌روه‌دگار و.. به‌لگه‌ی پروناکی حق و.. چرای دره‌خشانی راستی و.. کللی ته‌لیسمی بوونه‌وه‌ران و.. ده‌رخه‌ر و حمله‌کهری مه‌ته‌لی به‌دیه‌پنراوان و.. پروناکهره‌وه‌ی حیکمه‌تی جیهان و.. بانگه‌واز کاری ده‌سته‌لانداری خوی گه‌وره و.. را‌به‌ر و پښمای شاره‌زا و لی‌زانی جوانکاری به‌کانی سته‌تی په‌روه‌دگار!

نه‌و زاته پروزه‌ی که چه‌ندین سیفته‌تی ناوا گرنگی تیدا کۆبووه‌ته‌وه، له‌راستیدا کاملترین نمونه‌ی بۆ که‌مالاتی بوونه‌وه‌ران..

له‌بر نهو، هه‌موو ره‌وشت و سیفته‌ته‌کانی نهو پښه‌مهر به‌پښه ﷺ و که‌سیتی به‌مه‌عنوی به‌که‌شی، به‌لاشکرا نهو ده‌ده‌خن که:

هم پښه‌مهر ﷺ مه‌به‌ست و نامانج و هۆکاری سه‌ره‌کی به‌دیه‌پنانی گه‌ردونه. واته کاتی خواوه‌ند گه‌ردوونی به‌دیه‌پناوه، سه‌ری نه‌وی کردووه و نه‌وی له‌به‌رچاودا بووه. تهنانت ده‌توانریت بو‌ترئ که: خوی گه‌وره گه‌ر نهو پښه‌مهری ﷺ دروست نه‌کردایه گه‌ردوونیشی دروست نه‌ده‌کرد و هم گه‌ردونه هه‌ر نه‌ده‌بوو. به‌تی، "راستی به‌کانی قورئان" و "پروناکی به‌کانی ئیمان" که هم پښه‌مهره خۆشه‌ویسته ﷺ بۆ هه‌موو ئاده‌میزاد و جینتی هیناون، هه‌روه‌ها نهو ره‌وشته به‌رز و

که کمالاته زورانش که له زاتی پیروزیدا ده یسرین، هموویان شایه ټنکی گومان لسی نه کراوی راستن له سر هم حقیقه ته ی که باسماں کرد.

بنچینه ی حمو تم:

ټو به لگه ناشکرا و پروونه ی "حق" و چرا پرووناکی به خشی "حقیقه ت" (که پنځمبه ری پشه وایه ﷺ) لاینیکی به نرخ و شریعه ټنکی گشتی له وتوی هیناوه که هینده یاسا و ده ستوری له خؤدا کؤ کردو و ته وه مایه ی به ختموهری هردو دنیای مرؤف بن. هروها هم پنځمبه ره ﷺ به تواوی و ړنکوړنکی حقیقه ت و فرمانبه ری گهر دوون و، سیفت و ناوه کانی به دیه پنه ری مه زنی گهر دوونی پروون کردو و ته وه.

جا هر کس به وردی سرنجی ټم لاین و شریعه ته پاکه ی ئیسلام بدات، که بؤ همو و گهر دوونه، ټوا به دلنیا یی ده زانیت که ټم لاینه هی به دیه پنه ری ټم گهر دوونه ړه نگیڼه، که ټویش (واته: گهر دوون) له شوینی خؤیدا به دیه پنه ره که ی به غمیری خؤی ده ناسینیت! چونکه هرو هک وه ستایه کی "به ننا" ی زانا و کارامه کاتی کؤشکک دروست ده کات، بؤ مه به ستی ده رخستی کارامه یی ناوازه ی خؤی، پناسه یه کی شیاو بؤ کؤشکه که داده نیت و ده پتو و سته وه.. هر به و جزو رهش، ټم لاینه گه و ره و شریعه ته لیوړده یه و، ټو همه لایه نگری و به رزی و گشتی بوونه ی که له م لاینه دا هیه، به ناشکرا ټوه ده رده خن که ټو که سه ی به م و ینه ناپاب و جوانه دایناوه هر ټو که سه یه که گهر دوونیشی به دیه پنه اوه. به ټی، ټو که سه ی که به م چه شنه ړنک خسته جوانه گهر دوونی جوان و ړه نگیڼ ړنک بخات، ده بتی هر ټویش یت که ټم لاینه هره کامله ی ټوا به م ړنکوړنکی به جوانه ړنک خستیت!

بنچینه ی هه شتم:

ټو که سه ی که ټم سیفته جوانه ناوېراوانه ی ټیدا یه و، پنځمبه ریتی به که شی پستی به و به لگه و پالېشته مه حکم و پتوانه وه داوه - که پنځمبه ری خؤ شو یسته ﷺ - به ناوی جیهانی په نهان (غیب) وه پرووه جیهانی دیار و ییتر او ده ویت و، به ناشکرا و له بهر چاوی همو و ټوانه ی که ده یینن و ده ییسن له گرؤی جیننی و ئاده میزاد، راسپارده که ی ټه ستؤی راده گه یه نیت و له گه ل همو و ټو وه چانه ی مرؤف ده ویت که له پستی پرده ی چه رخه کانی ټانده وه ریزیان به ستووه و، به شویمه کی هینده به رز و جوان بانگیان ده کات که هموویان - له هر کات و شوینکدا بن - گوینان لسی ته تی و ده نگی ده ییسن.. به ټی، ئیمش ده نگی ده ییستن!

بنچینه‌ی نۆهم:

پاشان هم بانگ لیگردن و دوانه‌ی همونده به‌رزه، که خه‌لکی هموو سهرده‌میک گونیان لییه‌تی.. به‌تی، هموو چهرخ و سهرده‌میک زایه‌له‌ی ده‌نگی هم ده‌یستیت.

بنچینه‌ی دههم:

پاشان له‌حالت و ژبانی خاوین و پیروزی‌دا ده‌یین له‌شته‌ی که رایده‌گمبه‌نیت، له‌پیشدا ده‌یینیت ئنجا له‌هر تیشکی یینه‌که‌یدا رایده‌گمبه‌نیت! چونکه له‌و کاتانه‌شدا که مه‌ترسی له‌هموو لایه‌که‌وه سهری تیده‌کات و ده‌وری ده‌دات، هم به‌بی هیچ دوودلی و دله‌ته‌بی‌یه‌ک و به‌وپه‌ری باوه‌ر به‌خوبون و دلتیایه‌وه ههر له‌سهر راگمباندنی خۆی به‌رده‌وامه. به‌لکو ههر به‌ته‌نھا خۆی ته‌حه‌ددای هموو جیهان ده‌کات!

بنچینه‌ی یازدههم:

پاشان به‌مۆی هم هیزه‌ی که خواوه‌ند پی به‌خشیه، به‌لاشکرا بانگه‌وازه‌که‌ی راگمباندوه. به‌راده‌یه‌ک که نیوه‌ی خه‌لکی سهرزه‌وی و پنج‌به‌کی گروزی مرؤف به‌دهم بانگه‌وازه‌که‌یه‌وه پۆشتون و فرمانه‌کانی جی‌به‌جی ده‌که‌ن و، بۆ ههر وشیه‌که له‌زاری هم ده‌ربچیت، "سمعنا وأطعنا" ده‌لین!

بنچینه‌ی دوازدههم:

پاشان به‌ئیخلاسیکی کامل و لیبرانیکی ته‌واوه‌تی‌یه‌وه بانگه‌وازه‌که‌ی را‌ده‌گمبه‌نیت، تاکو په‌روه‌رده‌یه‌کی په‌گدا‌کوتاو له‌ناخدا جینگیر بکات و دایمه‌زینیت، به‌را‌ده‌یه‌ک که یاساکانی هم په‌روه‌رده‌یه له‌سهر ناوچاوانی چهرخه‌کان و لاپه‌ره‌کانی ولاتیانی دنیا و پرووی پۆزگارد، نه‌خش ده‌کړین.

بنچینه‌ی سیازدههم:

پاشان به‌وپه‌ری دلتیایی و باوه‌ر به‌خوبونه‌وه قسه‌کانی ده‌کات! ده‌یینیت متمانه و باوه‌ری ته‌واوی به‌راستی و دروستی هم فرمانانه‌ی خواوه‌ند هیه که رایانده‌گمبه‌نیت و، زۆر به‌لاشکرا و پرونی و به‌بی هیچ پنج و په‌نایه‌ک خه‌لکیان بۆ لا بانگ ده‌کات. ته‌نانه‌ت گهر هموو جیهان له‌دژی کۆ بینه‌وه، هیشتا ههر ناتوان نه‌له بانگه‌وازه‌که‌یدا و نه‌له هیچ کام له‌و فرمانانه‌ی رایانده‌گمبه‌نیت، دووری بڅه‌نه‌وه یان په‌شیمانی بکه‌نه‌وه.

په‌فتار و میووی ژبانی پاک و پیروزی، راستگوترین شایه‌تن له‌سهر هم راستی‌یه.

بنچینه‌ی چوارده‌هم:

پاشان به دلبایی به کی له‌پاده‌به‌ده‌ر و پشت به‌خوا به‌ستینکی کامل و باوه‌ر به‌خوبوونینکی ته‌واوته‌یه‌وه بانگه‌وازه‌که‌ی راده‌گه‌به‌نیت، به‌جوری که واز له‌هیچ شتینکی نه‌وا بانگه‌وازه‌ی ناهینیت و، له‌به‌رده‌م هیچ چه‌شنه‌گه‌روگرتینکدا دوودلی سه‌ری تیناکات و ترس و بیم و سه‌رسامیش هه‌رگیز نارونه‌ناو دل و ده‌روونیه‌وه. به‌لکو به‌وپه‌ری پاکی و یخلاسی ته‌واوته‌ی له‌بانگه‌که‌میدا به‌رده‌وامه و، نه‌و فرمانانمش که خه‌لکیان بۆ لا بانگ ده‌کات، پینش هه‌موو که‌سینک له‌خویدا به‌رجه‌سته و جیه‌جیان ده‌کات و ملکه‌چیان ده‌نیت، ئنجا خه‌لکیان لسی تیده‌گه‌به‌نیت و فیرمان ده‌کات! شایه‌تیش له‌سه‌ر نه‌مه: زوه‌دی بئی وینه و گه‌وره‌ی و، پیوستی نه‌بوونی به‌خه‌لکی و، پشت هه‌لک‌کردنه‌تی له‌زرق و برقی بئی به‌قای دنیا. وه‌ک له‌لای دۆست و دوژمنانی پروون و ئاشکرا به.

بنچینه‌ی پازده‌هم:

پاشان نه‌م پینغه‌مبه‌ره‌مه‌زنه ﷺ له‌هه‌رچی که‌سه زیاتر له‌خوا ده‌ترسا و.. له‌هه‌موویان زیاتر ملی بۆ فرمانه‌کانی که‌چ ده‌کرد و.. له‌هه‌موو که‌سینک زیاتر خوای گه‌وره‌ی ده‌په‌رست و دووره‌په‌ریزی له‌و شتانه‌ده‌کرد که‌خوای گه‌وره‌نه‌میی لسی کردوون. نه‌مش تینمانده‌گه‌به‌نیت که‌نه‌م پینغه‌مبه‌ره ﷺ را‌گه‌یه‌نه‌ریکی نه‌مینی پادشای نه‌زل و نه‌به‌ده. چونکه‌پینغه‌مبه‌ری خوشه‌ویستی و، موخلیستری به‌نده‌کانی و، را‌گه‌یه‌نه‌ری په‌یامه‌کانی نه‌و خواوه‌نده‌یه.

له‌م پازده‌بنچینه‌یه‌وه ده‌گه‌ینه‌نه‌م نه‌نجامه‌ی که:

نه‌م پینغه‌مبه‌ره‌مه‌زنه‌ی ﷺ نه‌و هه‌موو سیفه‌ته‌ناو‌پراوانه‌ی تیدا به: "به‌کتایی" خوای گه‌وره‌ی را‌گه‌یاندووه و.. به‌دریژی هه‌موو ژبانی په‌روزی خوی و به‌هه‌موو هینزیکی که‌خوا پینی به‌خشیه، فه‌رموویه‌تی:

"لا إله إلا الله".

اللهم صلّ وسلّم عليه وعلى آله عدد حسنات أمته.

﴿سبحانك لا علم لنا إلا ما علمتنا إنك أنتَ العليمُ الحكيمُ﴾.

* * *

رېژلېتانتېکې خوايې و شوېنه‌وارېکې

چاودېړي پېروهره‌دگار

به هيوای تموهی که به نه‌نېنی ټاپه‌تی پېروزی: ﴿وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ﴾ شاد و به‌هره‌مند بېن، ده‌ټيښ:

په کيک له شوېنه‌واره کاني چاودېړي پېروهره‌دگار و به‌زېي خواوه‌ند تموه‌بوو که له کاتي داناني تم پېامه‌دا ده‌رکه‌وت. وا بې خوېنه‌ره به‌پېزه کاني تم پېامه‌ی باس ده‌که‌م، به‌لکو به‌گرنګي و بايه‌خ پېدانه‌وه ټاوړي لني بده‌نه‌وه:

له‌بر تموه‌ی وته‌کاني "سي و په‌که‌م" و "نوزده‌هم" - که له باسي پېغمبه‌ريتي پېغمبه‌ر ﷺ ده‌دوين - دانرا‌بوون، تم‌واله‌ باره‌ی داناني تم پېامه‌وه هيچ نيازېکم له دلدا نه‌بوو.. به‌لام کتوپر ختوره‌په‌کم به‌دلدا هات و تم ختوره‌پېش بې داناني تم پېامه‌ جه‌ختي لني کردم. تم‌مش له کاتيکدا بوو که پوونې زه‌ينم له ژېر کولي قورسي به‌لا و موسيبت و گېرو‌گرفته‌کاندا کنز و لاواز بوو‌بوو. سه‌ره‌پاي تم‌وش که من له نووسينه‌کاغدا و به‌پي مه‌شربه‌ي خوم، پېيازي گېران‌موم له کتيبه‌وه نه‌گرتوه‌ته به‌ر وه‌ک: (فلان واي وت و.. وها و تراوه). جگه له‌مانش، هيچ سه‌رچاوه‌په‌کي فېرموده پېروزه‌کان و به‌سه‌ره‌اتي ژباني خاويني پېغمبه‌ر ﷺ له لا نه‌بوو..

که‌چي سه‌ره‌پاي هم‌موو تم‌مانه، ناوي خوام لني هينا و تم: "تو کلتُ علي الله" و، تنها به‌پشتيواني خوي گه‌وره ده‌ستم دا‌په داناني تم پېامه..

که ده‌ستم پي کرد، هينده‌پشتگيري و يارمه‌تيم له لايه‌ن خوي گه‌وره‌وه بېره‌خسا که زور له زه‌ين روشني "سه‌عدي کون" زياتر زه‌ينم به‌ده‌ممه‌وه ده‌هات و لمو شتانه‌دا

که زووتر له بهرم کردبون یارمه تیی ده دام. نه ممش له نه دازه به کی وادا سوو که زور به پسه له و له نریکه ی چوار سمعاتدا نریکه ی چل لاپه رمان ده نووسی! تنانته له ماوه ی په ک سمعاتدا پازده لاپه ر نووسرا!

نجا زور به ی نهو شتانه ش که له بهر نه قلمان ده کردن هی کتبه کانی فرموده بوون، وهک: "بوخاری و موسلیم و بهیهقی و ترمیزی و شیقای قازی عیاز و نه بوو نه عیم و نه بهرانی و هاوچه شنیان". خو نه گهر "فرموده" په کم به هله بهینایه، نهواله ترسی گوناوه که ی ده کومه دله ته به ی په کی سهخته وه. به لام به فزلی خوی گه وره، هر هه موو فرموده کان به ته وای و صهیحی نووسران.

له موه دلنیا بووین که چاودیری خواوه ندمان له گه لدایه و، زانیشمان پیوستی په کی له راده به در بهم په یامه هیه. له گه ل نه مانه شدا، گهر له وشه ی فرموده پیروزه کانیدا، یان ناوی نهو که سدا که ریوایه تی کردوه، هر هه لمیه ک پیش چار کهوت، نهوا تکا له بریانی به ریزمان ده که ی پاستی بکه نه وه و، لیمان بیورن^(۱).

سه عیدی نوروسی

(۱) بلقی، کاتنی ماموستا هم په یامه ی دانا، نه م له خزمه تیدا بووین، نهو دمیوت و نه ممش ده مانووسی یوه. هیچ سرچاوه به کیشی له لانه وو. هر وه که به سر قسه کانیدا نه درپو شتوه و له وپری پله و خیراییدا دمیوت و نه ممش نریکه ی چل لاپه رمان له ماوه ی دوو سن سمعاتدا ده نووسی یوه. نهو له موه دلنیا بووین که نه م تموفیق و یاردمیه ی خوی گه وره که له دانانی هم په یامه دایمان، په کی که له کهرامه ته کانی موعجیزاتی پیغمبر ﷺ.

(حافظ خالید) برای لایخیره تی دانهر و	(حافظ توفیق) نوو سر موه ی په شنووس و
نوو سر موه ی په شنووسی هم په یامه	پاکتووسی هم په یامه
(هه بلوللا چاوش) خزمه تگوزاری موقیعی	(سلیمان سامی) خزمه تگوزاری دانهر و
دانهر	نوو سر موه ی په شنووسه که

پاشکزی یه کممی

په یامی (موعجیزاتی نه حمده دی)

له بهر گونجاوی نیم شوینه، وا "وتهی نوزدههم" که تاییده به "پرسالتهی
نه حمدهی" یوه له گهل پاشکوز کیدا، که له باره ی موعجیزه ی لهت بوونی مانگوه
دهدویت، لیره خدا پش چاو ده خرینهوه.

نم و تهیه (بریسکه ی چواردههم) چوارده "نم" ی تیدایه:

□ غی یه کم:

سې ناسینه ی گه وره هه ن که په روه رد گاری خوامانان پې ده ناسین:
یه کمیان: په راوی گه ردوونه، که به شیکمان له شایه تیدانی هم په راوه بیست، لهو
سیازده "بریسکه" یه که له "مه ستهوی نووری" (المنوي العربي النوري) دا باس کران.
دووه میان: لایه تی هره مه زنی ناو هم کتیه گه وره یه ی گه ردوونه، که کوتایی پې
هینه ی کاروانی پښمه برینی به ﷺ.

سې همیان: قورثانی پر وژه.

نیستا ده پې هم دووه هم به لگه گزیابه ی که دواهمین و سرداری هموو پښمه برانه
ﷺ بناسین و، به لده ب و پژه وه گوئی لې را بگرین:
بزانه که لهو به لگمه "که سینی به کی معنهوی" ی گموره ی هیه. جا ته گه
پر سیارت کرد و وت: لهو به لگمه کتیه و، ماهیه ته که ی چی به؟
لهو له وه لاما پنت ده وتریت:

لهو لهو که سیه که له بهر گموره یی معنهوی لهو: سر پوی زهوی بووه به
مز گموتی و، مه که به میحراپی و، مه دینه به مینه ری و، خزیشی پشنویژی سر جه می
یماندارانه که له پشتیه وه ریزیان به ستووه و، وتاریژی هموو مر و ظایه تی به و، یاسا کانی

به ختموهری بیان بڼوون ده کاتموه و، سره وری گشت پښمبه رانه، تهز کییه بیان ده کات و بهوش که لایینه که ی تم سر جهم بناغه کانی هممو لایینه کانی تموانی له خزیدا کڅ کردو هتموه، تمواته سلیقی هممو بیان ده کات.. تنجا گموره ی هممو تمولیا کانه، چونکه بهمزی پرووناکی خزی پښمبه رننې په کمپوه په ورو رده و رابه ری و پښمای هممو بیان ده کات.. تم پښمبه ر ﷺ جهمه رنکه له ناوه ندی باز نه په کی زیکر دا که له پښمبه ران و صید دقان و پیاو چاکان پښکها توه و هممو بیان به په کده نگ تمو و شبه ده لینه موه که پښمبه ر ﷺ پنی را گمیانندون. دره ختیکی نورانیی و هابه که په گ و پشه مه حکم و زیندوه کانی بریتین له پښمبه ران - علیهم السلام - بهمزی تموی که بناغه ی بانگه کانیان له لایدن خواوه نده و به. لق و پهل و گه لا سهوز و بهرو بو مه جوان و به تامه کانیشی تمولیا کانی، که بهمزی تمو زانیاری یانه ی له پنی لیلها موه سه بارت به ناسینی خوی گموره ده ستیان که مو توه، بوون به لق و پهل و به ری تمو دره خته. کمواته تم پښمبه ر ﷺ هر ده عوایه ک بلیت، هممو پښمبه ران به موعجیز اتیان و، تمولیا کان به که رامه ته کانیان تیکړا و به په کده نگ شایه تی بڼو ده دن و ته سلیقی ده کن.

بهم جوړه، هممو ده عوایه کی تم پښمبه ر ﷺ مزی هممو مرؤفه کامله کانی گرؤی مرؤفایه تی به سره و به. تمواته ده بینیت که تمو ده فرموی: "لا اله الا الله" و بهممش ده عوای "په کتابی" خواوه ند را ده گه په نیت، تمواته لایدن رابوردو و لاینده و له هردو و پیزه نورانی په کموه، واته له خور و ته ستیره کانی گرؤی مرؤفایه تی په موه که له باز نه ی زیکره که دان، همان وشه ده یستیموه که هممو بیان ده لینه موه و دوو پاتی ده که نه موه و، گشتیان له مه دا په کیان گرتوه، هر چه ندهش مه شره ب و رپبازیان له په کتر جیاوازه. وه ک بلنی تموان بهم په کده نگ یه بیان بهم پښمبه ر ﷺ ده لاین: "صدق و بالحق نطق" ا لیر لایا ج وهم و خه یالیک ده توانیت بڼو بهر په رچدانه و ی ده عوایه کی وها ده ست درېو بکات که شایه تیدانی که سانیکی له ژماره به دهری تموتو پستی گرتیت که موعجیزه و که رامه ته کانیان تهز کییه بیان بکات؟

□ غی دوو هم:

بزانه تم بهلگه نورانی په ی که بوو به بهلگه له سر "په کتابی" خوا و، پښمای مرؤفایه تی بڼو "تمو حید" کرد، هرو ه که به نه ندازه ی هیزی لیجماع و تهواتوری هردو و بالی "پښمبه رننې" و "وبلایه ت" پشنگری کراوه، سه دان امازه ی ناو کینه

ناسمانۍ په کانش، وهك ټمو مزگینۍ پانۍ نساو (تهورات و ټینجیل و زهـوور و زهـبووره کانی پشین) ته سلیقی ده کهن^(۱).

هـروهـا هـیمای هـزاران ټـرهـاصی زور، که هـمـوړیان به چاو یـنـراون، ته سلیقی ده کهن.

هـروهـا مژده دانی چه نلین دهنگ (هاتف) و شایه تیدانی موهواتیری کاهینه کانش پست راستی ده که نهوه.

هـروهـا موعجـزه کانشی ده بن به بهلگه ی پشـتـگـری ټـمو. وهك موعجـزه ی: لهـت بوونی مانگ و، هـلـقـولانی کانیاو به وینه ی کهوسه له نیوان په بنجه کانی و، هاتنی درهخت به دم بانگ کردنیموه و، بارینی باران په کسه له گهل دوعای ټمودا و، تیزبوونی خهلکینکی زور له خوراکی کمې و، قسه کردنی سووسه مار و گورگ و ناسک و حوش و بهرد له خزمه تیدا.. تا ده گاته ټمو هـزاران موعجـزه پانۍ که زانایانی لیکولری فرموده ی پیغمبر ﷺ پرونیان کردونه توه.

هـروهـا شهـریعه ته که شی، که به ختموهری هردوو دنیای له خؤدا کز کردوه توه، ته سلیقی ده کات.

ټموش بزانه که هـروهـك ټـم بهلگه ناوبراوانۍ ناو گهردوون ته سلیقی ده کهن، هـروهـا خـویشی وهك خور وایه و، بهلگه به له سر خزی، که واته بهلگه خوییه کانش پستی ده گرن! چونکه کزبونونه و په کگرتنی هـرجی په وشتی جوان همبه، به په کده نگی هـموو لایه نیک، له ذاتی ټودا..

هـروهـا کزبونونه ی بهرترینی هـرجی په وشتی به نرخ و په فتاری پاک همبه له که سینۍ په معنه وی په که پدا که بریتی په له "فرمانبری" په که ی (پسالة ته که ی)..

هـروهـا هـیزی ټـمانه که ی، که هـیزی زوهد و به نده پته تی و ته قوا که ی شایه تی بز ده دهن..

هـروهـا که مالی باوه په خزبوونی، که ټـمـش به سهـرهـاته کانی ژبانۍ شایه تی بز ده دهن..

(۱) "حسین الجسر" سعد و چواره مزگینۍ ټمو کتیهانه دهره پناوه و له کتیبی "الرساله الحمیده" دا توماری کردوون. جا نه گهر دواۍ ده ستکاری و ته حریفی ټمو کتیهانه تا ټـم پادیمه مزگینۍ پان تیدا ماییت، ټمو این گومان ده بن پش ده ستکاری و ته حریف کردنیان مزگینۍ گملۍ زیاتریان به پاشکوی تیدا بوونیتا (دانمر)

ههروهه کهمالتی لیبران و توندوتولیی له کاره کانیدا و، هیزی نه ترسانی له هیچ ههلسو کهوتیکیدا، که ئهممهش هیزی دلتیاییه کهی شاههتی بۆ ده دات..
هممو له مانه، وهك پۆزی پرووناك، شاههتی ده دهن له سهه له وهی که: به لئی راسته،
ئهم پئغمه بهر ۱۱ دهستی به حقه وه گرتووه و پئنگای حقیقه تیشی گرتووه ته بهر.
□ غی سئ هم:

بزانه که "سهردم" و "شون" پۆلنکی گهوره و گرنگیان له داوه ری زهری یه کاندا ههیه. جا ئه گهر حهزت له چه شنه داوه ری یه ههیه، لهوا فهرموو با پئکه وه پۆین بۆ باشترین سهده و چهرخ به خته وه ری پئغمه بهریتی، تاکو - با به ئه ندیشمیش ییت - به خزمه تی پئغمه بهر ۱۱ شاد و به خته وهر یین، له کاتیکدا که له سهه کاره کهی بهرده وامه و له ئه بنجامدانی ئهرکی سهه شانیدا کار ده کات. کهواته چاوت به که ره وه و پروانه..

یه کهم شت ده بیین له وه یه که:

که سیک له عادهت به دهه، دمه نیک له پاده به دهه جوانی له گهل په وشتیکی له پاده به دهه بهر زدا ههیه، له وه تا کتینکی خاوهن ئیعه جازی به نه رخی به دهسته وهیه و وتارنکی ئه زمل پاده گه یه نیت که به سهه هممو گرۆی ئاده میزاددا، به گره به سهه هممو جینتی و ئاده میزاد و، ته نانهت به سهه هممو بوونه وه رانی شدا ده یخوینته وه.

چه نده سهه سوو پهرینه را ئایا له وتاره دا چی ده لیت؟

به لئی، شتیکی گرنگ ده لیت و، له هه وائیکی گهوره ده دویت. چونکه له وه مه ته له حه له ده کات که له نه یینی به دیه نانی جیهاندا یه و، له و گری کویره و ته لیسمه داخرا وهش ده کاته وه که له نه یینی حیکمه تی بوونه وه راندا ههیه و، له باره ی له و سئ پر سیاره گرنگ و قور سه وه ده دویت و وه لایمان ده داته وه که زهری مرۆفیان تیدا مات و سهه سام به وه، چونکه هه ره له و سئ پر سیاره ن که هه مو به دیه یتر او ان ده یانکه ن و، ده لیت: تو کیت؟.. له کویره هاتوویت؟.. به ره و کوئی ده پۆیت؟

□ غی چواره:

ته ماشای ئهم مرۆفه نوورانی یه به که و بزانه که چۆن پرووناکی له حه ق و راستی به وه به لۆ ده کاته وه و، شهو گاری مرۆفایه تی کردووه به پۆزی پرووناك و زستانه که شی بۆ کردووه به بههار. وهك به لیتی بوونه وه ران شیوه و پوخسار بهان گۆپراوه و پروو گرۆی له پرووی جیهاندا نه ماوه و ئیستا دم به خه نده و دلخۆش و کامه رانه.

چونکه نه گهر له دهره وهی پروناکیې پښمایه کانی لودا سهری بوونه وهران بکمت، ماته مینگایه کی گشتی تڼدا دهینیت و، بوونه وهرانی ناو گهر دوون به دوژمن و بیانی و نامو دینه بهر چاوت و پښت وایه په کتری ناناسن، تهنات دوزمنایه تیش له گهل په کتردا ده کهن و، تهنه پښ گیان و وشک و پښ دهنګ و سهنګه کانیشی به چهند تهرمینکی سهر سوورپماوی حه په ساو دهینیت و، زینده وهران و مرؤفه کانیش له تاو لیدان و نازاری نهمان و جودایی ده گرین و هه تیو کهوتون..

نهمه به چیه تی(ماهیة)ی بوونه وهران له دېد و پروانیی لود که سهی که نه رؤشتیته ناو بازنی نووری لود که سینتی به و لود پروانگه یوه نه پروانیته بوونه وهران.

ننجا وهره له پروانگهی نووری لاین و بازنی شهریه ته کی لود که سینتی یوه سهری بوونه وهران بکه، بزانه چونی دهینیت؟ پروانه چون وینه و روخساری جیهان له شیوهی ماته مینگا گشتی به کهوه گورپرا و بوو به مزگوتی زیکر و یاد کردنوه و کورپی جهزه و شوکرانه بژیری و.. لود بوونه وهرانش که دوژمن و بیانی بوون، گورپران به هاوپری و برای خزشه ویمست و.. تهنه پښ دهنګ و گیانه مردوه کانیش بوون به زیندووی دلنه وایی به خش و کار پښ سپرراوی ژر بارخراو که به زمانی حال دهستلالت و توانای به دپهنه ریان دهره بړن و.. زینده وهره چاو به گرپان و هه تیوه کانیش گورپران به زیکر خوین و دهمپارو به ته سیحات و شوکرانه بژیری خرای گهوره، له سهر لودهی که کزایی به فرمانه بری و کاری لودان هیناوه و حمواندوونیه توه.

□ غمی پښجم:

جمو جوول و تالو گورپ و جوراو جوری به کانی بوونه وهران، بهمزی لود نووره وه، له: (پښ مه بهستی و پښ نرخی و گالته جارپی پښکومت) هوه، گورپران به چهند نوو سراوینکی په روره دگاری و لاپره کانی لایه ته ته کوپنی به کان و لایونهی دهر خستن و پیشاندانی ناوه جوانه کانی خواوند، به راده بهک که پله و پایهی جیهان به رز بووه وه و گه پشته لودهی که بوو به کتیبی پر له دانستی صمه دانایی خواوند.

ننجا سهری "مرؤف" بکه که چون لود پایه لایه ته به نزم و په ستوه که به بؤنهی "کزله واری" و "هزاری" و، بهمزی لود عمق لیه وه تڼی کهوتیو که خفته کانی راپوردوون له گهل مه ترسی به کانی لایندهی بؤ کاتی لښتای ده گراسته وه، پروانه که چون لود نووره هات و لود کزله واری و هزاری و عمق لیه پرووناک کرده وه، وای لود مرؤفه کرد که بهرو چله بؤپهی بلندی "جښینی" سهر بکومت و به رز بیتوه! سهر

بەكە و بزانه كە چۆن ئەمۇ شتانهى بوو بوون بەهۆزى كەوتن و بەر بوونەمەى - وەك كۆلەوارى و ھەژارى و ژېرى يەكەى - ھەر ئەمۇ شتانه بوون بەهۆزى سەر كەوتن و بەرز بوونەمەى، بە بۆنەى پرووناك بوونەمەىان بە نوورى ئەم مەزۇفە نوورانى يە! كەواتە ئەگەر ئەم كەسە نەبوايە، مەزۇف و بوونەمەران و ھەممو شتەك بەردە بوونەمە بۆلەى "نەبوون"، و، نرخ و بەھا و بايەخيان لە دەست دەدا! كەواتە ئەم جۆرە بوونەمەره ناوازە و جوان و رەنگىنانە پىوېستيان بە كەسەىكى وەك ئەم مەزۇفە لە عادەت بەدەر و ناسىنەر و لىكۆلەرە ھەيە، تاكو ئاوا پىاننا سىنەت. جا ئەگەر ئەم كەسە وجودى نەيىت، دەبا بوونەمەرانىش ھەر نەب! چونكە ئەم كاتە بوونەمەران، سەبارەت بە ئەمە، ھېچ واتا و ناوەرۇكىكىيان تىدا نامىنەت.

□ غى شەشم:

ئەگەر دەلەيت: باشە ئاىا ئەم كەسە كىيە كە وا بوو بە خۇزى گەردوون و، بە ئاينە كەشى كەمالەتى بوونەمەران دەردەخات و، ئاىا چى دەفەرمۇ؟ لە وەلامدا پىت دەوترىت:

سەىر بەكە و گوى رابگرە، بزانه چى دەفەرمۇ:

ئەمەتا ھەوال و مزگىنىي بەختەمەرىيە كى ھەمىشەى رادە گەبەنەت و.. پەردە لە پرووى مېرەبانىيە كى بى سەنوردا لادەدات و بە ئاشكرا خەلكى بۆلا بانگ دەكات و.. شارەزا و رى پىشانەدەر و سەرىر شتىكارى جوانكارىيە كانى دەستەلاتى پەرورەدگارنىيە خواوەندە و، ناسىنەر و دەر خەرى نەنىيە كانى گەنجىنەى ناوەرە جوانە كانى خواى گەورەيە.

فەرمو لە پرووى فەرمانبەرىيە كەمەمە (كە پىغەمبەرىيە كەمەتى) سەىرى بەكە، دەيىنەت: بەلگەى ھەق و، چەراى راستى و، خۇزى ھىدايەت و، ھۆكارى بەدەستەننىي بەختەمەرىيە..

ئىجا لە لاينە كەسايەتىيە كەمەمە (واتە بەندايەتىيە كەى بۆ خواى گەورە) سەىرى بەكە، دەيىنەت: غەونەى مېرەبانىيە خوايى و، پەيكەرى بەزەمى پەرورەدگارى و، شەرفى حەقىقەتى مەزۇفەتى و، پرووناكەرن گولى بەرى دەرەختى بەدەپىنراوانى خواى گەورەيە.

پاشان سەىر بەكە و بزانه كە چۆن پرووناكىي خۇزى و ئاينە كەى، بە خەيرايى ھەورە بروسكە، دەورەى خۇرەلەت و خۇرئاواى دا و، نەيكەى نىوەى گۆزى زەوى و پىنچ

په کی گروزی ناده میزاد، به خواستی دل، دپاری هیداپه ته کی لهویان به راده په ک
وهر گرت، که گیانی خو شیبانی له پناو دا بهخت ده کن!

جا لایا دهر وون و شهیتان توانای لهویان همیه که - به بی لهوی خو یان به هله د
بهدن - موناقه شهی لهو بیرو باوهرانه بکن که هم مروفه رایگه پاندوون؟ به تاییهت لهو
ده عواپیدا که بناغهی هموو بیرو باوهره کانی تریهتی و، بریتی به له: "لا إله الا الله" به
هموو پله کانپوه!؟

□ غی حوتهم:

نه گره ده موتیت بزایت لهو شتهی که پیغمبر ﷺ هله ده سوور پښت و ده پخته کار،
ته نها هیژنکی قودسی بهرزه و هیچی تر نی به، لهوا سمیری لهو هله سوکه وتانه ی بکه که
لهم دور که فراوانه دا کردوونی!

لایا نایښت لهو هوز و تیره سهره تایی و دوا که وتوانه ی ناو هم بیابانه بهرینه، که
سه بارت به داب و نه ریتیان توندوتیزن و له ده مار گری و ناکو کی نیوانیاندا تابلنی
سهره سخت، چو ن هم که سه، په وشته خراپه سهره تاییه کانی لهوانی له ماو به کی زور
که مدا لبرد و به په کجاری پشه کهنی کردن و، له بری لهوانه، په وشتی جوان و
به رزی پی به خشین و، کردنی به ماموستا و رابه ری جیهانی مروف و نه توه
پیشکه وتوه خواو ن شارستانیته یه کان!

لنجا بروانه! هم ده سته لاته شی ته نها به سهر پروی دهر وده دانی به! به لکو دهر گای
"دلان" و "ژیری به کان" پش ده کاته و "روح" و "دروونه کان" پش ده هیښه ژیر بار، به
راده په ک که بووه به خوشمویستی دلان و، ماموستای ژیری به کان و، په وده کاره
دروونه کان و، پادشای گیانه کان!!

□ غی هه شتم:

شتینکی ناشکرا به که لاهردنی عاده تینکی بچووک - بؤ غوونه وه ک جگهره کیشان - به
ته وای، له ناو ده سته و تاقمینکی که مدا، که کار به ده ستینکی گه وره بیه موت لایبات،
له وانه به زور دژوار پښت، با هیمه تینکی گه وره شی تندا به کار به پښت... که چی له وده تا
پیغمبر ﷺ چهلین عاده تی گه وره و زوری له نیوان چهلین هوز و تیره ی گه وره دا به
ته وای لبرد، که سهاره ت به نه ریت و هه ست و نه سته کانیا ن گله تی سهره سخت و
ده مار گری بوون. که چی هم پیغمبر ﷺ به هیژ و هیمه تینکی وا که به چاوی روانه ت
بینی به "کم" دپاره و له ماو به کی کورتیشدا، لهو هموو عاده تانه ی له لاهلگرتن و،

له بريى ئهوانه و له سروشت و پهفتارياندا چهلدين نهرىتى بهرز و پهوشتى بهنرخى تيدا دامهزراندن!

هر كه سهرى ئهم پيغمبهره ﷺ ده كهين، هزاران كارى ئاواله عادهت بهدهر له ههلسوكهوته كانيدا ده بينين.

جا هر كه سىك ئهم سهردهمه پر له بهخته وهري بهى پيغمبهر ﷺ نه بينيت، ئهوان ئهم دوور گهيه ده كهين به چاريدا و، تهحه دداى ده كهين، دهبا خۆى تيدا تاقي بكاتهوه.. با سهد كهس له فميله سووفه كانيان له گهل خۆياندا بهين و برۆن بۆ ئهوان دوور گهيه و لهوئى سهد سالى په بهق كار بكهن و ههول بدهن، با بزايين ئايا له ماوهى ئهوان سهد سالددا ده توانن يه كه له سهدى ئهوهى پيغمبهر ﷺ له ساليكى ئهوان كاتهدا تهنجامى داوه، ئهوان بهو سهد ساله تهنجامى بدهن؟!

□ غى نۆهم:

ئهگهر به باشى شارهزاي سروشتى مرؤف ييت، ئهوان دهزانيت كه ههر گيز بۆ هيچ مرؤفنىكى ژير ئهوه مهيسر ناييت كه: قسهيهك بكات بوارى موناقه شهى تيدا ييت و، قسه كهش درۆيهكى وا ييت كه ئهگهر ئاشكرا بهيت ئهوان كه سهى يي شهرمهزار بهيت و، ئنجا به بنى هيچ شهرم و شكۆ و دوودلى و دلته بهي بهك (كه ئهوان بهگهيه ن فيل له قسه كهيدايه) و به بنى هيچ رپا و زۆر له خۆ كردنيك (كه ئهوان بهگهيه نيت درۆ ده كات) له بهردهم دوزمه پرخه گر كانيدا ئهوان قسهيه بكات. با ئهوان مرؤفمش كه سىنىكى بچووك ييت و، قسه كهشى له بارهى كار و فرمان بهرى بهكى بچووك و، به جۆرىكى يي نرخ و، له ئاوان كۆمه لنىكى كهمن و، له بابته لنىكى يي بابته خدا ييت..

به لئى، شتى وا ههر گيز بۆ مرؤفى ژير مهيسر ناييت.

ئيتر ئايا چۆن فرتوفيل بان شتى پيچهوانه ي راستى، تيكهل به قسه و دهعواى ئهم جۆره كه سه ده ييت كه: فرمان بهرىكى مهزنه، له كار مه ندى بهكى گهوره و بوارىنىكى گهوره دا و، به چۆنيتى بهكى گهوره، له كاتيكدا كه پيوستى به پاراستينىكى گهوره به، له ئاوان كۆمه لنىكى گهوره و زۆردا و، له بهرامهر دوزمنايه تى بهكى په كجار سهخت و، له مهسهله و دهعوايه كى گرنگ و گهوره دا؟

ئهوان ئهوان كه سه (كه پيغمبهره ﷺ) به بنى ئهوانى گوى به كس بدات، قسهى خۆى ده كات و سل له هيچ شتىك ناكاتهوه و دوودلى و شهرم و ترس و ييم و دلته بهي له ههلسوكهوتيدا نى به و، ئنجا زۆر به پاكي و لىپران و دلسۆزى قسهى خۆى ده كات، به

پاده بهك كه دهماری دوژمناني پې گرز بېت، چونكه دهر وون و ژيري دوژمناني به لاواز و بې نرخ داده نيت و، عزيزه تيان ده شكېنيت و، هممو و ثمانه شيان به شيو به كي توند و تيزي تابلي بهرز، ناراسته ده كات!

باشه لایا لير ده گونجې فروفيل ټيكل به ده عوايه كي لایا بېت، كه ده عواي كه سينكي وايښت و، لهو حاله ته شدا بېت كه باس كرا؟.. نه خير، **إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْشِي يُوحَىٰ** (النجم: ۴).

بهلې، حق زور لهو بلند و گموره تره كه فیل به کار بهيښت و، رواني حقيقه تيش گهلي لهو بهر تره كه فروفيلي لې بکړت. بهلې، پناه به رهوا و حقه كي لهو هيچ پيوستي به كي به فروفيل نې به و، رواني تيزينه كه شي لهو بهر تره كه خېمال و راستي لې ټيکېښت و له بهر چاويدا بقالوزين!

□ غي دههم:

سهرې بکه و گوني لې رابگره، بزانه چي ده فرموي. لهو تاله باره ي چه ند راستي به كي سر سوور هينره و، چه ند مه سله و کينه به كي وهاده دونه و ده کولتېه وه، كه دلي مرؤف پاده کيښن و سهرنجي ژيري به کانيش بهره و بير کردنه وه و تير امان پاده پيچن. چونكه وه زانراوه، زور کس لهوانه ي كه حه زبان له هو ال زانيني شتي نادهار و نه زانراوه، له پيناوي هم حه زه باندا بو درخستني راستي شتان، گېشتو ونه ته لهوه ي گيان شيان بهخت بکه ن!

لایا نابيت گهر پيت بو تر نيت:

له گهر نيوه ي تمه نيت يان نيوه ي سامانه كات بهخت بکه ميت، لهو له "مانگ" يان له نه ستيره ي بارام (مشرې) هوه، په كيك ديت و هوالي بارودوخه سر سوور هينره كاني لهوي و، هوالي دواړوژي خوښت ده داتي. له گهر كه سينك وات پې بلت، لام وا به ناماده ي نيوه ي تمه نيت بهخت بکه ميت يان نيوه ي سامانت لهو پيناو ده دابنيت!

شتيكي گهلي سهره كه ناماده ييت له پيناوي زانيني شتيكدا - كه زور پهروشي بيزانيت - نيوه ي تمه ن و سامانت بهخت بکه ميت، به لام بايه خ به هو والداني هم پيغمبره بهرېزه ﷺ نده ميت كه په كده نكي "مهلي شهود" و تمواتوري پسپوران له پيغمبران و صيديقان و لهوليا و زانا ليكوله ره كان ته سديقي ده كن، له كاتيكا كه لهو پيغمبره ﷺ له باره ي ئيشو كاري پادشاه كهوه ده دونه كه "مانگ" له ولاتي هو دا له ميشيك زياتر ني به كه به دهوري په پوليه كدا بسوور پته وه كه لهويش به دهوري

چرايهك له نيوان ههزاران چرادا ههله سهووپنت كه نهو پادشايه له مهزلينگدا دايگر ساندوون له نيوان ههزاران مهزلي ميوانداري به كدا كه بز ميوانه كاني ئاماده ي كردوون.. ههروهها ههوالي جيهانيكي پر له شتي سهووپهينهر و له عادهت بهدهر و، پرووداوينكي گهردووني و هها سهووپه راده گهيه نيئت كه نه گهر گۆي زهوي پارچه پارچه بيئت و چياكانيشي وهك ههرو بچن به ههوادا، هيشتا هينده ي بهك له ده ي نهو پرووداوه گهردووني به سهووپه ده رناچيئت!

جا نه گهر ده تهوئي ته مانه بزانييت، نهو له سهووپه زماني نهو پينغه به ره وه ﷺ گۆي له م جوړه سهووپه تانه رابگره:

﴿إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ﴾.

﴿إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ﴾.

﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا﴾.

﴿الْقَارِعَةُ﴾ * مَا الْقَارِعَةُ؟

ههروهها به جوړنيكي راست ههوالي داهاترويهك به ئيمه ده دات، كه داهاتروي ههموو دنيا له بهرامبه ريه وهك دلزيك سهرايي بي سوود وايه له بهرامبه زه رياهه كي بي ليواره وه.. ههروهها مز گيني نهو هه مان پي ده دات كه به چاو ديويه تي، له باره ي به خته وهري به كي نهو تو كه به خته وهري دنيا له چاوپا وهك برهسكه به كي له ناوچوو وايه له بهرامبه خوړنيكي هه ميه سهيه وه!

□ غي ياز دههم:

به ئي، له پشت په رده ي نهو بوونه وه پر له نهيني و شته سهووپهينهرانه وه، چه ندين شتي سهووپهينهرتر چاو په ئيمان و، ده بي كه سيني سهووپهينهر ي له عادهت به ده ريش هه بيئت كه ههوالي نهو شته سهووپهينهرانه رابگهيه نيئت و، له نهو واله كاني زباني نهو كه سهووپه به ئاشكرا ده ركهو نيئت كه نهو شتانه ي باسيان ده كات، ده ياني نيئت ئنجا هه واله كانيان راده گهيه نيئت و شا به تي يان له سهووپه ده دات.

به ئي، له هه له سو كهوت و په فتاره كانيه وه ده بينين كه نهو شتانه ي لييان ده دو نيئت، له پيشدا ده ياني نيئت ئنجا شا به تي يان له سهووپه ده دات و هه په شه و مز گيني به كانيش راده گهيه نيئت.

ههروهها نهو شتانهش كه باسيان ده كات، ههموويان مايه ي ره زامه نديي نهو خوا وهندن كه په روه رديگاري ههموو جيهانه كانه و نيعمه ته ئاشكرا و په نهانه كاني خو ي

به‌سەردا باراندووین. هەروەها پێمان پادەگەیه‌نیت کە ئەو پەرورەدگەرە چیی لە ئێمە دەوێت تا کۆ ئه‌نجامی بده‌ین، هەروەها... هتد. جا داخ بۆ ئەوانەی کە بێ ئاگان و، زەرەرمەندی‌ش بۆ ئەوانەی پێگایان ون کردووە!

مرۆف سەری لە گە‌ل‌حۆیی و بێ ئاگایی زۆربەی خە‌ل‌کی سوور دە‌مینیت کە چۆن سەبارەت بەم حەق و راستی‌یه‌ خۆیان کە‌ر و کۆ‌یر پ‌ا‌گ‌رتووە، بایەخ بە فەرمووده‌ی ئەم پێغه‌مبەرە بە‌پ‌ێ‌زە ﷺ ناده‌ن، لە کاتێکدا کە دە‌ب‌ی مرۆف پ‌ز‌ح‌ی خۆی بۆ مرۆفی و‌ا بەخت بکات و، واز لە هەموو دنیا به‌ی‌نیت و بە‌پ‌ه‌ل‌ه‌ پ‌و‌و‌ه‌ ئەو پ‌ر‌و‌ات‌!؟

□ غی دوازدەهەم:

بزانه ئەم پێغه‌مبەرە بە‌پ‌ێ‌زە ﷺ کە ئێمە کە‌س‌یتی‌یه‌ مەع‌ن‌و‌ی‌یه‌ کە‌ی دە‌ب‌ی‌ن و لە جیهانی‌ش‌دا بە ئیشوکارە بە‌ر‌زە کانی تاب‌ل‌یی بە‌نا‌و‌بان‌گە، هەروە‌ک بە‌ل‌گە‌یه‌ ک‌ی گ‌ز‌یا و پ‌ا‌ست‌گ‌ز‌یه‌ لە‌س‌ەر "ئە‌و‌ح‌ید" و، پ‌ی‌ پ‌ی‌ش‌ان‌دە‌ری‌ن‌کی ئە‌و‌ن‌دە حەق و پ‌ا‌ست‌ه‌ بە ئە‌ند‌ازە‌ی پ‌ا‌ست‌یی "یە‌ک‌ت‌ایی خوا"، هەر بە‌و ج‌ۆ‌ر‌ه‌ش بە‌ل‌گە‌یه‌ ک‌ی ب‌ی‌ گ‌و‌مان و پ‌و‌و‌نە لە‌س‌ەر "بە‌خ‌تە‌و‌ری هە‌م‌یش‌ه‌ی". بە‌ل‌ک‌و هە‌روە‌ک چۆن بە‌ ب‌ۆ‌ن‌ه‌ی بان‌گە‌وا‌زە ک‌ه‌ی و پ‌ی‌ن‌م‌ای‌ی ک‌رد‌نە کە‌پ‌ه‌و‌ه‌ ب‌و‌ه‌ بە‌ه‌ز‌ی هات‌نە‌دی و گە‌ی‌شت‌نی مرۆف بە‌ بە‌خ‌تە‌و‌ری هە‌م‌یش‌ه‌ی، هەر بە‌و ج‌ۆ‌ر‌ه‌ش، بە‌ ب‌ۆ‌ن‌ه‌ی ن‌ز‌ا و پ‌ا‌ر‌ان‌ه‌و‌ه‌ و بە‌ن‌د‌ایە‌تی‌یه‌ ک‌م‌پ‌ه‌و‌ه‌ بۆ خ‌و‌ای گ‌ه‌ورە، ب‌و‌ه‌ بە‌ه‌ز‌ی بە‌د‌ه‌ی‌ن‌ان و در‌و‌ست‌ک‌رد‌نی ئە‌و بە‌خ‌تە‌و‌ری‌یه‌ هە‌م‌یش‌ه‌یه‌..

جا ئە‌گ‌ر دە‌ت‌و‌یت ئە‌مە بزانی‌ت، ئە‌و‌ا فەر‌م‌و‌و سە‌یری نو‌پ‌ێ‌زە گ‌ه‌ورە ک‌ه‌ی ب‌ک‌ه‌، کە ئە‌و‌ن‌دە گ‌ه‌ورە و فراوانە خە‌ل‌کی دو‌ور‌گ‌ه‌ی عەرەب. بە‌ل‌ک‌و دان‌ی‌شت‌و‌انی گ‌ز‌ی زە‌و‌یش لە‌ پ‌شت سە‌ری‌ه‌و‌ه‌ پ‌ی‌ز‌یا‌ن بە‌ست‌و‌ه‌ و ئە‌م نو‌پ‌ێ‌زە‌ی لە‌گ‌ه‌ل‌دا دە‌ک‌ن. ئ‌ن‌ج‌ا سە‌یری ب‌ک‌ه‌، دە‌ب‌ی‌نیت ئە‌و نو‌پ‌ێ‌زە بە‌و کۆ‌مە‌لە‌ زۆ‌ر‌ه‌و‌ه‌ بە‌ ش‌ی‌و‌ه‌یه‌ک‌ دە‌ک‌ات کە خ‌ۆ‌ی ئ‌ی‌مامە و لە‌ م‌ی‌ح‌راب‌ی سە‌ر‌دە‌م و چەر‌خە‌ کە‌پ‌دا پ‌ا‌و‌ه‌ست‌ا‌و‌ه‌ و لە‌ پ‌شت سە‌ری‌ش‌یه‌و‌ه‌ هە‌م‌و‌و مرۆ‌فە بە‌پ‌ێ‌زە کانی گ‌ر‌ۆ‌ی ئ‌ادە‌م‌یز‌اد هەر لە‌ ئ‌ادە‌م‌ه‌و‌ه‌ - در‌و‌دی لە‌س‌ەر ب‌ی‌ت - تا ئ‌ی‌ستا و تا دنیا‌ش دنیا‌یه‌، لە‌ پ‌ی‌زی سە‌ر‌دە‌مە‌ ک‌ان‌دا نو‌پ‌ێ‌ز‌یا‌ن لە‌ پ‌شت سە‌ری‌ه‌و‌ه‌ د‌ا‌بە‌ست‌و‌ه‌ و "ئ‌ام‌ی‌ن" بۆ پ‌ا‌ر‌ان‌ه‌و‌ه‌ و ن‌ز‌اک‌انی دە‌ک‌ن. ئ‌ن‌ج‌ا گ‌و‌ی پ‌ا‌گ‌رە و بزانه ئە‌و نو‌پ‌ێ‌زە‌دا کە بە‌و کۆ‌مە‌لە‌ زۆ‌ر‌ه‌و‌ه‌ دە‌ب‌ک‌ات، چ‌ی دە‌ل‌یت؟ ئە‌و‌ت‌ا بۆ ش‌ت‌ی‌ن‌کی زۆ‌ر گ‌ه‌ورە و پ‌ی‌و‌ی‌ست و گ‌شت‌یی و‌ا دە‌پ‌ا‌ر‌ت‌ه‌و‌ه‌ کە زە‌وی و ئ‌اس‌مان و هە‌م‌و‌و ب‌و‌ن‌ه‌و‌ه‌ر‌ان بە‌ش‌دار‌یی ئە‌م پ‌ا‌ر‌ان‌ه‌و‌ه‌یه‌ی دە‌ک‌ن و، هە‌م‌و‌و بە‌ ز‌مان‌ی ح‌ال‌یا‌ن دە‌ل‌ی‌ن: بە‌ل‌ی ئە‌ی پ‌ەر‌و‌ر‌د‌گ‌ار‌مان! ن‌ز‌اک‌ه‌ی گ‌یرا ب‌ک‌ه‌، چ‌ون‌کە ئ‌ی‌م‌ش‌ و هە‌م‌و‌و ئە‌و در‌و‌ش‌ان‌ه‌وان‌ه‌ی نا‌و‌ه‌ جو‌ان‌ه‌ کانی خ‌ۆ‌ی‌شت لە‌ ئ‌ی‌م‌ه‌دا،

ھەممومان داۋاي ھاتەندىي ھەمان خواست دەكەين كە ئەو پىغەمبەرە ﷺ لە نزاكەيدا داۋاي دەكات.

ئىنجا سەيرى چۆنىتىي پارانەو كەي بىكە، بزانە چۆن بە ھەزارىيە كى گەورە و، تاسەيە كى توندوتىژ و، خەمىكى قوول و، خۆشەويستىيە كى خەفەتاۋىيەو دەلالىتەو، بە جۆرنىك كە سۆز و ھەستى بوونەو ھەرانى ھەزانىدووە و ئەوانىشى خەستووەتە گىرانەو و، لە نزا و پارانەو كەي خۆيدا بەشدارى كردوون!

ئىنجا سەير بىكە و بزانە بۆ چ مەبەستىك وا بەو جۆرە دەلالىتەو. ئەو تا بۆ ئامانچ و مەبەستىك دەپارنىتەو كە ئەگەر نەيەتەدى ئەوا پايسى مرۇف، بەلكو دىنا و تەنانت ھەموو بوونەو ھەران بۆ نزمترین پلە دادەبەزىتە خوارەو و، ھىچ نىرخ و بايەخىكىان نامىنىت، بە ھاتەندىي ئەو مەبەستەش بوونەو ھەران بەرز دەبنەو و پلەي كەمالى خۇيان وەرەگرن.

پاشان بىروانە چۆن بە داۋاي يارمەتيدانىكى دوور و درىژ و لالانەو ھەيە كى بەكول و داۋاي بەزەيە كى خەماۋىيەو، لە خوا دەلالىتەو. بە جۆرنىك كە تاسە و شەوقى عەرش و ئاسمانە كانىشى ھەزانىدووە و دەلىنى عەرش و ئاسمان پىكەو ھاوار دەكەن و دەلىن: "خوايە گيان! پارانەو كەي گىرا بىكە!"

ئىنجا بىروانە ئەم داخوازىيەي لە كى داۋا دەكات؟ بەلى، لەو خوايەي داۋا دەكات كە بەتوانا و بىسەر و بەخشندە و زانا و بىنەر و مېھرەبان و بە بەزەيە.. ئەو خواۋەندەي كە شارۋەترىن نزاى ناديارترىن زىندەو ھەلە پەنھانترىن پىۋىستىدا، دەيىستىت و، ۋەك لە بەرچاۋدايە پارانەو كەي گىرا دەكات و كارە كەي بۆ ئەنجام دەدات.. ھەر ۋەھالەو خواۋەندەي كە كەمترین ھىۋاي كەمترین زىندەو ھەلە كەمترین مەبەستدا دەيىستىت و، ۋەك لە بەرچاۋدايە، ئەو زىندەو ھەلە ۋاۋات و مەبەستەي خۆي دەگەيەنىت، بە جۆرنىكى پىر لە دانست و شىۋازىكى پىكوپىكىش كەرەم و مېھرەبانىي خۆي بەرامبەريان دەرەخات. كەۋاتە ھىچ گومانىك لەۋەدا نامىنىت كە ئەم پەرۋەردە كردن و كار ئەنجامدانە، تەنھا لە لاينە خوايە كى بىسەر و زانا و بىنەر و دانائەيە.

□ نى سىازدەھەم:

چەندە جىنى سەرسورپانە!.. ئەم پىغەمبەرە ﷺ داۋاي چى دەكات كە ۋالە سەرزەيدا راۋەستاۋە و مرۇفە بەرپىزەكانى گىزى مرۇفايەتتى لە پشت سەرى خۆي كۆ كردوۋەتەو، پۈۋە عەرشى مەزنى پەرۋەردگار دەستى بەرز كردوۋەتەو و خەرىكى

دوعا و پارانه و په کی وایه که هممو جیننی و ناده میزاد "نامین" ی بؤ ده کهن و، له کاروباره کانیه و دهرده که ویت که هم مرؤفه مایه ی شهره فمه ندیی په گهزی مرؤف و هه لکه وته ی بڼ وینه ی هممو کات و گهر دوونه و مایه ی شانازی هممو بوونه وهرانه له هممو کاتیکدا..

له پارانه و که شیدا هممو ناوه جوانه کانی خواوهند، که له لاونیه ی بوونه وهراند دهرده که ون و دهره و شینمه و، ده کات به تکاکاری نزا کانی، ته نانه ت خودی هم ناوانمش ههمان پارانه و داواکاری پان هیه که هم داواپان ده کات! گوئی رابگره، هممه تا داوا ی ژپانی همیشمیی و به په ک گه پشتن و بهه شت و په زامه ندیی خواوهند ده کات!

خو نه گهر هم هو کاره له ژماره به دهرانه ی وهک: میهره بانی و چاودیری و دانایی و دادگری، که به چاو ده پیرن و له سر بوونی تاخیرت بهندن، نه گهر هم هو کارانه و ناوه پیرزه کانی خواوهندیش که چهند هو کارنکی تری داخوازی قیامتن، گهر هممو هممانه نه بو نایه، هممه اهر ته نهها پارانه و که ی هم که سه نورانی په سروزپاد بوو بؤ هممه ی که په روره دگاری، به تاییه تی بهه شت بؤ هم و هاوره گهزی هم (که گروزی مرؤفه) به دی بهینیت و دروستی بکات، وهک له هممو بههارنیکدا چهن دین بهه شتی رازاوه به موعجیزاتی به دپهینراوانی، بؤ نیمه دروست ده کات! که واته ههروهک پیغمه پرتی په که ی بوو بههزی کردنه و هی دهر گای هم دنیا په که ی، بوو بههزی کردنه و هی بهندایه تی، هممه جوړهش نزا و پارانه و هی بهندایه تی په که ی، بوو بههزی کردنه و هی دهر گای هم دنیا بؤ توله سندنه و پاداشت به خشین.

جا لایا ده گونجی هم رنکوینکی په زور و، بهرزی په فراوان و، سنعته جوان و بی عیب و، جوانی په دور له ناشیرینی په که له راده په کی و هه ادا په و له که سینکی وهک (غزالی) ده کات که بلیت: "لیس فی الامکان اهدع مما کان"، هممو هممانه بگورن و ناشیرینی په کی عمیدار و، ستمینکی ناره و او، لالوز بوونیکي گهره جی پان بگریته و، واته: قیامت نه مه ته کایه و؟ چونکه گوئی لیوونی نرمترین دهنک له نرمترین به دپهینراوه و له باره ی نرمترین پیوستی و مه به سته و و، گهر ابوونی هم نزا و داواکاری په ی به پیری پایه پندانه و، هم کاره - وهک له بهر چا واده - روو بدات.. به لام له ههمان کاتدا گوئی له بهرترین دهنک و پارانه و له باره ی گرنگرین و پیوسترین لمانج و پیوستی په و نه گهرت و، جوانترین داواکاری له جوانترین هیوا و

ئومیددا قبول نه کریت، کارینکی ئهوه نده ناشیرین و ناتهواوه که هیچ ناتهواوی و ناشیرینی به کی تری پێ ناگات. ئهوش شتیکی به کجار دوور و نه گونجاوه و، هه رگیز لهم جوانی به پێ عمیه، ئهو ناشیرینی به له راده بهدهره قبول ناگات!

ده سا ئه ی هاره له کم لهم گه شته سهیره دا!

ئایا ئه مانه ی که یهینن سه روزیاد نین؟ خو ئه گه ده تهوێت هه رچی شت هه به له باره ی لهم زاته وه بیانزانی، ئه و باش بزانه که ئه و کاره شتیکی مه حاله و بۆ کمس ناپه ته دی، ته نانه ت ئه گه ر سه د سالی په به قیش لهم دوور گه ده ایمینیه وه، هیشتا ناتوانین له سهیر کردنی په که له سه دی کاروبار و فره مانه ری به سهیر سهر سوور هینه ره کانی بیینه وه و، ییزایش ناین.

که واته با به ره و دواوه بگه پێنه وه و، چه رخ به چه رخ و سهردهم به سهردهم پروانین و بزانی چۆن لهم چه رخانه ی تر له پروناکیی چه رخانه کی ئه و پان وه رگرتووه و پێی گه شاونه ته وه و، وه کو به مهار پێی سهوز و په نگین بوون..

به ئێ، ده یهینیت گولانی هه ر چه رخی که لهم چه رخانه ی به سهریاندا تێپه ر ده بین، ده میان به پروناکیی خۆری چه رخی به خته وه ری پشکووتووه و، هه ره که له و چه رخانه چه ندين به ره مه سی به رز و به نرخی بووه، وه که: ئه بوو حه نیفه و، شافیعی و، ئه بوو یه زیدی به مستامی و، جونهید و، شیخ عه بدولقادی گهیلانی و، ئیمامی غه زالی و، شاهی نه قشه بند و، ئیمامی په بیانی و، هه زاران به رو بوومی پروناکی تری وه که ئه و زانایانه، که له پروناکیی پێنمایی ئه و زاته نوورانی به به ره مه مند بوون. جا با ئیستا باسکردنی ئه وه ی که له گه پانه وه که ماندا دیو مانه، به درێژی بۆ کاتیکی تری ههلبگیرین و، ئیستا سه لات و سه لام پێشکesh به و زاته نوورانی به بکهین که خاوه نی موعجیزاته و گه وه و سهروه ره مان هه زره تی عه مده ﷺ له و سه لات و سه لامانه ی که هه مایا بۆ هه ندێ له موعجیزه کانی ده که ن:

"على مَنْ أُنْزِلَ عَلَيْهِ الْفُرْقَانُ الْحَكِيمُ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مِنَ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ سَيَدُنَا مُحَمَّدُ أَلْفُ أَلْفٍ صَلَوةٍ وَسَلَامٍ بَعْدَ حَسَنَاتِ أُمَّتِهِ.

على مَنْ بَشَّرَ بِرِسَالَتِهِ التَّوْرَةُ وَالْإِنْجِيلُ وَالزَّبُورُ وَالزَّبْرُ، وَبَشَّرَ بَنِيوتَهُ الْإِرْهَاصَاتُ وَهَوَاتِفُ الْجِنِّ وَكُوهِنُ الْبَشَرِ وَانْشَقَّ بِأَشَارَتِهِ الْقَمَرُ: سَيَدُنَا مُحَمَّدُ أَلْفُ أَلْفٍ صَلَوةٍ وَسَلَامٍ بَعْدَ أَنْفَاسِ أُمَّتِهِ.

علی مَن جاءت لدعوته الشجر، ونزل سرعة بدعائه المطر، وأظلت الغمامة من الحر، وشبع من صاع من طعامه مئاة من البشر، ونبع الماء من بين أصابعه كالكوثر، وانطق الله له الضبّ والظبي والذئب والجذع والذراع والجمل والجبل والحجر والمُدر والشجر، صاحب المعراج ومازاغ البصر، سيدنا وشفيعنا محمد ألف ألف صلاة وسلام بعدد كل الحروف المتشكلة في الكلمات المتمثلة باذن الرحمن في مرايا تموجات الهسواء عند قراءة كل كلمة من القرآن من كل قارئ من أول النزول السی آخر الزمان، واغفر لنا وارحمنا یا إلهنا بكل صلاة منها. آمین".

(بزانه! هو شتانهی که ده بن به به لگهی پیغمبریتی حه زرهت ﷺ له ژماره نایه ن و، زانا لیکۆلهره مه زنه کان له م بارهیه وه کتیبیان داناره، منیش له گهل کۆله واری و کهم توانایی خۆمدا چهند تیشکینکی هو خۆره م له نامیلکهیه کی تور کیدا به ناو نیشانی: "چهند تیشکینک له ناسینی پیغمبره وه ﷺ" و، له مه کتووی نۆزده هه میشدا پروون کردوه ته وه. به کورتیش لایه نه کانی ئی عجازم له موعجیزه گه وه کهیدا که قورئانه، پروون کردوه ته وه و، به پنی ینگه یشتنی که مو کورتی خۆیشم له په یامی "چهند بریسکهیه" دا ئامازه م بۆ چل پرووی ئی عجازی قورئان کردوه، به کینکیشم له و چل پرووه، که لایه نی ره وانیزی به به رزه بی وینه کهی داپشتنی قورئانه، له نزیکه ی چل لاپه ره کهدا له تفسیره عهره بی به کهم که ناوی: "اشارات الاعجاز" ه، به پروونی باس کردوه.. جا نه گهر حه ز ده کهیت ئاگاداری ئه مانه بیست، ئه واهرموو سه ره له و سنی کتیه به).

□ غمی چواره ههم:

بزانه! قورئانی پرۆز، که خۆی له خۆیدا ده ریای موعجیزاته و موعجیزه ی هه ره گه وه ی پیغمبره ﷺ، "پیغمبریتی" ی حه زره ت و، "یه کتایی" خوا وه ند به جوانی ده چه سینیت و، ئه وه نده به لگهی زۆر و زه به ندهش له سه ره ئه م مه سه لانه ده رده خات و ده هینیه وه، که ئیتر پنیست به هه یج به لگه یه کی تر نامینیه وه، وای ئیمش لیره دا ئامازه بۆ پیناسه کهی ده کهین و، پاشان په نجه بۆ چهند بریسکهیه کی ئی عجازه کهی درئێ ده کهین، له وانیه ی که هه ندی کس پر سیاریان له باره وه ده کهن:

نه گهر ده لیت: قورئان چی به؟

له وه لامدا پیت ده و تریت:

قورئان سەرگوزەشتە ی ئەزەلیی ئەم بوونە وەرانیە و، وەرگێری ئەبەدیی ئەم زمانانە ی بوونە وەرانیە کە ئایەتە تەکوینی یە کانی گەردوون دەخوێننە و، موفەسسیر و پروونکەرە وە ی کتیی جیهانە.. هەر وەها دەرخەر و ئاشکراکەری ئەم گەنجینە پەنھانانە ی ناو کانیە کە لە نیوان زەوی و ئاسمانە کاندای شارراوە تەو.. هەر وەها کلیلیکە بۆ کردنە وە ی راستیی ئەم کاروبارانە ی کە لە ناوەندی دێرە کانی پرووداوە کاندای حەشار دراو.. هەر وەها زمانی جیهانی پەنھانە لە جیهانی بیروادا.. هەر وەها گەنجینە ی گفتوگۆ ئەزەلی یە پاک و بێگەرد و، ئاوردانە وە مێرەبانی یە ئەبەدییە کانی خوا یە.. هەر وەها بناغە و نەخشە و ئەندازە و خۆری ئەم جیهانە مەعنە و یە ئیسلامی یە.. هەر وەها نەخشە ی جیهانی ئەو دنیا یە.. هەر وەها وتە یە کێ پروونکەرە و، تەفسیریکی ئاشکرا و وتە یە کێ پروون و، بەلگە یە کێ یە کلایی کەرە وە ی توندوتۆڵ و تەرجومانیکی پرووناکی زات و سیفات و ناو و کاروبارە کانی خواوە ندە.. هەر وەها پەر وەر دە کاری جیهانی مەرفایە تی یە و.. وە ک ئاو و پروونا کیش وایە بۆ مەرفایە تی گەورە کە ئیسلامە تی یە.. هەر وەها وە ک دانایی راستە قینە یە بۆ جۆر و پەر گەزی مەرف، پابەر و پێ پێشاندەریشیانە بۆ ئەم شتانە ی کە مەرفیان لە پێناو دا دروست کراوە.. هەر وەها قورئان وە ک کتیی شەرعیە تە بۆ مەرف، کتیی دانستیشە.. هەر وە ک کتیی دوعا و بەندایە تی یە، بە هەمان جۆر کتیی فەرمان و بانگەوازی شە.. هەر وە ک کتیی زیکرە، کتیی فیکریشە.. هەر وە ک تەنھایە ک کتیی، بە لام لە بەرامبەر پێوستی یە مەعنە و یە کانی مەرفە وە چەندلین کتیی تێدایە.. هەر وەها ئەم قورئانە وە ک مەنزلیکی پێرۆزی پر لە نامە و کتیب وایە، بە رادە یە ک کە بۆ مەشرە بی هەر یە کە لە ئەھلی مەشرە بە جوار و جۆرە کان و پێبازی هەر یە کە لە خواوە نی پێبازە جیا جیا کان، لە ئەولیا و صیددیقان و خواناسان و زانا لیکۆلەرە کان، بۆ هەر یە ک لە مانە، نامە یە کێ پێشان داوە کە شیاوی چێژی مەشرە بە کە ی ئەم ییت و، ئەم مەشرە بە ی پێ پروونا ک بێتە وە لە گە ل پێرە و ی پێبازە کەیدا بگۆنجیت، بە رادە یە ک کە دەلێی ئەم قورئانە لە کۆمەلە نامە یە ک پێکھاتووە!

◆ سەیری پروونکردنە وە ی بێسکانە وە ی ئیعجاز بکە لە دووپات کردنە وە کانی قورئاندا، کە نەفامان بە خەمبالی خۆیان بە ناتەواویی لە قەلەم دەدەن لە پەر وە انبێژی قورئاندا:

بزانیە کە لە بەر ئەو ی قورئان کتیی زیکر و دوعا و بانگەوازی، ئەو دووپات بوونە وە ی جوانتر و پەر وە انتر و تەنانت پێوستەرە. کەواتە بە و جۆرە نی یە کە نەفامان و

که سانی بهر کورت گومان ده بن. چونکه زیکر دووپات ده یتمه و، دوعا ده و تر یتمه و بانگه و ایش جه ختی له سهر ده کر یتمه و، هممش له بهر لهوه ی که دووپات بوونه وه ی زیکر رووناکی ده به خشیت و، به و تنه وه ی دوعا و دووپات بوونه وه ی بانگه و ایش، دوعا که جیگیر ده یت و بانگه و ازه کش جه ختی له سهر ده کر یت.

جا له بهر لهوه ی که قورئان ده رمان و شیفای هممو که سینکه له هممو کاتیکدا و، هممو که سینکیش له هممو کاتیکدا بۆی نالو یت که هممو قورئان بخو یتنه وه، لهوا خواوه ندی دانای میهره بان زۆربه ی مه به سه کانی قورئانی له زۆر سووره تدا، به تایهت له سووره ته در یژه کاندای، داناه. به راده به که که هه ریه که لهو سووره تانه وه که قورئانیکی بچوو کی لێ هاتوه و، بهم جۆره رینگای بۆ هممو که سینک ئاسان کردوه بێ لهوه ی کس بێ بهش بکات. له بهر لهوه، باسی "ته وحید" و "حه شر" و "چو و کی" "حه زره تی مووسا" ی - دروودی له سهر یت - دووپات کردوه ته وه.

پاشان بزانه! ههروه که پێو یتیه کانی لهش، به پێی کات ده گۆر ین و جیا جیان، هه ر بهو جۆره ش پێو یتیه مهعنه وه ی به کانی مرؤف کاته کانیان جیا جیا به. لهوه تا پێو یتیه مهعنه وه ی مرؤفیش بۆ به شینکیان به و ینه ی پێو یتیه لهش وایه بۆ "ههوا" و له هممو چر که مه کدایه وه که "هو الله" بۆ رۆح و، بۆ به شینکی تر له هممو کاتیکدایه وه که "بسم الله" .. یتر بهم جۆره لهوانی تریش بۆ خۆت لیک به ده ره وه.

کهواته دووپات بوونه وه ی تایهت و وشه کان بۆ ده رخستنی دووپات بوونه وه ی پێو یتیه و، ئاماژه به بۆ زۆری و توندیی لهو پێو یتیه، ههروه ها بۆ بیدار کردنه وه و له خه وه لساندنیه ده ماری پێو یتیه و، بۆ شهوق دروستکردنی مرؤفه بۆ لهو پێو یتیه و، بۆ جوولاندنی ئیشتیهای پێو یتیه سه به رته بهو خۆرا که مهعنه وه ی یانه. بزانه که: قورئان دامه ز رینه ری ئهم ئایینه گه وه ره و توندو تو له و بنیاتنه ری بنچینه کانیه تی. ههروه ها بناغه کانی ئهم جیهانه ئیسلامی به و، هه لگێر و ئالو گۆر که ری لایه نه کۆمه لایه تی به کانی ژبانی گرو ی مرؤفه و، وه لامی گشت پر سیاره دووپات بووه کانی سه رجه م چین و تو یژه جیا جیا کانی گرو ی مرؤفی تیدایه که چ به زمانی دم و چ به زمانی حال ده یان که ن. خۆ دووپات کردنه وه ش کار یه کی گه لێ پێو یتیه بۆ "دامه ز رینه ر"، تا کو له وه ی دایده مه ز ر یت جیگیر ی بکات و .. پێو یتیه به و تنه وه ی یه که له دوا ی یه که هیه، تا کو له وه شته ی مه به ستیه تی جه ختی له سهر بکات و پشتی بگر یت.

بزانه! که قورئان له باره ی چەند کیشمه کی گموره ده دویت و، دلان بانگ ده کات که باوه پان پین بکن و.. چەند راستی به کی وردیش پروون ده کاتمه و داواله ژیری به کان ده کات که یانزانن. که واته بۆ نه وه ی هم کیشانه له ناو دلاندا دلمه زرنیرین و له بیرى زۆربه ی خه لکیشدا جینگه بکرنن، پینوسته له چەند شیوه و شیوازیکی جیا جیادا دووپات بکرنه وه.

ئجا بزانه که هممو ئایه تیکی قورئان بهر و پشت و سنوور و هه لاتگی خۆی همه و، هر چیرۆکی کیش چەندین حوکم و سوود و مبه ست و پرووی تیدایه. ده یینیت له جینگایه کدا له بهر به کیک لهو پرووانه باس ده کړیت، به لام له جینگایه کی تر دا له بهر پروویه کی تر، له سووره تیکدا له بهر به کیک لهو مبه ستانه باس ده کړیت، که چی له سووره تیکی تر دا له بهر مبه ستیکی تر. که واته دووپات بوونه وه که، ته نها له پرواله تدايه. * سه باره ت به وهش که قورئان باسی هه ندی بابەت و مه سه له ی گهردوونی به کورتی و پوختی ده کات و، له هه ندیکی تریدا به شیوه به کی ته ماوی ده دویت، له راستیدا هم کاره ی قورئان، بریسکه به کی دره وشانه وه ی ئیعجازه و، ته هلی ئیلحاد به هه لدا چوون که به وه می خۆیان ته میان به نهنگی له قورئاندا داناوه و، کردوویانه به جی پره خنه یان.

◆ نه گه ده لییت:

بۆچی قورئان وه کو فلسفه و حیکمه ت له باره ی بوونه وه رانه وه نادویت و، هه ندی مه سه له به کورتی باس ده کات و، هه ندیکی تریشیان به شیوازیک باس ده کات که له گه له هه ست و بیرى زۆربه ی خه لکیدا بگوئجیت و، بیریان ماندوو ناکات و تازاریان نادات. به لکو له پرواله تدا زۆر به ره وانی و ئاسایی باسیان ده کات؟ له وه لامدا ده لیین:

چونکه فلسفه له پنی حق لایداوه و پنی لئ ون بووه!

دیاره به هه می لهو دهرس و وتانه ی پینشوو تینگه شتیت له وه ی که: قورئانی پیرۆز کاتی باسی بوونه وه ران ده کات، بۆ نه وه باسیان ده کات که بیانکات به به لگه له سه ر زات و سیفات و ناوه جوانه کانی خوی گموره. واته: ناوه رۆک و واتا کانی کیشی گموره ی گهردوون له خه لک تیده گمه نییت، تاکو به دیه پنه ری گهردوونیان پنی بناسینیت. به و واتایه ی که قورئانی پیرۆز "بوونه وه ران" له پیناوی به دیه پنه ره که یاندا

به کار ده هینیت، نهک له پیناری خودی لهو به دپهینراوانه دا! نه مه سهره پرای نهو هی که قورئان له قسه و گرفتاریدا پروو له جماوهر ده کات.

که واته مادهم قورئان له باسه کانیدا بوونه وهران بؤ نهو به کار ده هینیت که بیانکات به بهلگه له سهر به دپهینهران، نهوا مهرجی "بهلگه" نهو په که له بهرچاوی جهماوهر دا له "نه بجم" ه که ی پروو و ناشکراتر یت.

پاشان مادهم قورئان رابه ره، نهوا "به لاغته ی رابه رایه تی" لهو ده ایبه که له گهل بیر کردنه ووه و روانینی عوام (زورینه) ی خه لکیدا بپروات و، ههسته کانیان ره چاو بکات و، ییزاری له بیري جماوهر دا لایبات، تا کو روانینیان به بی هووده و بی سوود گرفتاری ییزاری و نه شازی نه یت و، بیر کردنه ووه شیان چواشه نه کات و، ههستیان - به بی هیچ سوودنک - په رته وازه نه یت..

که واته ره وانه ترین گرفتارنک ناراسته ی نهوان بکرنیت و، باشترین پښمایي بؤیان نهو په که ناشکرا و ناسان و کورت یت، تا کو به ناسانی لینی تیښکه ن و لینی بیزار نه بن و، لهو شتانه دا که نهوان پښوستان به دريژه پیدانی نی په، نهام به کورتی بؤیان باس بکات و، بؤ شته ورده کانیش غوونه بهینته ووه، تا کو بهم کاره له تیښکه پشته ی نهوان نریکیان بخاته ووه.

جا له بهر نهو هی که قورئان رابه ره بؤ هه موو چینه کانی مروفایه تی، نهوا به لاغته ی رابه رایه تی و پښوستان ده کات که شتیک باس نه کات زوربه ی خه لک بخاته هه له کاری و سهرینچی کردنه ووه سهاره ت بهو شتانه ی که به گوڼره ی رواله ت یینی خوځیان به به دپهیی ده زانن و، نهو شته هه ست پښی کراو و باوانه ی ناو نهوان - به بی هیچ پښوستان کردنیک به گوڼپښ - نه گوڼرپښ و، نهو شتانه ی که نهوان له کار و فرمانبري و نه که سهره کی په که یاندا پښوستان پښان نی په، نهام هه ر باسیان نه کات، یان نه گهر باسیشی کردن، به پوختی له باره یانه ووه بدو یت..

بؤ غوونه:

قورئان باسی "خزور" ده کات، به لام نهک له بهر خزور خوی و چپیه تی په که ی، به لکو له بهر نهو که سه ی که پرووناکی کردو ووه ته ووه و کردو وپه تی به چرا و، له باره ی کار مه ندی په که ی خوره ووه ده دو یت که له وده ایبه بووه به ته وهر په که بؤ دهر خستنی سته تی کردگار و پښکوپښکی به دپهینراوان. خؤ پښکوخستن و پښکوپښکیش بریتین له چه ند ناوینه په که به دپهینهری مه زغان پښ ده ناسینن.

کهواته قورئان به پیشاندانی ږنکوینکی له تان و پزی چینی به دیهینراواندا، که مالاتی به دیهینهری دانا و زانامان پښ ده ناسینیت و، که ده فهرموی: ﴿وَالشَّمْسُ تَجْرِي﴾ (یس: ۳۸) تیمان ده گه یه نیت و بیدارمان ده کاته وه ېو هه لسو کهوته کانی توانستی گه وره ی خوا وه ند له جیاوازی نیوان شهو و ږوژ و، یه که له دوا ی یه که هاتنی هاوین و زستاندا. بهم سهرنج ږا کښانمش گوئی ییست بڼ گه وره یی ده ستلآت و توانای کردگار و یه کتایی له پروه ردگاری یه که ی خوادا بیدار ده کاته وه. جا ئیتر حقیقه تی هاتوچزی خور هه رچون و به هه ر شیوه یه که ییت، هیچ کار ږنک ناکاته سهر مه به سته که ی قورئان، که بریتی یه له پیشاندان و ده رختنی ئه و ږنکخسته دیار و چنراوه (منسوج) ی که له کاروباری خوردا هه یه.

هه روه ها ده فهرموی: ﴿وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا﴾ (نوح: ۱۶) ..

که قورئان و شه ی: "سراج" له م ده سته واژه یه دا به کار ده ییت، جیهان له شیوه ی کۆشکینکدا ده رده خات و، که ره سه کانی ناو جیهانیش له شیوه ی پښداویستی یه کانی ناو ئه و کۆشکه دا پشان ده دات و، شته ږازاوه کان و خوراکه کانی ناویشی به هی دانیشتروان و میوانه کانی ناو ئه و کۆشکه له قه لم ده دات و، له و ده ربرینه دا وال ه مرؤف ده کات که هه ست بکات و په ی به وه بیات که ده ستنکی ږه نگیڼ و سه خوا وه مهنده و میهره بان بڼ میوانه کان و خزمه تگوزاره کانی ناو ئه و کۆشکه ئاماده ی کردوون. "خور" یش له و کۆشکه دا بریتی یه له کار پښ سپینراوینکی به رده ست و چراهه کی ږوونا که ره وه.

کهواته به کارهینانی و شه ی "سراج" له م گوزار شته دا، مرؤف بڼ به زه یی و میهره بان یی به دیهینهر له نیوان گه وره یی پروه ردگار یت یه که یدا بیدار ده کاته وه و، مرؤفیش له چا که کاری یه کانی ئه و خوا وه نده له نیوان فراوانی میهره بان یی به که یدا تیده گه یه نیت و، وایان لڼ ده کات که هه ست به و سه خوا وه مهنده ییانه ی خوا وه ند بکه ن که له گه وره یی پادشاییه که یدا هه یه.

ئنجا ئیستا گوئی له و مرؤفه فلسفه یی زور بلی یه ږا بگره، بزانه له باره ی خوره وه

چی ده لیت ؟

ئمه تا ده لیت :

(خور ږا رچه یه کی زه به لاحی تواوه ی ئاگره و، هه ر له جڼی خوی به ده وری خویدا ده خولیته وه و، چه ند ږیسکینکی لڼ جیا بووه ته وه، که بریتین له زه و یی به که مان و

هه ساره گه پۆکه کانی تر. جا ئهم قه باره گهوره و جيا جيانمش، که يه کجار زه به لاحن، گهوره بيان نه وه ندهيه و.. ماهيه تيان نهويه).

جا بپروانه ئهم مه سه له يه جگه له سه رسوورمان و وای و پرمان چ سوودنکی پئی گهيانديت؟

خۆ نه که مالنکی زانستی و، نه چيژنکی رۆحي و، نه ئامانجینکی ئاده می یانه و، نه سوودنکی ئایینی پئی نه گهيانديت..

له مه وه قیاس و به راوردی مه سه له کانی تریش بکه، تاکو نرخ و به های نه مه سه له فه لسه فی یانه بزانیته که به پروهات شتیکی رازاوه، که چی له راستیدا ناوه رۆکه که بیان نه زانی به کی خالی و به تاله!

که واته با زرق و برقه پروهاتی به که ی فه لسه فه له خشته ته نه بات و، هه رگیز پشت له پوو نکر د نه وه کانی قورمانی خاوه ن ئی عجاز هه لته که یته.

اللهم اجعل القرآن شفاءً لنا - ولکاتبه وأمثاله - من كل داء ومؤنساً لنا ولهم في حياتنا وبعد موتنا، وفي الدنيا قريناً، وفي القبر مؤنساً، وفي القيامة شفيعاً، وعلى الصراط نوراً، ومن النار سترأً وحجاباً، وفي الجنة رفيقاً، وإلى الخيرات كلها دليلاً وإماماً، بفضلک وجودک وکرمک ورحمتک یا أکرم الأکرمین ویا أرحم الراحمین. آمین.
اللهم صلّ وسلم على من أنزل عليه الفرقان الحکیم وعلى آله وصحبه أجمعین.
آمین. آمین.

بیداری:

لهو چل جورانه ی ئی عجازی قورمان پازده جورمان له
"مه سنهویی نووری" دا باس کردووه، له شمش دلتویی غمی چواره م،
به تایبته له شمش سه رنجه ورده کانی دلتویی چواره مدا. له بهر نه وه
لیزه دا به کورتی باسما ن کردن. جا هه ر که سینک ده یه ویت به
دریژی ئاگادار ییت، با سه رینک له وئی هدات.

الباقی هو الباقی

سه عیدی نوورسی

پاشکۆی وتهی نۆزدههم و سی و یه کم

موعجزه‌ی لهت بوونی مانگ

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿إِقْرَبْتَ السَّاعَةَ وَالشَّقَّ الْقَمَرُ • وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُسْتَعْتَبٌ﴾

(القمر: ۱-۲)

چهند فەیلە سووفینکی ماددی و ئەوانەش کە کوێرانە چاویان لێ دەکەن، دەیانەوێت پەردە بەسەر پرووی موعجزه‌ی "لهت بوونی مانگ" دا، کە وەك مانگی چوارده دەدرەوشێتەوه، بگێڕن و لە بەرچاودا لایبەن. ئەوێتا چەند وەههینکی هەلە و دور لە راستی لە باره‌یهوه بڵاو دەکەنوه و ده‌لێن:

(ئەگەر موعجزه‌ی لهت بوونی مانگ لە پاستیدا پرووی بدایه، ئەوا سەرانسەری جیهان دەمزانێ و، هه‌موو کتێبه‌کانی میژوویش باسیان ده‌کرد)!

وه‌لام:

موعجزه‌ی لهت بوونی مانگ لە بەرده‌م کۆمه‌لێکدا پرووی داوه کە ده‌عوای پێغه‌مبه‌رێتی پێغه‌مبه‌ریان ﷺ بیست و ئینکاریان کرد، ئەم موعجزه‌یه‌ش بۆ چه‌سپاندنی ئەو ده‌عوایه‌ پرووی داوه. پروودانه‌کەشی لە شەودا و لە کاتێکدا کە خەلکی بێ ئاگا بوون و بە شێوه‌یه‌کی کاتیش بووه. ئەمە سەرەرای ئەوه‌ی کە جیاوازی هەلاتگەکان (مطالع) و پەله‌هه‌ور و، هۆکاره‌کانی تری جگه‌ له‌مانەش، پێی له‌ یینی مانگ ده‌گرن. شتیکی ئاشکراشه‌ کە هۆکاره‌ شارستانی‌یه‌کانی نوێ و کاروباری پروانین و سه‌یرکردنی بۆشایی ئاسمان، وەك ئیستا، باو نه‌بووه.

که‌واته‌ مه‌رج نی‌یه‌ کە هه‌رچی کەس هه‌یه‌ له‌ هه‌موو جیگا‌به‌ کدا ئەم لهت بوونه‌ی مانگ بپینێت و، ئەم پرووداوه‌ش بچێته‌ ناو کتێبه‌کانی میژوووه‌!

ئێستا له‌ نیوان چه‌لنێن خالی زۆردا گۆی بۆ پینج خال ڕا‌بگره‌، کە گۆیت ڕا‌گرت، ئەوا پشت به‌ خوا، هه‌موو ئەو پەله‌هه‌وره‌ و هه‌می‌پانه‌ی کە له‌سەر پرووی ئەم موعجزه‌یه‌ کەله‌ کە بوون، ده‌ره‌وێنه‌وه‌:

● خالی یه کم:

سهرسهختی و ملنه دانی کافرانی نه و کاته - به پنی هه والی میژوو - شتیکی به ناوبانگ و زانراوه. جا کاتی که قورئانی پیروژ نه موعجیزه یه به ئایه تی: ﴿وَانشَقَّ الْقَمَرُ﴾ را گه یاند و، ده نگدانه وهی نه ئایه تمش به هه موو لایه کدا بلاو بووه وه، هیهچ کام له و کافرانه ی که باوه پریان به قورئان نه ده هیئا، نه یانوانی و پر کیشی نه وه یان نه کرد که نه ئایه ته به درو بخه نه وه، واته: بلین: درو یه، پرووادی و پرووی نه داوه. چونکه نه گهر له راستیدا نه موعجیزه یه پرووی نه دایه و، شتیکی چه سپاو نه بوایه لایان، نه و به توندی بو به درو خسته وهی و به تالکر دنه وهی ده عوای پیغمه بریتی پیغمه بر ﷺ راده په پین. خو نه وه تا هه موو کتیه کانی میژوو بگه پئی، هیهچ کامیان چ قسه یه کی کافرانی سه باره ت به ئینکاری له ت بوونی مانگ نه قنل نه کردوه، مه گهر نه وه نه پنی که قورئان خوی له ئایه تی: ﴿وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ﴾ دا پرووی کردوه ته وه. نه ویش بریتی به له وهی که: نه و کافرانه ی نه موعجیزه یان به چاوی خویان دی، وتیان: "نه مه سحره" که واته با چه ند که سیک پرۆن بو شویانی تر و پیرسن ئایا خه لکی نه شوینامش نه مه یان دیوه یان نا؟ که پۆز بووه وه له "یه مه ن" و شویانی تر وه کاروان گه میشته نه وئ. کافره کانیش هه والی نه مه یان لئی پر سین، نه وایش وتیان: به لئی، نه مه مان دیوه. ئنجا کافره کان وتیان: (سیحری هه تیوه که ی نه بوو تالیب گه میشتوه ته ئاسمانیش)!

● خالی دوو هه م:

زۆربه ی پشهوایانی زانستی که لام، وه ک سه عدی ته فتازانی، و توویانه: (پرووادی له ت بوونی مانگ موته واتره، وه ک هه تقولانی ئاو له نیوان په بجه پیروژه کانی و تیرا و بوونی سوپایه کی ته واه و نه واه، هه روه ها وه ک گریان و یتاقه تی به نه داره که ی ناو مز گه وت له دووری پیغمه بر ﷺ که له کاتی خوتبه دا پالی پیوه ده دایه وه، که نه ممش کۆمه لئ ناو مز گه وت هه موویان گوئیان لئی بوو.. واته: نه م پروواده کۆمه لئکی زۆر له کۆمه لئکی زۆره وه، که هه ر گیز نا گونجئ له سه ر درو یه کیان گر تبت، ده ما وده م هیئاویانه و به م جوژه به ئیمش گه میشتوه. که واته پروواده که موته واتری قه تی و بی گومانه، وه ک گومان نه بوون له هه والی ده ر که وتنی نه ستیره یه کی کلکدار له پش هه زار سالدا و، بوونی دوور گه ی "سه ر نه لیب" هه ر چه نه دش نه مان دیوه).

بهم جزیره بۆت دهر كهوت كه وروژاندنی گومان له ده‌وری ئەم مه‌سه‌له بئى گومانه و هاوچه‌شنی ئەم‌ه‌دا كه به چاو ده‌بينرین، جگه له نەقامی و بئى عەقلى هيجی تر نی‌یه.

چونكه لهم مه‌سه‌له‌نه‌دا ئەوه‌نده به‌سه كه بزانریت یه كینكه له گونجاوه كان (الممكنات) نه‌ك له نه‌گونجاوه كان (المستحيلات). خۆ له‌ت بوونی مانگیش شتیكى گونجاوه و، وه‌كو ئەوه وایه كه چیا‌یه‌ك به‌تەقینه‌وه‌ی گڤ كانێك له‌ت بئیت.

● خاالی سێ‌هەم:

موعجیزه بۆ ئەوه‌ پیشان ده‌دریت كه ئەوانه‌ی ئینکاری پیغمبه‌ریتى پیغمبه‌ر ﷺ ده‌كه‌ن، قەناعەت به‌ پیغمبه‌ریتى یه‌كه‌ی بکه‌ن، نه‌ك بۆ ئەوه‌ی ناچاریان بكات ئیمانی پئى به‌ئین! كه‌واته هەر هینده پئویسته كه ئەو موعجیزه‌یه‌ پیشانی ئەوانه‌ بدریت ده‌عوای پیغمبه‌ریتیان بیستوه، به‌و ئەندازه‌یه‌ی كه بیانگه‌به‌نیتە دنیایى و قەناعەتى ته‌واو له‌ راستى پیغمبه‌ریتى پیغمبه‌ردا ﷺ.

به‌لام دهر‌خستى ئەو موعجیزه‌یه‌ له‌ هه‌موو جیگایه‌ كدا و به‌ پرونى، به‌ جزیرێك كه‌ خه‌لكى ناچار بكات بۆ ئیمان هێنان و ملكه‌چ كردن، ئەم كارە، دژى حیکمەتى خوا‌ه‌ندى دانای شكۆمەنده و پێچه‌وانه‌ی نه‌هێنى "ته‌كلیف"ه كه‌ خوا له‌ به‌نده‌كانى ده‌كات. چونكه نه‌هێنى ئەو ته‌كلیفه‌ی خوا‌ه‌ند داخوازی ئەوه‌یه‌ كه‌ دهر‌فەت به‌ ژیریى مرؤف بدات و "ویست" و "بختیار"ى لى دانه‌مالیت!

خۆ ئە‌گەر خوا‌ه‌ندى به‌ده‌یه‌نەر موعجیزه‌ی له‌ت بوونی مانگی بۆ ماوه‌ی دوو سەعات به‌هێشتایه‌ ته‌وه و پیشانی هه‌موو جیهانى بدایه و بچوايه‌ ته‌ ناو كنیه‌كانى میژوو - وه‌ك فه‌یله‌ سووفه‌ كان ده‌پانه‌وت - ئەوا كافران ده‌یانوت: ئەمه‌ دیارده‌یه‌كى گه‌ردوونى ئاسایه‌ و، ئیتر ئەو كاته نه‌ده‌بوو به‌ به‌لگه‌ له‌سه‌ر راستى پیغمبه‌ریتى پیغمبه‌ر ﷺ و به‌ موعجیزه‌یه‌كى تایبه‌تى پیغمبه‌رى مه‌زن ﷺ دانه‌ده‌نرا، یان ده‌بووه موعجیزه‌یه‌كى به‌ده‌یه‌ی وا كه‌ عەقلى ناچار ده‌كرد باوه‌ر به‌ئین و بختیار و ویستی لى ده‌سه‌نده‌وه و ئەو كاتمه‌ش پ‌رۆحه‌ نزمه‌ خه‌ل‌و‌ز ئاسا بئى نر‌خه‌كانى وه‌ك هى ئە‌بو‌وج‌ه‌هل له‌گه‌ل پ‌رۆحه‌ پاك و به‌رز و ئەلماس ئاساكانى وه‌ك هى حه‌زه‌رتى ئە‌بو‌وبه‌ كرى صیددیق - خواى لى‌ پ‌را‌زى بئیت - یه‌كسان ده‌بوون! واته‌ ئەو كاته نه‌هێنى ته‌كلیفى خوا له‌ به‌نده‌كانى، له‌ناوه‌چوو.

له بهر تموه، هم موعجيزه به شپوهه كى كاتى و، له شمو دا و، له كاتى بنى ئاگاييدا پرووى داوه و، جياوازي هه لاتنگه كان و، همور و شتى تریش بوون به پرده و پريان لهوه گرتوه كه ههموو خهلكى يبينن. له بهر تموانمه كه هم موعجيزه به نه پوشتووه ته ناو كتيه كانى ميژوو.

● خالى چوارهه:

هم موعجيزه به كه له شمو دا و، به شپوهه كى كاتى و، له وهختى بنى ئاگاييدا پرووى داوه، دپاره بن هيج گومانىك ههموو كه سبك له ههموو جىگاپه كدا نايينيت. بهلكو نه گهر هه ندئى كه سيش يبينيت، باوه به چاوى خۆى ناكات! خو نه گهر باوه پریشى بنى بكات، نهوا پرووداوينكى وا كه له ده مى يه كه سه وه بگيرته وه، له لای ميژوو بايه خى بنى نادریت.

زانا ليكۆلهره كان نهو زيادهه پيان په تداوه تموه كه له پيواته تى هم موعجيزه به دا زياد كراوه كه گوايا: (دواى لهت بوون، مانگ هاتووه ته سه رزه وى)!

نهو زانايانه هم زيادهه پيان له لا نه چه سپاوه و فهرموويانه: لهوانمه هه ندئى له مونافيقان له مميان له سه ر پيواته ته كه زياد كرديت، تاكو بايه خ بۆ ههموو پيواته ته كه نههين و، نرخ و بهاشى دا بگر نه خواره وه!

ئيجا ده بنى بزايين لهو كاته دا كه موعجيزه به كه پرووى داوه، په له هه ورى نه زانى پرووى ئاسمانى ئينگلته راى دا پو شيوو، كاتيش له ئيسپانيا له خورئاو ابووندا بوو، له مريكاش له پوژى پروونا كدا بوون و، له چين و ژاپونيش تازه بهر بهميان سه رى ده رهينا بوو، له ولاته كانى تریشدا چهند پنگرينكى تر هه بوون له پنى يينى هم موعجيزه به دا، كه واته هم موعجيزه بهميان تيدا نايينيت!

جا كه ئه مهت زانى، ئيجا سه رنج له قسه ي لهو كه سه بده كه ده ليت:

(ميژووى ئينگلته را و چين و ژاپون و له مريكا و ولاتانى ترى وهك لهوان، هم پرووداوه باس ناكهن، كه واته پرووى نه داوه)!

ئمه چ چه نه بازى به كه لهوانه ده بكن؟!

ده سا زه ره ره مندى و پسوايى بۆ لهوانه ي كه به پاشخوانى له ورويا ده زين!

● خالى پينجهه:

"لهت بوونى مانگ" پرووداوينكى به كه هه ره له خۆيه وه و له سه ر بناغه ي چهند هۆكارى سروشى و له پنگاي پنگه و تموه پرووى دايت. نه خير.. بهلكو به ديهينه رى

دانا - که پهروه دگاری خور و مانگه - هم پرووداوهی به سهر مانگدا هیناوه و، کردوویه نی به پرووداویکی بازدهر به سهر همموو یاسا گهر دوونی به کاند، له پیناوی ته سدیق کردنی پیغمبه ریتی پیغمبه ره خورشه وسته کهیدا ﷺ و، بۆ نه وهی که ده ری بخات بانگه وازی هم پیغمبه ره ﷺ بانگه وازیکی راسته. که واته خواوه ندی گموره به پینی دانایی و، داخوازی نه پینی پینمایی و ته کلیف و، حیکمه تی را گه یاندنی په یامه کانی خزی که پیغمبه ره ﷺ راپانده گمبه نیت، هم موعجیزه بهی پیشان داوه و، بۆ نه وهی بیانوی هم که سانش بپرت که موعجیزه که یان دیوه.. له هه مان کاتدا خواوه ند به پینی خواستی حیکمه ت و ویستی خزی، هم موعجیزه بهی پیشانی دانیشتونانی شوینه کانی تری جیهان نه داوه، له شوینانه ی که بانگه وازی پیغمبه ره که ی خویان پی نه گه شتووه و، به په له هور و جیاوازی هه لاتگه کان و مانگ هه لته هاتن یان خور هه لته اتن له هه ندی ولاتدا و بوونی رۆژ له هه ندیکی تردا و خورئاو بوون له غهیری له واند، به مانه و غهیری له مانه له و هۆ کارانه ی که ده بنه هزی نه پینی مانگ، هم موعجیزه بهی پیش چاوی له وان نه خستووه.

جا نه گهر هم موعجیزه بهی پیشانی همموو خه لکی جیهان بدرابه، له وایان: له نه نجامی ئاماژه ی پیغمبه ری مه زنه وه ﷺ و بۆ مه بهستی ده ر خستنی موعجیزه پیغمبه رانه که ی پیشانیان ده درا، دیاره هم کاته ده بوو به شتیکی به دیهی و خه لکی ناچار ده بوون باوه ری پی بکه ن. واته "ویست" و "لیختیار" یان لێ ده سه ندرابه وه و نه پینی ته کلیف تیا ده چوو. له کاتی کدا که ئیمان پارێزگاری له سه ره به ستیی "عقل" ده کات و نایه ویت ویست و لیختیاری لێ دایه لیت.. یان وه ک پرووداویکی ئاسمانی په تی و ئاسایی پیشانیان ده درا، هم کاتش په یوه ندی به پیغمبه ریتی پیغمبه ره وه ﷺ ده پچرا و، هیچ تاییه تکاری به کی تیدا نه ده ما.

به کورتی:

هیچ دوودلی به ک له پروودانی "له ت بوونی مانگ" دانی به و، به جوړیکی پی گومان بۆ مان چه سپا. وایستاش دوا ی هم، له نیوان به لگه پی گومان و زوره کاند به شمش به لگه ^(۱) ئاماژه بۆ پروودانی هم موعجیزه به ده کهین، که له مانه ن:

(۱) واته شمش به لگه ی توندوتۆلی پی گومان له نیوان شمش جوړ به کده نگیدا هه ن له سه ر پروودانی له ت بوونی مانگ. به لām به داخموه له م مقامدا مافی خۆمان نه دای و به کورتی ماوه. (دانهر)

* یه کده نگی هموو هاره له دادوهره کانی ینغمه بهر ﷺ .

* یه کگرتی زانا بانی لیکۆلهر و تفسیر نووسان، کاتیک که تفسیری ئایه تی:

﴿وانشق القمر﴾ بیان کردوو.

* زانا راستگۆ کانی "فرموده" له پهوابه ته کانیاندا پروودانی هم موعجیزه بهمان به

چه ندین سه نه د و پنگای جیاجیا نهقل کردوو^(۱).

* شایه تیدانی هموو ئهعلی "که شف" و "یلهام" له ئهولیا و پیاو چاکه راستگۆ کان.

* پشت راستکردنهوی هم موعجیزه به له لایه ین پشهوا ههره زانا کانی زانستی

که لامهوه، ههر چه ند مه شره ب و په بازه کانیشیان جیاوازن.

* قبول کردنی هم موعجیزه به له لایه نه تهوهی ئیسلامهوه، که ههروه که له

فرموده دا هاتوو: "له سهر گوهرایی ههر گیز کۆ نابنهوه و یه که ناگرن".

هموو ئه مانه، پروودانی له ت بوونی مانگ پروون ده که نهوه و، وه که خۆری

ناو جهر گهی ئاسمان ده به سه لێنن.

پوخته ی ئهم قسانه:

ئهوه ی تا ئیستا با سمان کرد، شتیک بوو به ناوی لیکۆلینهوه ی زانستی بهوه و، بۆ

مه به سستی ییده نگ کردنی لایه نی بهرامهر با سمان کرد. وادوای ئه مه، به ناوی

"حقیقه ت" و له پیناوی "یمان" دا ده دوین. زانیان که لیکۆلینهوه ی زانستی چی

ده لیت..

به لام حقیقه ت ده لیت:

کۆتایی هینهر به دیوانی ینغمه بهرینی و مانگی دره خسانی ئه و ئاسمانه که هه زره تی

"محمد المصطفی" به ﷺ، و په لایه تی به ندایه تی به که ی هه تا په ی "مه جبرو بییه ت" بهرز

(۱) لیره دا سنی فرموده ده عینین له وانه ی که ئیسانی بوخاری و موسلم په وابه تیان کردوون:

۱- عن عبد الله بن مسعود رضي الله عنه قال: انشق القمر على عهد رسول الله ﷺ شقين فقال النبي ﷺ: "اشهدوا". متفق عليه. ۲- وعن أنس رضي الله عنه أن أهل مكة سألوا رسول الله ﷺ أن يرهم آية، فأراهم انشقاق القمر. متفق عليه. ۳- وعن ابن عباس رضي الله عنهما إن القمر انشق لي زمان النبي ﷺ متفق عليه. راجع: مسند الإمام أحمد ۱/ ۳۷۷، ۴۱۳، ۴۴۷، ۴۵۶، ۲۰۷/۳، ۲۲۰، ۲۷۵، ۲۷۸، ۸۱/۴ ورواه الطيالسي برقم ۲۹۵، ۱۸۹۱، ۱۹۶۰. وتفسير ابن كثير (۴/ ۴۶۹) لمعرفة تواتر الحادثة. وانظر كذلك: اللؤلؤ والمرجان فيما اتفق عليه الشيعة. ج ۳/ ص ۲۸۰ (وهرگهی)

بووه وه، نه و تا که رامت و موعجزه هره گه وړه کي نه وي به "ميراج" درخت، واته به: هاتو چو کړد و رښتني جه ستمه کي سر پروي زه وي به ناو لاسو کاني لاسمانه به رزه کاند او، خو ناساندني به له ملي لاسمانه کان. لنگا به موعجزه به وي و پلا به ته گه وړه کي خوي و، خو شه ويستي به ښگرده کي به خوا و، به رزبو نه وي به سر له ملي لاسماندا به لاسمان نشينان چه سپاند..

هر به جوړه ش خوا و نه و مانگي که به لاسماندا هلي واسيوه و په يو ندي به زه وي په وه هميه، نه نها به لاسمان به کي به نه کي خوي له سر زه وي په وه، کړد به دوو له ته وه و، به مه به ستي چه سپاندني پښمه به ريتي نه و به نه خو شه ويستي خوي، نه م موعجزه به وي نه وي پيشاني زه وي نشينان دا، به راده به کي واکه پښمه به ريتي وه دوو به شه پرونا که کي مانگي لن هات، چونکه به هر دوو بالي نوراني: "ويلا به ت" و "پښمه به ريتي" به به رز ترين پله کي مالات به رز به وه تا گه پشته "قاب قوسين" يان نزيکو..

جا هرو هه کي مایه شانازي زه وي نشينانه، هرو هه به مایه شانازي له ملي

لاسمانيش!

عليه وعلى آله وصحبه الصلاة والتسليمات ملء الأرض والسموات.

﴿سبحانك لا علم لنا إلا ما علمتنا إنك أنت العليم الحكيم﴾.

پارچه بیهک له پاشکۆی په یامی
موعیزاتی نه حمده دی

بۆچی ته نه "محمد مه دی ئەمین" ﷺ بهم میعراج مه زنه تایبه نه نه کرا؟

نهم باسه له نښان باسی بهلگه کانی پښمبه ریتی پښمبه ری
سهره ومان دا ﷺ و له وهلامی پرسیار ښکدا نووسراوه که له ده می
باسکردنی گرفت یه کمی سنی گرفته که ی کۆتایی بناغی سنی همی
په یامی (میعراج) دا کرا. که واته نهم وهک پوخته پښتیک وایه.

پرسیار:

بۆچی ته نه "محمد مه دی ئەمین" ﷺ بهم میعراج مه زنه تایبه نه نه کرا؟
وهلام:

نهم گرفته ی په که متان، به دریژی له هر سنی و سنی و ته که ی کښی سۆز له
(وته کان) دا شی کرا و ته وه. به لام لیږه دا و به پوخته پښتیک سه باره ت به که مالاتی نهم
پښمبه ره به پښه ﷺ و، بهلگه کانی پښمبه ریتی په که ی و، ده رځستی نه وه ی که ته نه نهم
پښمبه ره ﷺ شایانی نهم میعراج به رزه یه، نامازه یه کی پوخت پښ چاو ده خه یښ.
یه که م: کښه پږوزه کانی وهک ته ورات و ښجیل و زه سوور، چه ندین نامازه و
مزگښی یان سه باره ت به پښمبه ر ﷺ تڼدایه، هر چه ندهش به دریژی میژوو قه له می
ده ستکاریان تن براوه. له م چهر خه ی خوماندا زانای لیکوله ر: "حسین الجسر" سه د و
ده مزگښی له و کښانه ده رښناوه و، له کښه که مېدا که ناوی: "الرساله الحمیدیه" په
توماری کردوون.

دووه م: به پښی هه والی "میژوو" هه روه ها به گه لښی پږوا یه تی صه حیج، چه ندین
مزگښی زوری کاهینه کان چه سپاوه. وهک نه و دوو کاهینه به ناو بانگه ی که ناویان
(شیق) و (سه تیج) ه، و پښ نار دنی پښمبه ر ﷺ مزگښی یان داوه و هه والی هاتی
پښمبه ر ی تاخر زه مانیان را گمیان دووه.

سئهم: نمو پرووداوانه‌ی له شهوی له‌دایه‌کبوونیدا پروویان داوه، وهك: پرووخانی بته‌کانی ناو که‌عه‌ و، پرووخانی هم‌پوانی کیسرا و، سهدان ئه‌رهاص و پروودای له ئاسایی به‌ده‌ری تری وهك ئهمانه، که‌ ته‌واو به‌ناوبانگن و "کئیه‌کانی میژوو" باسیان کردوون.

چواره‌م: هه‌لقولانی ئاو له‌ نیوان په‌نجه‌ پیرۆزه‌کانی و تیراوبوونی سوپا له‌مو ئاوه‌ و، تاسه‌ و گریان و ناله‌ی به‌داره‌که‌ی ناو مزگه‌وت و، له‌ت بوونی مانگ، وهك ده‌قی ئایه‌تی: ﴿وَالشُّقُّ الْقَمَرُ﴾ ده‌ری برپوه و، چه‌نلین موعجیزه‌ی تری وهك ئهمانه که‌ له‌ لای زانا لیکۆله‌ره‌کان سەلمان و هه‌زار موعجیزه‌ی وه‌کو ئهمانه‌ ده‌بن و، کئیه‌کانی به‌سه‌ره‌اتی ژبانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ و میژوو تو‌ماریان کردوون.

پنجهم: هه‌موو دۆستان و دوژمنان، به‌ جوړنکی یی گومان، له‌موه‌دا په‌کیان گرتوه‌ که‌ نمو په‌و شته‌ جوانانه‌ی له‌ پێغه‌مبه‌ردان ﷺ له‌ به‌رزترین پله‌دان و، نمو سیفه‌ته‌ باشانه‌ی که‌ له‌ بانگه‌وازه‌ که‌یدا هه‌ن له‌ ئاستیکی گه‌لنی بلنددان و، هه‌لسوکه‌وتی له‌ گه‌ل خه‌لکیدا باشترین شایه‌ته‌ له‌سه‌ر ئهمه‌. شه‌ریعه‌ته‌ پاک و ینگه‌رده‌ که‌شی کاملترین په‌وشتی به‌رزی له‌ خۆدا کۆکردوه‌ته‌وه‌، هه‌روه‌ك به‌رزی و شکۆمه‌نایی ئایینه‌که‌ی شایه‌ته‌ له‌سه‌ری.

شه‌شم: له‌ ئاماژه‌ی دووهمی و ته‌ی ده‌هم (په‌یامی حه‌شر) دا ئاماژه‌مان به‌وه‌ داوه‌ که‌:

زاتی پیرۆزی ئهم پێغه‌مبه‌ره‌ به‌پێزه‌ بوو ﷺ که‌ بۆ جی‌به‌جی کردنی ویستی خوا له‌ باره‌ی پیشاندانی خواپه‌تیی خوای گه‌وره‌ و به‌پێی خواستی حیکمه‌تی نمو خواپه‌، به‌و به‌ندایه‌تی‌یه‌ گه‌وره‌یه‌ی که‌ له‌ ئایینه‌که‌یدا، به‌رزترین پله‌کانی "به‌ندایه‌تی" ی پیشان دا.. هه‌روه‌ها وه‌ك شتیکی به‌لگه‌نه‌ویسته‌ هه‌ر ته‌نها نمو پێغه‌مبه‌ره‌یه‌ ﷺ که‌ به‌پێزترین رابه‌ر و پێی پیشاندهره‌ بۆ جوانیی که‌مالتی په‌های به‌دیه‌ینه‌ری جیهان و، باشترین و به‌رزترین ناسینه‌ره‌ که‌ به‌ده‌م بانگی نمو ویسته‌ی خواوه‌ پۆشتوه‌ سه‌باره‌ت به‌ ده‌رخستن و پیشاندانی نمو جوانی‌یه‌ له‌ پێی تیراویکه‌وه‌، وه‌ك "راستی" و "دانایی" داخوازی ئهمه‌ن. هه‌روه‌ها، وه‌ك شتیکی له‌ به‌رچاو و بینراوه‌، هه‌ر نمو پێغه‌مبه‌ره‌یه‌ ﷺ که‌ گه‌وره‌ترین پێی پیشاندهره‌ و شه‌ره‌زای که‌مالتی سنعه‌تی به‌دیه‌ینه‌ری جیهانه‌، نمو که‌مالتی که‌ له‌وپه‌ری جوانیی په‌هادایه‌، ئهم رێنمایه‌شی به‌وپه‌ری گه‌وره‌یی ده‌رخستوه‌ و به‌ زوڵاته‌رین ده‌نگ راپه‌گیانداوه‌. به‌م کاره‌شی به‌ ده‌م ویستی خوای گه‌وره‌وه‌ پۆشتوه‌ و

سهرنجی دنیای بۆ کهمالی سنهتی خواوه‌ند راکیشاوه و خه‌لکی لئی ناگادار کردووه‌توه..

هه‌روه‌ها، وه‌ک شتیکی پیویسته، هه‌ر ته‌نها ئه‌و پیغمه‌به‌یه ﷺ که کاملترین که‌سینک یئت هه‌موو پله‌کانی "ته‌وحید"ی به‌خه‌لک راگه‌یاندیئت و، به‌م پنی‌یه به‌ده‌م ویستی به‌روه‌ردگاری هه‌موو جیهانه‌کانه‌وه‌رۆشتیئت و، "یه‌کایی" خواوه‌ندی به‌سه‌ر هه‌موو چینه‌زۆره‌کانی به‌دییه‌نراواندا ئاشکرا کردیئت.

هه‌روه‌ها، وه‌ک شتیکی پیویسته، هه‌ر ئه‌و پیغمه‌به‌یه ﷺ که خاوینترین و پرووناکترین ئاوینمه‌یه بۆ پیشاندان و په‌نگدانه‌وه‌ی جوانکاری‌یه‌کانی جوانییی خواوه‌نی جیهان و ورده‌کاری‌یه‌کانی جوانی‌یه‌بی وینه و به‌رزه‌که‌ی، وه‌ک ئه‌و شایه‌تی‌یه‌ی که ئاسه‌واره‌ناوازه‌کانی ده‌سته‌لاتی ئه‌و ده‌یده‌ن له‌سه‌ری. هه‌روه‌ها ئه‌م پیغمه‌به‌یه ﷺ به‌رزترین و چاکترین که‌سینکه خواوه‌ند خوشی ویستیئت و له‌لای غه‌یری خۆشی خوشه‌ویستی کردیئت. پیغمه‌به‌یه ﷺ به‌ده‌م ویستی خواوه‌نده‌وه‌رۆشت له‌وه‌دا که ئه‌و جوانی‌یه‌به‌رز و پرۆزه‌ی خواوه‌ندی دی و، به‌پنی داخوازیی "حه‌قیقه‌ت" و "حیکمه‌ت" پیشانی غه‌یری خۆشی دا.

هه‌روه‌ها وه‌ک شتیکی به‌لگه‌نموسته، هه‌ر ئه‌و پیغمه‌به‌یه ﷺ مه‌زنترین که‌سینک یئت که هه‌ر شتیك له‌گه‌نجینه‌په‌نه‌انه‌کانی به‌دییه‌نه‌ری جیهاندا‌یه، به‌جیهانی ناساندیئت، ئه‌و گه‌نجینه‌یه‌ی که به‌ناوازه‌ترین موعجیزه و به‌نرخترین گه‌وه‌هه‌ر په‌ر کراون. ئه‌م پیغمه‌به‌یه ﷺ گه‌وره‌ترین و به‌رزترین که‌سه که ئه‌مه‌ی ده‌رخستوه و وه‌سفی کردووه. به‌م کاره‌شی به‌ده‌م ویستی خواوه‌نده‌وه‌رۆشتوه له‌وه‌دا که ده‌یه‌ویئت ئه‌م گه‌نجینه‌شارراوانه‌ده‌رخات و ئاشکرایان په‌کات.

هه‌روه‌ها، وه‌ک شتیکی به‌لگه‌نموسته، هه‌ر ئه‌و پیغمه‌به‌یه ﷺ که کاملترین پا‌به‌ر یئت بۆ جیننی و ئاده‌میزاد، ته‌نانه‌ت بۆ رۆحانی و مه‌لائیکه‌تانیش.. هه‌ر ته‌نها ئه‌و مه‌زنترین که‌سینکه واتای ئاسه‌وار و جنی ده‌سته‌کانی به‌دییه‌نه‌ری ئه‌م بوونه‌مه‌ره‌انه‌ی پروون کردیته‌وه، که به‌جوانترین ئارایشته‌کاری رازاندوونه‌توه و، ده‌رفه‌تی به‌خواه‌ن هه‌ستانی ناو به‌دییه‌نراوانیشی داوه که به‌تیرامان و په‌ند لئی وه‌رگرتن سهرنجی بده‌ن. به‌مه‌ش ئه‌م پیغمه‌به‌یه ﷺ به‌ده‌م ئه‌و ویسته‌ی خواوه‌نده‌وه‌رۆشتوه که ده‌یه‌ویئت واتای

ئەو ئاسەوارانەى سەنەتى خۆى و دەستیشان کردنى نرخیان بۆ ئەمەلى یینىن و تیرامان پروون بکاتەوه.

هەروەها، وەك شتیكى ئاشكرا و بەلگەنەویستە، هەر ئەو پێغەمبەرەى ﷺ كە باشترین كەسێك ییت، لە پێنى حەقیقەتەكانى قورئانەوه، ناوەرۆكى ئەو ئامانجەى ئاشكرا کردییت كە لە ئالوگۆرەكانى بوونەوه راندا هەن و، هەر ئەویشتە كە مەتەل و گری كۆپەرى سەر سوور هینەرى گەردوونى شى کردییتەوه، كە بریتیە لە سێ پر سيارە سەختە كەى: (تۆ كییت؟.. لە كۆنە هاتوویت؟.. بۆ كۆى دەرۆیت؟)؟ بەمەش ئەو ویستەى خواى گەورەى جێ بەجێ کرد كە دەویست ئەو نەینى و گری كۆپەری بەهۆى نیراویكى خۆیەوه بۆ خواوەن هەستان دەربخات و ییكاتەوه.

هەروەها، وەك شتیكى ئاشكرا و بەلگەنەویستە، هەر ئەو پێغەمبەرەى ﷺ كە كامەترین كەسێك بوویت بەهۆى قورئانى پیرۆزەوه، ئامانجەكانى خواى گەورەى دەرخستییت و، هەر ئەویشتە ئەو پێگایەى پروون کردییتەوه كە مەزوف دەگەبەنیتە رەزامەندى پەروردگار. بەمەش ئەو ویستەى خواوەندى بەجێ هینا كە دەویست بەهۆى نیراویكى خۆیەوه پروونى بکاتەوه كە چى لە خواوەن هەستان دەوێت و بە چى لییان رازى دەییت، دواى ئەوێ كە لە پێنى بەدیهینراوە بێ وێنە و ناوازه كانیەوه خۆى پێ ناساندن و، بە نەعمەت و بەخششە بەرز و بەنرخ و لە ژمارە بەدەرە كانیشى خۆى لە لا خۆشەویست كردن.

هەروەها، وەك شتیكى ئاشكرا و بەلگەنەویستە، هەر ئەو پێغەمبەرەى ﷺ كە بەهۆى قورئانى پیرۆزەوه، مەزترین كەسێك ئەركى پێغەمبەراییەى بە تەواوى راپەراندییت و، لە بەرزترین پلە و جوانترین و پێكترین شیوەدا و بەو پەرى باشى راپگەیاندىیت. بەمەش بەدەم ئەو ویستەى پەرودگارەوه رۆشت كە دەویست پرووى مەزوف لە "زۆرى" یەوه بەرهو "پەك" و، لە "فانى" یەوه بەرهو "باقى" وەر بچەر خێنیت..

ئەو مەزوفەى كە خواوەندى بەدیهینەر کردوویەتى بە بەروبوومى جیهان و.. هیندەش توانا و قابیلیەتى پێ بەخشىوە كە جێى هەموو جیهانى تێدا بێنێهه و.. بۆ بەندایەتى بە كى گشتى ئامادەى کردووه و.. بە چەند هەست و شعور پێكیش تا قىی کردووه تەوه كە پروویان لە "زۆرى" و "دنیا" یە..

جا لەبەر ئەوێ كە بەرزترین پلەى بوونەوه ران: زیندەوه رانن و.. بەرزترین زیندەوه رانیشت: خواوەن هەستان و.. بەرزترین خواوەن هەستانیش: مەزوف راست و كامەكانن.. ئەو لەبەر هەموو ئەمانە، ئەو كەسەى كە لە نێوان هەموو مەزوفە

به پێژه کاندای ئهو فرمانبهری به ناوبراوانه ی نه بنجام داوه و، به شیوهیه کی جوان و پلهیه کی بهرز مافی خۆیانی پێ داوون.. به پێ هیچ گومانیک ئهو مرۆفه بههۆی میعراجی مهزنه وه بۆ بهرزترین پلهی وهك (قاب قوسین او آذنی) بهرز ده کرێتهوه و، له ده رگای بهخته وه ریی هه میشه یی ده دات و، ده رگای گه بنجینه کانی میهره بانیی فراوانی خواوه نده کاته وه و، راستی به پنهانه کانی لیمان به بینیی چاو ده بینیت..

جا ده بی ئهو که سه کئی پێت جگه لهو پێغه مبه ره به پێژه ﷺ؟

حه وتم: هه ر که سیك سه رنج له م به دیه یئراوه په رش و بلاوانه ی ناو گه ردوون بدات، به حه می جوانکاری و ئارایشتی له نه ندازه به ده ر و ناوازه یان تێدا ده بینیت. خۆ شتیکی ئاشکرایه که ئه م جوانکاری و ئارایشتانه به لگه ن له سه ر ئه وه ی به دیه یئهری ئهو به دیه یئراوانه وستی له سه ر جوانکاری و ئارایشتدانی ئهو به دیه یئراوانه یه تی، جا ئهو وسته توندوتیژه ی ئهو - به پێ هیچ گومانیک - ده پێت به به لگه له سه ر ئه وه ی که ئهو به دیه یئهره حه زکی بهرز و خاوین و خۆشه وستی به کی په رۆزی له به رامبه ر ئهو به دیه یئراوانه ی خۆیه وه هه یه.

له بهر ئه وه، شتیکی ئاشکرا و به لگه نه وسته که خۆشه وستی ترین کهس له لای ئهو به دیه یئهره ی که به دیه یئراوانی خۆی خۆش ده ویت، ئهو که سه یه که هه موو ئهو سیفه تانه ی تێدا جه م بووین و، له خودی خۆشیدا ورده کاری به کانی سنعته ی خواوه ند به جوانی و ته وای ده ربخات و بیازانیت و به غهیری خۆشیشانی بناسینیت.. که سیك پێت که خۆی لای خوای گه وه ره خۆشه وستی به کات و، به وه پری په نز و سه ر سوورمانه وه دان به جوانیی بوونه وه رانی تر دا بنیت و، ئهو جوانی یانه یان ده ربخات.

جا ئهو که سه کئی به که به رامبه ر ئهو جوانکاری و ورده کاری و که مالاته ی که بوونه وه ران به جوان ده رده خه ن و ده یان پازینه وه و پروناکی یان تێدا په خش ده که ن، وای له زه وی و ئاسمانان که ردییت که به زایه له ی ده نگێ: (سبحان الله.. ماشاء الله.. الله اکبر) و، به (زیکر و ته سیحات و الله اکبر) وتی سه رسوورمانه وه، ده نگ به ده نه وه؟

ئهو که سه کئی به که به ئاوازی قورئانی په رۆز سه رانه سهری بوونه وه رانی راچه لکانسه وه و، وشکایی و ده ریاکانیشی خسته وه ته جۆش و خروشینکی تابلی توندوتیژه و، شه وق و تاسه یه کی په کجار زۆریشی به رامبه ر بهو قورئانه په رۆزه تێدا هه ژاندوون و، هانی داوون که په زلینان و سه رسوورمانی خۆیان به رامبه ر جوانیی ئهو قورئانه به بیر که رده وه و ده رخسهن و، به زیکر و ته هلیله ده ربپه ن؟ ده بی ئهو زاته په رۆزه ی که ئه م کارانه نه بنجام ده دات کئی پێت جگه له حه زه ته ی عه مده ی ئه مین ﷺ؟

جا پښغمبرېکى ئاوا مەزن ﷺ که بهموى نهينى: "السبب كالفاعل" هوه ههردەم به نهندازهى ئهو چا که کارى يانهى نهتموه کهى، کردهوى چاک دهخرينه سەر تاي تەرازووى چا که کارى يه کانى.. ئهو پښغمبرهى ﷺ که سەرجهمى ئهو سلاواتانهى نهتموه کهى لهسەرى ددهن، دهخرينه سەر کهمالاته معنەويه کانى.. ئهو پښغمبرهى ﷺ که هينده مېهره باني و خوشهويستى خواوهندى بهسەردا دهباريت که نهتوانريت سنوورى بۆ دابريت، سەرپراى ئهو بهروبوومانەش که پاداشتى گهوره و معنەوين و هى بهئهجمام گهياندى ئهرکى پښغمبرايهتين..

بهلى، رۇيشتى پښغمبرېکى گهورهى ئاوا ﷺ - به بنى هيج گومانىک - بۆ بههشت و "سدرۃ المنتهى" و "قاب قوسين او أدنى": عىمنى حەق و حەقيقهته و، سەرتاپا حىکمەتى خواوهنده و، کارىکه هيج گومانىکى تېدانى به^(۱).

(۱) رۇژنامهيکى ئىسلامى که باهەخ به بارودۇخى موسلمانان ديدات، دهلت: ۱۹۲۷

پياوه بهناوبانگه کانى ياسا و سياسەت لهوانهى که گرنگى به ژباني کۆمهلايهتى سرؤف ددهن، سالى ۱۹۲۷ز له ئوروپا کۆنگرهيه کيان بهستوه که چه نلین فەيلەسووفى ياني لهو کۆنگرهيه داله بارهى شەريعتى ئىسلاموه دوان. والە خوارموه دافى وته کانيان دهعنين. بهمەش ژمارهى لهو شاههت يانهى کۆمان کردو نهتموه لهسەر ئهوى که شەريعتى ئىسلام له ههموو ياسايهک حەق و پەواتره دهگهته ييست و پينج شاههتى، دواى ئهوى که ئهم دوو شاههتى بهش دهخهينه سەر لهو ييست و سنى شاههتى به راستهى له کۆتايى "پهيامى نوور" دا باس کراون. (والفضل ما شهدت به الأعداء)!

ئەو هەتا تەنەتە زانايانى خۆرئاواش دانايان ناوه به بەرزى يروباومرە کانى ئىسلام و چاکى و شياويدا بۆ ههموو جيهان. مامۇستا "شېوول" ي راگرى کۆلجى "مافە کان" ي زانکۆزى ليه نهنا له کۆنگرهى سالى ۱۹۲۷ى ياسازاناندا دهلت:

"مرؤفایهتى شانازى دهکات بهوى که پياوېکى وهک عه محمد ﷺ به کيکه له پۆله کانى، چونکه هەرچهنده عه محمد ﷺ که سىنکى نهخويندموار بووه بهلام دوازه سەده پيش ئىستا توانى ياسايهک بهينيت که ئيمهى لهووپايى ئهوپهرى بهختمور دهين گەر پاش دوو هزار سالى تر بتوانى پنى بهگين!"

"به ناردشؤ"ش دهلت: "لايهى عه محمد ﷺ ههميشه جنى بهرزترين پېزم بووه، له بهر ئهوى ژبان و تين و گورېکى سەر سوو رهينى تېدايه، چونکه وهک بزم دهر کموتوه تاکه لايىنکه تواناي همرس کردنى گشت قۇناغه جياجياکانى ژباني بهيت و بتانيت ههموو بهر مه کى مرؤف بهروم خۆز کيش بهکات. به پيوستى دمازم که به عه محمد ﷺ بو تر تېدايه: "پزگار کەرى مرؤفایهتى". من لهو باوه پەدام که له گەر پياوېکى وهک لهو سەر کردهى جيهانى نوې پىن بهسپيريت لهو له چاره سەر کردنى کيشه کانى جيهاندا سەرده کموت و لاسايش و بهختموهرى (واته لاسايش و سولحى گشتى) له جيهاندا بلاو دهکاتمه. ئاي چهنده جيهانى لهمرؤ پيوستى بهم بهختموهرى و لاسايشمه!" (دانه)

پله‌ی شازده‌هیمی پدیامی:

(الآية الكبرى)

که سه‌بارت به پیغمبریتیی پیغمبریی خۆشه‌ویست ﷺ ده‌دویت

له‌بهر ئه‌وه‌ی ئیره‌ جێیه‌کی گونجاوله‌ بۆ ئهم پله‌یه‌، ئه‌وا کرا به‌
پاشکۆی ئهم باسه‌.

پاشان ئه‌و گه‌شتیاره‌ی که له‌ دنیا دا خه‌ریکی گه‌شتوگوزار بوو، به‌ "عقل"ی خۆی
وت:

ماده‌م من به‌ دوا‌ی به‌دییه‌نهر و خاوه‌نی خۆم دا ده‌ گه‌ڕێم و لهم پێناوه‌ دا پرسیار له‌
به‌دییه‌نراوانی ناو گه‌ردوون ده‌ که‌م، ئه‌وا باشتر وایه‌ سه‌ر له‌و که‌سه‌ بده‌م که‌ کاملترین
مرۆفی ناو بوونه‌وه‌ره‌ و مه‌زنترین که‌سیکه‌ به‌ شایه‌تی دوژمنانیشی - چ جایی دۆستانی -
خه‌لکی به‌ره‌و چاکه‌ ده‌بات و، به‌ناو بانگترین و راستگوترین و پله‌ به‌رزترین و خاوه‌نی
پرووناکترین ژیرییه‌، که‌ بریتی به‌ له‌و محمه‌ده‌ ئه‌مینیه‌ ﷺ به‌هۆی په‌وشته‌ به‌رزه‌کانی و
قورئانه‌ که‌مه‌وه‌ چوارده‌ سه‌ده‌ی په‌به‌قی پرووناک کرده‌وه‌.. جا له‌بهر ئه‌وه‌ی به‌ سه‌رلێدانی
شاد به‌م و له‌ باره‌ی ئه‌و شتانه‌ی به‌ دواياندا عه‌ودالم پرسیاری لێی به‌که‌م، ئه‌وا ده‌بی به‌
یه‌ که‌وه‌ (واته‌ خۆی و عقلی) به‌ڕۆین بۆ باشترین سه‌رده‌م و سه‌ده‌ و کات، که‌ چه‌رخه‌ی
به‌خته‌وه‌رییه‌، چه‌رخه‌ی پیغمبریتیی ئه‌و پیغمبره‌یه‌ ﷺ.

به‌م جوژه‌ ئه‌و مرۆفه‌ گه‌شتیاره‌، به‌ "عقل" ڕۆشته‌ ناو چه‌رخه‌ی به‌خته‌وه‌رییه‌وه‌. که‌
پۆشت، بینیی:

ئهم چه‌رخه‌ به‌هۆی پیغمبره‌وه‌ ﷺ به‌ راستی بووه‌ به‌ چه‌رخه‌ی به‌خته‌وه‌رییه‌ی
مرۆفایه‌تی. چونکه‌ به‌ بۆنه‌ی ئه‌و نووره‌ی که‌ ئهم پیغمبره‌ ﷺ هینا بووی، له‌ ماوه‌یه‌کی
کورتدا نه‌ته‌وه‌یه‌کی نو‌قم بووی ناو نه‌خوینده‌واری و په‌ گدا کو‌تاوی ناو ژیا‌نی
"ده‌شته‌ کیتی"ی گۆری و، کردنی به‌ ماموستا و سه‌ر کرده‌ی جیهان!

هروها هم گه شتیاره به عقلی خوی وت:

دهین له پشدا، سه بارهت به مهنی هم زاته خاوهن یعجاز و پیروزه شتیک بزاین،
همهش له پنی راستگویی و حق بوونی گوftar و هوالدانه کانیوه. نجا له باره ی
به دپهنه رمانوه پر سیاری لښ بکمن.

پاش هم، هو گه شتیاره دهستی به لیکولینهوه کرد. له نه بامدا لوه نده به لگه ی
سه بارهت به راستی پیغمبریتیی هو دهست کموت که له ژماره نده هاتن، به لام توانی
(نؤ) دانمیان ده ستیشان بکات:

یه کم:

لوهیه که: هر چی سیفت و رهوشی بهرز و جوانه لم پیغمبره دا ﷺ همیه، به
پادهیه که دوژمنانیشی شاهتی له سر لومه ددهن. هروها دهر که وتی ههزاران
موعجیزه لم پیغمبره وه ﷺ وه: لهت بوونی مانگ که به په نجه بزراکیشانی
پیغمبر ﷺ بوو به دوو که رتوه و له دهقی قورئاندا به: ﴿وَالشَّقُّ الْقَمَرُ﴾ باس کراوه..
هروها وه لوهی که سوپایه کی تمواوی دوژمنانی، تنها بهوهی که مشتیک خاکی
به سر و چاودا وه شانندن، هموو به کینکی هو دوژمنانه لمو گل و خاکه پوشته ناو
چاویانوه، هروه که دهقی لایه تی: ﴿وَمَا رَمَيْتْ إِذْ رَمَيْتْ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى﴾ باسی
دهکات.. هروها وه تیراوبوونی هاوه له کانی لمو کانیواهی که وه کهوسر له
کاتی تینویتی سخته له نیوان هر پنج په نجه پیروزه کانیوه هله ده قولاً و.. جگه
له مانمش سدهان موعجیزه ی تر که له سر دهستی هو پیغمبره دا ﷺ پرویان داوه و، به
نقلی صحیح و بی گومان، یان به تهواتور پیمان گه بشتون.

یتر هم گه شتیاره داوای له "عقل" ی خوی کرد که: برپوات مه کتووی
نوزده هم (موعجیزاتی نه حمده دی) بخوینیتوه، که په یامیکی وهایه خوی له خویدا
کارنکی له عادهت بهدور و خاوهنی که رامتیه و، زیاتر له سنی سده موعجیزه ی له
موعجیزه کانی پیغمبر ﷺ له گل به لگه بی گومان و سنده باوه پنی کراوه کانیاندا
له خو گرتوه.

پاشان هم گه شتیاره له بهر خویوه به خوی وت:

که سیک بهم نه اندازیه رهوشی جوان و بهم زوری بهمش موعجیزه ی بیست، بی هیچ
گومانیک هو که سه خاوهنی راسترین گوftar و، به هیچ جزیریک ناگوینجی هو مروه

له مو پله بهی خۆی دابه زیت و، وهك خراپكاران دهست به ساخته و درۆ و دهله سه بكات.

دووهم:

ئوه به كه: ئهو قورئانهی به دهستیه وه به تی، له حهوت پرووه خواوه نی ئیعجازه.. ئهو قورئانهی كه فهرمانیکه له لایه ن خواوه نی گهر دوونه وه ده رچووه و، له هه موو چه رخیكدا سنی سه د ملیۆن كه س باوه ریان پێیه تی.

جا له بهر ئه وه ی و ته ی بیست و پینجه م، واته: په بهامی (موعجیزاتی قورئانی) كه خۆری په بهامه كانی نووره، به چه نلین به لگه ی به هیزی دامه زراو چه سپاندو به تی كه به چل پروو قورئانی پهرۆز خواوه نی ئیعجازه و فهرمووده ی په روه ر دگاری هه موو جیهانه كانه.. له بهر ئه وه، گه شتیاره كه ئه م كاره ی به مو په بهامه ناوهره وه سپارد، چونكه ئهو په بهامه به درێژی ئهو ئیعجازه ی پروو ن كرده وه.

پاشان وتی: ئهو كه سه ی كه خواوه ند یكات به ئه میندار له سه ر و ته كانی خۆی و، ئه ویش ئه م وتانه ی خوای گه موره له خۆیدا جێ به جێ بكات و به م كاره ش و اتا كانی پروو ن بكاته وه.. ئهو كه سه ی كه خوای گه موره ئه ر كی پا گه یاندنی ئه م قورئانه مه زنه ی به هه موو خه لكی پێ سپاردی ئه ت، كه ئه ممش كارێكی ته واه حه ق و په وایه، هه ر گیز مومكین نی به مرۆفێكی وا درۆی لێ بپهریت یان جێ گومان ییت.

سیهه می:

ئوه به كه: ئه م پێغه مبه ره ﷺ به شه ریه تیكی پاك و ئایینیكی سه روشتی و به ندایه تی به كی خاوه ن و نزا و لاله وه به كی به كو ئ و بانگه وازیكی گه شتی و باوه رێكی دامه زراوه وه په وانه كراوه، كه هه یج شتێك نی به هاو چه شنی ئه وانه ییت كه ئه م هه ناو نی و، هه ر گیز له وانه باشه نه بووه و ناییت..

چونكه ئهو شه ریه ته ی كه ئهو نه خوینده واره ﷺ هه نا ی و پینج به كی مرۆفایه تی به درێژیی چوارده سه ده ی په به ق له سه ر بناغه ی حه ق و داد گه ری و به یاسا په ر له ورده كاری و زۆره كانی به پهره برد، هه ر گیز هاو تای نی به و ناییت.

هه روه ها ئهو "ئیسلام" ه ی كه له كردار و گوشتار و هه لسه كه وتی ئهو كه سه نه خوینده واره وه ده رچووه، پێشه واه و جێی په ر و رای سنی سه د ملیۆن مرۆفه له هه موو چه رخیكدا و، مامۆستا و په ربه ری عه ق و، پروونا كه ره وه ی د ئ و، په روه رده كار و

خست و سهر به رزی کرد و، ئه ویش سهری گیتی به تاجی ئیسلام پازانده وه.. کهواته
کنی همه له گهماندنی ئه و پاسباردانی خوی گموره دا وه که عه مه مد ﷺ وایت؟
ههروه ها ئه م پښمه بهر ﷺ ئیمانکی توندوتۆلی مه حکم و، په قینیکی دامه زراوی له
عاده ت به ده ر و، ده رخستی حقیقه تی سروشتی مرۆفی به جوړنکی ده راسا و،
بیروباوه پی به رزی ئه وتۆی له گه ل خۆیدا هینا وه که نه بیروباوه و نه دانایی دانا یان و
سهر گموره پوځی به کانی ئه و سهر ده مه، نه یاتوانی هیچ گومانیک پان دوودلی به که یان
لاوازی به که یان ته نانه ت وه سه وه سه مه کیش له دلی ئه و دا دروست بکه ن! به ئی، هه موو
ئه وانه نه یاتوانی هیچ کارنیک بکه نه سهر هیچ شتیکی ئه و، چ په قینی، چ بیروباوه پی، چ
پشت به خوا به ستی، چ ئه و دنیایه ی که به خوی گموره هه پیو و، هه رچه نده ش گشت
ئه و بیروباوه و دانایانه ی باس کران، هه موویان دژ و پښه وانه ی ئه و بوون و
دوژمنایه تی پان له گه لدا ده کرد! جگه له ممش: سه رجه می ئه ولیا و پیاوچا کان که له
پله و پایه معنوی به کاندا به رز بوونه ته وه، له پښه کی هه موویانه وه: ها وه له
به رپه زه کانی پښمه بهر ﷺ هه موویان به مۆی ئیلهام و ده رس وه رگرتن له پښمه بهر ﷺ و
سوود وه رگرتیان له پله ی ئیمانه که ی و به وه ی که پښمه بهر یان ﷺ له به رزترین پله دا
دیوه، به رز بوونه وه و گهمش ئه م پله بلندانه ..

هموو ئه‌مانه، به جوړنکي ئاشکرای به‌نگه‌نو‌یست، ده‌ری ده‌خن که ئیمانی ئهم پیغمبره ﷺ ئیمانیکه هدرگیز هاوتا و هاوو‌ینه‌ی نه‌یه.

بیر گه شتیاره که تیگه‌بشت و ته‌سلیقی عقلی خوی کرد، که: که سینک خاوه‌نی
شهریعه‌تینکی ئاوا بن و نه، ئیسلامینکی پاکی بن هاوتا، به‌ندایه‌تی‌یه کی خاوه‌نی بن
گه‌رد و، پارانه‌ویه کی جوانی ناوازه و، ده‌عوايه کی گشتیی گه‌ردوونی و، ئیمانینکی
موعجیزی به‌م چه‌شنه‌ینت، هر گیزاو هر گیز جینی دروی لاناينتموه و خه‌لکیش
ناخه‌له‌تینت.

بہلگہی چوارم:

په كډه ننگي هم مو پڼغم بهران، درو ديان له سهر بڼت و، په ككر تنيان له سهر مو
 راستي يانه ييمان كه هم پڼغم بهره ﷺ هيناوني، به لگيه كي يي گومانه له سهر
 "بوون" و "په كباي" خوا وه ندي گهوره، هره وها شايه تي په كي راستيشه له سهر
 راستي و پڼغم بهرنيي هم پڼغم بهره ﷺ. چونكه هر شتيك بڼت به به لگه له سهر
 پڼغم بهرنيي پڼغم بهراني تر و له خولگي پڼغم بهرنيي هم اندا بخوليته وه، وه ك سيفاتي

به‌رز و په‌رۆز و مو عجیزاتیان و ئهو کارانه‌ی نه‌بجایان داو، کومت وه‌ك ئه‌وانه و له‌وانش ته‌واوتر له‌م ینگه‌مه‌ره‌دا ﷺ هه‌یه، هه‌روه‌ك می‌ژوو ته‌سلیمی ئه‌مه ده‌كات..

چونكه ئهو ینگه‌مه‌رانه - دروودیان له‌سه‌ر ییت - به‌زمانی ته‌ورات و ئینجیل و زه‌ه‌وور و ئهو "صوحوفانه‌ی" له‌به‌رده‌ستیاندا به‌وون، سه‌وال و مزگینیی هاتنی ئه‌م زاته په‌رۆزه‌یه‌ان به‌خه‌لكی داوه (ته‌نانه‌ت ییست ئاماژه‌ی به‌وون و ئاشکرا زیاترمان به‌وون کردووه‌ته‌وه كه له‌م کتێبه‌ په‌رۆزانه‌دا هه‌ن و، له‌په‌یمای "مو عجیزاتی نه‌حمه‌دی" دا تۆمارمان کردوون). جا هه‌روه‌ك ئه‌وان مزگینیی هاتنی ئه‌میان به‌خه‌لكی داوه، به‌زمانی حالیشیان - واته‌ زمانی ینگه‌مه‌رینی و مو عجیزاتیان - تیکرا ته‌سلیمی ده‌كه‌ن و مۆری پشتگیری له‌سه‌ر راستیی بانگه‌وازه‌كه‌ی ده‌ده‌ن. چونكه هه‌ر ئهو ینگه‌مه‌ره‌یه كه له‌ بانگه‌وازه‌كه‌یدا بۆ لای خواوه‌ند، پێش هه‌موو ینگه‌مه‌رانی تر كه‌وتوه‌ته‌وه.

له‌مه‌وه گه‌شتیاره كه‌ تی‌گه‌یشت كه‌ ئهو ینگه‌مه‌رانه - دروودیان له‌سه‌ر ییت - هه‌روه‌ك به‌زمانی گو‌فتار و به‌كه‌ده‌نگی‌یان ده‌بن به‌به‌لگه‌ له‌سه‌ر "یه‌كایی" خواوه‌ند، به‌ هه‌مان جۆر، به‌زمانی حالیشیان و به‌كه‌گرتن‌یان شایه‌تی له‌سه‌ر راستی و راستگۆیی ئه‌م ینگه‌مه‌ره ﷺ ده‌ده‌ن.

به‌لگه‌ی پێنجه‌م:

گه‌یشتی هه‌زاران ئه‌ولیا به‌ "حه‌ق" و سه‌رچاوه‌ی "حه‌قیقه‌ت" .. هه‌روه‌ها ئهو كه‌مالات و كه‌رامه‌ت و كه‌شف و مو‌شاهه‌دان‌ش پێیان به‌هه‌مه‌ند به‌وون، ته‌نها به‌هۆی شو‌نكه‌وتنی ده‌ستوره‌كان و، په‌روه‌ده‌ی ینگه‌مه‌ره ﷺ و، شو‌ن پێ هه‌لگرتیه‌وه هه‌موو ئه‌مانه‌مان ده‌ست كه‌وتوه .. جا هه‌روه‌ك هه‌موو ئه‌مانه به‌لگه‌ن له‌سه‌ر "یه‌كایی" خواوه‌ند، هه‌روه‌ها به‌به‌كه‌ده‌نگی و به‌كه‌گرتن‌یشان شایه‌تن له‌سه‌ر راستی مامۆستا و پێشه‌واكه‌یان، كه‌ ئه‌م ینگه‌مه‌ره به‌پێژه‌یه ﷺ و، له‌سه‌ر ئه‌وه‌ش كه‌ ینگه‌مه‌رینی به‌كه‌ی له‌وپه‌ری حه‌ق و راستیدا به‌.

جا گه‌شتیاره كه‌ له‌مه‌وه تی‌گه‌یشت كه‌ ئه‌م پیاو‌چا‌كانه به‌ "نووری ویلایه‌ت" هه‌ندێك‌یان له‌و شته‌ غه‌یبی‌یانه دیوه كه‌ ینگه‌مه‌ره ﷺ له‌ به‌ربه‌یان‌ه‌وه دواوه و هه‌والیانی را‌گه‌یان‌دوووه، به‌ نووری ئی‌مان‌یش هه‌موو هه‌وال‌دانه‌كانی ئه‌ویان دیوه و باوه‌ریان پێ هێناوه و، چ به‌ "علم‌ الیقین" و چ "عین‌ الیقین" و چ "حق‌ الیقین" ته‌سله‌ب‌یان کردووه. ئه‌مه‌ش وه‌ك خۆری به‌رووناك ده‌ری ده‌خات كه‌: تا چه‌نده ئه‌م پێشه‌وا و را‌به‌ره گه‌وره و مه‌زنه‌مان راستگۆیه و، تا چه‌نده‌ش له‌سه‌ر حه‌قه.

به لښه شهم:

ملیونان زانای هه لښاردهی ورده کار و صیددیقانی لیکۆلهر و دانایانی بلیمه تی
 ئیماندار، لهوانه ی که به بهر زترین پله گهشتوون، تهنها بهمۆی ئهوهی که قوتایینی ئهوه
 ینگه مبه ره نه خویندهوار هیان ﷺ کردووه و وانه ی حقیقه ته بهرز و پرۆزه کانیان له لا
 خویندووه و له مه شه وه چه نلین زانستی بهر زیان به ده ست هیناوه و چه نلین پلیمان له
 خواناسیدا بۆ ده ر کهوتووه .. گشت ئهوه مرۆفانه، ههروه که هه موویان بناغه ی
 بانگه وازه که ی ینگه مبه ره ﷺ (که په کتاپه رستی خوا وه ننده) ده چه سپین و به به لښه بئ
 گرمانه کانیشیان و به په کده نگی ته سدیقی ده کهن .. هه ر بهو جۆره ش هه موویان په ک
 ده گرن و، له سه ر راستی و راستگۆیی ئه م مامۆستا مه زنه و له سه ر ئهوه ی که سه ر جه م
 فه رموده کانی حه ق و راستن، شایه تی ده ده ن.

جا ئه م شایه تیدانه ی ئهوان، وه که پۆزی پرووناک، به لښه یه کی پروونه له سه ر
 راستگۆیی ئه م زاته و راستی په یامه که ی. بۆ ئه و نه: "په یامه کانی نوور" به هه موو
 به شه کانیوه که له سه د تیده په رن، تهنها په که به لښه ن له سه ر راستی و دروستی ئه م
 ینگه مبه ره خو شه ویسته ﷺ!

به لښه ی حه م ئه م:

ئهوه کۆمه له مه زنه ی که پێیان ده و تر ئیت: "قال و له سحاب" و، سه به ره ت به
 فه راسه ت و زانسته و که مالاته وه له دوا ی ینگه مبه ران - دروودیان له سه ر ئیت -
 به ناو بانگه رین مرۆفن و له هه موو که سینک و ربه اترن و له پله و پایه و که مالاتیشدا پلیمان
 بهر زتره و، به ناو بانگه ر و وردینه رن و له هه موو که سینکیش زیاته ر ده ستیان به ئایینه وه
 گرتووه ..

جا که ئه م کۆمه له مه زنه بهو په ری تاسه و شه وق و لێپران و ورده کاری به وه به شوین
 هه موو حاله ت و بهر و هه لسه و کهوتینی ئاشکرا و په نهانی ینگه مبه ردا ﷺ به وردی
 گه پراون و، ئنجا به په کده نگی و په کگرتن ته سدیقی ئهوه یان کردووه که ینگه مبه ره ﷺ له
 قسه و گوشتاره کانیدا له گشت که سینکی ئه م دنیا به راستگۆتره و، له هه موویان پله ی
 بهر زتره و، له هه موو شیان زیاته ر و توندتر ده ستی به حه ق و حقیقه ته وه گرتووه .. جا ئه م
 ته سدیقه ی ئهوان که هینه دامه زراوه هه ر گیز له جینگای خۆیدا نابزویت، له گه ل ئهوه
 ئیمانه قوولش که هه مانه، به لښه یه کی گه لنی پروونه و وه که ئهوه وایه که پۆزی پرووناک
 ده ئیت به به لښه له سه ر پرووناکیی خۆری ناو جه رگی ئاسمان.

به‌لگه‌ی هه‌شتم:

هه‌روه‌ك ئهم گه‌ردوونه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئهو به‌دیه‌ینه‌ر و نووسه‌ر و وینه‌كیشه‌ی كه دروستی كردووه و به‌په‌وه‌ی ده‌بات و كاری ده‌سازینیت و به‌وینه‌كیشه‌ان و نه‌ندازه‌دانان و پینكخستن ده‌ستكاریی ده‌كات، وه‌ك به‌لینی گه‌ردوون كۆشكینکی په‌نگین، یان په‌راوینکی گه‌وره، یان پیشانگایه‌کی جوانی ناوازه، یان جینگای ده‌رخستن و ناوبانگ پین ده‌ر كردن ینت بۆ ئهو شتانه‌ی كه تیاپداپه‌..

هه‌روه‌ك ئهم گه‌ردوونه‌ی كه به‌م جۆره‌یه، به‌لگه‌یه له‌سه‌ر به‌دیه‌ینه‌ری خۆی، به‌هه‌مان جۆر و به‌چه‌شنیککی پین گومان، داخوای ئه‌وه‌ش ده‌ینت كه په‌كێك بپینت ئهو واتایانه‌ ده‌ربهرینت كه له‌م كۆتیه‌ گه‌وره‌یه‌ی گه‌ردووندا و، ئاماڤه‌ كانی خواوه‌ندیش له‌ به‌دیه‌ینه‌نی گه‌ردووندا بزاینیت و به‌خه‌لكیشیان به‌لینت و، ئهو دانسته‌ په‌روه‌ردگاری‌یان‌ه‌ش كه له‌ ئالوگۆری گه‌ردووندا و نه‌بجافی فه‌رمانه‌ری و هه‌لسوكه‌وته‌ كانی گه‌ردوون، به‌ده‌رس بیانیته‌وه، و، نرخ و باه‌خ و كه‌مالاتی ئهو شتانه‌ش له‌ گه‌ردووندا ئاشكرا بكات. واته‌ داخوای ئه‌وه‌ ده‌ینت كه بانگه‌واز كارینکی مه‌زن و راستگۆ و مامۆستایه‌کی لێكۆله‌ر و كارامه، بۆ ئهم كارانه‌ بپینت.

گه‌شتیاره‌ كه له‌م وانه‌یه‌وه‌ تینگه‌یشت له‌وه‌ی كه گه‌ردوون به‌لگه‌ و شایه‌ته‌ له‌سه‌ر راستی و دروستی ئهم پێغه‌مبه‌ره‌ ئه‌مینه‌ی كه به‌په‌زترین و به‌رزترین كه‌سه‌ ئهم فه‌رمانه‌ری و ئه‌ركانه‌ی به‌ ته‌واوی نه‌بجام داینت و، به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ش كه ئهم پێغه‌مبه‌ره‌ ﷺ به‌په‌زترین و راستگۆترین نیراوی په‌روه‌ردگاری هه‌موو جیهانه‌ كانه‌.

به‌لگه‌ی نۆه‌م:

ماده‌م له‌ پشت په‌رده‌وه‌ په‌كێك هه‌یه‌ كه‌مالی پین وینه‌ و ورده‌كاریی سنعه‌تی خۆی له‌ پینی ئهم به‌دیه‌ینه‌راوه‌ پر له‌ ورده‌كاری و دانایانه‌وه‌ ئاشكرا ده‌كات و.. به‌و به‌دیه‌ینه‌راوه‌ له‌ ژماره‌ به‌ده‌ر و پازاوه‌ و ناسكۆله‌ و جوانانه‌ش، خۆی به‌ غه‌یری خۆی ده‌ناسینیت و خۆشه‌ویستی ده‌كات له‌ لایان و.. به‌و نيعمه‌ته‌ به‌نرخ و خوش و له‌ ژماره‌ به‌ده‌رانه‌ش كه به‌خشیونی، سوپاس و شوكرانه‌ له‌سه‌ر ئهو به‌دیه‌ینه‌راوانه‌ی خۆی پینوێست ده‌كات و.. به‌دیه‌ینه‌راوانی ده‌خاته‌ تاسه‌ و شوقه‌وه‌ و هانیان ده‌دات كه له‌ به‌رامبه‌ر په‌روه‌ردگاریی به‌كه‌ی ئه‌ودا په‌رستشیککی ئه‌وتۆ نه‌بجام به‌ده‌ن كه پر ینت له‌ خۆشه‌ویستی و سوپاس و شوكرانه‌ بۆ پیری بۆ ئهم په‌روه‌ردگاری و ژبانه‌ گشتی‌یه‌ی خواوه‌ند كه به‌دیه‌ینه‌راوانی خۆی پین په‌روه‌رده‌ ده‌كات و به‌ جۆرنیکی پر له‌ شفه‌فه‌ت و چاودیری

دەیانژیەنیت (بە رادەیهک که خۆراک و میوانداری پەرورەدگاری یانە و ئامادە و ساز دەکات که پێویستی بە کانی وردترین هەستی چەشتنی ناودەمەکان و هەموو جوۆرە ئیشتیهاکان داین دەکات) .. داوا لە بەدیھێنراوانیشی دەکات که باوەڕ و تەسلیم بوون و ملکهچی و گوێزاییەتی یان لە بەرامبەر ئەو خواپەتی یەخاوەندەوه بییت که بە گۆرپنی وەرزه کان و، شەو بە دواي پۆژدا هینان و، جیاوازی یان و، هاوچەشنی ئەم کاروبارە مەزن و هەلسوکهوتە گەورە و کردارە پەرورەدگارییە سەرسووپهینەر و پەر لە دانا یا ئامو، ئەو خواپەتی یەخاوەنی خۆی پێشانی ئەوان دەدات و، دادگیری و حەقپەویی خۆیشی بەوه دەردەخات که هەمیشە پەنای چاکەخوایان دەدات و، خراپە و خراپکاران لەناودەبات و، بە بەلا و گێروگرفته ئاسمانی بە کانیشت سەمکاران و ئەوانە ی پێغمەران بە درۆ دەخەنەوه، لەناو دەبات.

کەواتە بێ هیچ گومانیک، خۆشەویستترین بەدیھێنراو و راستگۆترین بەندە لە لای ئەو خواوەندە ی که پەردە ی غەیبی بەسەر خۆیدا داداوەتەوه، ئەو که سەیه که بە جوۆرنکی پاک و ینگەرد و خاوین بۆ ئەو ئامانج و مەبەستە باسکراوانە ی خواوەند کار بکات و، نەینی هەرە گەورە ی بەدیھێنراو لە گەردووندا بدۆزێتەوه و، ئەو مەتەلە حەل بکات و گری کوێرە که ی بکاتەوه و دەری بخات و، هەمیشە بە ناری بەدیھێنەرە کەبەوه تێکۆشیت و، لە هەموو شتیکدا داوا ی هیز و پارمەتی لەو بکات و، بەم جوۆرە پارمەتی و سەرکەوتنی لەوهوه دەست کەوتییت ..

جا دەبێ ئەو که سە کئی ییت جگە لە حەزەرەتی مەمەد ﷺ؟

پاشان ئەم گەشتیارە بە "عەقڵ" ی خۆی وت:

مادەم ئەم (نۆ) حەقیقەتە شایەتی ئیسپاتن لەسەر راستیی ئەم پێغمەره مەزنە ﷺ، ئەوا هیچ گومانیک لەوهدا نی بە که پێغمەره ﷺ تەوهرە ی پێزی مەرفایەتی و، مایە ی شانازی جیهانە و، ئەوپەری شایانی ئەومەیه که ناوی: "مایە ی شەرەفی ئادەمیزاد" و نازناوی: "جینی شانازی هەموو جیهان" ی لێ بێت. ئەو فەرمانە ی خواوەندی میهرەبانیش که لە دەستیدا، بریتی بە لەو قورئانە پڕۆزە ی که بالی شکۆمەندی و دەستەلاتی مەعنەویی خۆی بەسەر نیوهری گۆزی زەویدا پراکێشاوه. ئنجا کەمالاتی کەسی و پەروشتە بەرزەکانی خۆیشی، لە گەل ئەو قورئانەدا، دەری دەخەن که مەزنترین مەرف لە جیهاندا ئەم پێغمەره مەزنە ﷺ. کەواتە وتە و گوشتاری حەقی باوەڕ پێی کراو لە بارە ی بەدیھێنەرمانەوه، تەنها وتە و گوشتاری ئەوا!

ده‌سا ته‌ی عمقله‌کم! وهره‌ سهرنج بده‌ له‌وه‌ی که بناغه‌ی هموو ده‌عواکانی ئهم پښغمبه‌ره‌ مه‌زنه‌ ﷺ و ئامانجی سهره‌کیی هموو ژبانی بریتی‌یه‌ له‌: شایه‌تیدان له‌سهر "بوون" و "یه‌ کتایی" خواوه‌ند و، پروونکردنمه‌وه‌ و ده‌رخستنی "سیفه‌ته‌ مه‌زن" و "ناوه‌ جوانه‌ کان" ی‌ به‌دیه‌ینه‌رمان. ئه‌وه‌تا هموو ئهمانه‌ی چه‌سپاندوه‌ و ئاشکرای کردوون و، له‌مه‌شدا پشتی به‌و هزاران راستی‌یه‌ په‌ گدا کوتاوه‌ دامه‌زراوانه‌ به‌ستوه‌ که له‌ تایینه‌ که‌بدان و، هیزی ئهو سه‌دان موعجیزه‌ پروون و ئاشکرایانمش که خواوه‌ند له‌سهر ده‌ستی ئهو ده‌ری خستوون.

واته: ئهو خۆره‌ معنوی‌یه‌ی که ئهم گه‌ردوونه‌ی پرووناك کردوه‌ته‌وه‌ و، به‌لگه‌ی پروون و ئاشکرای "بوون" و "یه‌ کتایی" خواوه‌ندی به‌دیه‌ینه‌رمانه‌، ته‌نها ئهم پښغمبه‌ره‌ به‌پریزه‌یه‌ ﷺ که نازناوی: "خۆشه‌ویستی خوا" ی‌ خه‌لات کراوه‌. چونکه‌ سێ جزو یه‌ کده‌نگیی گه‌وره‌ی ئه‌وتۆ هه‌ن که هه‌رگیز پشنگوێ ناخرین و خۆشیا نشت پشنگوێ ناخه‌ن، پشتی ئهم شایه‌تیدانه‌ ده‌گرن و ته‌سلیقی ده‌که‌ن:

یه‌ کده‌نگیی یه‌کم:

یه‌ کده‌نگیی ئه‌وانه‌یه‌ که له‌ جیهاندا به‌ ناوی "ئالی به‌یتی محمد ﷺ" ناسراون و ناوبانگیان ده‌ر کردوه‌. ئهو کۆمه‌له‌ نوورانی‌یه‌ی که پښه‌واکه‌بان ئهو ئیمامی عه‌لی‌یه‌ به‌پریزه‌یه‌ که ده‌فه‌رموێ: "ئه‌گه‌ر په‌رده‌ له‌ پرووی په‌نه‌اندا هه‌لبه‌دریته‌وه‌، به‌یقینم هه‌روه‌ك خۆی ده‌مینته‌وه‌" .. له‌ دوا‌ی خۆیشی هه‌زاران ئه‌ولیا‌ی گه‌وره‌ی خواوه‌ن به‌سیره‌تی تیژ و په‌نه‌ان‌بینان تیدا هه‌لکه‌وتوه‌، له‌ پیاوانی وه‌ك شێخی گه‌یلانی (قُدس سِرُهُ) که هیشتا له‌سهر زه‌وی و له‌ ژبانه‌دا بووه‌ به‌ چاوی تیژی به‌سیره‌تی خۆی سه‌یری عه‌رش‌ی مه‌زن و حه‌زهره‌تی ئیسرافیلی، به‌و گه‌وره‌یه‌، کردوه‌!

یه‌ کده‌نگیی دووهم:

بریتی‌یه‌ له‌ یه‌ کده‌نگیی ئهو کۆمه‌له‌ی که به‌ "هاوه‌له‌ به‌پریزه‌ کانی پښغمبه‌ره‌ ﷺ" به‌ناوبانگ و ناسراون، که به‌ یه‌ کگرتیان و ئیمانه‌ دامه‌زراوه‌ که‌یان ته‌سلیقی ئهم پښغمبه‌ره‌ مه‌زنه‌ ﷺ ده‌که‌ن. ئهم ته‌سلیقه‌شیا ن له‌ را‌ده‌یه‌کی وادا بوو که گه‌یا‌ندینه‌ ئه‌وه‌ی گیان و سامان و باوک و تیره‌ و ه‌وزیا ن له‌ پشناوی ئه‌ودا به‌خت به‌که‌ن. ئه‌وانه‌ی که پښ پښغمبه‌ره‌ ﷺ کۆمه‌لنکی ده‌شته‌کیی ناو جینگایه‌کی دوور له‌ خه‌نده‌واری و بێ بش له‌ هموو پ‌واله‌تیکی ژبانی کۆمه‌لایه‌تی و به‌ری سیاس‌ی بوون و، خواوه‌نی هیچ په‌راو و پ‌ه‌نازینکی پروون نه‌بوون و، له‌ تاریکستانی چه‌رخ‌ی "فه‌تره‌ت" دا ون بوو بوون و

هه ناویان نه ده هیتر، که چی له پاش موسلمان بوونیان و له ماوهیه کی کهمدا بوون به مامۆستا و رابهرو و سیاسی و کاربمدهستی دادوهری ئهو نه تهوانه ی که له باری شارستانی و بواری زانستی و ژبانی کۆمه لایهتی و رامیاری یهوه پێشکه و تووترین نه تهوه ی ئهو کاته ی سه رزهوی بوون، بهم جزره فه رمانه وهایی خۆره له لات و خۆرئاوا یان گه رته ده ست و، ئالای داد گه ری یان له ده ریا و وشکایی جیهاندا ده شه کایه وه.

یه کده نگیی سنی ههم:

بریتی یه له ته سلبی ئهو کۆمه له مه زنه ی که له زانایانی به پێز و له ژماره به ده ری ئهو تو پێکهاتوون که له زانسته کانیاندا وهک ده ریا وان و تاهلی لیکۆله و ورده کار بوون و، له ناو نه تهوه ی ئهم پێغه مبه ردا ﷺ هه لکه مو توون و گه شه یان کردووه و، له هه موو چه رخی که دا هینه مرۆفی کامل و کارامه و لیهاتوویان هه مه که له گشت زانستیکدا پێش هه موو که سینک که مو تو نه ته وه.

جا ته سلبی هه موو ئهو زانایانه، پێکه وه و به پله ی "علم الیقین" - له راستیدا - یه کده نگیی یه که له وینه ی نی یه.

له مانه وه گه شتیاره که به پاری دا که: شایه تیدانی ئهم پێغه مبه ر نه خوینده وه ره ﷺ له سه ر "یه کتایی خوا وه ند" شایه تیدانیکی جو زلی و تاکه که سی نی یه، به لکو شایه تیدانیکی هه مه کی و گشتیی ئهو تو یه که هینه مه حکم و دامه زرا وه هه رگیز له جیی خۆی نه بزو ئت و، گه ر سه ر جه م شمی تانه کانی ش له هه موو لایه که وه لینی کۆ بینه وه، ناتوانن خۆ یان له به رامبه ری وه رابگرن.

هه ر بهم جز ره ش له پله ی شاز ده ههمی مه قامی یه کهمدا، ئاماژه یه کی کورت بو ئهم راستی یه که را وه که ئهو گه شتیاره له گه شته عه قلی یه کهمدا به ناو لایه نه کانی ژبان لهو قوتابخانه نوو رانی یه ی چه رخی به خته مو هری دا ده ستی که و ت. ئهو ئاماژه یه بهم جز ره یه:

(لا إله إلا الله الواجب الوجود الواحد الأحد الذي دل على وجوب وجوده في وحدته: فخر عالم، وشرف نوع بني آدم، بعظمة سلطنة قرآنه، وحشمه وسعة دينه، وكثرة كمالاته، وعلوية أخلاقه، حتى بتصديق أعدائه، وكذا شهد وبرهن بقوة مئات المعجزات الظاهرات الباهرات المصدقة وبقوة آلاف حقائق دينه الساطعة القاطعة، بإجماع آله ذوي الأنوار، وباتفاق أصحابه ذوي الأبصار. ويتوافق محقق أمته ذوي البراهين والبصائر التوارة).

فهره نگوک

باوه رین کر او: ثقة (موثوق)
بهلگه نهو یست: بدیهی
بنه دار: الجذع
بوونه وهران: الکائنات (الموجودات)
بیر: ذاكرة
پاسه وان: الحارس
پاشگه زبوو: المرتد
پاشگه زبوونه و: الإرتداد
پهروه رده کار: المرپی
پشکنه ر: المفتش
په نهان (شار رواه): الغیب
پنخزور: الأدم
پنغه مبه ریتی: النبوة
پنگه مپشتوو: الكامل (الإنسان الكامل)
پیلان: الموامرة
پیناسه ر: المَعْرِف
توانایی (توانست): القدرة
تیره ستیره: الشهاب
جه مسمه ر: القطب
جوو، جوو له که: اليهود
جینشین: الخليفة
جینشینیی: الخلافة
چه سپاندن: الإثبات
چه سپاوه: جَبَتَ
چه سپنتر اوه: أثبتَ
چییه تی: الماهية
خهر مان: البیدر
داد گهر: العادل (مصطلح حدیثی)
داوه ریی ژیری: المحاکمة العقلية
دانایی (دانست): الحکمة
دروشانه و: لمعة (إلتماع)

دهسته لاتنداری: السلطنة، السلطة
 دههینته ژیربار: یُسخر
 دلنیایی: الیقین
 دوانگه: المنبر
 ره بهن: الراهب
 ره ها: المطلق
 ره وان: البلیغ
 ره رهو: المذهب
 زوره: الأغلبية
 سووسه مار (بزنمزه): الضب
 سرووش: الوحي
 فهله (دیان، گاور): النصاری
 کارژه له: عناق
 که له شاخ گرتن: الحمامة
 که سیتی: الشخصية
 گه شتیار: السائح
 گه ریده: السيارة (للكواكب)
 گه زنده: العضوض
 له عادهت به دهر: الخارق
 لیکنوله ر: المُحقق
 لوو: سلعة
 میهره بانی: الرحمة، الرأفة
 ناوه کی: ضمني
 نیشانه: الآیة، العلامة
 هه ساره: الكوكب
 هه لاتنگه: المطلع
 هه لکه وتوو، بلیمهت: العبقری
 هه مه کی: کلي
 هه نده کی: جزئي
 هیشوو: عذق
 ورده کار: المدقق
 به کده نگی: الإجماع

پیرستی بابت تکان

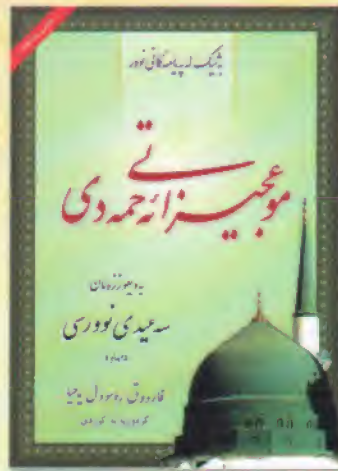
بابت

لا پیره

- ۷-۵ و تمیه کی پیوست
- په یامی موعجیزاتی نه حمده دی (مه کترویی نوزده هم):
- ۱۰-۹ سره تایه که له سنی خالدا له باره ی تم په یامه
- ۱۰ ناگدار کردنوه که له باره ی تمو ریوایه تانه ی که له م په یامه دا هینراون
- ۱۲-۱۱ نامازه ی رهوانی په که م: پیوستی پیغمبرتی حمزه تی محمد ﷺ
- نامازه ی رهوانی دوو هم: "موعجیزه" ته سلیقی په ورو رد گاری
- ۱۴-۱۲ جیهانیانه بؤ پیغمبره که ی ﷺ
- نامازه ی رهوانی سنی هم: حیکمته ی زوری و جزو راو جزو ری
- ۱۷-۱۵ موعجیزاتی پیغمبرمان ﷺ
- نامازه ی رهوانی چواره م: چهنه بناغه و بنچینه که بؤ تیگمیشتن لمو
- لایه نه غه بی یانه ی که خوی گه وره پیغمبری ﷺ لئی
- ۲۸-۱۷ ناگدار کردو و نه توه
- بنچینه ی په که م: هم موو حاله ته کانی پیغمبر ﷺ ده راسا و
- ۱۹-۱۷ له عاده ت به ده ر نه بوون
- ۲۰-۱۹ بنچینه ی دوو هم: "سرووشی راشکاو" و "سرووشی ناوه کی"
- بنچینه ی سنی هم: رووداوه ریوایه ت کراوه کان و پؤلی زانایانی
- ۲۴-۲۰ "حه دپث"
- ۲۳ * ج سوودنیک له باسکردنی "سه نه د" دا هه په؟
- ۲۴-۲۳ * بؤچی موعجیزات به وینه ی نه حکامی شرع نه گیراونه توه؟
- بنچینه ی چواره م: همو الدانی به شیک له چهنه پووداویکی گشتی
- ۲۵-۲۴ که له ناینده دا پروو ده دن
- ۲۶-۲۵ بنچینه ی پنجه م: حیکمته ی پروون نه بوونی همواله غه بی په کان
- بنچینه ی شه شه م: ده بی مرؤف هه میسه سر بؤ ماهیه تی
- ۲۸-۲۶ راسته قینه ی پیغمبر ﷺ به رز بکاته وه

- ٲاماژه ی رهوانی پنجهم: هموالدانی یتفه مبر ٲله له باره ی نمو
 پرووداوانه ی که له داهاتوودا دینه رنی ٲالی بهیت و، چند
 پرووداوانکی تری ٲاینده ۴۰-۲۸
 * بوجی ٲیمامی عمل، خوالینی رازی یت، له یتشدا نه کرا به خه لیغه؟ ۳۲-۳۰
 * بوجی خه لافهت له ٲالی بهیتدا بهر دهوام نه بوو؟ ۳۳-۳۲
 * حیکمه تی نمو ٲاشووبه خویناوی به چی بوو که هاته رنی موسلمانان
 لهو سرده مه دا؟ ۳۴-۳۳
 ٲاماژه ی رهوانی شه شم: موعجیزاتی یتفه مبر ٲله سه بارهت به
 هموالدان له پرووداوه کانی ٲاینده ۵۲-۴۰
 * واتای حهرفی و واتای ٲیسمی له خوشو یتستی ٲالی بهیتدا ۴۴-۴۳
 ٲاماژه ی رهوانی حهوتهم: موعجیزاتی یتفه مبر ٲله سه بارهت به
 یت و بهر کهت ٲیکهوتنی "خواردن" ۶۶-۵۲
 ٲاماژه ی هه شتهم: موعجیزاتی یتفه مبر ٲله سه بارهت به بهر کهتی ٲاو ۷۵-۶۶
 ٲاماژه ی نوههم: موعجیزاتی یتفه مبر ٲله دارودره ختدا ۸۲-۷۵
 ٲاماژه ی دههم: موعجیزه ی یت ٲاقه ٲیی بهداره که ی ناو مزگهوت ۸۷-۸۲
 ٲاماژه ی یازدههم: موعجیزاتی یتفه مبر ٲله تنه یت گیانه کاند ۹۲-۸۷
 ٲاماژه ی دوازدههم: چند نموونه یک که په یوه نندی یان به ٲاماژه ی
 یتشووه هه همه ۹۵-۹۲
 ٲاماژه ی سیازدههم: موعجیزاتی یتفه مبر ٲله شیفابه خشیندا به
 نه خوش و زامداران ۱۰۳-۹۶
 * وه سفینکی دهستی پروزی یتفه مبر ٲله (۹۹)
 ٲاماژه ی چواره دههم: موعجیزاتی یتفه مبر ٲله دوعا و نزا کانیدا ۱۱۵-۱۰۳
 ٲاماژه ی یازدههم: سی لقی لنی بووه تهوه:
 لقی په کم: زینده وه ران یتفه مبر ٲله ده ناسن ۱۲۱-۱۱۶
 لقی دووههم: مردوان و جینی و مه لایککته ده ناسن ۱۲۶-۱۲۱
 لقی سیهم: پاریز گاری یتفه مبر ٲله لایه ن خوا ی گهروه وه ۱۳۳-۱۲۷
 ٲاماژه ی شازدههم: چند پرووداوانکی له عادهت به ده ری یتش
 یتفه مبر رنی ۱۵۶-۱۳۳
 بهشی په کم: نمو هموالانه ی که تهورات و ٲینجیل رایانگیاندهون ۱۳۴
 بهلگی په کم: قورٲانی پروز ته حه دای نه یارانی ده کات ۱۳۵-۱۳۴
 بهلگی دووههم: باوه ره ٲینانی زانایانی گاور و جووله که ۱۳۸-۱۳۵
 بهلگی سیهم: چند نموونه یک له مزگینی په کانی کتیه
 یتشینه کان ۱۴۷-۱۳۸

- به شی دوو همم: هموالدانی کاهینان و خواناسانی سرده می
 ۱۵۲-۱۴۷ فترت
- به شی سنی همم: نیشانه و بروداوه کانی کاتی له دایکبونی
 ۱۵۶-۱۵۲ پښه مېر ﷺ
- ثمازه ی حقه ده همم: موعجیزاتی پښه مېر ﷺ له زاتی خزی و
 ۱۵۹-۱۵۶ شهر یه ته که ی و میراچه که پدا
- ثمازه ی هزده همم: قورثانی پرور و ئیعجازه که ی
 ۱۵۹ سرنجی یه که م: چینه کانی خه لکی له پدی بردندا به ئیعجازی
- ۱۶۵-۱۵۹ قورثان
- سرنجی دوو همم: قورثان ته حده دای زانایانی هممو بواره
 ۱۷۱-۱۶۶ زانستی یه کان ده کات
- سرنجی سنی همم: بیرکردنوه یه کی راسته قینه له باره ی ماهیه تی
 ۱۷۵-۱۷۱ قورثانه وه
- ثمازه ی رهوانی نوزده همم: راستگویی پښه مېر ﷺ و بوونی به به لکه
 ۱۸۳-۱۷۶ له سمر "توحید"
- رېزلینانیکي خوایی و شونې وارنیکي چاودیریی پروهردگار
 ۱۸۵-۱۸۴ باشکزی پیمای موعجیزاتی نه حده دی:
- باشکزی یه که م: چنده نمیک له دهریای که سینتی پښه مېر ﷺ
 ۲۱۳-۱۸۶ - پیناسه ی قورثان چی یه ؟
- ۲۰۱-۲۰۰ - ترووسکه په کی ئیعجاز له دوویات بوونه وه کانی قورثاندا
- ۲۰۳-۲۰۱ - ئیعجازی قورثان له باسکردنی بابه ته گهردوونی یه کاندا
- ۲۰۶-۲۰۳ - موعجیزه ی له تبوونی مانگ
- ۲۱۳-۲۰۷ باشکزی دوو همم: بزچی ته نها "محمدی نه مین" ﷺ به م میراچه
- ۲۱۹-۲۱۴ مه زنه تاپیه لهنه ند کرا ؟
- ۲۳۰-۲۲۰ باشکزی سنی همم: گه شتیک بز چاکترین سرده م
- ۲۳۲-۲۳۱ لهره منگوزک
- ۲۳۴-۲۳۳ بوخته مېه که له ژبانی دانمر
- ۲۳۷-۲۳۵ پېړستی بابه ته کان



❁ کہ جیہان بہ ہاتنی نوینہری پادشای ٹہزل و ٹہبہد، کہ پیغہمبہری
 سہرورہ ﷺ، شاد و بہرہمند ہوو۔ کہ ٹہم پیغہمبہرہ ﷺ لہ لایہن
 خواوندی پەروردگاری ہموو جیہانہ کانہوہ بو لای سہرجہم خہلکی
 سہر پرووی زہوی رہوانہ کرا و، چہندین دیاری مہعنہوی و راستی
 پرونی ٹہوتوشی لہ گہل خودا ہینا کہ پھیوہندیان بہ ہموو
 بوونہوہرانہوہ ہہیہ۔۔ لہم کاتہدا، لہ لایہنی ہموو دہستہ و تاقمیک لہم
 جوڑانہی بوونہوہرہوہ - ہہر یہ کہیان بہ زمانی تابہتیی خوی -
 نوینہریان بو پیشوازی لیکردن و بہخیرہاتنی ٹہم پیغہمبہرہ ﷺ ہات و،
 ہہریہ کہشیان موہجیزہی دہستہ و تاقمی خویان لہ بہردہم پیغہمبہردا ﷺ
 پیشکش کرد۔ بہمہش تہسدیق کردن و بہخیرہاتنی پیغہمبہریان ﷺ
 دہربری۔ ٹہوہسو ہہر لہ بہرد و دار و ئاو و مروّقہوہ، تا دہگاتہ
 مانگ و خور و ٹہستیرہکان، ہموو ٹہم کارہیان ٹہنجام دا۔ وہک بلّی
 ہہر یہ کہیان بہ زمانی حالی خوی دہلیت:

"یاخوہ بہخیربیّت!"

سید عیدی نورسی

ISBN 0-0206-0000-3



9

نرخہ (۴۰۰۰) دینارہ